

ഭാവകുളഹലം.

6/15 കൊങ്ങോട്ട് കൃഷ്ണൻനായർ.

ശ്രീ.

ജീവനാഥൻ

ഭാവകുരുഹലം.

(ഒരു അദ്ധ്യക്ഷന്റെ ഗ്രന്ഥം.)

കൊണ്ടോട്ട് കണ്ണൻ നായരത്ത്

എഴുതപ്പെട്ട

'സഹായിക' എന്ന ഭാഷാ വ്യാഖ്യാനത്തോടും,

ലഘുവായ സംജ്ഞാപ്രകരണത്തോടും

ഉപോൽപ്പാതത്തോടും കൂടിയത്.

കോഴിക്കോട്

ദേവമൂർത്തി പ്രിൻസിപ്പൽ ജ്യോതിഷം

പരിപൂർവ്വകാശം ഗ്രന്ഥകർത്താവിനുവേണ്ടി

1930.

വില്പ. 1 ക.]

മ വ വ ൾ

“ഭാവകുതുഹലം” 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവനാഥനെന്ന
ദൈവജ്ഞനാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഒരു ഫലജ്യോതിഷഗ്രന്ഥമാ
കുന്നു. ഇതിൽ മനോഹരമായ ശ്ലോകങ്ങളും, പല പുതിയ മത
ങ്ങളും, ഒക്കുന്ന ഫലങ്ങളും ധാരാളം കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ
ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് സംസ്കൃതത്തിലോ, മലയാളത്തിലോ ഒരു
വ്യാഖ്യാനമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് കേരളീയ ദൈവജ്ഞന്മാർ സാ
ധാരണയായി ഇതിനെ പഠിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ ഈ ഗ്രന്ഥ
ത്തിന് കേരളത്തിൽ അധികം പ്രചാരമില്ല. ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ
കേരളത്തിൽ പ്രചാരമാക്കുന്നതു വളരെ ഉപകാരമായിരിക്കുമെ
ന്നവിശ്വാസത്താൽ ഇതിനെ ഒരു ഭാഷാവ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂ
ടെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻനിശ്ചയിച്ചു. ജ്യോതിഷശാസ്ത്രത്തിൽ
ചില ജനങ്ങളുടെയിടയിലുള്ള അവിശ്വാസത്തെ നീക്കുവാൻ
വേണ്ടി ഒരു ഉപോൽഘാതവും എഴുതിച്ചേർത്തി. പലക്കും എളു
പ്പത്തിൽ ശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ വേണ്ടി എത്രയും ലഘു
വായ ഒരു സംജ്ഞാപ്രകരണത്തെയും നിർമ്മിച്ചു. ഈ പുസ്ത
കം ജനോപകാരമായിത്തീരുന്നതാണെങ്കിൽ ഞാൻ കൃതാർത്ഥ
നാകും.

ഈ പുസ്തകം എഴുതിക്കഴിഞ്ഞിട്ടു അധികം കാലമായി
രിക്കുന്നു. പലേ വിഘ്നങ്ങളാലും ഇതുവരെ അച്ചടിച്ചു പ്രസി
ദ്ധപ്പെടുത്താൻ സാധിച്ചില്ല. ഇതിൽ എന്റെ പ്രമാദംകൊ
ണ്ടും, കയ്യെഴുത്തുകാരുടെ പ്രമാദംകൊണ്ടും, അച്ചുകൂടക്കാരു
ടെ വീഴ്ചകൊണ്ടും വല്ല തെറ്റുകളും കടന്നുകൂടിക്കണ്ടാ
ൽ സജ്ജനങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചു സദയം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുതരുവാൻ

പ്രത്യേകം അപേക്ഷയുണ്ട്. ഈ പുസ്തകത്തെ മൂലാവണം ചെയ്യുന്നതിൽ എനിക്കു വേണ്ടി വന്ന പുസ്തകങ്ങളെ തന്ന് സഹായിച്ച ജോസ്യൻ ആർ. മാധവമേനവൻ എന്റെ കൃതജ്ഞത പ്രത്യേകം ഉണ്ടെന്നു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാതെ കഴിയുന്നതല്ല.

കൊല്ലങ്കോട്, }
30-9-1930. }

കോങ്ങോട്ട്

കൃഷ്ണൻനായർ.

ഉപോദ്ഘാതം.

ശാസ്ത്രങ്ങൾക്ക് ഒന്നിന്നും ഭോഷമുണ്ടെന്ന് പറവാൻ ആർക്കും ശക്തിയില്ല. എന്നാൽ ശാസ്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടുപജീവനം കഴിക്കുന്ന ജനങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുമ്പോൾ ആരും വിസമതം ഭാവിക്കാറില്ല. ശാസ്ത്രാഭ്യാസം ചെയ്ത വിവർ ധനാർജ്ജനത്തിനൊരുങ്ങുമ്പോഴാണ് ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കും അപവാദമുണ്ടാകുന്നത്. ജ്യോതിശാസ്ത്രത്തിനുള്ള അപവാദവും അപ്രകാരമുണ്ടായതാണെന്നാണ് ശങ്കിക്കേണ്ടത്. ഈ ശാസ്ത്രത്തിൽ എനിക്കുള്ള വിശ്വാസം സീമമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതല്ലെങ്കിലും ഈ ശാസ്ത്രാഭ്യാസം കൊണ്ട് വളരെ കാര്യമുണ്ടെന്ന് ഞാൻ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. ജ്യോതിശാസ്ത്രമില്ലെങ്കിൽ ഹിന്ദുക്കളുടെ ജീവിതം വിഫലമായി പോകുമെന്നും ഞാൻ പറയേണമെന്നില്ലല്ലോ? അതിനാൽ, ഈ ശാസ്ത്രം ഹിന്ദുക്കളുടെ മതത്തിനും, ആചാരത്തിനും ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണ്. എന്നാൽ ഈ ശാസ്ത്രംകൊണ്ടു ഉപജീവിക്കുന്നവരുടെ ഉപയോഗത്തിനുവേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ള ഗുണമത്തെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുമ്പോൾ, തദ്ദേശസംബന്ധമായ വിവരങ്ങളെ അല്ലമെങ്കിലും ഗുണമാരംഭത്തിൽ ചേർത്തേണമെന്ന വിചാരിച്ചിട്ടുമാത്രമാണ് ഈ ഉപോദ്ഘാതമെഴുതുന്നത്.

ശാസ്ത്രാൽപത്തി.

ജ്യോതിശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തെ അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ജന്മഭൂമി ഭാരതവർഷമാണെന്ന് കാണുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഈ ശാസ്ത്രത്തെ ആദ്യം കണ്ടുപിടിച്ചത് ഹിന്ദുക്കളുമാകുന്നു. ഹിന്ദുക്കളുടെ ആദ്യത്തെ മതഗുണങ്ങൾ വേദങ്ങളാണല്ലോ? വേദാംഗമായിട്ടാണ് ഈ ശാസ്ത്രത്തെ വെച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ ശാസ്ത്രം ഏറ്റവും പുരാതനമാണെന്ന് നമുക്കറിയാം. വൈദികമതത്തെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ

ഞ് ഈ ശാസ്ത്രത്തെ ആദ്യം നിർമ്മിച്ചത്—അഥവാ കണ്ടുപി
 ടിച്ചത്. എന്നാൽ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തെ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ അ
 വർക്കന്തോരു ആവശ്യമാണ് നേരിട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നത് എന്നും
 ഇവിടെ വിശിഷ്ടങ്ങളാകുന്നു. വൈദികകർമ്മങ്ങളിൽ ഏറ്റ
 വും മുഴുവനായ യാഗാദികർമ്മങ്ങൾ ഈ ശാസ്ത്രത്തെ കണ്ടുപിടി
 ക്കുവാൻ കാരണമായി ഭവിച്ചു. യാഗാദികർമ്മങ്ങളിൽ ചിലതു
 നിർമ്മിച്ചതായവസാനിക്കുന്നതും, ചിലത് മദ്ധ്യത്തിൽവെച്ചു മുട
 ക്കുന്നതും, മറ്റു ചിലത് അമംഗളമായി കലാശിക്കുന്നതും കാ
 ബ്ധാനിഭവുന്നതിനാൽ ഈ സംഭവങ്ങൾക്കൊക്കെയും ചില കാര
 ണങ്ങളുണ്ടെന്ന് ശങ്കിക്കുവാനിടയായി. ഈ വിഷയത്തിൽ അ
 നേചക്ഷണം നടത്തിയ ചില ജ്ഞികൾ ഇതിനെല്ലാം കാരണം
 ഗഗനചാരികളായ നക്ഷത്രങ്ങളും, ഗ്രഹങ്ങളുമാണെന്ന് കണ്ടെ
 ത്തി. ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബാധ ഇണമായും, ദോഷമായും പരിണ
 മിക്കുന്നുണ്ടെന്നു അവർ ശങ്കിച്ചു. അശ്വിനാദി നക്ഷത്രങ്ങളുടെ
 യിടയിൽ സൂര്യചന്ദ്രന്മാരുടെ പരിമാറും ആദ്യമായി കണ്ടറി
 ഞ്ഞു. സൂര്യചന്ദ്രന്മാരുടെ പ്രശ്നവും മെത്രയും പ്രത്യക്ഷമായി
 രുന്നതിനാൽ ആ വിഷയത്തെ അവർ ക്ഷണത്തിൽ അറിവാ
 ൻ സാധിച്ചു. പിന്നെ, സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണംകൊണ്ടും, ഉത്തരാ
 പോഥംകൊണ്ടും ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഇണദോഷങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചി
 ന്തിപ്പാനിടയായിത്തീരുകയും, ശുഭകാലത്തെ നിർണ്ണയിപ്പാൻ
 സാക്ഷ്യമാകയും ചെയ്തു.

ഗഗനചാരികളെ സംബന്ധിച്ചിത്രയും വിവരം സിദ്ധിച്ചു
 പോകും കർമ്മങ്ങളെ നിർമ്മിച്ചതായി സമർപ്പിക്കുവാൻ നല്ല സമ
 യം നോക്കി തുടങ്ങേണമെന്ന ബോധം അവർക്കുണ്ടായി. ഈ
 വിഷയത്തിൽ പരിത്രമം ചെയ്തതിനാൽ മുഹൂർത്തസമ്പ്രദായ
 ത്തെ കണ്ടുപിടിച്ചു് ആ സിദ്ധാന്തത്തെ ആദ്യം സ്ഥാപിച്ചു. ഇ
 തിനാവശ്യമായ ഗ്രഹഗണിതങ്ങളും മറ്റും ഏർപ്പെടുത്തി, ഇ
 തിന്നു ശേഷമാണ് പ്രശ്നമാർഗ്ഗത്തെ കണ്ടുപിടിച്ചത്. പ്ര
 ശ്നമാർഗ്ഗത്തെക്കൊണ്ട് അസാധാരണമായ ത്രികാവജ്ഞാനം

അവർ വശമാക്കി. ഭാവികാലഘട്ടങ്ങളെ അറിവാൻ ഈ സിദ്ധാന്തംനിമിത്തം സാധാരണക്കാർക്കു കൂടി ലഭ്യമാക്കിത്തീർത്തു. ഈ രണ്ടു വഴികളെ ദൃഢമായ ശാസ്ത്രമാക്കിയതിന്നു ശേഷമാണ് മനുഷ്യജാതകത്തെ കണ്ടുപിടിച്ചത്. മനുഷ്യന്റെ ജനന സമയത്തുള്ള ഗ്രഹസ്ഥിതികൊണ്ട് അവന്ന് പല പ്രകാരത്തിലും ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്ന ഫലങ്ങളെ ഉയർപ്പാൻ കഴിയുമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. മനുഷ്യന്റെ ജനനാർക്കും, അധഃപതനത്തിന്നും കാരണം ജനനസമയത്തിലുള്ള ഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഭേദമാണെന്നു സ്ഥാപിച്ചു. ആ ദൃഢവിശ്വാസം ഇന്നും ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ നിലനിന്നുവരുന്നു. ഇപ്രകാരം ആവിഷ്കൃതമായ മേൽപറഞ്ഞ മൂന്നു സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും പലേ ഗുരുസമ്പ്രദായങ്ങളും ഉത്ഭവിച്ചു. തദനന്തരം പരിഷ്കാരങ്ങളും, സ്വന്തം സ്മാരങ്ങളും ചെയ്തുതുടങ്ങി. ഗണിതശാസ്ത്രത്തിന്നു അഭ്യുദയവും, പ്രചാരവും സിദ്ധിച്ചു. ഇപ്രകാരമാണ് ഈ മേഖലകളിൽ അന്നു ശാസ്ത്രം ആവിഷ്കൃതമായത്.

ചരിത്രം.

ഇങ്ങിനെ ആവിഷ്കൃതമായ ഈ ശാസ്ത്രം ഏതു കാലം മുതൽക്കു ആരംഭിച്ചു എന്ന് കാണിപ്പറയും ചെയ്യാൻ ചരിത്രജ്ഞന്മാർക്ക് സാധ്യമല്ലാതെ വന്നിരിക്കുന്നു. ഋഗ്വേദകാലം മുതൽക്കു ഈ ശാസ്ത്രം ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് കാണുന്നുണ്ട്. വൈദികഋഷികൾ കാലസംവത്സരത്തെ (ആദിത്യന്റെ ഗതിയെ അനുസരിച്ചുള്ള വർഷത്തെ) നിശ്ചയിക്കുകയും, ആ സംവത്സരത്തിന് 60 ദിവസമാണെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അഞ്ചു വർഷം കഴിയുമ്പോൾ ശേഷം 54 ദിവസം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി ഒരു അതിമാസം ഉണ്ടാകുന്നത് പരിവായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നത് 5000 സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പാണെന്നു നവീനചരിത്രകാരന്മാർ ഊഹിച്ചിരിക്കുന്നു. തെത്തരീയസംഹിതയിലും, തൈത്തരീയബ്രാഹ്മണത്തിലും അശപിത്വാദിനക്ഷത്രങ്ങളുടെ പേരുകൾ കാണുന്നുണ്ട്. രാശിനാമങ്ങളും

കാണുന്നുണ്ട്. ഈ വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കാലം, ക്രിസ്തുവിനു മുമ്പ് 2200-നും 1800-നും മദ്ധ്യത്തിലാണെന്നു്, ആധുനിക നാൾ നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നു. ജ്യോതിഷശാസ്ത്രം എന്നൊരു ഗ്രന്ഥം ഇപ്പോൾ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുള്ളതു്. അതിന്റെ കാലം ക്രിസ്തുവിനു 1200 വർഷം മുമ്പാണെന്നു പറയുന്നു. പിന്നെ, ക്രിസ്തുവിനു 1000 സാമുവേലം മുമ്പ് “സിദ്ധാന്തം,” “സംഹിത,” “തന്ത്രം” എന്നു് പേരുകളോടു കൂടിയ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ ഉണ്ടായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയും, മലയാളത്തിലും പിന്നെ ഉണ്ടായ ആവാസ്തന്മാർ ഈ ശാസ്ത്രത്തെ പരിഷ്കരിച്ചുകയും, സംസ്കരിച്ചുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം ഇന്ത്യരാജ്യത്തിൽ ജനിച്ചവളാണ് ഈ ശാസ്ത്രം പ്രായേണ കിഴക്കോട്ടും, പടിഞ്ഞാറും വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന. പടിഞ്ഞാറ് അറബിയ, ഗ്രീക്ക് മുതലായ രാജ്യത്തിൽ ഈ ശാസ്ത്രത്തിന്നു പ്രചാരമുണ്ടായി. ക്രിസ്തുവിനു മുമ്പ് 311-ൽ ഗ്രീക്കുകാർ ഗന്തുയിൽ വന്നപ്പോൾ റിറ്റുക്കൾ ഈ ശാസ്ത്രത്തിൽ നിന്നു പലതരം പരിഭാഷകൾ സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നതായിരുന്നു. അതിന്നുശേഷം ഗ്രീക്കുകാർ ഈ ശാസ്ത്രത്തിൽ അതിപ്രയത്നം ചെയ്തു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നു കാണുന്നുണ്ട്. ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ചരലങ്ങളെ കണക്കാക്കുന്നതിൽ അവരും വിദഗ്ദ്ധന്മാരായിരുന്നു. ഗ്രീക്കുകാർ ഇന്ത്യയിൽ പഞ്ചാബിന്നു സമീപത്തിൽ ‘ബാലൂഷിയ’ എന്ന ഭേദത്തിൽ ഒരു സംഘമായി കൂടിയെറിപ്പാത്തിരുന്നു. അക്കാലത്തവർ ജ്യോതിഷശാസ്ത്രത്തിൽ നൈപുണ്യം സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇവരെയാണ് ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ യവനന്മാർ എന്നു പറയുന്നതു്. ഇവർ പഞ്ചാബിന്നു സമീപം കടിയെറിപ്പാത്തവനതു ക്രിസ്തുവർഷാരംഭത്തിന്നു സമീപിച്ചാണ്. ഇന്ത്യയിൽ സൂര്യസിദ്ധാന്തം എന്ന ഗ്രന്ഥം ഉണ്ടാക്കിയതു ക്രി. വ. 300-നും ഏകദേശം അടുത്താണെന്നു കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നുശേഷം ജ്യോതിഷശാസ്ത്രത്തിന്നു പരിഷ്കാരം വരുത്തിയതു ആർയഭട്ടനാകുന്നു. ഇദ്ദേഹം

ജനിച്ചതു ക്രി. വ. 476-ാമതിലാണെന്നു തീർപ്പുപറ്റത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹം ജ്യോതിഷശാസ്ത്രത്തിൽ പരവേ പരിഷ്കാരങ്ങളും വരുത്തിട്ടുണ്ട്. ഭൂമി പലിടുന്നുണ്ടെന്നും, സൂര്യന്റെ ചുറ്റമാണു ഗ്രഹങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കുന്നതു എന്നും മറ്റുമുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങളെ ഇദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഗഗനചാരികളുടെ അന്വേഷണ പ്രവർത്തനങ്ങളും, ഗ്രഹണദിസംഭവങ്ങളേയും, ഗോളങ്ങളുടെ സ്വഭാവങ്ങളേയും, ക്രമഘോഷിതവർഗ്ഗത്തിലേയും ഏതുഭൂതൻ പ്രത്യേകം കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഹിന്ദുക്കളുടെ പുടയിൽ മുഹമ്മദസമ്പ്രദായത്തിന്നും, പ്രസ്തുത സമ്പ്രദായത്തിന്നും അധികം പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ യവനന്മാരുടെ ഇടയിൽ മനുഷ്യാതകത്തിന്നാണ് അധികരിച്ചു പരിഷ്കാരം സിദ്ധിച്ചിരുന്നതു യവനന്മാർ അവരുടെ മതത്തെ അനുസരിച്ച് അതകം മലക്കളെ പറയുന്നതു കേണതായി കണ്ടതിനാൽ ഭരതരുടെ മതത്തിന്നു പ്രചാരമുണ്ടായി. ഹിന്ദുക്കളിൽ പലരും യവനമതത്തെ പഠിച്ചതുടങ്ങി. യവനമതത്തിന്നു ഹിന്ദുക്കളുടെ സംഘത്തിൽ പ്രചാരം വരുത്തിയതു വരഹമിഹിരരാപാത്രനാകുന്നു. അദ്ദേഹം യവനമതത്തിന്നാണ് പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. ഇദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നതു ക്രി. വ. 505-നും 655-നും മദ്ധ്യത്തിലായിരുന്നു ഇദ്ദേഹം ജനിച്ചതു പഞ്ചാബിൽ ഉപമം എന്ന ജില്ലയിൽ കമ്പലൂ എന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നുവെങ്കിലും ജീവകാലം മുഴുവനും അവിടെയിൽ ഉജ്ജയിനി എന്ന നഗരത്തിലായിരുന്നു കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. ഇദ്ദേഹം പഞ്ചഡിലാത്തികാ "ബ്രഹ്മസംഹിത" "ബ്രഹ്മജാതകം" "ലാമുജാതകം" മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യാതകത്തെ നോക്കി ഫലം പറയുന്നതിൽ ഇദ്ദേഹമാണ് ഒരു പുതിയ പ്രസ്ഥാനം കണ്ടുപിടിച്ചതു. യവനമതത്തേയും, പ്രാചീനമതത്തേയും കൂട്ടിച്ചേർത്തു ഫലഭാഗത്തിൽ ഒരു പുതിയരീതിയെ എഴുപ്പുതീർത്തുകൊണ്ടു ഇന്നും ഈ ആചാര്യന്റെ ഗ്രന്ഥത്തെ വലിയ പ്രമാണഗ്രന്ഥങ്ങളായി ബഹുമാനിക്കുന്നു.

ആധുനികനാതം, ജ്യോതിഷവും.

ഇക്കാലത്തിലും ജ്യോതിഷത്തിനു ധാരാളം പ്രചാരം കാണുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ 'നവീനജ്യോതിഷം' എന്ന പേരോടുകൂടി ഒരു മതം പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ മതാനുസാരികളുടെ അനേകം പുസ്തകങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലും മറ്റും പുറത്തായിട്ടുണ്ട്. അല്ലൻപിയോ (Allan Leo) മുതലായ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ ഈ ശാസ്ത്രത്തിൽ അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങളെ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ മതം നവീനന്മാരുടെ സംഘത്തിൽ ഇന്ത്യയിലും നടപ്പായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലും മറ്റും പാണ്ഡിത്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ജ്യോതിഷികന്മാരിൽ ഒരു പ്രധാനിയായ സൂര്യനാരായണറാവു പ്രാചീനമതത്തിൽതന്നെ ആസക്തനായി കാണുന്നതുകൊണ്ട് നവീനമതത്തിനു പ്രാചീനമതത്തിനോളം പ്രാബല്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ഫലഭാഗത്തിൽ ഏതു മതത്തിന്നാണധികം ഗുണമെന്നു വിദഗ്ദ്ധന്മാർ പരിശോധിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ, നവീനമതത്തേയും, പ്രാചീനമതത്തേയും കൂട്ടിച്ചേർത്തു കാലോചിതമായ ഫലജ്യോതിഷത്തെ സൃഷ്ടിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതു തക്ക സാഹചര്യങ്ങളെന്തൊരു കർത്തവ്യകർമ്മമാകുന്നു. അതിനുള്ള വിദഗ്ദ്ധന്മാർ ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ നമുക്കു പ്രാചീനമതത്തെ വിട്ടു കളയുവാൻ തരമില്ല. ജനങ്ങൾ തൊഴിച്ചില്ലാതെയും, ഉപജീനമാർഗ്ഗമില്ലാതെയും കഷ്ടപ്പെടുന്ന ഇക്കാലത്തിൽ ദൈവജ്ഞന്മാരുടെ സഹായത്തെ കാംക്ഷിക്കുന്നവർ അധികമുണ്ട്. ഈ ശാസ്ത്രത്തിൽ വിശ്വാസമുള്ളവരും അധികമുണ്ട്. പക്ഷെ കാലത്തിനനുക്രമമായ ഫലങ്ങളെ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന ദൈവജ്ഞന്മാർ അധികമില്ല. ഈ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഉപയോഗവും ഉദ്ദേശ്യവും വലുതാണെന്നു ചിന്തിച്ചാലറിയാം.

പ്ര യോഗം .

ജ്യോതിഷശാസ്ത്രത്തെ രണ്ടായി ഭാഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗണകജ്യോതിഷമെന്നും, ദൈവജ്ഞജ്യോതിഷമെന്നും രണ്ടുവിധത്തിലാണ്.

ഗ്രാമങ്ങളുടെ ഗതികളെ ഗണിച്ചറിയുന്നതാണ് ഗണിതശാസ്ത്രം. അതിനെ കേരളീയരുടെ ഭാഷയിൽ ക്രിയാഭാഗം എന്നു പറയുന്നു. മറ്റേത് ഫലജ്ഞാതിഷം എന്നു പറയുന്ന ഫലഭാഗവുമാകുന്നു. ഗ്രാമതത്വശാസ്ത്രംകൊണ്ടു സൂര്യസിദ്ധാന്തത്തേയും ഗ്രാമങ്ങളുടെ അയോധ്യസംബന്ധത്തേയും, അവയുടെ സഞ്ചാരസ്വഭാവത്തേയും, ഉദയാസ്തമനങ്ങളേയും, അതിവാരവക്രഗതികളേയും, കാണുകയും ഗണിച്ചു കണക്കാക്കി പരസ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഗണകവിദ്വാനിപ്പണന്മാർ പഞ്ചാംഗം മുതലായവയെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ടു മറ്റുള്ളവർ തിഥിവാരനക്ഷത്രങ്ങളെ ലാലുവായറിവാൻ കഴിയുന്നതുമാകുന്നു. ദൂരദർശിനി മുതലായ യന്ത്രസാമഗ്രികൾ നവീനജ്യോതിശാസ്ത്രാഭിജ്ഞന്മാരുടെ പരിശ്രമത്തിൽ നിന്നും ഉണ്ടായവകളാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതിനാൽ ഗണകജ്യോതിഷത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധി ഏതുതോളം എത്തിട്ടുണ്ടെന്നു കണക്കാക്കാം. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ തിഥിവാരനക്ഷത്രങ്ങൾക്കു പുറമെ ഗ്രാമണാഭിവിശേഷങ്ങളെ അറിവാനും, അതിന്നൊരുങ്ങിയിരിപ്പാനും പഞ്ചാംഗങ്ങൾ ഏതുതരം അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. പഞ്ചാംഗങ്ങൾ ഗഗനദേശത്തിലുള്ള സംഭവങ്ങളെ മുൻകൂട്ടി അറിയിക്കുന്ന ഒരു വർത്തമാനപത്രം പോലെയായിരിക്കുന്നു. ഒരു കൊല്ലത്തെ വർത്തമാനം മുഴുവനും മുൻകൂട്ടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി കാണുമ്പോൾ നമുക്കു ആ വിദ്യയിൽ അതുളതം ജനിക്കാത്തതു അതുളതം തന്നെയാണ്. പക്ഷെ ആ ഗണിതശാസ്ത്രം നിലനില്ക്കുന്നതു ഫലജ്ഞാതിഷമുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. മുഹൂർത്തം, പ്രശ്നം, ജാതകം മുതലായവയില്ലെങ്കിൽ ഗ്രാമഗണിതം പണ്ടേ നശിച്ചുപോകുമായിരുന്നു. ആകാശത്തിലെ നിത്യവർത്തമാനം അറിവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു മുഹൂർത്താഭികളിലുള്ള വിശ്വാസം കൊണ്ടാകുന്നു. ഗണകന്മാരുടെ ഗണകവിദ്യ നശിച്ചുപോകാതിരിക്കേണമെങ്കിൽ നാം ഫലഭാഗത്തെ നിലനിർത്തി പോരണം.

എന്നാൽ ഗണകന്മാരുടെ ശാസ്ത്രം ഏറ്റവും തൃപ്തികരമായിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ദൈവജ്ഞന്മാരുടെ ഫലഭാഗം അത്ര കൃത്യമായിരിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള പക്ഷമുണ്ട്. ഫലജ്യോതിഷത്തെ കൊണ്ടുനടക്കുന്നവർ അത്രയും വിഷമമായ വിദ്യയാണെന്നാലോചിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഈ ആക്ഷേപത്തിനിടയായത്. ജ്യോതിഷതന്ത്രത്തെ അനുസരിച്ചു ഫലം പറഞ്ഞോളിക്കുന്നതു എത്രയും ഭ്രാന്താഭ്യുമാണെന്ന ബോധം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് ശാസ്ത്രത്തിന്നു ചിലർ അപവാദം കല്പിക്കുന്നത്. ജ്യോതിഷഫലങ്ങൾ ഒക്കില്ലെന്നും, അതു വെറും കപടശാസ്ത്രമാണെന്നും, ചിലർക്കിന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഇത് വെറും കപടശാസ്ത്രമാണെങ്കിൽ ഈ ലോകത്തിൽ അതി ബുദ്ധിമാന്മാരും, ഉപാധോപോഹവിചക്ഷണന്മാരും, ആത്മജ്ഞാനികളും, സത്യവാദികളുമായ ഋഷിശാസ്ത്രന്മാരും ഈ വിഷയത്തിൽ നിരന്തര പരിശ്രമം ചെയ്യുന്നതല്ലായിരുന്നു. ഫലിയ ബുദ്ധിമാന്മാരുടെ പ്രതിഭയെ മുഴുവനും ഈ വിഷയത്തിൽ പരിശ്രമിക്കുവാൻ വണ്ടി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയ കഥയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നതായാൽ ഫലജ്യോതിഷം മിഥ്യയായിത്തീർത്തതാണെന്ന് വാദിക്കുവാൻ കാരണം കാണുന്നില്ല. ജ്യോതിശാസ്ത്രംകൊണ്ടു ഫലം പറവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ തീക്ഷ്ണബുദ്ധികളായിരിക്കണം; ഉപാധോപോഹപടകളായിരിക്കണം; നല്ല കല്പനാശക്തിയുള്ളവരായിരിക്കണം; ലൗകികവ്യാപാരങ്ങളിൽ നല്ലനുഭവമുണ്ടായിരിക്കണം, ഭാവയുക്തി വേണ്ടപോലെ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഈ ഗുണങ്ങളെല്ലാം തികഞ്ഞ ദൈവജ്ഞനു മാത്രമേ ജ്യോതിഷം ഫലിക്കയുള്ളൂ. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ ത്രികാലജ്ഞാനം എന്നൊരു ശക്തി മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിയിൽ അന്തർഭൂതമായി കിട്ടാറുണ്ട്. ഈ ശാസ്ത്രാഭ്യാസംകൊണ്ട് ആ ഭാഗം ധൈര്യത്തോടെ മാത്രമേ ഈ ശാസ്ത്രം സഫലമായിരിക്കയുള്ളൂ. ഈ ശാസ്ത്രംകൊണ്ട് മനുഷ്യന്റെ ജീവിതത്തിൽ ചില സുഖനക്ഷത്രങ്ങൾക്കു ശിക്ഷ കൊടുപ്പാനല്ലാതെ എല്ലാ അനുഭവങ്ങളെയും പ്ര

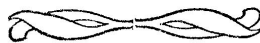
തൃക്കുമാക്കികൊടുപ്പാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ത്രികാലജ്ഞാനമുള്ളവർ എല്ലാം പറയുമായിരിക്കാം. പക്ഷെ, ഇപ്പോൾ ഈ ശാസ്ത്രത്തെ അഭ്യസിക്കുന്നത് കേവലം ഉപജീവനത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമാകുന്നു. അങ്ങിനെ അഭ്യസിക്കുന്നവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം കേവലം ധനാർജ്ജനം മാത്രമാകുകൊണ്ട് അവർ ഈ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ കീഴ്തിയെ നിലനിൽപ്പുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതല്ല. അപ്രകാരമുള്ള അപവാദം ഈ ശാസ്ത്രത്തിനു മാത്രമുള്ളതല്ല. വൈദ്യശാസ്ത്രം മുതലായ ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കുപററുന്നതാണ്. എന്നാലും ഈ ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കു ഉപയോഗമോ, പ്രയോജനമോ ഇല്ലെന്നു വാദിക്കുവാൻ തരമില്ല. ഉപയോഗമുള്ള ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കു ഉപയോഗമില്ലെന്നാക്കി തീർക്കുവാൻ ലഘുവായി സാധിക്കും. പക്ഷെ അതിനെ നിലനിൽപ്പുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണ് മനുഷ്യനു ഭൂഷണമാകുക. ആ കർമ്മം യത്നസാധ്യമായിരിക്കുന്നതിനാൽ ആ മാർഗ്ഗത്തിൽ ആരും പ്രവേശിക്കുന്നതുമല്ല. ജ്യോതിശാസ്ത്രത്തെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതും, നിലനിൽക്കുന്നതും പ്രയോജനകരമായിട്ടുള്ളതാണെന്നാണ് എന്റെ മതം.

അ ഭൂ ധ സ ങ് .

ഈ ശാസ്ത്രം പഠിക്കുന്നവർ പ്രമാണഗ്രന്ഥങ്ങളെ എല്ലാം അത്മത്തോടുകൂടി പഠിച്ചതിനുശേഷം തങ്ങൾക്കു നല്ല പരിചയമുള്ളവരുടെ ജാതകങ്ങളെ പരിശോധിച്ചു പ്രമാണങ്ങൾ ക്ഷണങ്ങളോ എന്നു നോക്കണം. അങ്ങിനെ പലേ പരീക്ഷയും ചെയ്ത്, ഒരു അനുഭവജ്ഞാനമുണ്ടാക്കണം. തദനന്തരമെ അന്യന്മാരുടെ ജാതകങ്ങളെ നോക്കി ഫലം പറവാൻ യത്നിക്കേണ്ടതുളളു. തങ്ങൾക്കു യാതൊരു ചരിത്രവും അറിവാറിടയില്ലാത്ത ജനത്തിന്റെ ജാതകത്തെനോക്കി ഫലപരത്തെ പഠിക്കണം. ജാതകത്തിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന വിവരമല്ലാതെ മറ്റു പ്രകാരത്തിൽ അവരെ സാധനമായിട്ടുള്ള വിവരങ്ങളെ അറിവാൻ ശ്രമിക്കരുതു. ശാസ്ത്രത്തേയും, യുക്തിയേയും, അനുഭവ

ത്തേയും മുൻനിർത്തി ഫലം പറഞ്ഞിട്ടു ഫലിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ജ്യോത്സ്യനു യാതൊരു ഭോഷവും വരുന്നതല്ല. പക്ഷെ അപ്രകാരം പറയുന്നതു സത്യമായിട്ടും, യാതൊരു ഭുഷ്ടവിചാരവും കൂടാതെയും പറയേണ്ടതാകുന്നു. ചിലർ സ്വകാര്യവണ്ണമായി ജ്യോത്സ്യനെ സ്വാധീനംചെയ്തു പറയിപ്പിക്കുകപതിവുണ്ട്. ആ മാതിരി കള്ളത്തൊഴികളിൽ ഏറ്റെടുത്തോൾ ശാസ്ത്രം ഫലിക്കുന്നതുമല്ല. ജ്യോത്സ്യനു ഈ പോകത്തിൽ പ്രസിദ്ധിയുണ്ടാകുന്നതുമല്ല. പക്ഷെ ജാതകം മാത്രം നോക്കി ഫലം പറഞ്ഞു പഠിച്ചാൽ ഒരു സമയം തനിക്കും, ശാസ്ത്രത്തിനും കീഴ്തിലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. ഫലഭാഗത്തിൽ പ്രവരിക്കുന്നവർ മനുഷ്യ ജാതകം നോക്കി ഫലം പറവാൻ ഒരു അനുഭവജ്ഞാനം വിശേഷിച്ചും സമ്പാദിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ജാതകമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ ആദ്യം, ജാതകാദേശം, ഭാവകരു ഫലം, സർവ്വാർത്ഥചിന്താമണി ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ പഠിക്കണം. ഹോര മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ജ്ഞാനം ഉറപ്പുതിന്നശേഷമെ പഠിക്കേണ്ടതുളളു. സാരാവലി മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രമാണങ്ങളായി കരുതിവെക്കണം. ജാതകമാർഗ്ഗത്തിൽ പോകുന്നവർ ആ വിഷയം മാത്രം പഠിച്ചാൽ നന്നായിരിക്കും.

ഇങ്ങിനെ, ശ്രുതി, യുക്തി, അനുഭവംകൊണ്ടാണ് ഫല ജ്യോതിഷത്തിൽ നൈപുണ്യം സമ്പാദിക്കേണ്ടതു. മതഭേദങ്ങൾക്കു ആചാര്യന്റെ (ഗുരുവിന്റെ) ഉപദേശം പ്രധാനമായി കരുതേണ്ടതുമാകുന്നു. ശേഷം ചന്ദ്രനും.

ഭാവകുതുഹലം .

അദ്ധ്യായം. 1.

ഹരിഃ ശ്രീ ഗണപതയെ നമഃ; അവിഷ്ണു; ശ്രീ ഇന്ദ്രോ നമഃ

വന്ദനം .

1. ഗജാനനം വിഷ്ണുരാജം കമാരം ഗണകോത്തമം
വന്ദേസരസ്വതീം ദേവീം സർവ്വവിഷ്ണോപശാന്തയേ
2. ഈശ്വരം ജനകംനന്ദാ മാതൃലം വംശശേഖരം
തുത്രൻവെങ്കടപത്യാദ്രാൻ കർവ്വേടികാംസഹായികാം.
3. ഹിതാസാമുദ്രികാഭാഗം ഗ്രന്ഥാദ് ഭാവകുതുഹലാൽ
ഭാഷാടികാം കരിഷ്യാമി തസ്യസാരപ്രകാശികാം.
4. ഭാഷാന്തരസഹായേന പാതാം സുഖബോധനം
കരിഷ്യേത്ഥമടികേയം സാതുനാറ്റാസഹായികാം.

ശ്രീ ജീവനാഥൻ എന്ന ദൈവാജ്ഞാത്തമൻ തന്റെ ഗ്രന്ഥമായ ഭാവകുതുഹലത്തിന്റെ നിർദ്ദിഷ്ടസമാപ്തിക്കായിക്കൊണ്ടു് ആദ്യം ഇഷ്ടദേവതയായ ശ്രീ പരമേശ്വരനെ വന്ദിക്കുന്നു.

ശ്ലോ. 1. മഹസ്തേതുഹേതും സകലജഗതാമങ്കരതയാ
സദാശംഭോരംഭോ ഭവഭവഭയത്രാണജനകം
അഹംവന്ദേതസ്മാസുരസുരമനോമോദനികരം
ചിദാനന്ദം പാദാമലകമലലാവണ്യമധികം

അനന്ദം:--തസ്യശംഭോഃ അംഭോഭവഭവഭയത്രാണജനകം, അസുരസുരമനോമോദനികരം, ചിദാനന്ദം, സകലജഗതാം

മഹാസ്സതും (സകലജഗതാം) അങ്കുരതയാഹേതും, അധികം പാദാമലകമല ലാവണ്യം, അഹംവദേ.

അനന്തായാത്മം:—അംഭോ ഭവഭവ ഭയത്രാണ ജനകമായും അസുരസുരമനോമോദനികരമായും, ചിദാനന്ദമായും, സകലജഗത്തുക്കളുടേയും മഹസ്സിനു സേതുവായും, (സകലജഗത്തുക്കളുടേയും) അങ്കുരതകൊണ്ടു ഹേതുവായും, അധികമായും ഇരിക്കുന്ന ആ ശംഭുവിന്റെ പാദാമലകമലലാവണ്യത്തെ ഞാൻ വന്ദിക്കുന്നു.

സാരം: - ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ നിർവ്വിലാസമാക്കി കൊണ്ടു ദൈവജ്ഞാചൂഢനായ ജീവനാഥൻ ശംഭുവിന്റെ തിരുവടികളുടെ ലാവണ്യമാഹാരത്വത്തെ സർവ്വാത്മനാ വന്ദിക്കുന്നു. എങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന തിരുവടിലാവണ്യം? (അംഭോഭവഭവൻ= അംഭോജസംഭവൻ=ബ്രഹ്മാവ്.) ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഭയത്തെ തിന്തു രക്ഷിക്കുന്നതും—അഥവാ—ഈ സംസാരഭയത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നതും, അസുരന്മാർക്കും, സുരന്മാർക്കും ഒരുപോലെ സന്തോഷാസ്സദമായിരിക്കുന്നതും—(രണ്ടുകൂട്ടർക്കും ഒരുപോലെ മുക്തിപ്രദമായതും) ധ്യാനിക്കുന്നവരുടെ മനസ്സിന് (പരബ്രഹ്മസ്വരൂപമായതുകൊണ്ട്) ആനന്ദപ്രദമായും, സകലജഗത്തുക്കളുടേയും ഉത്സവത്തിനു ഒരു സേതുവായും, (ജഗത്തുക്കളുടെ സന്തോഷത്തെയും, ഐശ്വര്യത്തെയും എല്ലായ്ക്കൊഴും നിലനിൽക്കുന്നതായും,) അതുകളുടെ ഉൽപത്തിക്ക് ഹേതുവായും ഇരിക്കുന്ന താമരദളങ്ങൾപോലെയിരിക്കുന്ന തിരുവടികളുടെ ലാവണ്യത്തെ കവി വന്ദിക്കുന്നു. (സേതു=ചിറ, അണക്കെട്ട്)

ഭാവകുതുഹലം എന്ന ഗ്രന്ഥം ആരുണ്ടാക്കി എന്നും, എങ്ങിനെയുണ്ടാക്കി എന്നും അടുത്ത ശ്ലോകത്തിൽ പറയുന്നു.

2. വിചാരസഞ്ചാരചമൽകൃതായ
നതമുനീനാം പ്രവിലോക്യസാരം
ശ്രീജീവനാഥേനവിദാംഹിതായ
പ്രകാശ്യതേഭാവകുതുഹലം തത്.

അതർത്ഥം:—പ്രാചീനമുനീശ്വരന്മാരുടെ മതങ്ങളെ ഒക്കെയും നോക്കി നല്ലവണ്ണം ചിന്തിച്ചു, അവരുടെ വിസ്താരമേറിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും സാരത്തെ ഗ്രഹിച്ചു, ശ്രീജീവനാഥനെന്ന ദൈവജ്ഞൻ വിദ്വാന്മാരുടെ സന്തോഷത്തിനായിക്കൊണ്ടു തന്റെ ചമൽക്കാരത്തോടുകൂടിയ പ്രയോഗങ്ങളാൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ ഉണ്ടാക്കി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. വിചാരസഞ്ചാരചമൽകൃതം—ആലോചനക്കു ധാരാളം ഇടംകൊടുക്കുന്ന ചമൽക്കാരങ്ങളോടുകൂടിയത്. ഈ പദം മുനീനാഥനും എന്ന വാക്കിന്നു വിശേഷണമായി വരുന്നതായാൽ ജ്ഞാപ്രാപ്തങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ചമൽക്കാരവാക്യങ്ങളോടുകൂടിയതാണെന്നു പറയേണ്ടതായിരിക്കും. ജ്ഞാപദം വലിയ ചമൽക്കാരപ്രിയന്മാരായി കണക്കാക്കുകൊണ്ടു അങ്ങിനെ അന്വയിക്കുവാൻ വഴികാണുന്നില്ല.

ഭാവകൃത്യഫലത്തെ ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള കാരണം പറയുന്നു.

3. ധാത്രോദിതായവനകർശശബ്ദസംഗാ
ഭാധിപ്യധാധിഭജിതംപരമംഫലംയൽ
മൽകോമളാമലരവാമൃതരാശിധാരാ
സ്സാനുകരോതുജഗതാമപിമോദഹേരതോഃ

അന്വയാർത്ഥം:—ധാതാവ്വിനാൽ ഉദിതമായിരിക്കുന്ന യാതൊരു പരമമായ ഫലം യവനകർശ ശബ്ദസംഗംഫേതുവാ യിട്ടു ആധിപ്യധാധിഭജിതമായിരിക്കുന്നു, ആ ഫലം എന്റെ കോമളാമലരവാമൃതരാശി ധാരാസ്സാനത്തെ, ജഗത്തിന്റെ മോദത്തിനായിക്കൊണ്ടുതന്നെ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ.

(സാരം) ബ്രഹ്മാവിനാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ജോതിശാസ്ത്രം കാലക്രമംകൊണ്ടു പാർസിഭാഷ, അറബിഭാഷ മുതലായ ഭാഷകളിൽ ആയതിനാൽ ജനങ്ങൾക്കു ആ കർശഭാഷയിൽ നിന്നും പഠിക്കേണ്ടിവന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ കോമളവും,

അമൃതംപോലെയിരിക്കുന്നതുമായ ലളിതസംസ്കൃതത്തിൽ എഴുതി ജനങ്ങളെ സന്തോഷിപ്പിക്കട്ടെ, എന്നുസാരം. ഇതിനെ വ്യക്തമാക്കുവാൻ ചുരുക്കത്തിൽ ഒരുകുറിപ്പ്.

വൈദികകർമ്മങ്ങളെ നിവിഷ്ഠമായി നടത്തുവാനാണ് ആദ്യം ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തെ ഈ ഭാഗത്തിൽ കണ്ടുപിടിച്ചത്. ശാസ്ത്രത്തെ ആദ്യം കണ്ടുപിടിച്ചു. ഹിന്ദുക്കളുമാണ്. ആദ്യം മുഹൂർത്തം, പിന്നെ പ്രശ്നം, പിന്നെ ജാതകം, ഈ ക്രമത്തിലാണ് കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് ഈ ശാസ്ത്രത്തിൽ പരിശ്രമിക്കുന്നവർക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ശേഷം ഗ്രീക്കുകാർ ഇതിനെ പ്രവചപ്പെടുത്തി. വരാഹമിഹരന്റെ കാലത്തു ഗ്രീക്കു രാജ്യത്തിൽനിന്നും യവനാചാര്യന്മാർ ഇന്ത്യക്കു വന്നു അവരുടെ മതങ്ങളെയും പ്രചാരപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങി. വരാഹമിഹരൻ യവനമതങ്ങളെ നല്ലവണ്ണം പഠിക്കുകയും, ഋഷികളുടെയും, യവനാചാര്യന്മാരുടെയും മതങ്ങളെ പരിശോധിച്ചു ബുദ്ധജാതകം മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനു ശേഷമാണ് മുഹമ്മദീയർ ഇന്ത്യക്കു വന്നത്. അറബികൾ ഗ്രീക്കിൽനിന്നും, ഇന്ത്യയിൽനിന്നും ഈ ശാസ്ത്രത്തെ മുമ്പുതന്നെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ മുഹമ്മദീയർ അതിൽ കുറെയ്ക്കു അറിവുണ്ടായിരുന്നു. പെർസ്യന്മാർ ഇന്ത്യയിൽ വന്നതോടുകൂടി മുഹമ്മദീയരെ വഴങ്ങേണ്ടതാകാം വന്നിരുന്നു. അവരെയാണ് ജീവനാഥൻ യവനന്മാർ എന്ന പറയുന്നത്. മുഹമ്മദീയ രാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തും, മുഗൾ ചക്രവർത്തിമാരുടെ കാലത്തും പാർസിഭാഷയിലും, അറബിഭാഷയിലും ജ്യോതിഷം നടപ്പായിരുന്നു. വടക്കെ ഇന്ത്യയിൽ ഹിന്ദുക്കളും ഈ ഭാഷകളിൽ ജ്യോതിഷം പഠിച്ച് ഹിന്ദുസഭ്യതകളിൽ പ്രമാണങ്ങൾ ചൊല്ലിയിരുന്നു. യവനഭാഷയിൽ ഫലഭാഗത്തിനു പ്രമാണം പറയുന്നത് കണ്ടുണ്ടായ സൂചകേട നിമിത്തമാണ് ജീവനാഥൻ മുഴുവനായ സംസ്കൃതത്തിൽ തന്റെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ ഉണ്ടാക്കിയത് എന്ന്സാരം.

സംജ്ഞാപ്രകരണം.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സംജ്ഞാപ്രകരണത്തെ പുതിയരീതിയിൽ എഴുതുന്നു. ശ്ലോകങ്ങൾ കീഴ്ഭാഗത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

1. രാശികളുടെ സ്വഭാവങ്ങൾ.

രാശിയെന്നാൽ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സമൂഹം എന്നാണ് ആദ്യത്തെ അർത്ഥകൃത. ആകാശത്തെ സമമായി പന്ത്രണ്ടു ഖണ്ഡങ്ങളായി അംശിച്ചു. ഈ വിഭാഗം കേവലം കല്പനയാണ്. ഇങ്ങിനെ ഓരോ ഖണ്ഡങ്ങളിലും കാണുന്ന നക്ഷത്രസമൂഹങ്ങൾ ഏതൊരു രൂപത്തെ അനുകരിക്കുന്നുവോ ആ രൂപത്തിന്റെ പേര് ഓരോ അംശങ്ങൾക്ക് സംജ്ഞയായിവെച്ചു. ഓരോ ഖണ്ഡത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അധികവിവരം താഴെ കാണിക്കുന്നു. ഈ പന്ത്രണ്ടു ഖണ്ഡങ്ങളെയും വഴിക്കുവഴിയായി കാണിക്കുന്ന ചക്രത്തെ രാശിചക്രം എന്നു പറയുന്നു. രാശിചക്രത്തിന്റെ സ്വരൂപം വൃത്തത്തിലാണെങ്കിലും സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി ചതുരത്തിൽ വരച്ചുവരുന്നു.

1. മേടം. ഈ രാശിയെ ആകാശത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ ആ സ്ഥലത്തിൽ കാണുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സ്ഥിതികൊണ്ടും പ്രകൃതികൊണ്ടും ഒരു ആട്ടിന്റെ രൂപംപോലെ തോന്നുന്നതുകൊണ്ട് ഈ രാശിയെ ആട്ട് എന്നർത്ഥമായ 'മേഷം' എന്ന പേര് വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ രാശിയുടെ നാഥൻ ചൊവ്വ (കുജൻ) എന്ന ഗ്രഹമാകുന്നു. സൂര്യൻ ഈ രാശി ഉച്ച രാശിയാകുന്നു. ശനിക്ക് നീചവും, കുജന് മൂലത്രികോണവും ഈ രാശിയാകുന്നു. ഈ രാശിക്കുള്ള സമയം 4 നാഴികയും 32 വിനാഴികയുമാകുന്നു (വാക്യം. രാഗേഭ). നക്ഷത്രങ്ങളിൽ അശ്വതിയും, ഭരണിയും, കാർത്തികക്കുലം ഈ രാശിയിലുൾപ്പെടുന്നു. ഈ രാശി, ചരവും, കൂരവും, വിഷമവും, ജലവും, പുരുഷനാകുന്നു. പാശ്ചാത്യമതപ്രകാരം ഈ രാശി അഗ്നിരാശിയാ

ണ്. ഈ രാശിയെ കന്നുകാലികളുടെ മെച്ചിൽ സ്ഥലമായിട്ടാണ് വെച്ചിരിക്കുന്നത്.

2. എടവം. മേടത്തിന്റെ അടുത്ത രാശിയാണ് എടവം. ഏകദേശം ഒരു കാളയുടെ മുഖത്തിന്റെ ആകൃതി ഈ രാശി ക്ഷുള്ളതുകൊണ്ട് ഇതിന്നു കാള എന്നർത്ഥമായ ഈഷഭം എന്ന സംജ്ഞ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ആ വാക്കിന്റെ ഭാഷയാണ് എടവം. ഈ രാശിയുടെ നാഥൻ ശുക്രനാകുന്നു. ചന്ദ്രന മുല ത്രികോണവും, ഉച്ചയും ഈ രാശിയാകുന്നു. ഈ രാശിക്കുള്ള സമയം 5 നാഴിക 7 വിനാഴികയാകുന്നു (വാക്യം സേനേശ) കാർത്തിക മുക്കാലും, രോഹണിയും, മകീരത്തിൽ പകുതിയും രാശിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ രാശി പീരവും, സൗമ്യവും, സമവും, യുഗവും, സ്രീയും, ആകുന്നു. ഇതു സ്ഥലരാശിയും ഇതിന്റെ വണ്ണം വെളുപ്പുമാണ്. ഈ രാശി കൃഷിചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തിന്നു പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്നു (രാഹുവിന്നു ഉച്ചവും കേതുവിന്നു നീചവും ഈ രാശിയാണെന്നു ചില ആചാര്യന്മാർ പറയുന്നു).

3 മിഥുനം പിന്നത്തെ രാശിയായ മിഥുനത്തിന്റെ സ്വഭാവം ഗദധരിച്ച പുരുഷനും, വീണകയ്യിലുള്ള സ്രീയും ചേർന്നു നില്ക്കുന്ന പോലെയാകുന്നു. ഇതിന്റെ നാഥൻ ബുധനാകുന്നു ഭാവകുതുമലപ്രകാരം രാഹുവിന്റെ ഉച്ചവും, മുലത്രികോണവും ഈ രാശിയാകുന്നു. ഈ രാശിക്കുള്ള സമയം 5 നാഴിക 29 വിനാഴിക ആകുന്നു. (രാശിവാക്യം ധരേശ) മകീരത്തിലരയും, തിരുവാതിരയും, പുണ്യർത്തത്തിൽ മുക്കാലും ഈ രാശിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ രാശി റാജവും, ഉഭയവും, കൂരവും, വിഷമവും, പുരുഷനാകുന്നു. വണ്ണം പച്ച; ചൂതാടുന്ന സ്ഥലത്തിന് പ്രാതിനിധ്യം ഈ രാശി വഹിക്കുന്നു.

4. കർക്കം. ഈ രാശികാഴ്ചയിൽ ഞണ്ടിന്റെ സ്വഭാവത്തെ തോന്നിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇതിന്നു ഈ പേർ കൊടു

ത്തിരിക്കുന്നതു. ഇതിന്റെ അധിപൻ ചന്ദ്രനാകുന്നു. വ്യാഴത്തിന്നു ഈ രാശി ഉച്ചവും, ക്ഷണം നീലവുമാകുന്നു. സമയം 5 നാഴിക 23 വിനാഴിക (രാശിവാക്യം ശൈലിനാ) പുണർതത്തിൽ കാലം, പുയവും, ആയിച്ചവും ഈ രാശിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ രാശി ചരവും സൌമ്യവും, സമവും, യുഗ്മവും, സ്രീയും ജലമയവുമാകുന്നു. വണ്ണം വെളുപ്പു കലർന്ന ചുരുപ്പാകുന്നു. ദേവതാവാരസമ്പരം.

5. ചിങ്ങം. ഈ രാശി സിംഹത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തെ തോന്നിക്കുന്നതാകകൊണ്ടു ഇതിന്നു സിംഹം എന്നുപേർ. അതിന്റെ തത്ത്വം ചിങ്ങം ഈരാശി സൂര്യന്റെ മൂലത്രികോണാകുന്നു. ഇതിന്റെ സമയം 5 നാഴികയും 4 വിനാഴികയുമാകുന്നു. (വാക്യം വനേശ) മകവും, പൂരവും ഉത്രത്തിൽ കാലം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ രാശി ക്രൂരവും, വിഷമവും, രാജവും, സ്ഥിരവും പുരുഷനും അഗ്നിമയവും ആകുന്നു. ഇതിന്റെ വണ്ണം പുകഞ്ഞ വെളുപ്പുനിറം പാർവ്വതങ്ങളും കന്നകളും നിറഞ്ഞ സ്ഥലമായിട്ടു ഈ രാശിയെ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

6. കന്നി. ഈ രാശി നെൽകൃതിയും, തീക്കോളിയും കയ്യിടത്തു തോണിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരു കന്യകയെപ്പോലെ തോന്നിക്കുന്നതാകകൊണ്ടു ഇതിന്നു 'കന്യാ' എന്നു സംസ്കൃതത്തിൽ പേർ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അധിപൻ ബുധനാണ്. ബുധന്റെ മൂലത്രികോണവും, ഉച്ചവും ഈ രാശിയാകുന്നു. ശുക്രനും ഈ രാശി നീലമാണ്. ഇതിന്റെ സമയം 4 നാഴികയും

8 വിനാഴികയുമാണ്. (വാക്യം ഫേമാദ) ഉത്രത്തിൽ മുക്കാലും, അത്തവും ചിത്രത്തരയും ഈ രാശികളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ രാശിയുദ്ധവും, സൌമ്യവും സമവും, ഉഭയവും, സ്രീയും, സ്ഥലമയവുമാകുന്നു. ഇതിന്നു എല്ലാവണ്ണങ്ങളുമുള്ളതുകൊണ്ടു ചിത്രവണ്ണം. സന്ധിചെയ്യുന്ന സ്ഥലം എന്നു സങ്കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

7. തുലാം. തുലാസ്സ് കയ്യിൽ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പുരുഷന്റെ ആകൃതി. ശുക്രൻ അധിപൻ. ശുക്രന്റെ മൂലത്രികോ

ണം. ശനിക്ക് ഉച്ചം. സൂര്യൻ നീലം. സമയം 5നാഴിക 11 വിനാഴിക. (വാക്യം പൂർവ്വം.) ചിത്രയിൽ അരയും, സ്വാതിയും, വിശാഖത്തിൽ മൂന്നാം ഉൾപ്പെടും. ഈ രാശി ചരവും, ഓരും, വിഷമവും കൂറവും, പുരുഷനും, വായുവുമായും ആകുന്നു. വർണ്ണം കറുപ്പ്. നഗരസ്ഥലം.

8. വൃശ്ചികം. ആകാശത്തിൽ ഈ രാശിയെ നോക്കി നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ചേർച്ച ഒരു തേളിന്റെ ആകൃതിയെ തോന്നിക്കുന്നതാകകൊണ്ട് ഈ രാശിക്ക് വൃശ്ചികം എന്നുപേര് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. വൃശ്ചികം എന്നാൽ തേൾ എന്നർത്ഥം. ഈ രാശിയുടെ നാഥൻ കജനാകുന്നു. ചന്ദ്രൻ ഈ രാശി നീലരാശിയാണ്. ഇതിന്റെ കാലം 5നാഴിക 29 വിനാഴികയും ആകുന്നു. (വാക്യം ധാരണ) വിശാഖത്തിൽ കാലം, അനിഴവും, തൃക്കേട്ടയും ഈ രാശിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. രാശി സ്ഥിരവും, യുഗ്മവും സൗമ്യവും, സമവും, സ്രീയുമാകുന്നു. ഗുഹാഭാരങ്ങളും, പാതാളഭാരങ്ങളും ആകുന്നു ഇതിന്റെ പ്രാധിനിത്യം. ഇതിന്റെ വർണ്ണം സ്പഷ്ടവർണ്ണം.

9. ധനു. അരക്കു കീഴ് പെട്ട കതിരയുടെ ശരീരത്തോടു കൂടി വില്ലുകൊണ്ട് പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പുരുഷാകൃതിയാകുന്നു ഈ രാശിയുടെ രൂപം. നാഥൻ വ്യാഴവും, വ്യാഴത്തിന്നു ഈ രാശിപുരുഷനാണെന്നുവരുന്നു. ഈ രാശിക്കു 5നാഴികയും 23 വിനാഴികയും സമയം. മൂലവും, പൂരവും, ഉത്രാടത്തിൽ കാലം ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ രാശി ഓരും, ഉഭയവും, പുരുഷനും, വിഷവും, കൂറുമാകുന്നു. വർണ്ണം വെളുപ്പോടുകൂടിയ മഞ്ഞനിറം. രാശി യുദ്ധഭൂമിയുടെ പ്രതിനിധിയാകുന്നു (രാശിവാക്യം. സൗരീശ.)

10. മകരം. മാനിന്റെ തലപ്പോലെ തലയും, മുതലയുടെ വാലുപോലെ വാലുമുള്ള ഒരു ജന്തുവിന്റെ ആകൃതിയാണ് ഈ രാശിക്കുള്ളതു. ഈ രാശിയുടെ നാഥൻ ശനിയാകുന്നു. ഈ രാശി വ്യാഴത്തിന്നു നീലവും, കജൻ ഉച്ചവുമാകുന്നു. സമ

യം 4 നാഴികയും 51¹/₂ വിനാഴികയും (വാക്യം. കൃഷ്ണാഭം). ഉത്രാടത്തിൽ മുക്കാലും, തിരുവോണവും, അവിട്ടത്തിൽ അരയും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. രാശി യുഗവും, ചരവും, സൗമ്യവും, സമവും, സ്രീയുമാകുന്നു. വണ്ണം വിളിത്ത ചുക്പ്പാകുന്നു.

11. കുംഭം. കടം ചുമലിലെടുത്തിരിക്കുന്ന ഒരു പുരുഷന്റെ രൂപത്തെ അനുകരിക്കുന്ന കാഴ്ചയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഈ രാശിയെ കുംഭം എന്നു വിളിക്കുന്നു. കുംഭം എന്നാൽ കടം എന്നർത്ഥം. നാഥൻ ശനിയും, ശനിക്കു ഈ രാശിമൂലത്രികോണവുമാകുന്നു. കാലം 4 നാഴികയും 20 വിനാഴികയുമാകുന്നു. (വാക്യം: നരാഭം) അവിട്ടത്തിൽ അരയും, ചതയവും, പുരോരട്ടാതി മുക്കാലും, ഈ രാശിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ രാശി ഓജവും, സ്ഥിരവും, വിഷമവും, ക്രൂരവും, പുരുഷനുമാകുന്നു. വണ്ണം പുകഞ്ഞ വെളുപ്പാകുന്നു.

12. മീനം. അന്യോന്യം വാലിൽ കടിച്ചിരിക്കുന്ന രണ്ടു മത്സ്യങ്ങളുടെ ആകൃതിയെ തോന്നിക്കുന്നതാകകൊണ്ടു ഈ രാശിയെ മത്സ്യം എന്നർത്ഥമായ മീനം എന്നു പറയുന്നു. ഇതിന്റെ നാഥൻ വ്യാഴമാകുന്നു. ഈ രാശി ശുക്രനും ചുവവും, ബുധനും നീചവുമാകുന്നു. ഇതിന്റെ കാലം 4 നാഴികയും 13 വിനാഴികയുമാണ്. (വാക്യം. ബാല്യാഭം) പൂരോരട്ടാതിക്കാലും, ഉത്രാടതിയും, രേവതിയും ഈ രാശിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇതു യുഗവും, ഉഭയവും സമവും, സൗമ്യവും, സ്രീയുമാകുന്നു. വണ്ണം ശുദ്ധവെളുപ്പാകുന്നു.

ഇവിടെ ചേർത്തിട്ടുള്ള രാശിവാക്യങ്ങൾ മദ്ധ്യകേരളത്തിലെക്കു മാത്രം പററിയതാകുന്നു. അതതു ദേശത്തിലേക്കു തദ്ദേശപഞ്ചാംഗങ്ങളിൽ കാണുന്ന രാശിവാക്യങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

2. രാശികളുടെ വിഭാഗങ്ങൾ.

- I മേടം, എടവം, മിഥുനം, കർക്കടകം, ചിങ്ങം, കന്നി, തുലാം, വൃശ്ചികം, ധനു, മകരം കുംഭം, മീനം.
- II (1) ഓജരാശികൾ
 (2) വിഷമരാശികൾ
 (3) പുരുഷരാശികൾ
 (4) ക്രൂരരാശികൾ
- മേടം, മിഥുനം, ചിങ്ങം,
 തുലാം, ധനു, കുംഭം.

III	(1) യുഗരാശികൾ (2) സമരാശികൾ (3) സ്രീരാശികൾ (4) സൗമ്യം	} ഏടവം, കർക്കടകം, കന്നി, വൃശ്ചികം, മകരം, മീനം.
IV	<div> <div></div> <div> <div></div> <div></div> <div></div> </div> </div>	
V	<div> <div></div> <div></div> <div></div> </div>	<div> <div></div> <div></div> <div></div> </div>
VI	<div> <div></div> <div></div> <div></div> </div>	<div> <div></div> <div></div> <div></div> </div>
VII	<div> <div></div> <div></div> </div>	<div> <div></div> <div></div> </div>
VIII	<div> <div></div> <div></div> </div>	<div> <div></div> <div></div> </div>

യവനസംജ്ഞകൾ:—ക്രിയ, താവുരു, ജുതമ, കളീര, ലേയ, പാത്ഥേന, ജുക, കോർപ്പാ, തൈക്ഷിക, ആകേ കേരൊ, ഹൃദ്രോഗ, അന്ത്യഭം.

1. ചരസ്ഥിരഭിസപഭാവം: കൂരാകൂരാവജാഭിതഃ
നന്നാതീ കൂമാഭേവ വിഷമാഖ്യസമാവപി
2. മിഥുനം ധനപിപുഷ്യാലം തുലാകന്യാഘടാനന്ദഃ
ചതുഷ്വധാനസ്സിഹപുഷ്പമേഷാമൃഗാഭിമഃ

പു=പുഷ്പൻ

പു=പുഷ്പദയം

കൃ=കൃരം

ശി=ശീരേഖദയം

സൗ=സൗര്യം

ത്രിഭുക്കാനന്ദശിക്ഷം.

ച=ചരം

സ്ഥി=സ്ഥിരം

ഉ=ഉഭയം

കി=കിഴക്കൻ

നൈ=നൈക്കൻ

പ=പടിഞ്ഞാറൻ

വ=വടക്കൻ

അഗ്നി	രാത്രി	പകൽ	രാത്രി	കിഴക്കൻ
മേടം	മിഷിരം	മിഷിരം	മിഷിരം	കിഴക്കൻ
മിഥുനം	മിഥുനം	മിഥുനം	മിഥുനം	തെക്കൻ
കർക്കടകം	കർക്കടകം	കർക്കടകം	കർക്കടകം	പടിഞ്ഞാറൻ
രാത്രി	രാത്രി	പകൽ	പകൽ	വടക്കൻ

II ഗ്രഹങ്ങളും വിഭാഗങ്ങളും.

‘നവഗ്രഹങ്ങൾ’ എന്നാണ് ഹിന്ദുശാസ്ത്രം രീതിപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു. സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ക്ഷൗരൻ, ബുധൻ, ഗുരു, ശുക്രൻ, ശനി, രാഹു, കേതു ഇങ്ങിനെ 9.

- I { പ്രകാശഗ്രഹങ്ങൾ:—സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ.
നക്ഷത്രഗ്രഹങ്ങൾ:— ക്ഷൗരൻ, ബുധൻ, ഗുരു, ശുക്രൻ, ശനി.
തമോഗ്രഹങ്ങൾ:—രാഹു, കേതു.
- II { ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ: ബുധൻ, ശുക്രൻ, ഗുരു (ശുക്ലപക്ഷചന്ദ്രൻ)
പാപഗ്രഹങ്ങൾ:—ക്ഷൗരൻ, ശനി, സൂര്യൻ (രാഹു, കേതു)

പുണ്യചന്ദ്രൻ ശുഭനും, ക്ഷീണചന്ദ്രൻ പാപനുമെന്നു ദൈവജ്ഞന്മാർ വ്യവഹരിക്കാറുണ്ട്. പാപനൂതനായ ബുധനും രാഹുകേതുക്കളും പാപഗ്രഹങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

- III { പുരുഷഗ്രന്ഥങ്ങൾ:—സൂര്യൻ, ക്ഷൗരൻ, ഗുരു.
സ്ത്രീഗ്രഹങ്ങൾ: ചന്ദ്രൻ, ശുക്രൻ.
നപുംസകഗ്രഹങ്ങൾ:ശനി, ബുധൻ.
(രാഹു പുരുഷഗ്രഹവും, കേതു നപുംസകഗ്രഹവുമാകുന്നു.)

ബ സ്യ ശ ര ത്ത ക്ക റ െ .

ബന്ധക്കരം.

ശത്രുക്കരം.

1. സൂര്യൻ=ചന്ദ്രൻ, ചൊവ്വ, വ്യാഴം	1. സൂര്യൻ=ശനി, ശുക്രൻ
2. ചന്ദ്രൻ=സൂര്യൻ, ബുധൻ	2. ചന്ദ്രൻ=ശത്രുവില്ല.
3. ക്ഷൗരൻ=സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, വ്യാഴം	3. ക്ഷൗരൻ=ബുധൻ
4. ബുധൻ=സൂര്യൻ, ശുക്രൻ	4. ബുധൻ=ചന്ദ്രൻ
5. വ്യാഴത്തിന്നു=സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ക്ഷൗരൻ	5. വ്യാഴത്തിന്നു=ബുധൻ, ശുക്രൻ
6. ശുക്രൻ=ബുധൻ, ശനി	6. ശുക്രൻ=സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ
7. ശനിക്കു=ശുക്രൻ, ബുധൻ	7. ശനിക്കു=സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ക്ഷൗരൻ

ഈ രണ്ടു വകുപ്പിലും പെടാത്തവരെക്കെ സമന്മാരാകുന്നു. തൽക്കാലബന്ധക്കൾ ഗ്രഹത്തിന്റെ: 2, 3, 4, 10, 11, 12 ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ കാരകത്വം.

സൂര്യൻ പിതൃകാരകനും, പ്രതാപത്തിനും, അത്ഥാവിനുംകാരകനാകുന്നു.

ചന്ദ്രൻ മനസ്സിനും മാതാവിനും, യശസ്സിനും, കാരകനാകുന്നു.

കുജൻ - ഭ്രാതൃകാരകനും, സ്വത്വം, യുദ്ധം മുതലായതിന്നു കാരകനാകുന്നു.

ബുധൻ വാക്കിന്റെയും ജ്ഞാനത്തിന്റേയും കാരകനും, മാതൃലകാരകനും, വിദ്യാശിഷ്ടകലാകാരകനാകുന്നു.

വ്യാഴം - പുത്രകാരകനും, ധനകാരകനും, ഭാഗ്യകാരകനും, മന്ത്രം, രാജ്യം, ബുദ്ധി, ധർമ്മ ഇതുകൾക്കും കാരകനാകുന്നു.

1. അംശാരകേന്ദ്രമുഖത്തെവിചര്യപുത്രം
വാഭിത്യ ചന്ദ്രഗുരുവകവിചണ്ഡഭാരത
ഭരതമാർത്ത്യപതയൊബുധസൂര്യപുത്രേ
തുകേന്ദ്രമേ ജനകരാൽസുഹൃദഭാവതി.
2. സൗമ്യസമാരിസകലാഃ കവിഭാനപുത്രേ
മന്ദേജുഭൂമിതനയാരവിജഃ കുമേണ
ഭരതമേജുകേശസുരഗുരീപവോവിരിഷ്ഠാ
സ്തോകാലികാഗ്രയധനായഭരതീബന്ധേ.

പട്ടിക 2.

പ്രശ്നരൂപം	ഏകപദം	ബഹുവചനം	ശതകരം	സമാനം
1 സൂത്രൻ	രവി	പാപൻ	പത്രൻ	ബുധൻ
2 ചന്ദ്രൻ	ചന്ദ്രൻ	തളൻ	തളൻ	കുജൻ, വ്യാഴം, ശുക്രൻ
3 ചൊവ്വ	കുജൻ	പാപൻ	തളൻ	ശുക്രൻ, ശനി
4 ബുധൻ	ബുധൻ	തളൻ	തളൻ	കുജൻ, വ്യാഴം, ശനി
5 വ്യാഴം	തളൻ	തളൻ	തളൻ	ശനി
6 വെള്ളി	തളൻ	തളൻ	തളൻ	കുജൻ, വ്യാഴം
7 ശനി	തളൻ	തളൻ	തളൻ	വ്യാഴം
8 രാഹു	സൂര്യൻ	പാപൻ	തളൻ	"
9 കേതു	ശിഖി	പാപൻ	തളൻ	"

[illegible]

III ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഗുണഭോഷങ്ങൾ

1 ഗ്രന്ഥങ്ങളും, ഉച്ചനീചങ്ങളും, ക്ഷേത്രാധിപത്വങ്ങളും.

മൂലക്ഷേത്രങ്ങൾ. 1. സൂര്യൻ—ചിങ്ങം (1)

2. ചന്ദ്രൻ—എടവം

3. ക്ഷേത്രം—മേടം

4. ബുധൻ—കന്നി

5. വ്യാഴത്തിന്—ധനു

	ക	ച	
ശ	മൂലക്ഷേ ത്രങ്ങൾ.		ര
ഗ		ശു	ബു

6. ശുക്രൻ—തുലാം 8. രാഹുവിന് മിഥുന

7. ശനിക്ക്—കുംഭം } വും, കേതുവിന് മീനവും

ലക്ഷേത്രമാണെന്ന് ഭാവ
കുതുഹലത്തിൽ കാണുന്നു

സ്വക്ഷേത്രങ്ങൾ. 1. ക്ഷേത്രം—വൃശ്ചികം (2)

സൂര്യൻ-ചിങ്ങം 2. ബുധൻ—മിഥുനം

ചന്ദ്രൻ കർക്കടകം 3. വ്യാഴത്തിന് മീനം

4. ശുക്രൻ—എടവം

5. ശനിക്ക്—മകരം

ഗ		ശു	ബു
ശ	സ്വക്ഷേ ത്രങ്ങൾ.		ച
	ക		ര

1. മൂലത്രികോണമർക്കടഭാഗം സിംഹം വൃശ്ചികം ആദിമം

കന്യാധനസ്തുലാംകുംഭപ്രദംഭരണിപുരാതനം

2. പരമോച്ചമതേദശഭിർവൃഷഭേ

ശിഖിഭിർമകരേരാജയുഗലവൈ

തിഥിഭിർവതിഭവനേവിധുഭേ

കിലപഞ്ചഭിരേവസ്വക്ഷേത്രീഘനൈ

ഉച്ചങ്ങൾ. 1. സൂത്രം—മേടം

(3)

2. ചന്ദ്രൻ—എടവം

3. കജൻ—മകരം

4. ബുധൻ—കന്നി

5. വ്യാഴത്തിന് കർക്കടകം

ശു	ര	ച	സ
	ഉച്ചങ്ങൾ		തു
കു			
ശി		ശ	ബു

6. ശുക്രൻ—മീനം {രാഹവിന് മിഥുനവും, കേ

7. ശനിക്ക് തുലാം {തുവിന് ധനുമാണെന്നു
ഭാവകസ്തഥാലം പറയുന്നു.

നീചങ്ങൾ. 1. സൂത്രം—തുലാം

(4)

2. ചന്ദ്രൻ—വൃശ്ചികം

3. കജൻ—കർക്കടകം

4. ബുധൻ—മീനം

5. വ്യാഴത്തിനു മകരം

6. ശുക്രൻ—കന്നി

7. ശനിക്ക്—മേടം

8. രാഹവിന് ധനു

9. കേതുവിന് മിഥുനം

ബു	ശ		കേ
	നീചങ്ങൾ		കു
തു			
സ	ച	ര	ശു

ആധിപത്യങ്ങൾ. 1. സൂത്രം—ചിങ്ങം

(5)

2. ചന്ദ്രൻ—കർക്കടകം

3. കജൻ—മേടം, വൃശ്ചികം

4. ബുധൻ—മിഥുനം, കന്നി

5. വ്യാഴത്തിന്—ധനു, മീനം

6. ശുക്രൻ—എടവം, തുലാം

7. ശനിക്ക്—മകരം, കർക്കടകം

തു	കു	ശു	ബു
ശ	ഗുഹങ്ങളുടെ ആധിപത്യങ്ങൾ		ച
ശ			ര
തു	കു	ശു	ബു

രാഹുകേതുകാർക്കധിപത്വമില്ല.

3. കൃതിഭിഷ്യാതുലാഭവനേരവിതഃ

കഥിതമഭനേഖലുനീചഭതഃ

മിഥുനേതമസഃശിഖിനൊധനഷി

പ്രഥമേബുധഭേതുരുഭേഭവനം.

2. വർഗ്ഗബലം.

ക്ഷേത്രം, ഹോരം, ഭൂക്കാണം, സപ്താംശകം, നവാംശകം, ദ്വാദശാംശകം, ത്രിംശാംശകം, ഇങ്ങിനെ 7 വർഗ്ഗങ്ങളെ നോക്കിട്ടാണ് ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബലങ്ങളെ കണക്കാക്കുന്നത്. ഇവയെ സപ്തവർഗ്ഗങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നു. ക്ഷേത്രം നില്ക്കുന്ന രാശിയും മറ്റുള്ള ആറും ആ രാശിക്കുള്ളിലുള്ള വയുമാകകൊണ്ട് ഷഡ്വർഗ്ഗമെന്നും പറയുന്നു.

1. ഹോരം:—നില്ക്കുന്ന രാശിയെ രണ്ടായി ഭാഗിച്ചാൽ ഒരു ഭാഗത്തിനാണ് ഹോരം എന്ന സംജ്ഞ. ഓരോരാശികളിൽ പൂർവ്വഭാഗം സൂര്യന്റെ ഹോരയും, ഉത്തരഭാഗം ചന്ദ്രന്റെ ഹോരയുമാകുന്നു. യുഗരാശികളിൽ നേരെ മറിച്ചു ആദ്യത്തെ ഭാഗം ചന്ദ്രന്റെ ഹോരയും രണ്ടാമത്തെ ഭാഗം സൂര്യന്റെ ഹോരയുമാകുന്നു.

2. രാശിയെ മൂന്നാക്കി ഭാഗിച്ചാൽ ഓരോ ഭാഗത്തിനും ഭൂക്കാണം എന്ന സംജ്ഞയെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ ഭൂക്കാണത്തിന്റെ അധിപൻ ആ രാശിയുടെ അധിപൻതന്നെയാണ്. 2-ാം ഭൂക്കാണത്തിന്റെ അധിപൻ ആ രാശിയിൽനിന്ന് 5-ാം രാശിയുടെ അധിപനും. 3-ാം ഭൂക്കാണത്തിന്റെ അധിപൻ അതേ രാശിയിൽനിന്ന് 9-ാം രാശിയുടെ അധിപനുമാകുന്നു മേടരാശിയിൽ 1-ാം ഭൂക്കാണത്തിന് ക്കുറവും, 2-ന് സൂര്യനും 3-ന് ചന്ദ്രനാകുന്നു.

കുജകവീഞ്ചലചന്ദ്രദിവാകര

ബുധസിതാവനിജാ ഇതസൂര്യജേഃ

ശനിഇന്ദ്ര ച പുരാതനപണ്ഡിതൈ

രജമുഖാഭൂതിതഭവാനധിപാഃ

3. സപ്താംശകം: - ഒരു രാശിയെ ഏഴായി ഭാഗിച്ച ഒരു

ശതമാനമാണ് സപ്താംശകം എന്ന് സംജ്ഞകൊണ്ടറിയുന്നത്. റൊപ്പെട്ട രാശികളിൽ അഥവാ ഓജരാശികളിൽ സപ്താംശകത്തിന്റെ പേര ആ രാശിയുടെ പേര് മുതൽക്ക് ക്രമമായി വരുന്നു. മേടരാശിയിൽ സപ്താംശകത്തിന്റെ പേരുകൾ മേടം മുതൽ ക്രമമായി തുലാംവരെ ആകുന്നു. എന്നാൽ ഇരട്ടപ്പെട്ട (യുഗ്മ) രാശികളിൽ ആ രാശിയുടെ ഏഴാമത്തെ രാശി മുതൽ ക്രമമായി ഏഴ് രാശികളുടെ പേരാകുന്നു. എടവരാശിയിൽ വൃശ്ചികം മുതൽക്കു തുടങ്ങി എടവത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു. അധിപന്മാർ അതതു രാശ്യധിപന്മാരാകുന്നു.

4. നവാംശകം:—എല്ലാ വസ്തുക്കളിലും വെച്ച് നവാംശകമാകുന്നു പ്രധാനം. ഒരു രാശിയെ ഒമ്പതാക്കി ഭാഗിച്ചാൽ നവാംശകമായി. ഇങ്ങനെ ഒമ്പതാക്കി ഭാഗിക്കുന്നതിൽ ഒരു പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ഒരു രാശിക്ക് രണ്ടേകാൽ നാലാണുള്ളത്. ഓരോ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കും നന്നാലു പാദങ്ങൾ ഉണ്ട്. അങ്ങനെ ഒമ്പതു നക്ഷത്രപാദങ്ങൾ കൂടിയതാണ് ഒരു രാശി. അപ്പോൾ ഓരോ നവാംശകവും ഓരോ നക്ഷത്രപാദങ്ങളാകുന്നു. ഇതിന്നു പുറമെ നവാംശകമറിഞ്ഞാൽ മറ്റൊല്ലാ വർഗ്ഗങ്ങളെയും അറിവാൻ ലാഭവായി സാധിക്കുന്നതാണ്; എന്നു മാത്രമല്ല നവാംശംകൊണ്ട് ഒരു ഗ്രഹത്തിന്റെ എല്ലാ ഗുണഭോഷങ്ങളും അറിവാൻ സാധിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടും നവാംശകത്തിന് വലിയ പ്രാധാന്യം കിട്ടിയിരിക്കുന്നു.

നവാംശകങ്ങൾക്ക് ചേരിട്ടിരിക്കുന്നതിന്നും ഒരു ക്രമമുണ്ട്. മേടം രാശിയിൽ മേടം മുതൽക്കു തുടങ്ങി ധനുവരെ ഒമ്പതാ പേരാകുന്നു. എടവത്തിൽ മേടം രാശിയിൽ അവസാനിച്ചു ധനുവിനുശേഷം മകരം മുതൽക്കു തുടങ്ങി കന്നിയിൽ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. മിഥുനത്തിൽ (മേൽഅവസാനിച്ചു കന്നിയെവിട്ടു) തുലാം മുതൽക്കു തുടങ്ങി മിഥുനത്തിൽ പേരുകൾ അവസാനിക്കുന്നു, കർക്കടകത്തിൽ (മിഥുനത്തെ വിട്ടു) കർക്കടകം മുതൽക്കു

തടങ്ങി മീനത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു: ഇങ്ങിനെ വെച്ചു ദിക്കിൽ നിന്ന എടുത്തിട്ടാണ് പേരുകളെ ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ചിങ്ങം മുതൽ വൃശ്ചികവരേയും, ധനു മുതൽ മീനവരേയും, മേൽ പ്രകാരം ആവർത്തിക്കണം. ലഘുവായി മനസ്സിലാകുവാൻ താഴെ കൊടുക്കുന്ന ക്രമങ്ങളെ നോക്കുക.

(1) മേട-ചിങ്ങ ധനു മേടം മുതൽ ധനുവരെ ക്രമത്തിൽ പേരുകൾ.

(2) എടവ കന്നി-മകര മകര മുതൽ കന്നിവരെ ക്രമത്തിൽ പേരുകൾ.

(3) മിഥുന-തുലാ-കുംഭം—തുലാംമുതൽ മിഥുനവരെ ക്രമത്തിൽ.

(4) കർക്കി-പുശ്യിക-മീനം—കർക്കി മുതൽ മീനവരെ ക്രമത്തിൽ.

ഇങ്ങിനെയാണ് നവാംശകങ്ങൾക്ക് പേരുകളെ കിട്ടിയിരിക്കുന്നത്. അധിപന്മാർ പേരിനെ അനുസരിച്ച രാശികളുടെ അധിപന്മാർ തന്നെ. ഒരു നവാംശം 3. തീതിയും 20 ഇലിയുമാകുന്നു.

5. പാദശാംശകം: - ഒരു രാശിയെ പന്ത്രണ്ടായി ഭാഗിച്ചതു പാദശാംശമാകുന്നു. ഓരോ രാശിയിലും ആ രാശിയുടെ പേരുകൊണ്ട് പാദശാംശങ്ങളുടെ പേരുകൾ തുടങ്ങുന്നു. മേടം രാശിയിൽ മേടം മുതൽ മീനം കൂടി പന്ത്രണ്ടു പേരുകൾ ക്രമത്തിൽ എടുത്തിരിക്കുന്നു. എടവത്തിൽ എടവം മുതൽ മേടം വരെ ഇങ്ങിനെ എല്ലാറ്റിലും ധരിച്ചുകൊള്ളുകയും വേണം. അധിപന്മാർ പേരുകളെ അനുസരിച്ചാകുന്നു. മേഷാദി രാശ്യധിപന്മാർ തന്നെ മേഷാദി പാദശാംശകാധിപന്മാരും.

മോരാരാശിലും സമേപ്രഥമതത്ത്വന്ത്രസ്വ ഭാഷനാരതോ
വൃത്യാസാദൃശമേദുകാണ പതയഃ സാക്ഷാങ്കഭാവധിപഃ
മേഷാദാദിമദ്യേഷേതുമകരാജ്യ മോഘടാദിന്ദുഭേ
കർക്കാഭാവനവാംശകാനി ഗഭിതഃ സ്വർഗ്ഗഭാഗശാംശഃസ്വഭാഗ്

6. ത്രിശാംശകം : ഒരു രാശിയെ മുപ്പതായിഭാഗിച്ചാൽ ഒരു അംശത്തെ ത്രിശാംശകം എന്നു പറയുന്നു. ഈ അംശകങ്ങൾ സ്രീ ജാതകത്തെ പഠിക്കുമ്പോൾ വളരെ പ്രധാനമായിരിക്കും. ഈ മുപ്പതംശങ്ങളിൽ ഒറ്റപ്പെട്ട രാശികളിൽ ഓരോ ശികളിൽ) ആദ്യത്തെ 5 അംശങ്ങൾക്കധിപൻ കജനും, പിന്നത്തെ 5 അംശങ്ങളുടെ അധിപൻ ശനിയും, പിന്നത്തെ 8 അംശങ്ങളുടെ അധിപൻ വ്യാഴവും, പിന്നത്തെ 7 അംശങ്ങളുടെ അധിപൻ ബുധനും പിന്നത്തെ 5 അംശങ്ങളുടെ അധിപൻ ശുക്രനാകുന്നു. യുഗരാശികളായ ഇരട്ടപ്പെട്ട രാശികളിൽ ചുവട്ടിൽനിന്ന മുകളിലേക്കുകുന്ന ക്രമം. ശുക്രൻ 5, ബുധൻ 7, വ്യാഴത്തിന്-8, ശനിക്ക് 5 കജന് 5 ഇങ്ങിനെ അറിഞ്ഞു കൊൾകയും വേണം.

വ്യക്തമാക്കുവാൻ.

ഓരോരാശികളിൽ		യുഗരാശികളിൽ	
മേടം മിഥുനം	കജന്=5	ശുക്രന്=5	} എടവും കർക്കടകം
ചിങ്ങം തുലാം	ശനിക്ക് 5	ബുധന്=7	
ധനു കുംഭം	ഗുരുവിന്=8	ഗുരുവിന്=8	} മകരം മീനം
ഈ രാശി	ബുധന്=7	ശനിക്ക്=5	
കളിൽ	ശുക്രന്=5	കജന്=5	} ഈ രാശി കളിൽ
	ആകെ 30	ആകെ 30	

3. ഗ്രഹങ്ങളുടെ വീക്ഷണങ്ങൾ.

സൂര്യന്-7-ലേക്ക് കജന്-4-7-8 ഈ ഭാവങ്ങളിലേക്ക്

ചന്ദ്രന്-7-ലേക്ക് വ്യാഴത്തിന് 5-7-9 ടി

ബുധന്-7-ലേക്ക് ശനിക്ക് 3-7-10 ടി

ശുക്രന്-7-ലേക്ക്..എല്ലാഗ്രഹങ്ങൾക്കും 7ാം ഭാഗത്തിലേക്കും, ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തു നിൽക്കും കജൻ, ഗുരു, ശനി ഇവക്ക് മേൽപ്രകാരം വിശേഷഭൂഷണമുണ്ട്.

പഞ്ചപഞ്ചാംശം ശ്രീശാംശാദി-അമേകുമാൽ

ഒരേമനോജപീഠത്തിൽ ശുക്രാനാമുൽകൃതാത്മ്യം

ശ്ലോകം:—ചാണവിവൃദ്ധ്യോഭോ ഭരമസഹോഭേമതീ കാണഭേനനേ

ചതുരശ്രേണ കളത്രേപ്രയതാം പശുന്തിതൽഫലംകൃതം

IV. ഭാവസ്വഭാവങ്ങൾ.

ജനനസമയത്ത് ഏത് രാശിയാണ് കിഴക്കേദിക്കുന്നത് അതാണ് ലഗ്നം. ലഗ്നമാണ് ഒന്നാംഭാവം. ഒന്നാമെടം എന്നു പറയുന്നതും അതിനെത്തന്നെയാകുന്നു. (ലഗ്നത്തിൽനിന്ന്) പിന്നെ ക്രമത്തിൽ രണ്ടാംഭാവം, മൂന്നാംഭാവം എന്നിങ്ങനെ പത്തുണ്ടു രാശികൾക്ക് പത്തുണ്ടു ഭാവങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നു. ഇതിന്റെ ഭാവങ്ങളെക്കൊണ്ട് ചിന്തിക്കേണ്ടുന്ന വിഷയങ്ങളെ ക്രമപ്രകാരം പറയുന്നു. പക്ഷെ അതിന്നു മുമ്പായി ഭാവങ്ങൾക്ക് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിച്ച എല്ലാ പേരുകളെയും ഇവിടെ പറയേണ്ടതായിരിക്കുന്നു.

1-ാംഭാവം (ലഗ്നം)=ലഗ്നം, അംഗം, തന, ഉദയം, മുതി, വപു, കല്യം, ഭേദം, ഹോര, വാതമാനം, ജന്മം, ഇത്യാദികൾ.

2-ാംഭാവം=ധനം, കടംബം, കോശം, ദ്വിതീയം, വാക്, സ്വം, വിദ്യാസ്ഥാനം ഇതുകളും ഇതുകളുടെ പര്യായശബ്ദങ്ങളും.

3-ാംഭാവം=തൃതീയം, സഹജഭാവം, സഹായം, ശൈത്യം, വീര്യം, വിക്രമം, ഭൂമിയിൽക്കു ഇവയും ഇവയുടെ പര്യായശബ്ദങ്ങളും പേരുകൾ.

4-ാംഭാവം=സുഖം, ചതുർത്ഥം, തൃപ്തി, മാതൃസ്ഥാനം, പാതാളം, സുഹൃത്, ബന്ധു, മിത്രം, ഹിബ്ദകം, ഗൃഹം, വാഹനം, ജലം ഇത്യാദികൾ.

5-ാംഭാവം=പുത്രപുണ്യം, പുത്രസ്ഥാനം, ബുദ്ധി, പഞ്ചമം, വിദ്യാ, തനയസുതാദിപുത്രപര്യായങ്ങൾ, വാക്സ്ഥാനം, മന്ത്രം, പ്രതിഭാ.

തന്നുകോശസഹോദരബന്ധുസുതാ
ദിപുകാമവിനാശശുഭാവിബുദ്ധൈഃ
പിതൃഭൗതിക ആഹ്ലാദപായ ഇമേ
കൃമതഃ കൃമിതാമിഹരപ്രമുഖൈഃ

6-ാംഭാവം=ദൈവജ്ഞ, വൈരി, ക്ഷതം, രോഗം, ശത്രു, അരി, രീപ (ഇത്യാദി ശത്രുപത്നായങ്ങളും)

7-ാംഭാവം=മദന, കാമ ഇത്യാദി കാമപത്നായങ്ങളും, യാമിതം, അസ്തം, ഭൂതം, കളത്രാദിഭാഗ്യാപത്നായങ്ങളും, സ്രീപത്നായങ്ങളും, ജ്യാമിതം, മദം ഇത്യാദികളും ഈ ഭാവത്തിന്റെ പേരുകളാകുന്നു.

8-ാംഭാവം=രസ്യം, ആയുഃ, ഛിദ്രം, യാമ്യം, നിധനം, ലയം, മൃത്യു, സംഗ്രാമം, വിനാശം, ചതുരത്വം, മാംഗല്യം.

9-ാംഭാവം=ശുഭം, ധർമ്മം, ഗുരു, ഭാഗ്യം, തപസ്സ്, പിതൃസ്ഥാനം, ത്രികോണം. ഇതുകൾ ആകുന്നു പേരുകൾ.

10-ാംഭാവം=രാജ്യം, കർമ്മം, ആകാശം, ആസ്ഥാനം, മാനം, മേഘരണി, ജീവനം, ജയം, ഇതുകളും, പത്നായങ്ങളും പേരുകൾ.

11-ാംഭാവം=ആപ്തി, പ്രാപ്തി, ലാഭം, ആയം, ഭാവം, സിദ്ധി, ഇതുകൾ.

12-ാംഭാവം=വ്യയം, അപായം, രിഹം, ദരിതം, നാശം, പാപം ഇതുകൾ.

ഭാവങ്ങളുടെ പെരുകളെക്കൊണ്ടുതന്നെ ഓരോ ഭാവങ്ങളെ കൊണ്ട് ചിന്തിക്കേണ്ടുന്ന വിഷയമിന്നിന്നതെന്ന് ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിയുന്നതാകുന്നു. ഒന്നാംഭാവംകൊണ്ട് ജാതകന്റെ ശരീരബലം, കീർത്തി, അവസ്ഥ, അഭ്യുദയം മുതലായതിനെയും, രണ്ടാംഭാവംകൊണ്ട് വിദ്യ, ധനം മുതലായതിനെയും, മൂന്നാംഭാവംകൊണ്ട് സഹോദരന്മാരേയും, ശൈശവം, വീര്യം, മുതലായതിനെയും, നാലാംഭാവംകൊണ്ട് അമ്മ, അമ്മാമൻ, ഭവനം, വാഹനം, സുഖം മുതലായതിനെയും, അഞ്ചാംഭാവം കൊണ്ട് പൂർവ്വപുണ്യം, പുത്രന്മാർ, പൂർവ്വസ്വപ്നം, ബുദ്ധിമുതലായതും, ആറാംഭാവംകൊണ്ട്, ശത്രു, രോഗം, കടം മുതലായതിനെയും, 7-ാംഭാവംകൊണ്ട് ഭാഗ്യവെയും, കാമവികാരത്തെയും, 8-ാംഭാവംകൊണ്ട് ആയുസ്സിനെയും, മരണത്തെയും, സ്രീകളുടെ മംഗ

ലുത്തെയും, വെതാംഭാവംകൊണ്ട് ഭാഗ്യത്തെയും, അപ്പൻറെ സ്ഥിതിയേയും, തുരു മുതലായവരെ കുറിച്ചും, പത്താമേടം കൊണ്ട് കമ്മത്തെയും, (ഉപജീവനത്തെയും), രാജാക്കന്മാക്ക് രാജ്യത്തെയും, മാനത്തെയും, പതിനൊന്നുകൊണ്ട് ലാഭം, പ്രാപ്തി, സൂത്രം, അഭീഷ്ടം മുതലായതും, 12-ാംഭാവംകൊണ്ട്, വ്യയം, നഷ്ടം, ഭരിതം, പാപം ഇതുകളെയും ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

V ഭാവവിഭാഗം.

1. കേന്ദ്രങ്ങൾ:—1-4-7-10 ഈ ഭാഗങ്ങൾക്കാകുന്നു 'കേന്ദ്രം' എന്ന സംജ്ഞ. കേന്ദ്രം, ചതുഷ്ടയം, കണ്ടികരം, ചതുരത്വം ഇവ ഇതുകളുടെ പേരാകുന്നു.

2. ക്രികോണങ്ങൾ:—5 9-ാം ഭാവങ്ങൾ.

3. പണപരങ്ങൾ:—2-5-8-11.

4. ആപോക്രിമങ്ങൾ:—3-6 9-12.

5. ത്രികങ്ങൾ:—6-8-12.

ഇതിൽ വകതിരിക്കുമ്പോൾ എഴുപ്പത്തിൽ ഓർമ്മവെക്കുവാൻ ഒരു വഴിയുണ്ട്. ഒരു കേന്ദ്രം കഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നെ പണപരവും, പണപരം കഴിഞ്ഞാൽ ആപോക്രിമവുമാകുന്നു.

കേന്ദ്രം, പണപരം, ആപോക്രിമം ഇങ്ങിനെയാണ് ക്രമം. ഈ കാണുന്ന രാശിചക്രത്തിൽ നോക്കിയാൽ വ്യക്തമാകും.

ല.

ആ	കേ	പ	ആ
പ			കേ
കേ			പ
ആ	പ	കേ	ആ

ഇനി ഭാവങ്ങൾക്കു മറ്റൊരു വിഭാഗമുള്ളത ഉപചയം, അപചയം എന്നിങ്ങിനെ രണ്ടു വിധമാകുന്നു. ഇ

തിൽ ലഗ്നത്തെ വിട്ട് മറ്റുള്ള ഭാവങ്ങളെയാണ് വിഭാഗിച്ചിട്ടുള്ളതു.

ഉപചയങ്ങൾ: 3-6-10-11 ഈ ഭാവങ്ങളാകുന്നു.

അപചയങ്ങൾ: 2 4 5-7-8-9-12.

ഈ കാണുന്ന രാശിചക്രംകൊണ്ടു അപചയോപചയസ്ഥാനങ്ങളെ വ്യക്തമാക്കി തരുന്നതാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ ഭാവങ്ങളെ പലപ്രകാരത്തിലും വിഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നതിനെ ഭാവവിചാരത്തിൽ പ്രത്യേകം ഓർമ്മ വെക്കേണ്ടതാകുന്നു.

അ	ല	അ	ഉ
ഉ			അ
ഉ			അ
അ	അ	അ	ഉ

ജാതകചിഹ്നജ്ഞാനം.

1. ജനചിലഗ്നഗതോ വസുധാസുതോ
മനേഗോപി തുരു കവിരേവവാ
ഭവതി തന്യശിരോവ്രണലാഞ്ചരിതം
നി ഗഭിതം യവനേന മഹാത്മനാ.

ജാതകം ശരിയായൊ എന്നു നോക്കുവാനുള്ള ചില യുക്തികളെയാണ് ഇനി പറയുവാൻ പോകുന്നത്. ലഗ്നത്തിൽ ചൊവ്വയൊ, ഏഴിൽ വ്യാഴമൊ, ശുക്രനൊ നിന്നാൽ ആ ജാതകന്റെ ശിഷ്ടിൽ ഒരു വ്രണത്തിന്റെ കല ഉണ്ടായിരിക്കും എന്ന മഹാത്മാവായ യവനാചാര്യൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

2. ഭവതിലഗ്നഗതേ ക്ഷിതിനന്ദനേ
ഭൂസുതേപിവിധാവിഹജന്മിനാം
ശിരസിചിഹ്നമുദാഹൃതമാദിഭി
മൂനിവരൈർഭിരസാബ്ജസമാസതഃ

ലഗ്നത്തിൽ ചൊവ്വ, ചന്ദ്രനോടും, ശുക്രനോടുകൂടി നിന്നാൽ ജാതകന്റെ രണ്ടാംവയസ്സിലോ, ആറാംവയസ്സിലോ ഒരു കല ശിരസ്സിൽ വീഴുന്നതാകുന്നു എന്ന് പ്രാചീന മുനീശ്വരന്മാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദപി=രണ്ട്. രസം=ആറ്.

3. ഭാസ്കരവേജനരംഗശ്ലോകചാക്രമേസിംഹികാസുതേ
മസ്തകേവാമകണ്ണോവാ ചിഹ്നമർജ്ജനമാദിശേൽ.

ജന്മലഗ്നത്തിൽ ശുക്രനും അഷ്ടമത്തിൽ രാഹുവും നിന്നാൽ ഇടത്തെ ചെവിയിൽ ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിൽ ഒരു കല ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ നെറ്റിത്തടത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും.

4. മനേസദനമദ്ധ്യേസിംഹികാനന്ദനേവാ
സുരപതിനൃണാചേദംഗരാശെയുതേനഃ
പ്രകഥിതമിഹവിഹ്നം ചാഷ്ടമേപാപഭോഭേ
കവിരപിനൃതരംഗേ വാമബാഹെമമുനീന്ദ്രേ.

7-ാം ഭാവത്തിൽ രാഹുവും, ലഗ്നത്തിൽ വ്യാഴവും, അല്ലെങ്കിൽ ലഗ്നത്തിൽ വ്യാഴവും, രാഹുവും, ഒന്നിച്ചും അഷ്ടമത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു പാപഗ്രഹവും, അല്ലെങ്കിൽ ശുക്രനും, വ്യാഴവും കൂടി ലഗ്നത്തിലും, അഷ്ടമത്തിൽ ഒരു പാപനും നിന്നാൽ ജാതകന്റെ എടത്തെ ഭുജത്തിൽ ഒരു ചിഹ്നമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു മുനികൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

5. ലാഭാരിസഹജേഭൃമേവ്യയേവാശുക്രസംയുതേ
വാമപാദേപഗതംവിഹ്നംവിജേണ്ഡംഗ്രണജംബുധയഃ

11, 6, 3, 12 ഈ ഭാവങ്ങളിൽ ശുക്രനോടുകൂടി കജൻ നിന്നാൽ ഇടത്തെ പാർശ്വത്തിൽ ഒരു ഗ്രണക്കല (മുറിവട) ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാകുന്നു.

6. ലഗ്നേഷിതിസുതേമന്ദേശുക്രദൃഷ്ടേ ത്രികോണഭേ
ലിശേതുദസമീപേവാ തിലകംസന്ദിശേൽബുധഃ

ലഗ്നത്തിൽ കജനം, ത്രികോണത്തിൽ (5, 9 ഭാവങ്ങളിൽ) ശനി ശുക്രദൃഷ്ടിയോടുകൂടി നിന്നാൽ ലിംഗത്തിലൊ, മലദപാരത്തിന്റെ സമീപത്തിലൊ തിലകംപോലെ ഒരു ചിഹ്നമുണ്ടായിരിക്കും.

7. സുതാലയേ ഭാഗ്യനികേതനേവാ
കവിയുദാചാഷ്ടമഗൗജ്ജ്വലൈവൈ
ശന്തേ ചതുർത്ഥ തനഭാവഗേ വാ
തദാ സ ചിഹ്നം ജാരം നരസ്യ.

അഞ്ചിലൊ, ഒമ്പതിലൊ, ശുക്രനും, അഷ്ടമത്തിൽ ബുധനും, വ്യാഴവും, ലഗ്നത്തിലൊ, നാലിലൊ, ശനിയും നിന്നാൽ ഉദരത്തിൽ ഒരു മറുവുണ്ടായിരിക്കും.

8. ധനേ കവാ വഷ്ടമലഗഭേവാ
ദിവാകരേ മനഃകഞ്ചേ തൃതീയേ
കടിപ്രദേശേ പ്രവദേന്നരാണാം
ചിഹ്നം വിശേഷാദിഹജാതകജ്ഞഃ

2-ൽ ശുക്രനും, 2-ൽ ശനിയും, ചൊവ്വയും, കൂടിയൊ, ലഗ്നത്തിലൊ, അഷ്ടമത്തിലൊ, സൂര്യനും, 3-ൽ ശനിയും ചൊവ്വയും കൂടിയൊ നിന്നാൽ ജാതകന്റെ അരക്കെട്ടിൽ ഒരു ചിഹ്നത്തെ പറയാം.

9. പാതാളസ്ഥൗ രാഹശുക്രൗലഗ്നേമന്ദഃകജേചിവാ
പാദമൃഗ്ലേഫവാപാദേ വാമേചിഹ്നംവിനിർദ്ദേശേൽ

4-ാം ഭാവത്തിൽ ശുക്രനും, രാഹവും, ലഗ്നത്തിൽ കജനൊ, ശനിയൊ ആരേങ്കിലും നിന്നാൽ ഇടത്തെ പാദത്തിലൊ, അതിന്റെ ഉള്ളനടിയിലൊ ഒരു മറുവുണ്ടായിരിക്കും.

10. വൃയേതരൗരവിയൗഭാഗ്യേ ലാഭാരിസഫജേബുധേ
ഗോളകം തദ മദ്ധ്യസ്ഥം വൃണംവാ പ്രവദേൽബുധഃ

12-ാം ഭാവത്തിൽ വ്യാഴവും, 9 തിൽ ചന്ദ്രനും, 11 6-3 ഈ ഭാവങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ ബുധനും നിന്നാൽ തുടമദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു കല ഉണ്ടായിരിക്കും.

11. ദിനപത്തേനവമേ ഹരിഭേയദാ
 സഹജാദാ നിരവശ്യമിഹാംഗിനാം
 ധനഗതേരവിജേ തനഗേ ഗുരാ
 വഹുരുഗേ ജനനീ നഹി ജീവതി.

ജന്മകാലത്തിൽ സൂര്യൻ 9-ാം ഭാവമായ ചിങ്ങരാശിയിൽ നിന്നാൽ സഹോദരന്മാർക്കു തീർപ്പായും നാശം സംഭവിക്കും. 2-ാം ഭാവത്തിൽ ശനിയും, ലഗ്നത്തിൽ വ്യാഴവും, ആറിൽ രാഹുവും നിന്നാൽ ജാതകന്റെ അമ്മ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതല്ല.

ഈ സ്ഥാനങ്ങൾ നീചങ്ങളായൊ, ഗ്രഹങ്ങൾ ബലഹീനങ്ങളായൊ നിന്നാൽ ഹരം ഫലം നിശ്ചയമായും ഒക്കുന്നതാകുന്നു.

12. സുരഗുരൈധനഭാവഗതേ യദാ
 കജയുതേ ശനിനാപിചജന്മിനാം
 അഗുര്യതേ സഹജേ സഹജാസുഖം
 നിഗദിതം യവനൈഃ പ്രഥമോദിതം.

വ്യാഴം കജനോടും, ശനിയൊടും കൂടി 2-ാം ഭാവത്തിൽ നില്ക്കുകയും, 3-ൽ രാഹു നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ സഹോദരിമാർക്കു സർവ്വസുഖവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഈ മതം യവനനാൽ പറയപ്പെട്ടതാകുന്നു.

13. അരി നികേതന ഗേ വനി നന്ദനേ
 ഭവതി രാഹുയുതേ നിധനെ ശന്തേ
 നിഗദിതം സഹജോ ജനിമാത്രതോ
 യമപുരം വ്രജതീതി പുരാതനൈഃ

ആറിൽ കജനും, അഷ്ടമത്തിൽ രാഹുവിനോടുകൂടി ശനിയും നില്ക്കുന്ന സമയത്തിൽ ജനിച്ഛാൽ ആ മാത്രയിൽ അവന്റെ സഹോദരൻ മരിക്കുമെന്ന് പുരാതന മുനിശ്ചരന്മാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ചിതീയാദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

അദ്ധ്യായം 3.

അരിഷ്ടാദ്ധ്യായം.

1. തുമിനകിരണ ഹോരികാചസന്ധ്യാ
 ചേരമഗാഃ ചലബോചരാ ജനൈഃപേൽ
 മുതി രഥരജനീശ പാപബോടെ
 രഖിലചതുഷ്ടയഗൈവിനാശമേതി

സന്ധ്യാസമയം ചന്ദ്രഹോരം, ഒരു രാശിയുടെ ഒടുവിലത്തെ നവാംശകം, ഇങ്ങിനെ എല്ലാം കൂടിയ സമയത്തിൽ പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗവുമുള്ളപ്പോൾ ജനിച്ചാൽ കുട്ടി ജീവിക്കുന്നതല്ല. ചന്ദ്രൻ ഒരു കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുകയും ബാക്കി മൂന്നു കേന്ദ്രങ്ങളിലും പാപഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ജനിച്ച കുട്ടിയും ഉടനെ മരിക്കും. “സന്ധ്യായാം ശശിഹാര യശാശു നിയന”മിത്യാദി ജാതകാദേശത്തിൽ കാണുന്ന ശ്ലോകത്തിന്റെയും ഇതിന്റെയും സ്വാരം ഒന്നുതന്നെ.

2. അശുഭേഷുശുഭേഷുചക്രപുഷ്പം
 പരഭാഗേഷുഗതേഷുകീടഭഗേ
 വിരതിം സമുപൈതിബാലകോയം
 ചലബോടെരപികാമിനീതനസ്തൈഃ

ലഗ്നം വൃശ്ചികമായിരിക്കുമ്പോൾ ലഗ്നം മുതൽ 7 വരെയുള്ള രാശികളിൽ പാപന്മാർ നില്ക്കുകയും, 7 മുതൽ 12 വരെയുള്ള രാശികളിൽ ശുഭന്മാർ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ ജനിച്ച കുട്ടി ഉടനെ മരിക്കും.

3. ചലബാഗസഹിതോ നിശാകരോയം
 തനമുതിമാരഗതോഽരിജന്മകാലേ
 മുതിപദമുപയാതി ദേവന്മാലോ
 പിച സകലൈരവലോകിതോനസൗഖ്യൈഃ

ചന്ദ്രൻ പാപയോഗത്തോടെ ലഗ്നത്തിലോ അഷ്ടമത്തിലോ, ഏഴിലോ നില്ക്കുമ്പോൾ പാപന്മാരുടെ ദ്രോഷിയുണ്ടായിരിക്കുകയും ശുഭന്മാരുടെ ദ്രോഷിയില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ജനിച്ച കുട്ടിക്കു ഉടനെ മരണം ഭവിക്കും.

4. അശുഭ വശോദയഗതശുഭഭേദം
രവലോകിതോ നാലുയുക്തവിധഃ
മുതിരന്യഗ്രഹശുഭവിധൗകുലജാ
ഗഭഗൈശ്ചലൈരപി വികേന്ദ്രശുഭഭേദഃ

2. പാപഗ്രഹങ്ങൾ സ്ഥിരരാശിയായ ലഗ്നത്തിലും, ചന്ദ്രന ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടികൾ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ശിശുവിന്നു മരണം നിശ്ചയം. ക്ഷീണചന്ദ്രൻ 12-ൽ നില്ക്കുമ്പോൾ സ്ഥിരരാശിയായ ലഗ്നത്തിലോ, അഷ്ടമത്തിലോ പാപഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുകയും, കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്താലും ഫലം മേൽപ്രകാരം തന്നെ എന്തിന്റെകൊണ്ടും.

“പാപൗവിധഗ്ന മദഗൗ” ഇത്യാദി ജാതകാദേശശ്ലോകത്തെത്തന്നെയാകുന്നു ഇതിൽ ചൊണ്ടതിരിക്കുന്നത്.

5. ശീതാംശാവരി വിരതിസ്ഥിതേ വിനാശഃ
പാപൈഃ സ്വാത്ഥപദിയതേക്ഷിതേ ഹിജന്തോഃ
അഷ്ടാബ്ബെശുഭേചശൈശ്വമിശ്രഭേദൈഃ
ച്ഛേദാബ്ബൈരപി മുനിഭിന്നിരകതമേതൽ.

ചന്ദ്രൻ 6 ലോ 8 ലോ നില്ക്കുകയും അവിടെക്കു പാപദൃഷ്ടിയൊ യോഗമൊ ഉണ്ടാകയും ചെയ്താൽ കുട്ടി ഉടനെ മരിക്കും. ആ ചന്ദ്രന് ശുഭദൃഷ്ടിമാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ 8 വയസ്സുവരെ കുട്ടി ജീവിച്ചിരിക്കും. ആ ചന്ദ്രന് തന്നെ ശുഭദൃഷ്ടിയും പാപദൃഷ്ടിയും കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നാൽ 4 വയസ്സുവരെ ജീവിച്ചിരിക്കും. ആരുടേയും ദൃഷ്ടിയോഗങ്ങൾ ഇല്ലാതിരുന്നാലും കുട്ടിക്ക് സദ്യൊമൃത്യു സംഭവിക്കും.

6. അരിവിരതിഗതേ ശുഭേപദഃഷ്ട
 ബലസഹിതേനഖലേന മാസമായുഃ
 മനേസനേഗേ പിപശനാഥേ
 ഖലവിജിതേ ശുവമന്യുമാസമായുഃ

ആറിലൊ എട്ടിലൊ ഏതെങ്കിലും ഒരു ശുഭൻ നില്ക്കുകയും അതിനെ ബലവാനായ ഒരു പാപൻ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ ശിശുവിന്ന് ഒരു മാസമേ ജീവിതമുള്ളൂ. ലഗ്നാധിപൻ ഏഴിൽ നില്ക്കുകയും, അതിനെ ഗ്രഹയുദ്ധത്തിങ്കൽ ഒരു പാപൻ ജയിക്കുകയോ, അല്ലങ്കിൽ നീചപാപപീഡിതനായിരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ കുട്ടിക്ക് ഒരു മാസമേ ആയുസ്സുള്ളൂ. ലഗ്നാധിപൻ നീചനും പാപപീഡിതനുമായാലും മതി.

7. കൃശശശിനി തന്തൗ ഖലേഷ്ടകേന്ദ്രേ
 മൃതിഭഗ്നശീതരുചൗ ഖലാന്തരാളേ
 മൂനിഹിബുകലൗസ്ഥിതേപിപശേ
 മൂനിലയഗൈശ്ചാസരാംബയാഖലൈസ്സ ഗാൽ.

ക്ഷീണചന്ദ്രൻ ലഗ്നത്തിലും പാപഗ്രഹങ്ങൾ എട്ടിലും കേന്ദ്രത്തിങ്കലും, നിന്നാൽ കുട്ടി ഉടനെ മരിക്കും. പാപമദ്യസ്ഥിതിയോടുകൂടിയ ചന്ദ്രൻ 4, 7, 8. ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാലും കുട്ടി മരിക്കും. മുൻപറഞ്ഞ പ്രകാരമുള്ള ചന്ദ്രൻതന്നെ ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ 7 8. ഭാവങ്ങളിൽ പാപന്മാർ നിന്നാൽ അന്യരും കുട്ടിയും മരിക്കും.

8. ഭവിരതിഗതശോഭനൈരദൃഷ്ടേ
 ശശിനിനവേഷ്ടഗതൈഃ ഖലൈശ്ചമൃതി സ്താൽ
 തന്തഗതാഹിമഗൗഘലേനഗന്ധേ
 മൃതിരുദിതാ മൂനിഭിശ്ചിശോരവശ്യം.

ലഗ്നത്തിലൊ അഷ്ടമത്തിലൊ നില്ക്കുന്ന ചന്ദ്രന് ശുഭദൃഷ്ടിയില്ലെങ്കിലും, 5-9. ഭാവങ്ങളിൽ പാപന്മാരുണ്ടെങ്കിലും ക

ട്ടിക്ക മൃത്യു സംഭവിക്കും. ലഗ്നത്തിൽ ചന്ദ്രനും 7-ൽ പാപന്മാരാരെയിലും കൂടി നിന്നാലും കൂട്ടി മരിച്ചുപോകും.

9. അസുരമുഖഗതേ ചലേനയുക്തേ
തന്മഗവിയൗ സമമംബയാലയാരേ
മൃതിരഥതന്മഗേരവൗസശസ്ത്രം
ഗ്രഹണഗതേ ചലസംയുക്തേപിമൃത്യുഃ.

രാഹുവിനോടുകൂടിയും പാപനോടുകൂടിയും ചന്ദ്രൻ ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുകയും, കജൻ അഷ്ടമത്തിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ കൂട്ടിയും തള്ളയും മരിച്ചുപോകും. ആ പാപൻ ആഭിന്യനായിരുന്നാൽ ആ മരണം ആയുധങ്ങളെക്കൊണ്ടായിരിക്കും. പാപൻ ശനിയായിരുന്നാലും ഫലം മൃത്യുതന്നെ.

10. സഞ്ചലശുഭേഖഗൈര്യുക്തേനൃഷ്ട
തുഹിനകരേദിനഃപഥവാതന്യൗപേൽ
നിയനനവസുതാശ്രീതാഃ ലോസ്തപ്ത
ന്നിധന മിഥാശുവദന്തിവൈമുനീന്ദ്രാഃ.

ബലവാന്മാരായ ശുഭന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടികൾ ഒന്നും ഇല്ലാതെ സൂര്യനോ ചന്ദ്രനോ ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുകയും 8, 9, 5. ഈ ഭാവങ്ങളിൽ പാപന്മാർ നില്ക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ജനിച്ച കൂട്ടി ഉടനെ മരിക്കുമെന്നു മുനീന്ദ്രന്മാർ പറയുന്നു.

11. ശനിരവിവിധുഭ്രമിജ്ജൈഃ ക്രമേണ
വ്യയനവദഗ്നലയാശ്രീതൈർമൃതിസ്യാൽ
സഞ്ചലസുരപുരോഹിതേനദൃഷ്ടൈ
ന്നഹിമരണം ഗഭിതം തദാ മൂനീന്ദ്രൈഃ

12-ൽ ശനി, 9-ൽ സൂര്യൻ, ലഗ്നത്തിൽ ചന്ദ്രൻ, 8-ൽ കജൻ, ഇങ്ങിനെ നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ച കൂട്ടി ഉടനെ മരിക്കും. എന്നാൽ ബലവാന്മാരായ വ്യാഴത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയോഗങ്ങൾ അരിഷ്ടകർത്താക്കന്മാർക്കും, ലഗ്നത്തിന്നുമുണ്ടെങ്കിൽ മരണം സംഭവിക്കുന്നതല്ല. മേൽപറഞ്ഞ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു ശുഭദൃഷ്ടിയോഗങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ.

കുണ്ടായിരുന്നാൽ അരിഷ്ടത്തിന്നു പരിഹാരമായി എന്ന് ഇവിടെ ഉപദേശിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

12. ലയമാരഭണ നവധീവ്യയഃ
 ലലലലലലലലലല സഹിതസ്സീതഃ
 അവലോകിതൊനന്ദിയതശ്ശതൃക്കൈ
 ന്നിയതം ഭവൽ സമരണായതദാ.

ചന്ദ്രൻ പാപയോഗത്തോടുകൂടി 8, 7, 1, 9, 5, 12. ഈ ഭാവങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ നില്ക്കുകയും അവിടെക്ക് ശുഭന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയോഗങ്ങൾ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ജനിച്ചുകൂട്ടി ഉടനെ മരിക്കും.

13. ബവിയോഗകാരക ചഗാ ശ്രീതഭേ
 ജനീഭേനവാനചിയഭാസ്സി വിധുഃ.
 ബലസംയുതഃ ലലജദൃക്സ്ഥിതഃ
 ശരദന്ത ഏവ മുതിഭഃ സ തദാ.

വലിയ യോഗകാരകനായ ഗ്രഹം നില്ക്കുന്നവിടേക്കും ജന്മരാശിയിലേക്കും, ലഗ്നത്തിലേക്കും, ബലവാനായ പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ വീക്ഷണമുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ അരിഷ്ടം ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു മാത്രമേ നില്ക്കുകയുള്ളൂ. (പക്ഷാന്തരം) പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയതായി ബലവാനായ ചന്ദ്രൻ അരിഷ്ടയോഗപ്രദനായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഭവനത്തിലോ, സ്വഭവനമായ കർക്കടകത്തിലോ അഥവാ ലഗ്നത്തിലോ നില്ക്കുന്നാകിൽ ഒരു കൊല്ലത്തേക്കുമാത്രമേ അരിഷ്ടം ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. അതിന്നുശേഷം ബലപ്പെടുന്നില്ല.

ഈ വിധം ബാലാരിഷ്ടപ്രദങ്ങളായ യോഗങ്ങൾ മറ്റു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അനേകമുണ്ട്. ഇതുകൾ വായിച്ചാൽ ദൈവജ്ഞൻ ഉപഹാരപോര പടുവായിത്തീരുന്നതാകുന്നു. അപ്പോൾ ഇതുപോലെ സയുക്തികമായ യോഗങ്ങൾ ദൈവജ്ഞന്റെ ബുദ്ധിയിലും ഉദിക്കുന്നതാകുന്നു.

ഇഷ്ടോയോഗഃ ഫലായാലം വികലോപികൃതേയുഗേ
കഷ്ടോയോഗഃ ഫലായാലം വികലോപികലയയുഗേ.

എന്ന ബ്രഹ്മൻ പ്രാജാപത്യത്തിലെ ശ്ലോകവും
ആചാര്യശാസ്ത്രജ്ഞനും ആയർജ്ഞാനുനശക്യതെ
ജപഹൊമ ചികത്സാശൈൽവാവരക്ഷാസ്ത്രകാരയേൽ.
ചിത്രോർദ്ദോഷൈർമൃതാഃകേചിതുകേചിത്ത്വാലഗ്രഹൈരപി
അപരൈരിഷ്ടയോഗാദ്യ ത്രിവിധാബാഹ്യത്വവഃ

എന്ന സർവ്വാത്മചിന്താമണിയിലുള്ള അഭിപ്രായവും
മറ്റും ബാലാരിഷ്ടാദ്ധ്യായം പഠയുമ്പോൾ ആലോചിക്കേണ്ടതാക
ുന്നു. ജനിച്ച് ഉടനെ കട്ടികളുടെ ആയുസ്സിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്ക
ുന്നതു പ്രയാസമാകുകൊണ്ടു ആ ഭാഗം എത്രയും സൂക്ഷിച്ചു ആ
ലോചിച്ചു വിചാരം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

ബാലാരിഷ്ടാദ്ധ്യായം സമാപ്തം.
അദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

അദ്ധ്യായം 4.

പിത്രാദ്യരിഷ്ടം.

1. ആദിത്യാദൃശമെ പാപഃ ചിന്തിതോദശമാധിപഃ
തദാപിതുർമ്മഹാക്ഷം നിധനം വേതികീർത്തിതം.

ആദിത്യന്റെ പാതാമിടത്തിൽ പാപൻ നില്ക്കുകയും, ല
ഗ്നാൽ പത്താംഭാവധിപൻ പാപയോഗത്തോടുകൂടി നില്ക്ക
ുകയും ചെയ്താൽ കുട്ടിയുടെ അച്ഛൻ മഹാ ക്ഷയത്തെ പറയ
ണം; മരണം കൂടി സംഭവിക്കാം.

2. ഭവതിയദിശശാങ്കഃ പാപയോരന്തരാഭേ
ജനഷിസുഖനഗസ്തൈഃ പാപഭോക്തേസ്തശാങ്കാൽ
വിധൂരപി ബലാദീനോ നഷ്ടകാന്തിജ്ജനന്ത്യാഃ
നിയന്തമപിവിശേഷോ ഭാഹുരാചായുവ്യുഃ

ചന്ദ്രൻ പാപാന്തരസ്ഥിതിയും, ചന്ദ്രന്റെ നാലിലും ഏഴിലും പാപഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുകയും ആ ചന്ദ്രൻ ബലഹീനനും ക്ഷീണചന്ദ്രനും കൂടി ആയിരുന്നാൽ കുട്ടിയുടെ അമ്മക്കു അരിപ്പുമോ അഥവാ ഭേദകാന്തി നാശമോ സംഭവിക്കുമെന്നു വലിയ ആചാര്യന്മാർ പറയുന്നു.

3. യദാപാപഭോചാരിണോ ജന്മകാലേ
ധരാനന്ദനാക്രാന്തഭാവോത്സഹോത്ഥേ
തദൈവാഹുനാശം സഹോത്ഥസ്യധീരോ
മണിത്ഥാദയഃ പ്രാഹുരാചായുമുഖ്യാഃ.

ജനനസമയം ക്ഷൗർണിന രാശിയുടെ മൂന്നാം രാശിയിൽ പാപന്മാരാക്കിലും നിന്നാൽ സഹോദരാരിഷ്ടം പറയേണ്ടതാകുന്നു എന്നു മണിത്ഥാദ്രാചാര്യന്മാർ പറയുന്നു.

4. ബുധരാതി ഭാവേതു പാപാഭവന്ധി
വൃതഃ ജേതോ പി നീചാശ്ചിതൊനഷ്ടവിദ്യുഃ
തദാ മാതുലാനാം വിനാശോ വിശേഷോ
ദിതിപ്രാഹുരാചായുവ്യുനരാനാം.

ബുധൻ ബലഹീനനായി നീചരാശിയിലോ നീചാംശകത്തിലോ നില്ക്കുകയും പാപാന്തര സ്ഥിതിയോടൊ തന്റെ 6-ാം ഭാവത്തിൽ പാപനോടുകൂടിയോ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ മാതുലാരിഷ്ടത്തെ പറയുന്നു.

5. ബ്രാഹ്മസ്യതഃ പഞ്ചമഭാവസംസ്ഥാ
മഹീജമന്ദാഗ്രഭിവാകരാശ്ചേൽ
തരോരപത്യാധിപതിഃ സപാപ
സ്തദാത്മജാനാം വിഹതിം വദന്തി.

പ്രാഴം നില്ക്കുന്നതിന്റെ 5ാം രാശിയിൽ കജൻ, ശനി, രാഹു, സൂര്യൻ ഇവരിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രഹം നില്ക്കുകയും ആ ഭാവത്തിന്റെ അധിപൻ പാപനോടുകൂടി നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ സന്താനമുണ്ടാകയില്ല, ഉണ്ടായാൽ മരിച്ചുപോകും.

6. ചേൽകവേരംഗനാ ഗാര ശാമീ കുജാതൊ
വിനാശോംഗനായാഃ സപാഹേ മാനിരുകതഃ
നൈയനേമന്ദതഃ പാപവേദാബലിഷ്ടാഃ
തൃണാം നൈയനസേതപരം സന്ദിശന്തി.

ശുക്രന്റെ 7-ാം ഭാവത്തിൻ പാപനോടുകൂടി കജൻ നിന്നാൽ ഭാല്യമരിക്കും. ശനിയുടെ അഷ്ടമത്തിൽ പാപൻ ബലവാനായി നിന്നാൽ ജാതകത്തന്നെ മരണം സംഭവിക്കുമെന്നറികാം.

ഈ ആറു ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഒരു ജാതകന്റെ പിതാമഹരിഷ്ടങ്ങളെ ചിന്തിപ്പാൻ ഓരോ വഴികളെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ തത്വങ്ങളേയും ഭാവവിചാരങ്ങളിൽ പറയുന്ന മറ്റു തത്വങ്ങളെയും ഗ്രഹിച്ചു ഉൾക്കാലോഹര പട്ടവായിരിക്കുന്ന ദൈവജ്ഞൻ ജാതകങ്ങളിൽ മാതാപിതാക്കളുടെയും മറ്റും അരിഷ്ടങ്ങളെ സയുക്തകം കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പിതാമഹരിഷ്ടാദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

അദ്ധ്യായം 5.

മേൽപറഞ്ഞ ബാലാരിഷ്ടങ്ങൾക്ക് പരിഹാരമായ യോഗങ്ങളെയാണ് ഇനി പറയാൻ പോകുന്നത്.

1. ഭവതീന്ദുരഥോ ശുഭാന്തരാളേ
പരിപൂർണ്ണ കിരണൈശ്ച ജന്മകാലേ
വിനിമന്തിതമാശു ദോഷസംഘാ
നിദസംഘാനിവ കേശരീബലിഷ്ടഃ

ജനനസമയത്തിൽ ചന്ദ്രൻ പരിപൂർണ്ണ ശുഭനാളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ നില്ക്കുന്നവനും ആയാൽ ബലവാനായ സിംഹം ഗജസമൂഹങ്ങളെ എന്നപോലെ സകല അരിഷ്ടങ്ങളേയും നശിപ്പിക്കും. ചന്ദ്രന്റെ ഇരുപറത്തും ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുന്നത് ആയുസ്സിന് ബലമുണ്ടാക്കുന്നതുകൊണ്ട് എന്ന് സാരം.

2. യദിജനഷിനിശാകരോരിഭാവം
ഗുരുകവിചന്ദ്രജവഗ്ഗ്വേവിശേഷാൽ
ശമയതിബഹുക്ലാജാലമദ്ധാ
മുരഹരനാമയഥാഘസംഘതാപം.

ജനനസമയത്തിൽ ചന്ദ്രൻ ഗുരുബുധ ശുക്രനാളുടെ വക്ത്രങ്ങളോടുകൂടിയവനായിട്ട് 6-ാം ഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ശ്രീനാരായണന്റെ നാമകീർത്തനം, പാപങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള താപത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, സകലാരിഷ്ടങ്ങളെയും ശമിപ്പിക്കും. ഗുരു, ബുധൻ, ശുക്രൻ ഇവരുടെ ആരുടെയെങ്കിലും ഒരു ദ്രോഹാണത്തിൽ നിന്നാൽ മതിയെന്നു പക്ഷാന്തരമുണ്ട്.

3. യദിസകല നഭോഗ വിക്ഷ്യമാണോ
ലസിതതന്മർജന രിന്ദരേചസദ്യഃ
ദിവിചരജനിതം നിമന്തിദോഷം
ഖഗപതിരാശുയഥാഭജംഗജാലം.

ജനനസമയത്തിൽ ചന്ദ്രൻ പൂർണ്ണനായിരിക്കയും, ചന്ദ്രനെ സകല ഗ്രഹങ്ങളും നോക്കുകയും ചെയ്താൽ ഗ്രഹപ്പിഴകൊണ്ടുള്ള സകല ദോഷങ്ങളേയും ആ ചന്ദ്രൻ ഗരുഡൻ പാമ്പുകളെ എന്ന പോലെ, നശിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു.

4. ഭവതിയദിതനോഃ ക്ഷപാകുരോരം
മൃതിഭവനേ ശുഭമോഽവസ്തഗേ ചാൽ
ഗദവികലതനം റിതേവബാലം
കിലസരിതഃ പരിരക്ഷതിപ്രസന്നഃ

ശുഭവസ്ത്രാധികൃത്തോടു കൂടിയ ചന്ദ്രൻ ലഗ്നത്തിലോ, അഷ്ടമത്തിലോ നിന്നാൽ രോഗിയായ കുട്ടിയെ അച്ഛൻ നോക്കി രക്ഷിക്കുന്നതു പോലെ രക്ഷിക്കുന്നു.

5. ശുഭഭവന ഗതസ്തദീയഭാഗേ
ജനിസമയേ കവിനാമപോകിതേ ചാൽ
ശമയതിസകലം ശശിതപരിപൂം
ജാമിഹ പാവകമംഗിനാമതീവ.

ചന്ദ്രൻ ജനനസമയത്തിൽ ശുഭക്ഷേത്രത്തിൽ ശുഭാംശകത്തിൽ നില്ക്കുകയും, ശുക്രന്റെ ദൃഷ്ടി അവിടെക്കുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ജലം അഗ്നിയെ ശമിപ്പിക്കുന്നപോലെ സർവ്വാരിഷ്ടത്തേയും ശമിപ്പിക്കുന്നു.

6. ബലവാനപികേന്ദ്രഭോഗാ വിശേഷാ
ദിഹ സൗജ്യോ യദിലാഭഃഗാദിനേശഃ
ശമയത്യുഖിലാമരിഷ്ടമാലാ
മഹി ഗാംഗാ ഹിജലം യഥാമുജാലം.

എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളിലും വെച്ച് ബുധൻ ബലവാനായിരിക്കുകയും, ആ ബുധൻ കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുകയും, സൂര്യൻ പതിനൊന്നിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ അരിഷ്ടത്തിന്നു നിവാരണമാകുന്നു. പാപങ്ങളേ ഗംഗാജലം ശമിപ്പിക്കുന്നപോലെ എന്ന ദൃഷ്ടാന്തം.

7. ഭവതിഹിജന രംഗപോബവിഷ്ഠഃ
 സകലശൂഭൈരവലോകിതോനപാപൈഃ
 ഇഹമൃതി മപഹായ ഭീഛ്മായ
 ദ്വിതരതി വിത്തസമുന്നതിം വിശേഷാൽ

ജനനസമയത്തിൽ ജന്മാധിപൻ (ചന്ദ്രവഗ്നാധിപൻ) വളരെ ബലവാനും, സകലശൂഭന്മാരാരും വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനും ആയിരുന്നാൽ മരണയോഗത്തെ നീക്കി സമ്പത്ത്, ആയുസ്സ് മുതലായതിനെ ഉണ്ടാക്കും.

8. സുരപതി ഗുരുരംഗ ധാമഗാമീ
 നിജപദഗോപി ചതുരംഗതാമുപേതഃ
 ബഹുതര ഖഗജം നിഹന്തിദോഷം
 ഹരിരിഭ്യുഥ മുപാഗതം ഹിര്യഭപൽ

വ്യാഴം ജനനസമയത്തിൽ ലഗ്നത്തിലോ, തന്മേഠ രാശിയിലോ, സ്വാംശകത്തിലോ, ഉച്ചത്തിലോ നിന്നാൽ സിംഹം ആനക്കൂട്ടത്തിനെ എന്ന പോലെ അനേക ഗുഹദോഷങ്ങളേ നന്നായി തീർക്കുന്നു.

9. ഗുരുസിതബുധ വക്ത്രാഹിപാപാഃ
 സകലശൂഭൈ രവലോകിതായദിസ്യഃ
 ഖലകൃതമപി വാരയന്ത്രിഷും
 തുണരാശീനിവ വഹ്നിബിന്ദുരേകഃ

പാപഗുഹക്കൾ ശുഭവക്ത്രങ്ങളിൽ നില്ക്കുകയും, ശുഭദൃഷ്ടി ശുഭയോഗങ്ങളോടു കൂടിയിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഒരു തീപ്പെരി വയ്ക്കാൽ കണ്ടകളേ ഭവിക്കുകയും നശിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ സമസ്തരിഷ്ടങ്ങളേയും നശിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു.

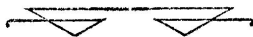
10. സഹജ രിപു ഗതോഥ ലാഭഃഗാ വാ
 സകലശൂഭൈ രവലോകിതോ യുതോ വാ
 അഹുരിഹ വിനഹന്തി രിഷ്ടജാലം
 നഗജായീശ ഇവാ ധിതാപരാശിം

3-6-11. ഈ ഭാവങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ രാഹു നില്ക്കുകയും, ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടേ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടാകയും ചെയ്താൽ സാക്ഷാൽ ശിവൻ ആധിതാപങ്ങളെ തീർക്കുന്നതുപോലെ അരിഷ്ടങ്ങളേ തീർത്തു രക്ഷിക്കുന്നതാകുന്നു.

11. അധികബലയുതാ ജനം ന്നഭോഗം
യദി സകലാ നരരാശിഗാ ഭവന്തി
ഹിതഭവനനിജോച്ഛ്വേഗേന വാ
ബഹുതര മാശുലയം പ്രയാത്വരിഷ്ടം.

ജനനസമയത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രഹം ബലവാനായി പുരുഷരാശിയിലോ, ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിലോ, ഉച്ഛത്തിലോ നിന്നാൽ ബഹുപകാരത്തിൽ അരിഷ്ടങ്ങളെ എല്ലാം നശിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. ഈ അർത്ഥായത്തിൽ ചന്ദ്രബലം അരിഷ്ടഭോഗത്തിന് മുഖ്യമായ കാരണമാണെന്ന് കാണുന്നു. അതുപോലെതന്നെ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ഏലമുണ്ടായാൽ അരിഷ്ടനിവാരണമാകുന്നു. ശുഭവർഗ്ഗത്തോടു കൂടിയ പാപഗ്രഹങ്ങൾ ശുഭദൃഷ്ടിയോഗത്തോടുകൂടി, ഉപചയത്തിൽ (3-6-11-ൽ) മാത്രം നിന്നാലും അരിഷ്ടതക്ക് നിവാരണമായി തീരുന്നതാകുന്നു. ഈ അർത്ഥായത്തിൽ നിന്ന് ഇത് മാത്രമാണ് ഗ്രഹിപ്പാനുള്ളത്.

(അരിഷ്ടഭോഗമെന്ന് 5-ാം അദ്ധ്യായം സമാപ്തം.)

അദ്ധ്യായം 6.

പുത്രഭാവവിചാരം.

1. നന്ദനാധിപതിനാ യുതേ ക്ഷിതം
നന്ദനംശുഭനഭോഗ സംയുതം
നന്ദനാഗമനമേവ സത്പരം
വൃത്യയേന ന ഹി നന്ദനാഗമഃ.

അഞ്ചാം ഭാവാധിപൻ അഞ്ചിൽ നില്ക്കുകയോ, 5-ാംഭാവത്തെ നോക്കുകയോ, ശുഭയോഗത്തോടുകൂടി അഞ്ചിൽ ഇരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ പുത്രന്മാർ ധാരാളം ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. നേരെമറിച്ച യോഗദൃഷ്ട്യാദികൾ ഇല്ലാതെയിരുന്നാൽ സന്താനം ഉണ്ടാവാൻ പ്രയാസം.

2. അംഗാധിപേ ലഗ്നഗതേ തൃതിയേ
ധനാലയേ വാ പ്രഥമം സുതന്യാൽ
സുഖേ യദാ ലഗ്നപതേ നരന്യ
കന്യാ സുതോ വേത്തിസുതശ്ചകന്യാ.

ലഗ്നാധിപൻ ലഗ്നത്തിലോ, രണ്ടിലോ, മൂന്നിലോ നിന്നാൽ ആദ്യം പുത്രൻ ജനിക്കും. ലഗ്നാധിപൻ നാലാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ആദ്യം പുത്രിയും, പിന്നെ പുത്രനും, പിന്നെ പുത്രിയും, തന്നെത്തന്നെ പുത്രനും ഇങ്ങിനെ ഇടകലന്നിരിക്കും.

3. യാവന്മിതാനാമിഹ പുത്രഭാവേ
നഗ്രഹാണാ മിഹ ദൃഷ്ട്വ യസ്സപഃ
താവന്ത ഏവാസ്യ ഭവന്തി പുത്രാഃ
കന്യാമിതി സ്ത്രീഗ്രഹദൃഷ്ടിതുഘ്നഃ.

5-ാംഭാവത്തിലേക്ക് എത്ര പുരുഷഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടോ അത്ര പുത്രന്മാരും, അപ്രകാരം മറിച്ച് ആയാൽ സ്ത്രീകളും ഉണ്ടാകും. ഗ്രഹങ്ങൾ സ്വഭേഷ്ഠരും, ഉച്ചം മുതലായ ബലങ്ങളോടുകൂടിയവരാണെങ്കിൽ രണ്ടിരട്ടിയോ, മൂന്നിരട്ടിയോ സന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്ന് പറയാം. നീചാദികൾ ഗർഭഹരിദൃഷ്ട്യചകങ്ങളാകുന്നു.

4. സഹജഭാവപതി സ്തമജേ യദാ
തന്തഗതോ ധനഗോ വ്യയഗോപിവാ
സുതഗതഃ സുതഹാനികരോ നൃണാം
ബുധവരെ രുദിതോ മിഹിരാദിഭിഃ.

മൂന്നാംഭാവമായിപതി മൂന്നിലൊ, ലഗ്നത്തിലൊ, രണ്ടിലൊ, പന്ത്രണ്ടിലൊ, അഞ്ചിലൊ നിന്നാൽ സന്താനനാശത്തെ ചെയ്യുമെന്ന് വരാഹമിഹിരൻ മുതലായ ആചാര്യന്മാർ പറയുന്നു.

5. ശുക്രം ഗാരനിശാകരാദിതന്മാ ഗാ സ്സന്താനസൗഖ്യം നൃണാമാദൈ സഞ്ജനയന്തി ജന്മസമയേ ചാപംവിനാ പ്രായശഃ മീനേ വാ ധനുഷി പ്രമാണപടവഃ സന്താനഭാവേ യദാ സന്താനം ന തദാ മനന്തിവിബുധാഃ പുംസാംവിശേഷാദിഹ.

ശുക്രൻ, കജൻ, ചന്ദ്രൻ ഇവർ ഉഭയരാശിയിൽ അഥവാ ഉഭയരാശിയായ പാശ്ചാത്യത്തിൽ നിന്നാൽ ആദ്യം സന്താനസുഖത്തെ ചെയ്യും. പിന്നെ വിശേഷിച്ച് ധനു രാശിയിൽ സ്ഥിതിയായിത്തന്നാൽ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതല്ല. വ്യാഴത്തിന്റെ രാശികൾ അഞ്ചാംഭാവമായിത്തന്നാൽ സന്താനത്തിന്നു വളരെ ഭോഷമാണെന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നു. ഇപ്രമാണം പുരുഷന്മാർക്ക് പ്രത്യേകിച്ച് ഒക്കുന്ന ഫലമാകുന്നു.

6. അക്തേ കർക്കതേ ഹരൈ ദൃഗസുതേ മന്ദേ തുലായാ മജേ ചന്ദ്രേ യസ്യ നരസ്യ ജന്മസമയേ വിജൃംഭ്യതോസൗ ഭവേൽ ലഗ്നേ ചന്ദ്രയുതേ ഗുരൗ രവിസുതേ പുത്രേപി വിജൃംഭ്യതോ ജീവോദേശരവൗ മുതാവപി കജേ ശ്ലീബക്ഷ്കേ കണ്ടകേ.

രവന്റെ ജനനസമയത്തിൽ സൂര്യൻ കർക്കത്തിലും, ശുക്രൻ ചിങ്ങത്തിലും, ശനി തുലാത്തിലും, ചന്ദ്രൻ മേടത്തിലും ഇരുന്നാൽ അവൻ വിജൃംഭ്യതനായൊ, അഥവാ നപുംസകനായോ ഭവിക്കും. (വിജൃംഭ്യതൻ ബീജഹീനൻ എന്നർത്ഥമാകുന്നു.) അപ്രകാരംതന്നെ ലഗ്നത്തിൽ ചന്ദ്രനും, വ്യാഴവും കൂടിനില്ക്കുകയും, 5-ൽ ശനി നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ പുരുഷൻ ധാതുക്ഷീണമുള്ളവനായി ഭവിക്കും. സൂര്യനോടു കൂടി വ്യാഴം ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുകയും, അഷ്ടമത്തിൽ ചൊവ്വയും, കേന്ദ്രത്തിൽ നപുംസകഗ്രഹങ്ങളും നിന്നാൽ ജാതകൻ നപുംസകനായി ഭവിക്കും. ബീജരഹിതനായി ഭവിക്കുമെന്നു സാരം.

7. കന്യാരാശിഗതേ ലഗ്നേ ബുധമന്ദ്രവലോകിതേ
ശനിക്ഷേത്രഗതേ ശുക്രേ വീര്യഹീനോ നരോഭവേൽ

കന്നി രാശി ലഗ്നവും, ലഗ്നത്തിലേക്ക് ബുധൻ, ശനി ഇവരുടെ ദൃഷ്ടിയും, മകരത്തിലും, കുംഭത്തിലും ശുക്രൻ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ നരൻ വീര്യഹീനനായി ഭവിക്കും.

8. നീചേ ഗുരൗ ഭൃഗൗ വാചി സമേ ജേതേ വിഷമേ രവൌ
തദാ പുത്രസുഖം ന സ്യാദിത്യുക്തം ഗണകോത്തമൈഃ

വ്യാഴമോ, ശുക്രനോ നീചത്തിൽ നില്ക്കുകയും, ബുധൻ സമരാശിയിലും, സൂര്യൻ വിഷമരാശിയിലും നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ പുത്രസുഖമുണ്ടാവുകയില്ല എന്ന് ഗണകോത്തമന്മാർ പറയുന്നു.

9. കർക്കേ തു കലാനാഥേ പാപയുക്തേക്ഷിതേ യദാ,
മന്ദദൃഷ്ടേ ദിവാനാഥേ പുരുഷഷ്ടിമിതേബുധേ.

കർക്കടകത്തിൽ ചന്ദ്രൻ പാപനോടുകൂടിയോ, പാപദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയോ നില്ക്കുകയും, സൂര്യനെ ശനി നോക്കുകയും ചെയ്താൽ 60 വയസ്സിനുശേഷം ഒരു പുത്രൻ ഉണ്ടാവുന്നതാകുന്നു.

10. പാപഭേ പാപസംയുക്തേ ജന്മലഗ്നേ രവാവളൌ
യുഗഭേ വസുധാപുത്രേ ചെതണാബ്ധാൽപരംസുതഃ

ജന്മലഗ്നം പാപന്റെ ഗ്രാഹവും, അതിന്നു പാപയോഗമുണ്ടായിരുന്നാലും, സൂര്യൻ വൃശ്ചികത്തിലും, ചൊവ്വ മിഥുനത്തിലും നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ 33 വയസ്സിനുശേഷം ഒരു പുത്രൻ ഉണ്ടാവുന്നതാകുന്നു.

11. അമളൗ ഗുരുകവീ ലഗ്നേ ഭവേതാം ചന്ദ്രജാഹ്ണൈ
നപശ്ചതിസുതം ഗേഹേ കദാചിദപി മാനവഃ

വൃശ്ചികത്തിൽ വ്യാഴവും, ശുക്രനും, ലഗ്നത്തിൽ ബുധനും, ശനിയും നിന്നാൽ ഒരിക്കലും ജാതകന്റെ ഭവനത്തിൽ ഒരു കുട്ടി ഉണ്ടാവുന്നതല്ല.

12. മന്ദേന്ദുദൃഷ്ടോ രിപുസംയുതോം ഗാ
 യിപോ രവി ശ്ലുതയനേ വിപുതഃ
 മന്ദോരി ഗേഹേ ബുധസ്യുച്ഛവൈരേ
 ദൃഷ്ടോ വിവഗ്നേ ചാവിഷ്ണിതേ വാ.

ലഗ്നാധിപന ശത്രുക്ഷേത്രസ്ഥിതിയും, ശത്രുയോഗവും, ശനിചന്ദ്രന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയും സൂര്യൻ ആരിപോ, രണ്ടിപോ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ ജാതകൻ അപതുനാകും. ശനി, ആരിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ ബുധനും, സൂര്യചന്ദ്രന്മാരും ആ ശനിയെ നോക്കുകയും, ലഗ്നത്തിൽ പാപദൃഷ്ടിയുണ്ടാവുകയും ചെയ്താൽ ജാതകൻ അപതുനാകും.

13. മന്ദാലയേഭേ ചലദൃഷ്ടിയുക്തേ
 ലഗ്നേപിവാ പാപവഗ്നവദ്യേ
 അപത്യഹാനിഃ കലദേവകാപാൽ
 പുരാതനൈ രാശിഭൂതാ നിരൂക്താ.

ശനിക്ഷേത്രമായ മകരം, കുംഭം ഈ രാശികളിൽ സൂര്യൻ നില്ക്കുകയും പാപദൃഷ്ടി ആ സൂര്യനുണ്ടായിരിയ്ക്കുകയും, ലഗ്നം പാപവഗ്നത്തോടുകൂടിയതായിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്താൽ കലദൈവത്തിന്റെ കോപംകൊണ്ടാണു സന്താനമുണ്ടാകാത്തതു എന്നു പുരാതനചാർവ്വന്മാർ പറയുന്നു. ലഗ്നത്തിൽ സൂര്യൻ പാപവഗ്നാധിപ്യത്തോടുകൂടി നിന്നാലാണ് ഈ ഫലമെന്നു ചിലർ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

14. അപത്യഭാവേ യദി മംഗള സ്തോ
 ദപത്യരാശിം വിനിമന്തി സദ്യഃ
 അസ്താംശഭേ പാപയുതേ സുതേശേ
 തദാ ന സന്താനസുഖം വരന്തി.

അഞ്ചാംഭാവത്തിൽ ചൊല്ലു നിന്നാൽ സന്താനങ്ങളെ ഉടൻ നശിപ്പിക്കും. അഞ്ചാംഭാവാധിപൻ ഏഴാംഭാവാംശകത്തിന്നധിപതിയായി പാപയോഗത്തോടുകൂടി നിന്നാലും സന്താനാഭിഷ്ഠത്തെ പറയുന്നു.

15. ഗുരോസ്സതാഗാരപതി സ്തപാപോ,
ബലേനാമീനാ മനുജോ വിപുത്രഃ
അരാവാപാപേ നിയനേ തദീശ
സ്സതേനഹീനോ മനുജസ്സഭാനീം.

വ്യാഴം നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽനിന്ന് 5-ാം രാശിയുടെ അധിപൻ പാപയോഗമുള്ളവനും, ബലഹീനനുമായിരുന്നാൽ ജാതകന് സന്താനമുണ്ടാകില്ല. ആറാം ഭാവത്തിൽ ശുഭനും, ആറാം ഭാവത്തിന്റെ അധിപൻ ഏകിലും നിന്നാൽ സന്താനം ഉണ്ടാവുകയില്ല.

16. തഥൈവഭാസഃ ചലു പഞ്ചമസ്ഥോ
ജാത ബു ജാതം വിനിരന്തി ബാലം
ലഗ്നേശ്വരഃ പാപയുത സ്സതേശോ
വൃദ്ധാഷ്ടമേ പുത്രസുഖേന ഹീനഃ

ബലഹീനനായ സൂര്യൻ 5-ാം ഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ജനിക്കുന്ന കുട്ടികളെ ഒക്കെയും കൊല്ലുന്നതാകുന്നു. ലഗ്നാധിപൻ പാപയുതനും, അഞ്ചാം ഭാവാധിപൻ വൃദ്ധസ്ഥിതനാകുകയോ, അഷ്ടമസ്ഥനാകയോ ചെയ്താൽ പുത്രസൗഖ്യം ഒട്ടും ഉണ്ടാകയില്ല.

17. യദാതു സൂത്രാരശ്ചൈവൈശ്വരാണാം
ഭോഷോയദാ ജനനി മാനവാനാം
വശേശം കോപേന സുതസ്യ നാശം
തദാവദന്തിതി പശ്ചാണവിജ്ഞാഃ.

രാഹു, സൂര്യൻ, ക്ഷേൻ, ശനി ഇവരുടെ ഭോഷത്താലാണ് സന്താനനാശം കാണുന്നതെങ്കിൽ അതു കവലേവതയുടെ കോപം കൊണ്ടാണെന്ന് ആചാര്യന്മാർ പറയുന്നു. അതിന്ന് ശാന്തിചെയ്താൽ സന്താനമുണ്ടാകും.

18. ബുധ ശുക്ര കൃതേ ഭോഷേ സുതാപ്തി ജ്ജിഹവ്യജനാൽ
തുരുചന്ദ്രകൃതേ ഭോഷേ യന്ത്രമന്ത്രൗഷധീബലാൽ.

ജാതകത്തിൽ സന്താനഭോഷത്തിന്ന് ഹേതുഭൂതന്മാർ ബുധനും, ശുക്രനമാണെങ്കിൽ ശിവപ്രീതിവരുത്തിയാൽ സന്താനമുണ്ടാവുന്നതാകുന്നു. ഗുരുചന്ദ്രന്മാരെക്കൊണ്ടുള്ള ഭോഷനിവൃത്തിയ്ക്ക്, മന്ത്രം, യന്ത്രം, ഔഷധം ഇവയുടെ പ്രയോഗമാണ്, അധികം ഫലവത്തായിട്ടുള്ളത്. അതിനാൽ മന്ത്രയന്ത്രപ്രയോഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു സന്താനനിവൃത്തി ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

19. രാഹുണാകമ്പുകാ ഭാനം, ഭാന്നനാ ഹരികീർത്തനം

ശിവിനാ കപിചാഭാനം മന്ദാരാഭ്രാശംശംഗകം

സന്താനവിഷയത്തിൽ രാഹുവിന്റെ ഭോഷത്തിന് കമ്പുകാഭാനവും, സൂര്യന്റെ ഭോഷത്തിന്, ഹരിനാമകീർത്തനം സ്തോത്രപാഠനം, ഹരിവംശംവായന, ഭാഗവതശ്രവണം, വിഷ്ണുപൂജ, ഇതുകളേയും, കേതുവിന്റെ ഭോഷത്തിന് വിധിവത്താകുംവണ്ണം ഗോഭാനവും, ശനി കജന്മാരുടെ ഭോഷത്തിന് രുദ്രജപം, രുദ്രാഭിഷേകം മുതലായവയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

20. സപ്തഭാഷവിനാശായ സന്താന ഹരിപൂജനം

കർപ്പാൽഭൈമവ്രതത്വാപികാമദേവ വ്രതംനരഃ

സന്താനസംബന്ധമായ സപ്തഭാഷത്തിന്നും, സന്താനഗോപാല മുത്തിയെ സേവിക്കുകയും, ആ മന്ത്രത്തെ ജപിക്കുകയും, യന്ത്രത്തെ ധരിക്കുകയും, സന്താനഗോപാല കഥ വായിച്ച് കേൾക്കുകയും ചെയ്യേണം. ഭൈമവ്രതവും, കാമദേവവ്രതവും ശാസ്ത്രപ്രകാരം അനുഷ്ഠിക്കുകയും വേണം. ഈ അല്പായത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള രീതിയിൽ കാണുന്ന മറ്റു സന്താനാനിഷ്ടങ്ങളേയും ദൈവജ്ഞൻ ഗ്രഹിച്ച് പരിഹാരങ്ങളെ നിർണ്ണയിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഇതി പശ്ചാത്താപ വിഹാരാഭ്യായം സമാപ്തം.

അദ്ധ്യായം 7.

രാജയോഗ വിചാരം

ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ രാജയോഗങ്ങളെയാണ് പറയാൻ പോകുന്നത്. രാജയോഗമുള്ള ജാതകന് പല പ്രകാരത്തിലുള്ള അധികാരവരിപ്പങ്ങളും സുഖഭോഗങ്ങളും, ധനസമൃദ്ധിയും പ്രതാപശക്തിയും, കീർത്തിയും, ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാകുന്നു. രാജയോഗമുള്ളവർ ഒരു രാജാവിനെപ്പോലെ ഈ ലോകത്തിൽ മേലുറഞ്ഞ ഗുണങ്ങളോടുകൂടി ഇരിക്കുന്നതാകുന്നു. രാജവാംശത്തിൽ ജനിച്ചാൽ കൂടി രാജയോഗങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലാത്തവർ രാജാവകാശത്തെ തന്നെ മരിച്ചുപോകും. അവർ ഇരിയ്ക്കുന്ന കാലം മുഴുവനും കഷ്ടപ്പെട്ടു കഴിയേണ്ടതുമായിരിക്കും. അതിനാൽ ഇനി പറയാൻ പോകുന്ന യോഗങ്ങൾ വളരെ മുഖ്യമായിട്ടുള്ളവയാകുന്നു.

ശ്ലോ. 1. ചൈതന്യോ പഞ്ചനിജോച്ഛ്വസംസമാഃ
സ സാർവ്വഭൗമഃ ചലയന്യ സുതൌ
ത്രിഭിസ്സപതംഗോപഗതൈ സ്സരാജാ
ഗുപാലഞ്ചാലോന്യസുതസ്ത മന്ത്രി.

ഉച്ചത്തിൽ അഞ്ചു ഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചവൻ ചക്രവർത്തിയായിത്തീരുന്നു. ഉച്ചത്തിൽ മൂന്നു ഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചവൻ രാജവാംശത്തിൽ പിറന്നവനാണെങ്കിൽ രാജാവായും. അന്യകലത്തിലാണെങ്കിൽ രാജതുല്യനോ, മന്ത്രിയോ ആകും ഉച്ചത്തിൽ നാലു ഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ രാജയോഗമില്ലെന്ന ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഈ ആചാര്യൻ നാലു ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉച്ചത്തെ പ്രത്യേകം പറയാത്തതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഭവത്തിൽ അപ്രകാരമുള്ള ജാതകം രാജയോഗപ്രഭമല്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

2. ഗുരവുചേ കേന്ദ്ര ഭവതിദശമേ ഭാനവഗുരൗ
ജനകാലേ മുദ്രാ വിലസതിസമുദ്രാവധി ഭൃശം
ഗുരൗ കർക്കേ ചാപേഭവതി ച സചന്ദ്രേ ദിനമൌ
ബുധേ തുലഗേ ലഗ്നേ ബലവതിഭഗേ വാ നരപതിഃ

ജനനസമയത്തിൽ വ്യാഴം ഉച്ചസ്ഥനായി കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുകയും, പത്താമേടത്തിൽ ശുക്രൻ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ സമുദ്രപർവ്വതമുള്ള ഏല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും രാജാധികാരം നടത്തുന്ന രാജാവായി ഭവിക്കും. വ്യാഴം ചന്ദ്രനോടുകൂടി കർക്കടകത്തിലോ, ധനുവിലോ നിന്നാലും, സൂര്യനും, ബുധനുംകൂടി ബുധന്റെ ഉച്ചരാശിയായ കന്നിയിൽ നിന്നാലും രാജാവായി ഭവിക്കും. മറ്റു ബലവാന്മാരായ ഗ്രഹങ്ങൾ ലഗ്നത്തിങ്കൽ തങ്ങളുടെ ഉച്ചരാശികളിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചവൻ രാജാവോ, രാജകുലത്തോളമോ ആയി ഭവിക്കും. ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉച്ചരാശികൾ ലഗ്നമായി വരുമ്പോൾ ആ ഗ്രഹം ആ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ രാജയോഗമാണെന്ന് ധരിയ്ക്കുക.

3. ഗുരവാംഗേ കർക്കേ മനേസുചഭാവേ ദിനമനേഃ
സുതേ ശുക്രേ വക്ത്രേ പ്രഭവതി ജനേ ശ്വസമയഃ
മഹാഽഭാ ധേനിരം ഗമനസമയേ തസ്യകരിണാം
ചലദ്ഘ്വണാ നാഭാ ദ്വജതിചപചതപാരിപതിഃ

കർക്കടകലഗ്നത്തിൽ വ്യാഴം നില്ക്കുകയും ശനി, 4-7.5 ഈ ഭാവങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ നില്ക്കുകയും, ശുക്രൻ വക്ത്രത്തിയായിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ജനിച്ചവൻ രാജയോഗമുള്ളവനാകുന്നു. അദ്ദേഹന്റെ ചോരപ്പയാത്രാകാലങ്ങളിൽ തന്റെ ചതുരംഗസേനകളിലുള്ള ആനകളുടെ മണിനാദത്തിന്റെ മുഴക്കംകൊണ്ടു ഇടിനാദമാം എന്നു ശങ്കിച്ചു സമുദ്രജലം കലങ്ങിമറിയും.

4. അജേജീവാദിത്യേ ദശമഭവനേ ഭൂമിതനയ
സ്തപഃസ്ഥാനേ ശുക്രോ ബുധവിധൂയുതോ യസ്യജനനേ
ഗജാനാമാളീ ഭിദ്വിജയഗമനേ തസ്യ സംഠസാ
സമാക്രാന്താ പൃഥ്വീപ്രജതി ചകിതാ മോഹപദവാ

മേടത്തിൽ ആദിത്യനും, വ്യാഴവും നില്ക്കുകയും, ചത്താമേടമായ മകരത്തിൽ ചൊവ്വ നില്ക്കുകയും, ബുധനും, ശുക്രനും, ചന്ദ്രനും കൂടി, മമ്പതിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ജനിച്ചവൻ രാജാവായും, അവന്റെ വിജയയാത്രാസമയങ്ങളിൽ അനേകം ആനകൾ ഒരുമിച്ചു സഞ്ചരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഭൂമിദേവി മോഹിപ്പുപോകും. (മോഹാവേശത്തിൽപ്പെട്ടുപോകും.)

5. കന്യാശ്വേത സഞ്ചയേ രഥേഷേ സുരമുഖൈഃ പ്രപുത്രസുയ്യൈഃ ബലീ മന്ദേ കക്ഷിഗതേ ശരാസനഗതേ ശുഭ്രേ യദീയാ ജനീഃ തന്യാലം ശിരസാ വാഹന്തി വസുധാധീശാഃ സഭാശാസനാ മാനസാ ഭചികചാരവിനകലികാ മാഹാ മിവപ്രായശഃ

കന്നി രാശി ലഗ്നമായിരിക്കുമ്പോൾ അതിൽ ബുധനും, മീനമായ 7-ൽ വ്യാഴവും, സൂര്യനും, കജനും ബലവാന്മാരായി ഏതെങ്കിലും ഭാവത്തിൽ നില്ക്കുകയും, ശനി കർക്കടകമായ 11 ലും, ശുക്രൻ ധനുരാശിയിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ജനിച്ചവൻ വഹിയ ചക്രവർത്തിയാകും. സാമന്തരാജാക്കന്മാർ അവന്റെ ശാസനയെ താമരപ്പൂമാലയെന്നപോലെ ശിരസാ വഹിക്കുന്നതാകുന്നു.

6. ഭാഗ്യേ ഭാഗസുതോ മുഗേ ധരണിജോ ജീവജന്തുശ്രാസ്സതേ തിസ്സന്തി പ്രബലാ ദിവാകരകരവ്യാസംശമുക്താ യദാ തത്ത്വോദ്ഭൂത ജനസ്യ യാനസമയേ ചോത്തുംഗരാജീവജ വൃസ്സന്ത്യസ്തപദപ്രചാരരജസാർഹണം നഭോമണ്ഡലം.

9-ാം ഭാവത്തിൽ ശനിയും, മകരത്തിൽ ചൊവ്വയും വ്യാഴബുധശുക്രന്മാർ അഞ്ചാം ഭാവത്തിലും, ബലവാന്മാരായും, മൗഢശ്വമില്ലാതെയും, നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചാൽ നിശിശങ്കാ എന്ന രാജയോഗമാകുന്നു. ഈ ജാതകന്റെ ചോദനയാത്രകളിൽ സൈന്യങ്ങളുടെ ബാഹുളയാത്രകൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന പൊടിയിൽ ആകാശം, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ എന്നിവയും മറഞ്ഞുപോയി ഭൂമി

യിൽ ഇരുൾ ബാധിക്കും. നിശിയെ ശങ്കിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് നിശിശങ്ക എന്ന പേര്.

7. യദി തുലാ മകരാജകളീരഭേ
രവിമുഖാഃ സകലാ വിദാസന്തി ചേൽ
ഇഹചതുഷ്ടമേനാ ദധിസംജ്ഞകഃ
സുരപതേ സ്തമതാം തന്മതേന്ദ്രണാം.

സൂര്യാദി സർഗ്ഗന്മാരും തുലാം, മകരം, മേടം, കർക്കടകം ഈ രാശികളിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചവൻ നാലു സമുദ്രങ്ങളുടേയും ഇടയിലുള്ള രാജ്യങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നവനായും, ഇന്ദ്രതുവനായും ഭവിക്കും. അതിനുകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കേണ്ടത് വ്യാഴചന്ദ്രന്മാർ കർക്കടകത്തിലും, ശനി തുലാന്തിലും, ബുധനും, ആദിത്യനും, ശുക്രനും മേടത്തിലും, ചൊവ്വ മകരത്തിലും ആയിരിക്കേണമെന്നാകുന്നു.

- 8 രാജ്യേ സ്വാമീനീജോപേദേതിതന്യനാപത്യാചാരാജകാന്താ
പുണ്യാനാമുപരാശ്ശേ പതേ ഇഹയാദാവീർവന്തോഭവന്തി
രാജാനായസ്വതസ്വ പ്രബാബദ്ധാഽഥ ദന്തിഘ്നഭായനർത്യാ
ടങ്കാരപ്രാതഭീതാ ജഗദുദരഗതാഃ കമ്പഭാവം ഭജന്തി.

10-ാം ഭാവധിപൻ (? പത്താംഭാവമായ) തന്റെ ഉച്ച രാശിയിൽ നില്ക്കുകയും, ലഗ്നാധിപൻ, ധനാധിപൻ, അഞ്ചാം ഭാവധിപൻ, നാലാം ഭാവധിപൻ, ഏഴാം ഭാവധിപൻ, ഭാഗ്യാധിപൻ ഇവരും, അന്യരവരുടെ ഉച്ചസ്ഥാനങ്ങളിലൊന്നു മറ്റു പ്രകാരത്തിൽ ബലവാന്മാരായിട്ടോ നിന്നാലും രാജയോഗമാകുന്നു. ഈ യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവന്റെ വലിയ സേനയിലുള്ള ആനകളുടെ മണിനാദം, യോദ്ധാക്കളുടെ വില്ലിപ്പൻ ഞാണൊലി ഇതുകളുടെ ആരവാരം കേട്ട് ഭയപ്പെട്ടു രാജാക്കന്മാർ വിറയലോടുകൂടി ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗത്തിലുള്ള ഗുഹകളിൽ ചെന്നാളിക്കും.

9. യേഷാമകോ നിജോച്ഛേ പ്രഭുപതിമകരേ മംഗളോ

വൈരിഭാവേ

ദൈത്യേജഃ കർമ്മാമീശനിരപിസംഗജേ ജന്മമാത്രേണ

തേഷാം

പുനഃപിസദാനതോയാസ്ത്വ ജനിതയശശ്വരുകാന്യ

ജന്മനാഭാ

മത്തോന്മത്ത പ്രചണ്ഡ പ്രബലരിപുശിരോമണ്ഡലേ

വഭൂപാതഃ.

സ്വയ്യാൻ തന്റെ ഉച്ചരാശിയായ മേടത്തിലും, ചൊറ്റു മകരത്തിലുച്ചത്തിലാറാം ഭാവത്തിലും, ശുക്രൻ 10 ൽ സ്വപക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ചിങ്ങലഗ്നത്തിൽ ജനിക്കുകയും, ശനി 3-ൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ വലിയ രാജയോഗമുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല അങ്ങിനെയുള്ള സമയത്തു ജനിച്ചാൽ നരന്മാർ ഭൂമിദാനം, ഗോദാനം മുതലായ ദാനങ്ങളെ ചെയ്യുമ്പോൾ വീഴുന്ന ദാനജലം വർദ്ധിച്ചുണ്ടായ സമുദ്രത്തിൽനിന്നു പൊങ്ങിയ യശശ്വരന്റെ കാന്തികൊണ്ട് ഭൂമി ധവളവസ്തുവായിത്തീരുകയും, അവർ പ്രബലന്മാരായ ശത്രുരാജാക്കന്മാരുടെ ശിരസ്സുകളുടെ സമുഹത്തിന്നു ഒരു ഇടിവാളായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. സാരം ഈ യോഗത്തിൽ ജനിച്ചാൽ ദാനശീലനും ശൂരനുമായിത്തീരുമെന്നാകുന്നു.

10. സംബന്ധോ ഭഗമാധിപസ്വ നവമാധിശേന യേഷാം ജനഃ
കാലേ പഞ്ചമഭാവപേന ച ബലോപേതസ്വ തുല്യേന ചേൽ
പ്രസ്ഥാനേ സതി ലീലയാ തനദൂതാം വശ്യാരി വിശപംഭരോ
ഗജ്ജട്ഘോടക മത്തവാരണഘടക്രാന്താസമന്താദ്ഭവേൽ

ജാതകത്തിൽ കർമ്മാധിപനും, ഭാഗ്യാധിപനും അന്യോന്യം സംബന്ധമുണ്ടാകുകയും, അഞ്ചാംഭാവാധിപൻ കർമ്മസ്ഥാധിപന്മാരോടു സംബന്ധമൊ, തുല്യബലമൊ ഉള്ളവനായിരുന്നാലും രാജയോഗമാകുന്നു. ഈ യോഗത്തിൽ ജനിച്ചാൽ ജാ

തകന്റെ ചതുരംഗസേനകളാൽ നാലുപാടും ആക്രമിക്കപ്പെട്ട ശതരാജ്യങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടു നിഷ്പ്രയാസമായി കിഴക്കും. സംബന്ധം എന്നാൽ (1) പരിവർത്തനമായി നില്ക്കുക (2) കേന്ദ്രത്തിൽ രണ്ടു ഗ്രഹങ്ങളും ഒന്നായി നില്ക്കുക. (3) പരസ്പരദൃഷ്ടിയുണ്ടായിരിക്കുക. (4) ഭാഗ്യാധിപനും, കർമ്മാധിപനും ഒരേ ഗ്രഹമായി ഭാഗ്യത്തിലോ, കർമ്മത്തിലോ ഇരിക്കുക. ഇതുകൾക്കു കന്ന

11. രാജ്യേശ്വരൻ യദിദേവതാലയപദേ പാരാവതാംശേ തദി സ്ഥാനേശ്വരോ ധനേശ്വരോ പി ഗോപുരലയേ ലാഭാധിപോ ജന്മിനാം.

ചഞ്ചത്തുംഗതുരംഗ കുഞ്ജരഘടാഘണ്ടാ ധനുർജ്ജാരവൈ വിത്രസ്താ ഗമനോത്സവ ദിനബലാ ഭ്രാന്തി ഭജന്തി ക്ഷണാൽ.

ജാതകത്തിൽ പത്താം ഭാവാധിപൻ വെന്താം ഭാവത്തിൽ പാരാവതാംശത്തിൽ നില്ക്കുകയും, ഭാഗ്യാധിപൻ രണ്ടാം ഭാവത്തിൽ നില്ക്കുകയും, ഭാവാധിപന്റെ ഉച്ചത്തിൽ ഗോപുരം ശത്തിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ ജാതകന്റെ ഘോഷയാത്രയിങ്കൽ കുതിരകളുടേയും, ആനകളുടേയും, മണിനാദം കൊണ്ട് നാലു ദിക്കുകളും മുഴങ്ങി സംഭ്രമത്തെയുണ്ടാക്കും.

12. കന്യാമീനവൃഷാളഭേദിഖഗാസ്തിഹാരാസനുകീർത്തിതഃ കിംവാചാപത്രയുഗം കുംഭരശിഭേഭോഭേ ഹിസിംഹാസനഃ യസ്സിഹാരാസനയോഗതോഹി മനുജോഭൂപാധിരാജോബലീ ഗൽജ്ജംഗജം വാജിരാജി മുകടാത്രശോ ധരാമണ്ഡലേ.

കന്നി, മീനം, എടവം, വൃശ്ചികം ഈ നാലു രാശികളിൽ എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും കൂടി നിന്നാൽ സിംഹാസനം എന്ന യോഗമാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ധനു, മിഥുനം, ചിങ്ങം, കുംഭം, ഈ രാശികളിൽ എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും കൂടി നിന്നാലും, എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും ഒരേരാശിയിൽ നിന്നാലും സിംഹാസനയോഗമാകുന്നു. ഈ

യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ വലിയ രാജധി രാജനായി ഭവിക്കും. ആ രാജൻ ഗജജിമന്നതായ ആനകളോടും, കുതിരകളോടേ സമൂഹത്തോടും ശ്രേഷ്ഠമായ സിംഹാസനത്തോടും കൂടി ഭൂമിയിൽ ബലവാനായി ഭവിക്കുമെന്ന് സാരം.

13. അജസിംഹേകന്യാ കലശമിഹുനാത്യാളിതരഗേ
സമാജഭേദാനാ മിഹഭവതി ജന്മന്യൂപിനരഃ.
ചതുശ്ചക്രേയോഗേ സകലസുഖഭോഗേന മിമിതോ
മഹിപാനാ മാളീമുകുടമണിപാളീ റിജയതേ.

ജന്മകാലത്തിൽ മേടം, ചിങ്ങം, കന്നി, കുംഭം, മിഥുനം, മീനം, വൃശ്ചികം, ധനു ഈ രാശികളിൽ ഏറ്റവും ഗ്രഹങ്ങളും നിന്നാൽ ചതുശ്ചക്രയോഗമാകുന്നു. ഈ യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ സകലസുഖഭോഗങ്ങളോടുകൂടി ജീവകാലത്തെ കഴിക്കുകയും, അനേക രാജാക്കന്മാരെ കീഴടക്കി രാജാധിരാജനായി വാഴുകയും ചെയ്യും.

14. ഏകൈകേകന്യഭഗേനജന്മസമയേ സൈകാവലീകീർത്തിതാ
മുക്താജീവസമസ്തഭൂചമുക്താലങ്കാരവൃന്ദാമണിഃ
തജ്ജാതോരിപുപഞ്ജഭഞ്ജനകരോ ഗന്ധർവ്വദിഗ്യാംഗനാ
വൃന്ദാനന്ദപരോ ഗുണവ്രജധരോ വിദ്യാകരോ മാനവഃ.

ഓരോ രാശികളിൽ ഓരോ ഗ്രഹങ്ങളായി മുത്തുമാലപോലെ അടുത്തടുത്തു നിന്നാൽ ഏകാവലീ എന്ന യോഗമാകുന്നു. ഈ ഏകാവലീയോഗത്തിൽ ജനിച്ചാൽ സമസ്തരാജാക്കന്മാരുടേയും, ശിരോലങ്കാരമായി ഭവിക്കുന്നതിനു പുറമെ ജാതകൻ ശത്രുസമൂഹത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നവനായും, ഗന്ധർവ്വസ്രീകൾക്കു ആനന്ദത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നവനായും പല ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയവനായും സകലകലാവല്ലഭനായും ഭവിക്കും.

15. കളീരേ കന്യാതാ മനിമിഷ ധനുർയുഗഭവനേ
ജനക്കാലേ യന്യപ്രഭവതി നഭോഗോരവിമുഖഃ.
പ്രചണ്ഡ പ്രോത്തംഗ പ്രബലരിപുരന്താ ക്ഷിതിപതിഃ
സമന്താഭാധികൃം വ്രജതി ധന ദാനേനമരന്താരം.

യാതൊരുത്തന്റെ ജനനസമയത്തിൽ എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും കർക്കടകം, കന്നി, മീനം, ധനു, മിഥുനം, ഈ രാശികളിൽ നില്ക്കുന്നുവോ അവൻ പ്രബലമായ ശത്രുസൈന്യത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നവനും, വലിയ ധനദാനങ്ങളെക്കൊണ്ടു വിശ്രുതനുമായ ഒരു രാജാവായിത്തീരും.

16. അഥാദിത്യസ്തിംഹേ വിശ്വരപികളീരേ രവിസുതോ
മൃഗേ മീനേ ജീവോ ഹിമകരസുതോയസ്യമിഥുനേ
തുലായാം ശുക്രശ്ചേവേദവനഗോ ഭൂമിതനയോ
തുലാലോ ഭൂപാലോതുല മുകുട ഭൂചാമണിവരഃ

ജാതകത്തിൽ സൂര്യൻ ചിങ്ങത്തിലും, ചന്ദ്രൻ കർക്കടകത്തിലും, ശനി മകരത്തിലും, വ്യാഴം മീനത്തിലും, ബുധൻ മിഥുനത്തിലും, ശുക്രൻ തുലാത്തിലും, ചൊവ്വ മേടത്തിലും, നില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവൻ രാജാക്കന്മാരിൽ വെച്ച് ഉത്തമനായിത്തീരുന്നതാകുന്നു.

17. ദിവാതാഥസ്തിംഹേ ഗവി ഹിമകരോമേഷഭവനേ
മഹീജഃ കന്യായാ മമൃതകരസുതഃ സുരഗുരഃ
ഭോമുപാലോകേഭേ ദിനമണിസുതസ്തേലിനി കവി
ജ്ജനഃക്കാലേയസ്യപ്രഭവതി നരോസൈശക്ഷിതിപതിഃ.

ചിങ്ങത്തിൽ സൂര്യനും, ഏടവത്തിൽ ചന്ദ്രനും, മേടത്തിൽ ചൊവ്വയും, കന്നിയിൽ ബുധനും, ധനുസ്സിൽ വ്യാഴവും, കുംഭത്തിൽ ശനിയും, തുലാത്തിൽ ശുക്രനും നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചവനും രാജാവായി ഭവിക്കും.

18. ബലീപുണ്യസ്സപാമീ ഭരമഭവനാധീശഭവനേ
തപസ്സപാമുഗാരേ ഭവതി ഭരമേശോ പീഭവിനാം.
തദാഗർഷഭദന്താവള നികര ഘണ്ടാ ഘനരവൈ
ദ്രീഗന്തം വിതസ്തോ വിജയഗമനേ യാന്ത്രിഗിരണഃ

ഭാഗ്യാധിപൻ ബലവാനായി ഭരമത്തിലോ, ഭരമാധിപന്റെ ഗ്രഹത്തിലോ, നില്ക്കുകയും, ഇതുപോലെ ഭരമാധിപ

ന്റെ നവമത്തിലോ, നവമാധിപന്റെ ഗൃഹത്തിലോ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ ആ ജാതകൻ രാജാവായും അവന്റെ ഘോഷയാത്രയുടെ അരവാരം കൊണ്ടുതന്നെ ശത്രുക്കൾ ഭയപ്പെട്ടോടും.

19. യദാപുണ്യസ്വാമീ ദശമഭവനേ പുണ്യഭവനേ
ബലീകർമ്മാധീശോ ഭവതി ഭവിനാമേവജനനേ
സമുദ്രാന്തരം കീർത്തിർ്വിജയഗമനേ വൈരിപടലീ
ധനർജ്യാടകാക്കരേ ഭീതി ചകിതാ ഭീതിപദവിം

ജനനസമയത്തിൽ ബലവാനായ ഭാഗ്യാധിപൻ പത്താം ഭാവത്തിലും, തുല്യബലവാനായ കർമ്മാധിപൻ ഒമ്പതിലും നിന്നാൽ നാനാ ദേശങ്ങളിലും കീർത്തിയുള്ള രാജാവായി ഭവിക്കുകയും, തന്റെ വിജയയാത്രയിൽ യോദ്ധാക്കന്മാരുടെ ധനഘോഷം കൊണ്ടുതന്നെ ശത്രുരാജാക്കന്മാർ ഭയപ്പെട്ട് കീഴടങ്ങിപ്പോകും. വിക്രോധിയാ മഹാരാജ്ഞിയുടെ ജാതകം ഇതിന്ന് ദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു. ധനകർമ്മാധിപനാക്ക് പ്രത്യേകം പരിവർത്തനബലമുള്ളതാകുന്നു.

20. ഭവദംഗാധീശോ ജനനസമയേ പുണ്യഭവനേ
തഥാ കർമ്മസ്വാമീ ഭവതിലവിലഗേ ജനിമതാം
തദാ ഗജ്ജന്താവള കളഭ വാജി വ്രജപദഭദ്രഃ
സമാക്രാന്താ പൃഥമീ വ്രജതിഗമനേ മോഹപദവിം.

ജനനസമയത്തിൽ ലഗ്നാധിപൻ ഒമ്പതിലും, കർമ്മാധിപൻ ലഗ്നത്തിലും നിന്നാൽ രാജയോഗമാകുന്നു. ഈ യോഗത്തിൽ ജനിപ്പുവന്റെ ഘോഷയാത്രകളിൽ ഗർജ്ജിക്കുന്ന ആ നക്ഷത്രങ്ങളും, ആനക്കൂട്ടികളുടേയും, കുതിരകളുടേയും അക്രമസഞ്ചാരംകൊണ്ടു ഭൂമിദേവി മോഹത്തെ പ്രാപിക്കും.

21. യദാരാജ്യസ്വാമീ നവമസൂതകേന്ദ്രേതഥ ഭവനേ
ബലാക്രാന്തോ യസ്യപ്രഭവതീ സമീരോ നരവരഃ
സദാകാഹ്യാലാപീ നവമണികലാപീബഹുബലീ
തൂരംഗാജീ ഭന്താവളകളഭഗന്താ ധനപതിഃ.

ജന്മസമയത്തിൽ കർമ്മാധിപൻ ത്രികോണങ്ങളിലൊ, കേന്ദ്രങ്ങളിലൊ, രണ്ടാംഭാവത്തിലോ വളരെ ബലവാനായി നിന്നാൽ അവൻ വലിയ പ്രതാപിയായ രാജാവായിത്തീരും. എന്നു മാത്രമല്ല വലിയ സാഹിത്യകുശലനും, രത്നാലങ്കാരങ്ങളോടുകൂടിയവനും, വലിയ ബലശാലിയും, ആന, കുതിര മുതലായ വാഹനങ്ങളോടുകൂടിയവനും, ധനവാനുമായിരിക്കും. ഇതിൽ ഒരു ഭാവയുക്തികൂടി ഉപദിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 5-ൽ നിന്നാൽ സദാ കാവ്യാലാപി എന്നും, 9 ൽ നിന്നാൽ നവമണി കവചി എന്നും, നാലൊഴിയെ ഉണ്ടാവുന്ന കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നാൽ ബഹു ബലി എന്നും, 4 ൽ നിന്നാൽ തുരംഗാളീഭന്താവകുളഭഗന്താ എന്നും, 2-ൽ നിന്നാൽ ധനീ എന്നും ഉദ്യേകം ഫലം പരയേണ്ടതാകുന്നു.

22. യദാകർമ്മസ്ഥാമീ സുത ഭവനഗാമീതിഭ്യേതഃ

സുതേശഃ കോദണ്ഡേ ഭവതി ഭവിഷ്ണായസൃജനഃ
ഭയാതിതോ ഭോഗീഭവതി ചിരജീവി ബഹുഗുണീ
മതംഗാളീഗന്താ രിപുനികരഹന്താ നരപതിഃ

കർമ്മാധിപൻ ഒരു ശുഭനോടുകൂടി അഞ്ചിൽ നില്ക്കുകയും, പഞ്ചമാധിപൻ 10-ലും, (അല്ലെങ്കിൽ ധനരാശിയിലാണെന്നും പക്ഷാന്തരം) നിന്നാൽ ആ ജാതകൻ ഭവരഹിതനായും സുഖഭോഗിയായും, ചിരജീവിയായും, വളരെ ഗുണവാനായും, ഗജാദിവാഹനങ്ങളോടുകൂടിയവനായും, ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിക്കുന്നവനായും ഭവിക്കും.

23. ധനാഗാരസ്ഥാമീ ഭവതിയദി പരാവതപദേ

വിശാലം ഭൂപാലം കലയതി നൃ നാണം ബഹുബലം
അരാതീഭവ്രാതാംകശമനിശമാനന്ദനിരതം
നിതാന്തം ശ്രീമന്തം വിവിധധനഭാനോദ്യുതമലം.

ധനാധിപൻ പാരാവതാംശകത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ച കൂട്ടി വലിയ ബലവാനായ രാജാവായിത്തീരും. ശത്രുക്കളാവുന്ന ആനക്കൂട്ടങ്ങളെ ഒരുക്കുവാനുള്ള ഒരു അങ്കുശവും, സദാ

സുഖഭോഗിയും, ധനവാന്മാനും, വളരെ ദാനധർമ്മങ്ങളെ ചെയ്യുന്ന വന്ദനാർഹിരികൾ. എല്ലാകാലത്തുമൊരുപോലെ ഐശ്വര്യത്തോടുകൂടിതന്നെ ജീവിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

24. ദേവലോക ലവഗോ നിശാകരാൽ
പുണ്യരാശിപതിരിന്ദുകാണിഭാക്
ഗോ ഗജ വ്രജ തുരംഗമണ്ഡലീ
മണ്ഡിതോ മണി ഗണൈരിളാപതിഃ.

ചന്ദ്രാൽ ദേവലോകാംശത്തിൽ അതായത് ചന്ദ്രനിൽ നിന്ന് 21 മത്തെ അംശകത്തിൽ ഭാഗ്യാധിപൻ നില്ക്കുകയും, ചന്ദ്രൻ പക്ഷ നാലുമുള്ളവനായതിനാൽ പത്മ ഗജ തുരഗങ്ങളാൽ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട ഭവനങ്ങളും, വിവിധ രത്നാലങ്കാരങ്ങളുമുള്ള രാജാവായിഭവിക്കും. മറ്റൊരു വ്യാഖ്യാനവും കൂടിവെച്ചു ന്നു. ചന്ദ്രാൽ ഭാഗ്യാധിപൻ ദേവലോകാംശത്തിൽ അതായത് 10 ബലത്തിൽ 7 ബലമുള്ള ഗ്രഹമായാൽ മേൽപ്രകാരമുള്ള ഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കും.

25. യദാ മാനേ യാനേ ഭവതി മദനേ വാസവഗുരേ
സ്വപതുംഗേവാപത്യേതരനികരബന്ധാവചിദ്രം
ഭവത്രാതാദാതാ ന ഗമവിഹിതാചരചതുരോ,
ഗുണവ്രാതൈർമുദ്രാ ധനപതിസമാനോ വിജയതേ.

മാനം = 10. യാനം = 4. മദനം = 7.

വ്യാഴം 4, 7, 10 ഈ കേന്ദ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഉച്ചത്തിൽ നില്ക്കുകയോ, അഥവാ ഈ കേന്ദ്രങ്ങളിലൊ ഉച്ചത്തിലൊ നില്ക്കുകയോ, സൂര്യനും മേടൂറുത്തെ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ തന്റെ ഉച്ചരാശിയിൽ നില്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ ജാതകൻ അഭയത്തെ കൊടുക്കുന്നവനും, ദാതാവും, വൈദികാചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളോടുകൂടിയവനും, ഗുണഗണങ്ങളെക്കൊണ്ട് വിനീതനും, ധനംകൊണ്ട് ക്ഷേമരസദൃശനായും, സർവ്വോൽകർഷണ വർത്തിക്കും.

26. ഏതേഷു യോഗേഷു നരോ ഗുപാലോ
ഭവേദലം നീലകല പ്രജാതഃ
ഗുപാലബാലാപി വക്ത്രമാനൈ
സ്സുയോഗജാതൈരിതിസംപ്രവക്ഷ്യേ

ഇങ്ങിനെ പറയപ്പെട്ട യോഗങ്ങളിൽ നീലകലത്തിൽ ജനിച്ഛാലം ഭഗവൻ രാജാവായിത്തീരും. രാജകുമാരന്മാർ ഈ യോഗത്തിൽ ജനിച്ഛാൽ അവർ ശുഭയോഗത്തിൽ ജനിച്ചവരാകുന്നു എന്നു പറയാം.

27. മൃഗേ വിചഗ്നേ രവിജേ കളീരേ
ദിവാകരേ ചന്ദ്രയുതേ പ്രസൂതൗ
കജേ യദായേ ഭൂതജേഷുമണ്ഡേ
ഭവേന്യപാലോ ഗുപവംശജാതഃ.

മകരവന്നം ശനി 7-ാം ഭാവമായ കർക്കടകത്തിൽ സൂര്യ ചന്ദ്രന്മാരോടുകൂടി നില്ക്കുകയും, കജൻ വൃശ്ചികമായ 11-ലും, ശുക്രൻ ചിങ്ങമായ അഷ്ടമത്തിലും നില്ക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ജനിക്കുന്ന കുട്ടി രാജവംശത്തിലാണെന്നിൽ രാജാവാകും. മറ്റു കലത്തിൽ ജനിച്ഛാൽ കലശ്രേഷ്ഠനാകും.

28. യദാകവീഞ്ചൗ ഭവതശ്ചതുരേ'm
ഗുപാല ബാഹോപി ച ഭൂമിചാലഃ
കളീരഗോ ഭേദഗുരസ്സ ചന്ദ്രോ
ഗുപാലബാലം പ്രകരോതിബാലം.

വ്യാഴവും, ശുക്രനും നാലാംഭാവത്തിൽ നിന്നാലും, വ്യാഴവും ചന്ദ്രനും കൂടി കർക്കടകത്തിൽ നിന്നാലും, രാജവംശത്തിൽ ജനിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്കു രാജയോഗത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നു.

29. യദേന്ദ്രമന്ത്രി വിധുജം പ്രചശ്ശേഭ്
ഗുണജ്ഞവിജ്ഞം ഗുപതിം കരോതി
പ്രസൂതികാപേ യദി പഞ്ചരാശൌ
ചൈകോപിബാലം കരുതേഗുപാലം.

വ്യാഴം ബുധനെ നാക്കിയാൽ ജാതകൻ വിഭാണം, ഗുണവാന്മാരായ രാജാവാകും. അഞ്ചാംഭാവത്തിൽ ബലവാനായ ഒരു ഗ്രഹം നിന്നാലും രാജയോഗമാകുന്നു.

30. ഹിതലവേ തപനോ വിധുനേക്ഷിതോ
 ഗുപസൂതം കരുതേചഗുപോത്തമം.
 വിധുസുതസ്സവിധുഃ കരുതേഗുപം
 ഭവതി തുംഗഗതോ യദി ജന്മനി.

സൂര്യൻ ഹിതനവാംശകത്തിൽ നില്ക്കുകയും, ചന്ദ്രദൃഷ്ടിയുണ്ടാകുകയും ചെയ്താൽ രാജവംശത്തിൽ ജനിച്ചവനെ ഒരു പ്രതാപിയായ രാജാവാകുകയുള്ളൂ. ബുധൻ ചന്ദ്രനോടുകൂടി ഉച്ചരാശിയായ കന്നിയിൽ നിന്നാൽ ജനിച്ച രാജകുമാരനും മറ്റും രാജാവാകും.

31. ജനഷിലഗ്നഗതോ യദി ലഗ്നപോ
 ബലയുതഃ കിലകണ്ടകഗോപിവാ
 അവിരതം പ്രകരോതിതദാഗുപം
 ഗുപജമേവനവിത്രമിതിസ്സദം.

ബലവാനായ ലഗ്നാധിപൻ ലഗ്നത്തിൽനിന്നാലും, രാജകലത്തിൽ ജനിച്ചവൻ ഉടനെ രാജാവാകും. കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നാലും മതി.

32. രവിരജേ ശനിനാ ബലിനായുതോ
 ഭവതി ഭൂമിപതിം കരുതേ ശിശും.
 ദ്രവിഡ കേരളദേശ സമുതഭവം
 കൃതിവാഞ്ച പരത്രധനേശപരം.

ആദിത്യൻ ശനിയോടുകൂടി മേടത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചവൻ രാജാവാകും. ദ്രാവിഡം, കേരളം മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ ജനിച്ച രാജാവ് വലിയ വിഭാണം, മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ ജനിച്ചവൻ വലിയ ധനവാനും ആകുന്നതാകുന്നു.

33. തുരകവീ യദി തുംഗഗതാവിമൈ
ജനേഷി കണ്ടകകോണ ഗുഹാത്രിതൈ
നൃപകലേ കരുതോ നൃപമന്ത്രിമഃ
ദ്രവിണപം പരിതോ ഭവതോനരം.

ജനനകാലത്തിൽ വ്യാഴവും, ശുക്രനും അവനവന്റെ ഉച്ചരാശികളിൽ നില്ക്കുകയും, ആ രാശികൾ കേന്ദ്രമോ, ത്രികോണമോ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ രാജകുലത്തിൽ ജനിച്ചവൻ രാജാവാകും മറ്റു കുലങ്ങളിൽ ജനിച്ചവൻ ധനവാനാകും.

34. പ്രസൂതികാലേയദി സർപ്പഭോദൈ
സ്തന്നവൃയാഗാതമഗ്രഹസ്ഥിതൈശ്ചേൽ
പുരോത്താൽ പുണ്യത ഏവ പുംസാം
ശ്രീശ്ശതയോഗം പ്രവർത്തി സന്തഃ.

ജാതകത്തിൽ ഏല്യാ ഗ്രാഹങ്ങളും ലഗ്നം, വൃശം, സപ്തമം, ചിതീയം ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാൽ ശ്രീശതയോഗം എന്നൊരു യോഗമാകുന്നു.

35. യദാ ജീവോലഗ്നേ മകരമഹാരായപ്രവസതി
തദാലം ഭൂപാലം നൃപതികുലബാലം ജനയതി
ഭവത്യേവം ചന്ദ്രോജനേഷിജനരംഗഞ്ചകലയാ
പരിക്രാന്തഃ കേന്ദ്രേ നരപതി സുതം ഭൂപതിപരം.

മകരം ഒഴിച്ചു മറ്റു രാശികൾ ലഗ്നമായിരിക്കുമ്പോൾ ലഗ്നത്തിങ്കൽ വ്യാഴം നിന്നാൽ രാജകുലത്തിൽ ജനിച്ചവൻ രാജാവാകും. അപ്രകാരത്തെന്ന് വക്ഷ്യഞ്ചമുള്ള ചന്ദ്രൻ തന്റെ നീചരാശിയെ വിട്ട് മറ്റു രാശികളായ കേന്ദ്രത്തിലൊ, ലഗ്നത്തിലൊ നിന്നാലും രാജകുലത്തിൽ ജനിച്ചവൻ രാജാവകാശിയായി വരും.

36. സുഖാഗാരസ്ഥാമീ ഭവതിനവമേവാഥദശമേ
സുഖേവാലഗ്നേവാഹ്നി തലവഗതോവാശുഭേഭൈശഃ
യുതോ ദൃഷ്ടോ ദന്താവജ്ഞതരഗയാനേന നിതരാം
ജനാനാമാഗാരം കനകമണിസംഘൈഃ പരിവൃതം.

നാലാം ഭാവധിപൻ വെതിലോ, പത്തിലോ, നാലിലോ, ലഗ്നത്തിലോ നിവൃക്തയും മിത്രവർഗ്ഗമോ, സ്വവർഗ്ഗമോ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, ശുഭദൃഷ്ടിയോ, ശുഭയോഗമോ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ആന, കുതിര മുതലായ വാഹനങ്ങളും, സ്വസ്ഥരത്നാദി സമൃദ്ധിയോടുകൂടിയ ഭവനങ്ങളും ജാതകനുണ്ടാകും. ഇത് രാജകുലത്തിൽ ജനിച്ചവനു മാത്രമേ പരവാൻ പാടുള്ളൂ.

37. പഞ്ചമേഭവതി കർമ്മഭാവപേ
കാന്തിഭാജി ഗജവാജിജാ സുഖം
സർവ്വതോന്യ വിധുതാ തതോ ഭവേ
ഭാദിഗന്തമതുലാ യശോലതാ.

അഞ്ചാമേടത്ത് കർമ്മധിപൻ നിന്നാൽ ഗജതരഗാദി വാഹന സുഖങ്ങളും, എല്ലാ ദിക്കിലും നിറഞ്ഞ കീർത്തിയും ഉണ്ടാകും.

ഇനി ചന്ദ്രയോഗങ്ങളേയും ഫലങ്ങളേയും പറയുന്നു

38. ഭവതി ചന്ദ്രമസോ ഭരമാധിപോ
ജനശി കേന്ദ്രാവദി സുതോപഗഃ
അതി വിചിത്രമണിപ്രജമണ്ഡിതോ
വസുമതൗ വസുഭൂഷണ സംയുതഃ.

ജാതകത്തിൽ ചന്ദ്രാൽ പത്താം ഭാവധിപൻ കേന്ദ്രങ്ങളായ 1. 4. 7. 10. ഈ ഭാവങ്ങളിലോ, ത്രികോണങ്ങളായ 5. 9. ഇതുകളിലോ, രണ്ടാം ഭാവത്തിലോ നിന്നാൽ ജാതകൻ വളരെ രത്നഭൂഷണങ്ങളോടും, സമ്പത്തോടും, ഉത്തമസുഖത്തോടും കൂടി ഭൂമിയിൽ വാഴുന്നതാകുന്നു.

39. ചന്ദ്രാകൃന്തഭവഃ സുഖാലയഗതോ ഭന്താവജനാം സുഖം
മുക്താ സ്വസ്ഥമണി പ്രജാമഖയശഃ പുഞ്ചം വിചിത്രാലയം
ദ്രവ്യാപത്യ കളത്രമിതപടലീവിദ്വാവിനോദം തഥാ
പുഞ്ചം സന്തതേ മുദം നരപതേരത്ഥം നരാണാമിഹ.

ജന്മാധിപൻ നാലാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ആന മുതലായ വാഹനങ്ങളുടെ സുഖവും, മുത്തു മുതലായ രത്നങ്ങളുടെ ആർജ്ജനവും അമലമായ കീർത്തിയും, അതിമനോഹരമായ ഭവനവും ഭൂതൃപ്തകളത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള സുഖവും, വിദ്യാവിനോദവും പുണ്യകർമ്മങ്ങളിൽ ആസക്തിയും മറ്റും ജാതകനുണ്ടാകുന്നതാകുന്നു.

(അനഭാഭിയോഗങ്ങൾ.)

40. വ്യയഗതൈ രനഭാരവിവർജ്ജിതൈ
 ഭംഗഗതൈഃ ച.ചരൈസ്സുപനഭാവിയോഃ
 ഉഭയതൊപിഗതൈരുദിതാഗ്രണാം
 ധൃതധരാ മധുരാശനഭോഗഭാ.

ചന്ദ്രന്റെ 12-ാംമേടത്തിൽ സൂര്യനെവിട്ട് ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രഹം നിന്നാൽ അനഭാ എന്ന യോഗമാകുന്നു. ചന്ദ്രന്റെ 2-ാം ഭാവത്തിൽ സൂര്യനല്ലാതെ ഒരു ഗ്രഹം നിന്നാൽ സ്വനഭാ എന്ന യോഗവും, ചന്ദ്രന്റെ 2 ലും, 11 ലും മേൽപ്രകാരം ഗ്രഹം ഉണ്ടെങ്കിൽ ധൃതധരാ എന്ന യോഗവുമാകുന്നു.

(അനഭായോഗഫലം.)

41. ജനിമതാമനഭാ കരുതേതരാം
 ഗുണവതീ യുവതിരതിവർണ്ണം
 വൃദ്ധസഭാ പട്ടതാമമലം യശോ
 വരപശോരപിസൗഖ്യകരംപരം.

അനഭായോഗത്തിൽ ജനിച്ചാൽ നല്ല ഗുണവതിയായിരിക്കുന്ന സ്ത്രീയോടുകൂടി സംസർഗ്ഗവും, രാജസഭയിൽ വലിയ മേധാവിത്വവും, നല്ല കീർത്തിയും, പത്തു മുതലായവ ധാരാളം ലാഭവും ഉണ്ടാകും.

സ്വനഭായോഗഫലം.

42. ഭൂജബലേന രഥാ പരമാലയം
 ജനിമതാം ഗരിമാ സ്വനഭാ യഭാ
 അബലയാ മലയാ നവയാനദ്രു
 വിഭൂതയാതുഭൂതയാ പരമം സുഖം.

സ്വന്തം യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ മറ്റൊരു ലക്ഷ്യം കളിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളെ സ്വഭാവം കൊണ്ടാർജ്ജിച്ചവനും, നവയൗവനയുക്തനായ സ്ത്രീയോടും, നല്ല വാഹനങ്ങളോടും കൂടിയവനും, അതുതക്കമായ വിഭവങ്ങളോടും കൂടി പരമസുഖത്തെ അനുഭവിക്കുന്നവനായിരിക്കും.

ധൃതധൂരാ യോഗഫലം.

43. ധൃതധൂരാ ബഹുധാ വസുധാ വസു
 വ്രജസുവാർണ്ണ വാജിസുഖം തൃണാം
 വിതന്നതേ നൃപതേ രത്നലം യശോ
 ഗുണകലാപ പടുതപമിഹാതുരതം.

ധൃതധൂരാ യോഗത്തിൽ ജനിച്ചാൽ വളരെ ഭൂമിയും സമ്പത്തും ആന, കുതിര, മുതലായ വാഹനങ്ങളും മറ്റു സുഖങ്ങളും മുണ്ടായിരിക്കും. രാജാവായിരിക്കുകയും വലിയ കീർത്തിമാനും, പല നല്ല ഗുണങ്ങളോടു കൂടിയവനും, അപകാരങ്ങളെക്കൊണ്ട് ശോഭിക്കുന്നവനും, കാൽസാമന്തമുള്ളവനും, വിചിത്രചരിത്രത്തോടു കൂടിയവനായിരിക്കും.

കേമദ്രുമയോഗം.

44. നയനേന്ദ്രയേ ചൈതന്യദ്രാഗിഹ ഭവന്തിചേൽ.

തദാ കേമദ്രുമം പ്രാപ്തം പണ്ഡിതാ മിഹരാജയഃ

ചന്ദ്രാൽ 2 ലും, 12 ലും, ഗ്രഹങ്ങളൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ കേമദ്രുമം എന്ന യോഗമാകുന്നു, എന്ന വരാഹമിഹരൻ മുതലായ ആചാര്യന്മാർ പറയുന്നു.

കേമദ്രുമഫലം.

45. കേമദ്രുമേ സുരപതേരപി നന്ദനോയം
 ദേശാന്തരം വ്രജതിപുത്ര കളത്രഹീനഃ
 ധർമ്മശ്ചതോ വികലിതോ ഗതസംഘഭീതോഃ
 നാനാധിതാപസഹിതോ മഹിതോഷഹീനഃ

കേമദ്രുമയോഗത്തിൽ ജനിച്ചാൽ അവൻ ദേശാന്തരം ഏകപുത്രനായിരുന്നാൽ കൂടി സ്വദേശത്തെ വിട്ട് പരദേശം

ബാരത്തെ ഇഹിക്കുന്നവനായും, പുത്രകളത്രഹീനനായും ധർമ്മമില്ലാത്തവനായും, കുറ്റങ്ങളും കുറ്റകളുമുള്ളവനായും, വിദ്യാശൂന്യനായും, സദാഭോഗിയായും, രോഗങ്ങളെ ഭയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവനായും, മനോമൗഢ്യത്തോടും, ദുഃഖത്തോടും, മലിനവേഷത്തോടുംകൂടിയവനായും, ഈ ഭൂമിയിലേ യാതൊരു സന്തോഷസുഖങ്ങളും ഇല്ലാത്തവനായും ഭവിക്കും.

(കേമദ്രുമയോഗഭംഗം.)

46. ശുക്രേജ്യസൗമ്യ സഹിതോപി ച കണ്ടകസ്മാ
വാപുണ്ണബിംബ ഇഹയസ്യ ഭവേൻമൃഗാംകഃ
കേന്ദ്രാണിവൈചരയുതാനിതദാ നരാണാം
കേമദ്രുമോത്ഭവഹവം വിഹലതപമീയാൽ.

മേൽപറഞ്ഞ കേമദ്രുമയോഗത്തിന്റെ ഫലം അന്നഭവിക്കാതെ വരേണമെങ്കിൽ ഇനി പറയാൻ പോകുന്ന വിധത്തിൽ ജാതകത്തിൽ ഗ്രഹങ്ങളുണ്ടായിരിക്കണം. അതെങ്ങിനെയെന്നാൽ പൂണ്ണചന്ദ്രൻ ബലവാനായി ശുക്രൻ, ഗുരു, ബുധൻ ഇവരോടു കൂടി നില്ക്കുകയോ, ചന്ദ്രകേന്ദ്രങ്ങളിൽ മേൽപറഞ്ഞ ഗ്രഹങ്ങളുണ്ടായിരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ കേമദ്രുമയോഗത്തിന്നു നിവാരണമുണ്ട്. നല്ലവണ്ണം ഫലിക്കയില്ല.

ഹൃദയോഗം.

47. ജനഷിനീചഗതാ സ്തകലാ ഗ്രഹാ
യദി ഭവന്തി തദാ ഹൃദസംജ്ഞകഃ
ഹൃദഭവോ വികലോ വിഭവോനിതോ
രിപുഹന്തോ നിതരാ ശാന്തായുതഃ .

ജനനസമയത്തിൽ എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും നീചത്തിലാണെങ്കിൽ ഹൃദം എന്ന യോഗമാകുന്നു. ഹൃദയോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ അംഗഭംഗമുള്ളവനും, കലാവിദ്യകളിൽ പടുതപമില്ലാത്തവനും, ധനഹീനനായും, ശത്രുക്കളാൽ കീഴടക്കപ്പെട്ടവനായും, ശ

റനായം, (ജനങ്ങളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന യാതൊരു ഗുണവുമില്ലാത്തവനായും) ഭവിക്കും.

ഫണി യോഗം.

48. ഘടഗതേ തപനേ ക്രിയഗേശനാ
വളിഗതേ ച വിധയേ നിജ നീചഭേ
ഭൂതസുതേ ജനനേ ഫണിസംജ്ഞകോ
വികലിതം കരുതേ നരപുംഗവം.

സൂര്യൻ കുംഭത്തിലും, ശനി മേടത്തിലും, ചന്ദ്രൻ വൃശ്ചിക കത്തിലും, തന്റെ നീചമായ കന്നിയിൽ ശുക്രനും നിന്നാൽ ഫണിയോഗമെന്ന യോഗമാകുന്നു. ഈ യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ ഏതു ശ്രേഷ്ഠനായാലും, വിദ്യയും ബുദ്ധിയും ഇല്ലാത്തവനായി ഭവിക്കും.

കാകയോഗം.

49. അജഗതേ ഭൂതജേ രവിജേ ജന
വൃഷഭഗേ ദിനചേനിമിഷേ വിധയേ
അവനിജേ യദി കർക്കടകോദഗേ
ഭവതി കാക ഭവോ വിഭവോനിതഃ.

മേടത്തിൽ ശുക്രനും, ശനിയും, എടവത്തിൽ സൂര്യനും, മീനത്തിൽ ചന്ദ്രനും, കർക്കടകത്തിൽ ചെറുപ്പം ഇങ്ങിനെ ഗ്രഹങ്ങൾ ജാതകത്തിൽ നിന്നാൽ "കാകയോഗ"മാകുന്നു. ഈ യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ ദരിദ്രപ്രസാധിതനായിരും.

മററൊരു കാകയോഗം.

50. വിധൂയതോ ഘടഭേ ദിവസാധിപോ
ഗുരു മഹീജ കവീന സുതഃ പുനഃ
യദി ഭവന്തി ച നീചഗതാ ജന
പ്രജന്തിരാജ സന്തോഹി ദരിദ്രപ്രതാം.

ചന്ദ്രനും, സൂര്യനും, കുംഭത്തിലും, പിന്നെ ഗുരു, കജൻ, ശുക്രൻ, ശനി ഇവരെല്ലാം അവരവരുടെ നീചരാശികളിൽ

ൽ നിന്നാൽ രാജപുത്രനായാൽകൂടി ഭാരിദ്രുപ്തെ അനുഭവിക്കും.

ഊതാശനയോഗം.

51. ശനി മഹീജ നിശാകരചന്ദ്രജാ
യദി ജനഃ കില നീചമുപാശ്രിതാഃ
മകരഭേ ഏതോപി ഊതാശനഃ
പരമതാപകരോ നകരോതിശാ.

ജനനസമയത്തിൽ ശനി, കജൻ, ചന്ദ്രൻ, ബുധൻ ഇവർ അവരവരുടെ നീചരാശികളിൽ നില്ക്കുകയും, ശുക്രൻ മകരത്തിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ “ഊതാശന”യോഗം. ഈ യോഗത്തിൽ ജനിച്ചാൽ മനോ വ്യഥയും, ദേഹോപദ്രവങ്ങളും, സഭാ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. സുഖം ഒരിക്കലും ഉണ്ടാവുന്നതല്ല.

52. യദിവേതി നവായ ഭഗായിപാ
ജനഹിനീചഗതാ വികലാഭൃശം
സുപതിയോഗജമംഗഭൂതാഫലം
പരിണതത്വപിനിഷ്ഠഫലതാമിദം.

ജാതകത്തിൽ ഭാഗ്യായിപനും, കർമ്മായിപനും, ലാഭായിപനും, നീചത്തിലായാൽ വലിയ നൂനത സംഭവിക്കും. രാജയോഗങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽകൂടി അവയുടെ ഫലം അനുഭവിക്കുന്നതല്ല. ഭാരിദ്രുപ്ത അനുഭവിക്കുമെന്നർത്ഥം.

53. രിപുമന്ദിരഗൈരേവ ദൈരിഭാവഗതൈരപി
രാജയോഗാവിനശ്യാന്തി ദിവാകരകരോപചൈഃ

രാജയോഗകത്താക്കന്മാരായ ഗ്രഹങ്ങൾ ശത്രുക്ഷേത്രത്തിലും, ശത്രുവക്ത്രത്തിലും നില്ക്കുകയോ, മൊഡ്യമുള്ളവരായിരിക്കുകയോ ചെയ്താലും രാജയോഗങ്ങൾ ഫലപ്രദങ്ങളാകുന്നതല്ല.

54. ഭവതിചീണ്യന്ന വഞ്ചിതമംഗിനാം
ജനനവഗമിഹാംബരഗാമിനാം
ജനന ഭഞ്ച സുപാലഭിവാതരോ
ജഗതിയാതി തരാ മതി രജതാം.

ജനനകാലത്തിൽ ലഗ്നത്തേയും, ചന്ദ്രനേയും യാതൊരു ഗ്രഹങ്ങളും നോക്കിട്ടില്ലെങ്കിൽ ജാതകൻ രാജയോഗങ്ങളോടു കൂടിയിരുന്നാലും വിരക്തനായി ദേശാടനം ചെയ്യും.

55. ഭദ്രായാം വൃതിചാതേവാ തഥാ കേതുഭയെ ജനിഃ
യന്യുതന്യവിനശ്വന്തി രാജയോഗഫലാന്യപി.

പൂരോന്മുഖത്തിൽ നക്ഷത്രത്തിൽ വൃതി ചാതത്തിൽ ലഗ്നത്തിൽ കേതു നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചവനും രാജയോഗങ്ങൾ ഫലിക്കയില്ല.

56. പരമനീചചവേയദി ചന്ദ്രമാ
ഭവതി ജന്മനി തന്യ വിശേഷതഃ
ഗുപതി യോഗഫലം വിഫലം തതഃ
കലയതീതി വദന്തി മനീശപരാഃ

ചന്ദ്രൻ ജനനകാലത്തിൽ പരമനീചാംശകത്തിൽ നിന്നാലും രാജയോഗത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതല്ലെന്നു മനീശപരന്മാർ പറയുന്നു.

ഏഴാം അദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

അദ്ധ്യായം 8.

സ്രീ ജാതകം.

ഇനി സ്രീകളുടെ ജാതകത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു.

1. ശുഭാശുഭം പൂർവ്വജനൈർദ്വിപാകാൽ
സീമന്തിനീനാ മപി തൽ ഫലം ഹി.
വിവാഹകാലാൽ പരതഃ പ്രവീണ്ണൈ
രസംഭവാത്തൽ പതിഷ്ട പ്രകല്പം.

പൂർവ്വപണ്ണികൾക്കുണ്ടും, മറ്റും, സ്രീകൾക്ക് സംഭവിപ്പാനിടയുള്ള ശുഭാശുഭഫലങ്ങളെ അവർക്കനുഭവപ്പെടുമെന്നു പറയേ

ണ്ടതാകുന്നു. അവർക്കുവേണ്ടിപ്പാൻ സംഗതി ഇല്ലാത്തതും പുരുഷന്മാർക്കു മാത്രം സംഭവിക്കാവുന്നതുമായ ഫലങ്ങളെ അവരുടെ വിവാഹാനന്തരം ഭർത്താക്കന്മാർക്കു അനുഭവയോഗ്യമാവുമെന്നും പറയേണ്ടതാകുന്നു, എന്നു പൂർവ്വാചാര്യന്മാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

യത്തൽ ഫലം നര ഭവേക്ഷമമംഗനാനാം
തത്തലഭേൽ പതിഷു വാസകലം വിധേയം.

ഇത്യാദി പൂർവ്വാചാര്യമതങ്ങളേയും അനുസരിച്ചു യുക്തി പൂർവ്വകമായി ഫലം പറയേണ്ടതാകുന്നു.

2. അതീവസാരം ഫല മംഗനാനാം
മുദീരിതം ശൈനക നാരദാദ്യൈഃ
വൃക്തം യഥാ ലഗ്നനിശാകരാദ്യം
മയാതഥൈവ പ്രതിപാദ്യന്തേത്.

ശൈനകനാരദാദികളായ മഹർഷികളാൽ പറയപ്പെട്ട അതി സാരവത്തായ ജാതകഫലത്തെത്തന്നെ ലഗ്നാലും, ചന്ദ്രാലും കാണുംപ്രകാരം വളരെ വൃക്തമായി ഞാൻ പറയുന്നു.

3. സൌഭാഗ്യം സപ്തമസ്ഥാനേ, ശരീരം ലഗ്നചന്ദ്രയോഃ,
വൈധവ്യം, നിയനസ്ഥാനേ, പുത്രോപുത്രം വിചിന്തയേൽ.

ഏഴാം ഭാവംകൊണ്ടു ഭാഗ്യത്തേയും, രൂപലാവണ്യാദികളേയും, ലഗ്നചന്ദ്രന്മാരെക്കൊണ്ടു ശരീരത്തിന്റെ ബലാബലതയേയും, ശുഭാശുഭത്തേയും, നിറം, തരം, മുതലായതുകളേയും, എട്ടാം ഭാവംകൊണ്ടു വൈധവ്യത്തേയും, മാംഗല്യത്തേയും, അഞ്ചാംഭാവംകൊണ്ടു സന്താനങ്ങളേയും, അവരുടെ ഗുണമോഷങ്ങളേയും ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

4. സൌമ്യാദ്യം പ്രവരാ ശുഭത്രയയുതേ ജായാ ഭവേദ് ഭൂപതേഃ
സൌമ്യൈകേന പതിപ്രിയാ മദനഭേ ള്ളേഷേ യുതേ ജന്മനി,
പാപൈകേന പുനർ്വിലോല നയനാ പാപഭവേനായമാ
പാപാനാം ത്രുതയേന സാ പരകലം,ഹതപാ പതിം ഗച്ഛതി.

ഏഴാംഭാവത്തിൽ രണ്ടു ശുഭനാരുണ്ഡങ്ങളിൽ ആ സ്രീ വളരെ ഐശ്വര്യത്തോടുകൂടിയവളും, പ്രബലയും, പ്രസിദ്ധയുമായിരിക്കും. മൂന്നു ശുഭനാരുണ്ഡങ്ങളിൽ മഹാരാജാവിന്റെ പട്ടമഹിഷിയായിരിക്കും. ഒരു ശുഭൻ മാത്രമാണെങ്കിൽ ഭർത്താവിനെപ്പോഴും പ്രിയപ്പെട്ടവളായിരിക്കും. ഏഴാം ഭാവത്തിലേക്ക് എത്ര ശുഭനാർ വീക്ഷിക്കുന്നുവെന്നു നോക്കി ദൃഷ്ടിക്കും ഇപ്രകാരം ഫലത്തെ പറയേണം. ഏഴിൽ ഒരു പാപൻ നിന്നാൽ പരപുരുഷനെ കടാക്ഷിക്കുന്നവളായിരിക്കും. രണ്ടു പാപന്മാർ നിന്നാൽ അധമയായിരിക്കും. (പരപുരുഷഗമനം മുതലായ ഭോഷങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചിത്തപ്പേരുള്ളവളായിരിക്കും.) മൂന്നു പാപന്മാർ ഏഴാം ഭാവത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ അവൾ ഭർത്താവിനെക്കൊന്ന് പരപുരുഷന്റെ കൂടെ ഓടിപ്പോകും. പാപന്മാർ വീക്ഷിച്ചാലും ഈ ഭോഷങ്ങളെ പറയേണ്ടതാകുന്നു.

5. ജനഃ കാലേന്യോ മദനസന്ദന്ദോവാസര മണൈ
പതിത്യക്താ നനം കചിതഃ ഓദയാ ഭൂമിതനതേ
അവശ്യം വൈധവ്യം സപദി കമലാക്ഷീ രവിസുതേ
ജരാ പാപൈർദ്വൈ നിജപതിവീരോധം വ്രജതിവാ.

യാതൊരു സ്രീയുടെ ജനനകാലത്തിൽ സൂര്യൻ ഏഴാം ഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്നുവാ ആ സ്രീ പതിയാൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവളായും, അതികോപത്തോടുകൂടിയവളായും ഭവിക്കും. കജൻ, ഏഴിൽ നിന്നാൽ വിവാഹം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ വൈധവ്യം വരും. ശനി ഏഴിൽ നിന്നാൽ സുന്ദരിയാണെങ്കിൽ കൂടി ഭർത്താവില്ലാതെ തന്നെ വാല്മുക്കുത്തെ പ്രാപിക്കും. ഏഴിലേക്ക് പാപന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടെങ്കിൽ, ഭർത്താവിന്റെ അപ്രിയം സദാ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഈ ശ്ലോകത്തിൽ അർത്ഥം വളരെ വ്യക്തമല്ലെങ്കിലും,

“ഉൽസൃഷ്ടാതരണൈ കജേതുവിധവാ ബാല്യേസ്തരാശി സ്ഥിതേ കന്യൈവാശുഭവീക്ഷിതേതനയേല്ല നേജരാംഗമൂതി.”

എന്ന വരാഹമിഹരാചാര്യമതത്തെയാണ് ഈ ശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്ന് വ്യക്തമാണ്.

6. യന്ത്യാഃ ശശാങ്കേ ജനിഭഗ്നഭേവാ -
മാരക്ഷ്യേ സാ പ്രകൃതിഃ സ്ഥിരാസ്യാൽ
ശുഭേക്ഷിതേ രൂപവതീ ഗുണജ്ഞാ
പതിക്രിയാചാരവിദ്രോഷണാഭ്യോ.

ജാതകത്തിൽ ചന്ദ്രൻ ലഗ്നത്തിലോ, ഏഴാം ഭാവത്തിലോ നിന്നാൽ അവർ എല്ലാവരിലും സ്ഥിരതയുള്ളവളായിരിക്കും. (തന്റെ നിലയും, വിധിയും അറിഞ്ഞുനടക്കുന്നവളായിരിക്കും.) ആ ചന്ദ്രൻ ശുഭദൃഷ്ടികൂടിയുണ്ടെങ്കിൽ അവർ രൂപവതിയും, ഗുണവതിയും, പതിവ്രതയും വേഷദ്രോഷണങ്ങളോടുകൂടിയവളായിരിക്കും.

7. യദാഹചന്ദ്രാവസതേ ഭവേതാം
തദാനന്താകാരസമാ, കരൂപാ,
പാപേക്ഷിതൈ പാപയുതൈ വിശേഷാദ്
ഗദാതുരാരുപഗുണൈർവിഹീനാ.

ലഗ്നവും, ചന്ദ്രനും അസമ (വിഷമ) രാശിയിലാണെങ്കിൽ സ്ത്രീ, പുരുഷസപരൂപത്തോടും, പുരുഷസദാവത്തോടും കൂടിയവളായിരിക്കും. ലഗ്നവും, ചന്ദ്രനും പാപദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയെന്നാൽ രോഗമുള്ളവളായും, സൗന്ദര്യമില്ലാത്തവളായും ഭവിക്കും. വിഷമരാശികൾ പുരുഷരാശികളെന്നത്ഥമാകുന്നു. സ്ത്രീകൾക്കു സ്ത്രീരാശികളിലായി ലഗ്നചന്ദ്രന്മാർ വരുന്നതു വളരെ ഗുണകരമാകുന്നു.

ഇനി സ്ത്രീകളുടെ രാജയോഗങ്ങളെ പറയുന്നു.

8. ജനഃ കഷേ യന്ത്യാ മദനസഭനേ ഭാവവഗുരൈ,
ശുഭാദ്യാമാക്രാന്തേ ഗതവതി തദാ സാ വിധുമുഖീ,
ഗജേന്ദ്രാണാം മൃകതാഫലവിമലമാലാഗൃതകുചാ,
പ്രിയാ പത്മുണ്ണിത്യം പ്രഭവതി ശചീവ ക്ഷിതിതലേ,

ജനനസമയത്തിങ്കൽ ശുക്രൻ ഏഴാം ഭാവത്തിൽ ശുഭനോ രോടു കൂടി നിന്നാൽ സ്ത്രീ വളരെ സൗന്ദര്യമുള്ളവളും, ആനയുടെ മസ്തകത്തിലുണ്ടാവുന്ന വലിയ മുത്തുകളെ എപ്പോഴും ധരിക്കുന്ന സ്തനങ്ങളോടുകൂടിയവളും, ഭർത്താവിന്നു സഭാ പ്രിയപ്പെട്ടവളും, ഭൂമിയിലെ ഇന്ദ്രാണിയോ എന്നു തോന്നുമാറു ഐശ്വര്യത്തോടുകൂടിയവളുമായിരിക്കും.

9. സമാക്രാന്തേ ലഗ്നേ ത്രിദശഗുരുണാ വാഥ ഭൂതണാ ബുധേകന്യാനാശൈശ്വര്യമദന ഭാവനേ ഭൂമിതനയേ മുഗ്ദ്ധേ കഷ്ടേ ചന്ദ്ര സതി ഭവതി ലാവണ്യ ലതികാ തപോരോവാ യോഷാ പ്രഭവതി വിശേഷാൽക്ഷിതിപതേ.

ലഗ്നത്തിൽ വ്യാഴമോ, ശുക്രനോ നിൽക്കുകയും, ഏഴാം ഭാവമായ കന്നിരാശിയിൽ ബുധൻ നില്ക്കുകയും, കജൻമകരത്തിലും, കർക്കടകത്തിൽ ചന്ദ്രനും, നില്ക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ജനിച്ചവർ അധികം സൗന്ദര്യമുള്ളവളും, തപോവൃത്തിയോടുകൂടിയവളും (ശുദ്ധ സത്വഗുണപ്രധാനയും) ആയി ഭവിക്കും. വിശേഷിച്ചു രാജാവിന്റെ ഭാര്യയായും ഭവിക്കും.

10. ശശാങ്കേ കർക്കടക ഭവതി ഹി യുവത്യം വിധുസുതേ തന്യൈ ജീവേ മീനേ ഗവി ഭൂതസുതേ ജന്മസമയേ. സഹസ്രാളീമാന്യാ ജഗതി ഹപകന്യാ ഗുണവതീ വിശേഷാദേ ഷാസ്യാനുപതിപതികാ പുണ്യലതികാ.

ചന്ദ്രൻ കർക്കടകത്തിലും, ബുധൻ കന്നിയിലും, വ്യാഴം മീനചങ്ങത്തിലും, ശുക്രൻ ഐശ്വര്യത്തിലും ആയി നില്ക്കുമ്പോൾ ആയിരം സ്ത്രീകളാൽ സേവിക്കപ്പെടുന്നവളായും, രാജപുത്രിയായും, ഗുണവതിയായും, വിശേഷിച്ചു രാജാവിന്റെ രാജ്ഞിയായും, പുണ്യവതിയായും സ്ത്രീ ഭവിക്കും.

ഇനി ഏഴാംഭാവത്തിൽ ഓരോ ഗ്രഹവും പ്രത്യേകം വിവരിക്കുന്നവുള്ളു. ഹർലം.

11. ഭിന്നപതാവിഹ കാമനികേതനം
 ഗതവതി പ്രവരാപ്യ വരാഭവേൽ
 ജനാഷി വല്ലഭ ഭാവ വിവർജ്ജിതാ.
 സുജനതാ രഹിതാ വനിതാ ഭൂശം.

രാജയോഗാനന്തരം ഏഴിൽ ഓരേ ഗ്രഹങ്ങളും പ്രത്യേകം നിന്നാലുള്ള ഫലങ്ങളെ പറയുന്നു. ജനന സമയത്തിൽ ഏഴാം ഭാവത്തിൽ സൂര്യൻ നിന്നാൽ സ്ത്രീ വലിയ പ്രബലയായിത്തീരുമെന്നിലും, ഭർത്താവില്ലാതെ ഇരിക്കേണ്ടിവരും. (അവരാ എന്ന പദത്തിന്ന് ശ്രേഷ്ഠഗുണങ്ങളില്ലാത്തവളെന്നും, ദമ്പതോ വമുള്ളവളെന്നും ചിലർ അർത്ഥം പറയുന്നു.) ചിന്നെ ഭർത്താവിന്റെ കീഴിൽ തെങ്ങിയിരിക്കാത്തവളും, ജനനജനയില്ലാത്തവളും ആയിരിക്കും. ഉത്സൃഷ്ടാതരണൈ ഇത്യാദി മറ്റു പ്രമാണങ്ങളെക്കൊണ്ടു “പ്രവരാപ്യവരാ ഭവേൽ” എന്നതിന്ന് ഭർത്താവിനോ, എന്നോ, ഭർത്താവിനാൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരോ എന്നോ അർത്ഥമുള്ളതെ ചെല്ലേണ്ടതാകുന്നു.

12. വൃഷേരാകാനാഥേ ഭവതി മദനേ ജന്മസമയേ
 ഭവേ ദേഷാ യോഷാ വിമലവസനാ ചാരുവരോ
 വിനഗ്രാമകുതാളീവലിതകപഭാരേണ നിതരാം
 പരാ ലീലാ ലക്ഷ്മീ രതിപതിരമേവ ക്ഷിതിതലേ.

ജനനസമയത്തിൽ പൂണ്ണപന്ദ്രൻ ഏഴാം ഭാവമായ എട്ടാം ഭാവരാശിയിൽ നിന്നാൽ ആ സ്ത്രീ സഭാ, നിമ്നലവസ്ത്രങ്ങളെ ധരിക്കുന്നവളായും, സൗന്ദര്യമധികമായ മുഖത്തോടുകൂടിയവളായും, സ്നാനങ്ങൾ ക്രമത്തിലധികം വെച്ചുവെച്ചവളായും, മുത്തുമാലകളുടെ ഭാരം അധികമായി വരികയാൽ അല്പം മുന്വോട്ടുവളഞ്ഞപ്പോലെ തോന്നുന്നവളായും, ലീലാവിലാസത്തോടുകൂടിയവളായും, സൗന്ദര്യാധിക്യംകൊണ്ടു ഭൂമിയിലുള്ള മന്മഥന്റെ സമ്പത്തോ എന്നു തോന്നിക്കുന്നവളായും ഭവിക്കും. സാരം. പൂണ്ണപന്ദ്രൻ തന്റെ ഉച്ചരാശിയായ എട്ടാമത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ വൃശ്ചികശ്ചിത്തിൽ ജനിച്ചവരും ഉജ്ജ്വലിക്കുന്ന സൗന്ദര്യത്തോ

ടുകൂടിയവളായും, പരിഷ്കൃതാലംകാരങ്ങളോടുകൂടിയവളായും വളരെ സമ്പൽസമൃദ്ധിയോടുകൂടിയവളുമായും ഭവിക്കും.

13. അംഗാരകേ മനേമന്ദിര മിന്ദുഭാവം

മന്ദാനപിതേ ഹരിഭഗേജനനേംഗനായാഃ

വൈധവ്യമേവനിയതം, കപടപ്രബന്ധം -

പാശാഗ്നൗ ഭവതിസൈവ വരാഗ്നനാപി

കുജൻ ഏഴാംഭാവമായ കർക്കടകരാശിയിൽനിന്നു കയ്യാ, അഥവാ ഏഴാംഭാവമായ ചിങ്ങരാശിയിൽ ശനിയോടുകൂടി നില്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ തീർപ്പായും വൈധവ്യം സംഭവിക്കും. അത്രയുമല്ല വൈധവ്യത്തിനുശേഷം ആ സ്ത്രീ കലസ്ത്രീയായിരുന്നാൽകൂടി വല്ല വ്യാജവാനെപ്പോലെയോ നഗരസ്ഥലങ്ങളിലൊ മറ്റൊരൊരൊന്നിന് വേശ്യാവൃത്തിയാൽ ഉപജീവനം കഴിക്കും.

14. അനേകശ്രീഭർത്താഭവതി മവകർത്താ ച മദനേ

ബുധേതുംതേയസ്യാജനഷിഖലുതസ്യാഃ പതിരിഹ

സ്വയം വാമാ കാമാകലിതഹൃദയാ മോദകലയാ

പരീതാ മുക്താളീ ഭജിതകനകാളീമണിഗണൈഃ

ജന്മസമയത്തിൽ ബുധൻ തന്റെ ഉച്ചരാശിയായ കന്നിയിൽ നില്ക്കുകയും, ആയതു ഏഴാം ഭാവമാവുകയും ചെയ്താൽ ആ സ്ത്രീയുടെ ഭർത്താവ് വളരെ സമ്പത്തുള്ളവനും, യാഗം മുതലായ സൽകർമ്മങ്ങളെ ചെയ്യുന്നവനുമായിരിക്കും. അവളാകട്ടെ സ്വന്തം സൗന്ദര്യമുള്ളവളും, കാമവികാരം ധാരാളമുള്ളവളും, സംഗീതസാഹിത്യകലാവിദ്യകളിൽ നൈപുണ്യമുള്ളവളും, മുത്തുമാലകളെക്കൊണ്ടും, മററാഭരണങ്ങളെക്കൊണ്ടും, സ്വർണ്ണം, വെള്ളി മുതലായവകളെക്കൊണ്ടും അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടവളുമായിരിക്കും.

15. പരിക്രാന്തേയസ്യാമദനസദനേ ഭേവതൃണാ

തൃണജ്ഞാ, ധർമ്മജ്ഞാ, നിജപതിപദാബ്ജംഭജതിസാ

മണീനാം മാലാഭിഃ കനകഘടിതാഭിശ്ചശിരസാ

സമാക്രാന്താ കാന്താരതിപതിപതാകേവശശിഭേ.

ജനനസമയത്തിൽ വ്യാഴം ഏഴാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ സ്രീ ഗുണവതിയായും, സ്രീധർമ്മത്തെ അറിയുന്നവളായും, അത്ഭുതകൊണ്ടു സഭാചാരതൽപരയായും, ഭർത്താവിനെ ഈശ്വരനെപ്പോലെ വിചാരിക്കുന്നവളായും, സ്വപ്നരത്നാലങ്കാരങ്ങളെ കൊണ്ടു ശോഭിക്കുന്നവളായും ഭവിക്കും. എന്നാൽ വ്യാഴം തന്റെ ഉച്ചരാശിയായ കർക്കടകത്തിൽ നില്ക്കുകയും, ആ രാശി ഏഴാം ഭാവമായി ദാരികയും ചെയ്താൽ, സ്രീ ശ്രമത്തിലധികം സൗന്ദര്യമുണ്ടാവുകയും, മന്മാഥന്റെ കൊടിക്കൂറ്റമോ എന്നു തോന്നുവണ്ണം സൗന്ദര്യംകൊണ്ടു മററുള്ളവരെ ജയിക്കുന്നവളായിരിക്കും.

ഇതിൽ ഒരു ധ്വനി കറെക്കൂടി സൂക്ഷിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണ്. സ്രീക്ക് അധികരിച്ച് സൗന്ദര്യംകൊണ്ടു പരമപുരുഷന്മാരെ വകഭേദമില്ലാതെ മോഹിപ്പിക്കുന്നവളായിത്തീരും. സ്രീക്ക് സൗന്ദര്യാധിക്യംകൊണ്ടും, പരമപുരുഷന്മാരെ ഭ്രമിപ്പിക്കുന്നതു കൊണ്ടും പാതിവ്രത്യഭോഷണത്തെപറയേണ്ടതാകുന്നു. വാശം വൃഭിചാരിഭോഷവംശമാകയും, അപ്പമത്തിൽ പാപന്മാർ നില്ക്കുകയും, മറ്റു വൃഭിചാരഭോഷങ്ങൾ കാണുകയും ചെയ്താൽ നിശ്ചയമായും ഈ പദം ക്ഷണനൂതം പറയേണ്ടതുമാകുന്നു.

16. കവൗ യസ്യോ ജന്മന്യപി മദനഗേ മീനഭവനേ
തദാ കാന്തോ ദാന്തോ രതിപതികലാ കൌതുകപടഃ
ധനുർഭർത്താ ഭർത്താ സ്വയമപി ച സംഗീതരസികാ
വിപോലാ പത്മാക്ഷീവസനലസിതാഭ്രഷണവൃതാ.

ജനനസമയത്തിൽ ശുക്രൻ ഏഴാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുകയും അതു തന്റെ ഉച്ചരാശിയായ മീനമാവുകയും ചെയ്താൽ അവളുടെ ഭർത്താവ് ഉദാരശീലനും, കാമശാസ്ത്രം വേണ്ടപോലെ അറിയുന്നവനും, സുന്ദരനും, രണശൂരനും ആയിരിക്കും മുൻപറഞ്ഞത്രോഗത്തിൽ ജനിച്ഛവളാകട്ടെ, സംഗീതത്തിൽ വളരെ രസിക്കുന്നവളായും, പത്മഭജങ്ങളെപ്പോലെ വിശാലമാ

യ നേത്രങ്ങളോടുകൂടിയവളായും, വിലാസങ്ങളെക്കൊണ്ടും, വേഷഭൂഷണങ്ങളെക്കൊണ്ടും മനോഹരയുമായിരിക്കും.

17. മദനഭാവഗതേ തപനാത്മജേ

പതിരതീവ ഗഭാക്ഷലിതോ ഭവേൽ,
മലിനവേഷധരോ വിചലോ മഹാൻ
ജനഷി തുംഗഗതേ പൂവരോ ധനീ.

ജനനസമയത്തിൽ ശനി ഏഴാം ഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്നവളുടെ ഭർത്താവ് രോഗിയും, സഭാ മലിനവേഷത്തോടുകൂടിയവനും, വളരെ ദുഷ്ടനും ആയിരിക്കും. ഉച്ചരാശിയായ തുലാത്തിൽ ശനി നിന്നാൽ ശ്രേഷ്ഠനും ധനവാനുമായിരിക്കും.

18. സപ്തമേസിംഹികാപന്ത്രേ കലഭോഷവിവർത്തി.

നാരി സുഖപരിത്യക്താ തുഭഗേ സ്വാമി സുഖാൻവിതാ.

ഏഴാം ഭാവത്തിൽ രാഹു നിന്നാൽ കലത്തിനു ചീത്തപ്പേരുണ്ടാകുന്നവളായി ഭവിക്കും. സുഖാനുഭവം കുറഞ്ഞവളായിരിക്കും. എന്നാൽ രാഹുവിനു ഉച്ചരാശിയായ മിഥുനം രാശിയിൽ നിന്നാൽ ഭർതൃസുഖമുണ്ടാകുമെന്നു പറയേണ്ടതാകുന്നു.

ഇനി വേറെ ചില വിശേഷയോഗങ്ങളെ പറയുന്നു.

19. മിഥസ്ഥൈ ശുക്രാക്ഷീ യദി ലവഗതൗ വീക്ഷണമിത്യൗ

ഭവേതാം വാ ലഗ്നേ ഘടലവഗതേ ശുക്രഭവന്തേ,
അന്നംഗൈ രാചീലാ കലിത നരരൂപാഭി രനിശം
സ്ഥിതാഭിഃ കാന്താഭിഃ ഖലു മദനശാന്തിം പ്രജതി സാ.

ശുക്രന്റെ രാശിയിൽ ശനിയും, ശനിയുടെ രാശിയിൽ ശുക്രനും നില്ക്കുകയോ, ശുക്രന്റെ ക്ഷേത്രങ്ങളായ അംശകങ്ങളിൽ ശനിയും, ശനിയുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളായ അംശകങ്ങളിൽ ശുക്രനും നില്ക്കുകയോ, ശനിയും, ശുക്രനും അന്യോന്യം നോക്കുകയോ, ശനി ലഗ്നത്തിൽ കുംഭാംശകത്തിലോ, ശുക്രന്റെ അംശകത്തിലോ നില്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ സ്ത്രീ കാമാതുരയായി പുരുഷനോ

രെ കിട്ടാത്ത സമയത്തെല്ലാം സ്ത്രീകളെ പരമപുരുഷൻ കെട്ടിച്ചു അവരോടുകൂടി പല പാപങ്ങളെ ചെയ്തു കാമത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നവളായി ഭവിക്കും. (പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ കർമ്മങ്ങളെ ചെയ്യുമെന്നു താൽപര്യം)

ദുഷ്ടസ്ഥാ വസിതസിന്തേ പരസ്വരാംശേ
ശൗഭ്രേ വാ യദി ഘടരാശി സംഭവാശേ,
സ്ത്രീഭിസ്ത്രീ മണവിഷാണിഭം പ്രദീപ്തം
സംശാന്തിം നയതി നരാകൃതിസ്ഥിതഭിഃ

എന്ന ഹോരാ ശ്ലോകത്തിന്റെ മൊയയാണ് മേൽപറഞ്ഞ ശ്ലോകം.

20. ക്ഷപാന്നാഥേ യസ്യ ഗതവതി കർമ്മരാശിമവാ
പരാഗാരം സാരം സുരഗുരുബുദ്ധാഭ്യോമപി യുതം
മഹനോപി ഭ്രാന്താഃ കതികതി മനോജാധികതയാ
പരസ്വരാം പശ്യന്തോ ഭയാതി പരമാനന്ദലഹരിഃ.

കർമ്മലാഭത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ചന്ദ്രൻ ക്ഷണോടുകൂടി ഏഴാം ഭാവത്തിൽ നില്ക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏഴാം ഭാവത്തിൽ വ്യാഴത്തോടും, ബുധനോടും കൂടി നില്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന സമയത്തിൽ ജനിച്ച സ്ത്രീയെ കണ്ടാൽ മഹാത്മാക്കൾ കൂടി കാമമോഹിതന്മാരായിത്തീരുന്നതാകുന്നു. സ്ത്രീക്ക് അധികം സൗന്ദര്യമുണ്ടാകുമെന്നർത്ഥം.

21. മൃഗാഗാരേ സാരേ ഗതവതി വിസാരം സുരഗുരൗ
കവേഴ വാ പാതാളം തപനതനയേനാപി മിളിതേ
ജനഃ കാലേ യസ്യാഃ കരിമുകുടമുകതാഫലമണി
വ്രജാനാം മാലാഭിച്ഛിതമുതവക്ഷോജയുഗളഃ.

ജനസമയത്തിൽ ക്ഷൗർ മകരത്തിലോ, വ്യാഴം മീനത്തിലും, (വിസാരം=മത്സ്യം) ശുക്രൻ ശനിയോടുകൂടി നാലാം ഭാവത്തിലും നിന്നാൽ (പാതാളം 4.) സ്ത്രീ ഹസ്തിമസ്തകങ്ങളിലുണ്ടാകുന്ന മുത്തുകോത്തുണ്ടാക്കിയ മാലകളെക്കൊണ്ടും, മറ്റു രത്ന

അളക്കൊണ്ടും അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട ക്ഷപത്തടങ്ങേണ്ട കൂടിയിരിക്കും. സാരം-വളരെ സൗഭാഗ്യവും, സമ്പത്തും ഉണ്ടാവുമെന്നാകുന്നു.

ഇനി വൈധവ്യയോഗങ്ങളെ പറയുന്നു.

22. നിശാകരാൽ സപ്തമ ഭാവസംസ്ഥാ

മഹിജമന്ദാഗ്ര ദിവാകരാ ശ്വേത്.

തനോരിഭേ ജന്മനി നൈധനേ വാ

ദിശന്തി വൈധവ്യമലം മദേവാ.

ചന്ദ്രാൽ ഏഴാം ഭാവത്തിൽ കജൻ, ശനി, രാഹു, (അതു= രശ്മിയില്ലാത്ത ഗ്രഹംരാഹു) സൂര്യൻ, ഇവരിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രഹം നിന്നാൽ സ്രീക്ക്, നിശ്ചയമായും വൈധവ്യം സംഭവിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ഈ ഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന്, ലഗ്നത്തിലോ, ആറാം ഭാവത്തിലോ ഏറ്റിലോ, ഏഴിലോ, നിന്നാലും വൈധവ്യമുണ്ടാവുമെന്ന് പറയാം.

23. ലഗ്നാധിപോ വാമ മദാലയേശോ

രക്തേ ഗതഃ പാപനാശശ്ചരാണാം.

മദേ, തന്നെ വാ ലലഭേടവത്

സ്തതാകലം മുഞ്ചതി ചഞ്ചലക്ഷീ.

ലഗ്നാധിപനോ, സപ്തമാധിപനോ, പാപവക്ത്രാധികൃത്തോടുകൂടി ഇരുന്നാലും പാപഗ്രഹങ്ങൾക്ക്, ലഗ്നത്തിന്റേയും, സപ്തമത്തിന്റേയും, വക്ത്രങ്ങൾ, ലഭിച്ചാലും ആ സ്രീ ഭർത്താവിനേയും കലത്തേയും ഉപേക്ഷിച്ചു പരസ്രീയായിതീരുന്നതാകുന്നു.

24. പാപാന്തരാളേ യദിലഗ്നചന്ദ്രൗ

സ്വാതാം ശുഭാലാകനവഞ്ചിതൗ തൗ.

അനന്ദലോലാ ചലസംഗമേന

കലഭയം ഹന്തി തദാ മൃതാക്ഷീ.

ലഗ്നത്തിന്നും, ചന്ദ്രന്നും, പാപാന്തര സ്ഥിതിയും, ശുഭദൃഷ്ടി ഇല്ലാതെ വരികയും ചെയ്താൽ സ്രീ അരികാമം ഹേതുവായിട്ടു

ദൃഷ്ടസാഗതം ചെയ്തു ഉദ്യേകലത്തിന്നും പതിതപമുണ്ടാക്കി
ത്തിക്കും.

25. വൃദ്ധേഷുമേ ഭൂമിസുതസ്വരാശാ
വതേ സപാപേ ഭവതീഹ രണ്ഡാ
മദേ കഭീരേ സരവൗ കജേപി
ധവേന റീനാ രമതേത്യ ലോകൈഃ.

കജരാശികൾ വൃദ്ധേഷുമങ്ങളിൽ ഒന്നായിരിക്കുമ്പോൾ
അതിൽ രാഹു ഒരു പാപനോടുകൂടി നിന്നാൽ വൈധവ്യം നി
ശ്ചയംതന്നെ. ഏഴാംഭാവമായ കർക്കടകത്തിൽ കജൻ സൂര്യ
നോടുകൂടി നിന്നാൽ സ്രീ ഭർത്താവില്ലാതെ പരപുരുഷഗമനം
കൊണ്ടു കാലക്ഷേപം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും.

26. തന്നേ ചതുർത്ഥേ നിധനേ വൃദ്ധേവാ
മദാലയേ പാപയുതഃ കജേഷാൽ
അനംഗചിലാം പ്രകരോതി ജാരൈഃ
പതിന്തിരസ്തത്യ വിപോലനേതാ.

ലഗ്നത്തിലോ, നാലിലൊ, എട്ടിലൊ, പന്ത്രണ്ടിലൊ, ഏ
ഴിലൊ പാപയോഗത്തോടുകൂടി കജൻ നിന്നാൽ സ്രീ ഭർത്താവി
നെ കൂട്ടാക്കാതെ സഭാ ജാരസംസ്കൃതം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും.

27. പരസ്വരാംഗോപഗതൗ ഭവേതാം
മഹീജന്തുക്രൗ ജനനേംഗനായാഃ
സ്വയം മൃഗാക്ഷീത്യഭിസാരികേവ
പ്രയാതികാമാക്ഷിതാനുഗ്രേഹേ.

ജന്മസമയത്തിൽ ശുക്രാംശകത്തിൽ കജനും, കജാംശക
ത്തിൽ ശുക്രനും നിന്നാൽ സ്രീ അഭിസാരികയായിഭവിക്കും.
കാമാധിക്യംകൊണ്ടു പുരുഷനെ അന്വേഷിച്ചു അവൻ ഇരി
ക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് ചെന്നു വൃദിപരിക്കുന്നവളാകുന്നു അഭിസാ
രികാ.

“അന്യോന്യാംശകയോസ്സിതാ വനിജയോരനുപ്രസക്താം
ഗനാ,” എന്നും, “സിതഭേമൗ മിഥോദ്യുക്തസമാവന്യോംശ

ഗതാവൃതം" എന്നുമുള്ള പൂർവാചാതുലതയ്ക്കു അശസരിച്ചാണു
ഈ ശ്ലോകാത്മം.

28. പാപഗ്രഹേ സപ്തമഗേ ബലോനേ,
ശുഭേനദൃഷ്ടേപതിസൗഖ്യഹീനാ,
സ്വാതാം മദേ ഭൈമകവീ സചന്ദ്രൗ
പത്യാജന്യോ സാ വൃഭിചാരിണീസ്യാൽ.

ബലഹീനന്മാരായ പാപഗ്രഹങ്ങൾ സപ്തമത്തിൽ നില്ക്കുകയും, ശുഭേന ഇല്ലാതെ തുറിക്കയും ചെയ്താൽ ഭർത്തൃസുഖം സ്രീകുണ്ടാവുന്നതല്ല. ഏഴിൽ കജനം, ശുക്രനം, ചന്ദ്രനം കൂടി നിന്നാൽ ഭർത്തൃസമ്മതത്തോടുകൂടി സ്രീ വൃഭിചരിക്കും.

29. പാപഗ്രഹേ സപ്തമ ലഗ്നഗേഹേ
ഭർത്താഭിവാ ഗർഭ്വതി സപ്തമാണ്യേ
നിശാകരേ ചാഷ്ടമ വൈരിഭാവേ
തദാഷ്ടമാണ്യേ നിയനം പ്രയാതി.

ജനകാലത്ത് ഏഴിലും, ലഗ്നത്തിലും പാപന്മാരുണ്ടെങ്കിൽ അവളുടെ ഭർത്താവ് വിവാഹം കഴിഞ്ഞ ഏഴാകെല്ലത്തിൽ മരിക്കും. ചന്ദ്രൻ ആറിലോ എട്ടിലോ നിന്നാൽ എട്ടാം വർഷത്തിൽ ഭർത്താവ് മരിക്കും.

30. സപ്തമേശോഷ്ണമേ യസ്യാഃ
സപ്തമേ നിയനാധിപഃ
പാപേക്ഷണയുതോ ബാലാ
വൈധവ്യം ലഭതേ ശുഭം.

ഏഴാം ഭാവധിപൻ എട്ടിലും, എട്ടാം ഭാവധിപൻ ഏഴിലും നിന്നാൽ ബാലവൈധവ്യം സംഭവിക്കും. മുൻപറഞ്ഞ ഭാവങ്ങളിലേക്ക് പാപന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയോ, പാപയോഗമോ ഉണ്ടായാൽ ഉടൻ ബാലവൈധവ്യം അനുഭവിക്കും.

31. സപ്തമാഷ്ടപതീ ഷണ്യേ
വ്യയവാ പാപപീഡിതൈ
തദാ വൈധവ്യമാപ്നോതി
നാമീ നൈവാത്രസംശയഃ.

സപ്തമാഷ്ടമാധിപന്മാർ പാപബന്ധത്തോടുകൂടി ആറി
ലും, പന്ത്രണ്ടിലോ നിന്നാൽ വൈധവ്യം നിശ്ചയമായും സം
ഭവിക്കും.

32. മന്ദാരരാശൗ സസിതേ ശശാങ്കേ
ഖലേക്ഷിതേ ലഗ്നഗതേ മൃഗാക്ഷീ
മാത്രാസമൈവ വൃഭിചാരിണീന്ത്യാ
ന്മദേ ഖലാംശേ വൃണവിദ്ധയോനീ

ശനിയുടേയോ, കജന്റേയോ, ക്ഷേത്രം ലഗ്നമായിരിക്ക
മ്പാൾ അതിൽ ശുക്രനോടുകൂടി ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുകയും, പാപദ
ഷ്ടി ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ സ്ത്രീയും അവളുടെ അനയും
വൃഭിചാരിണികളായിരിക്കും. ഏഴാം രാശിയിൽ പാപന്മാ
ർക്കുശകമുണ്ടായാലും മേൽപറഞ്ഞ ചന്ദ്രനും, ശുക്രനും, ഏഴി
ൽ പാപാംശകത്തിലുമുണ്ടായാൽ സ്ത്രീയുടെ യോനിക്ക് ഒരു
മുറിവ് തട്ടിപ്പുണ്ടായിരിക്കുകയും അഥവാ ഒരു വൃണക്കലയോ ഉ
ണ്ടായിരിക്കും.

ഇനി ത്രിംശാംശകഫലത്തെ പറയുന്നു.

ഗ്രഹരാശി വശാലുള്ള ത്രിംശാംശകഫലങ്ങൾ സ്ത്രീ ജാത
കൾക്കു വളരെ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് എല്ലാ ആ
ചാര്യന്മാരും പറയുന്നു. ത്രിംശാംശകം എന്നാൽ ഒരു രാശിയെ
മുപ്പതായി അംശിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഈ മുപ്പതു അംശകങ്ങളി
ൽ ആദ്യം അഞ്ചു അംശകം വരെ അധിപൻ കജനും, പിന്നെ
അഞ്ചു അംശകം വരെ ശനിയും, പിന്നെ 8 അംശകം വരെ
വ്യാഴവും, പിന്നെ ഏഴു അംശകം വരെ ബുധനും, പിന്നെ അ
ഞ്ചു അംശകം വരെ ശുക്രനും അധിപന്മാരാകുന്നു. ഇതു ഓരോ
രാശികളിലെ ആധിപത്യങ്ങളാണ്. യുഗ്മരാശികളിൽ മുൻപ
റഞ്ഞതിന്ന് നേരെ മറിച്ച് ആദ്യത്തെ അഞ്ചു അംശകം വരെ
ശുക്രനും ഏഴു അംശകം വരെ ബുധനും, പിന്നെ എട്ടു അംശ
കം വരെ വ്യാഴവും, പിന്നത്തെ അഞ്ചു അംശകം വരെ ശനി
യും, പിന്നത്തെ അഞ്ചു അംശകം വരെ കജനും അധിപന്മാ

രാകുന്നു. ആരുടെ ആധിപത്യത്തിൽ ലഗ്നം ഭവിക്കുന്നുവോ ആ ഫലങ്ങളെയാണ് ഇവിടെ പറയാൻ പോകുന്നത്.

മുൻപറഞ്ഞതു എടുക്കേണ്ട പ്രമാണം.

പഞ്ചപഞ്ചാഷ്ടി ശൈലാക്ഷാത്രിംശാംശാ വിഷമേകമാൽ
ഭദ്രമഭാനജ ജീവജ്ഞതുക്രാണാമുൽക്രമാത്സമേ.

ആദ്യം കജന്റെ രാശികളായ മേടം വൃശ്ചികം, ഈ രാശികളിൽ ലഗ്നപന്ത്രന്മാർ നില്ക്കുന്ന ഫലങ്ങളെ പറയുന്നു.

33. യദാംഗപന്ത്രൗ കജഭേ കജസ്യ
ത്രിംശാംശകേ ഭൃഗുതമൈവകത്വാ
മന്ദസ്യഭാസീ, ഹിതരോസ്തസാലപി
മായാവിനീജന്യ കവേഃ കപുത്താ

മേടത്തിലോ, വൃശ്ചികത്തിലോ കജന്റെ ത്രിംശാംശകത്തിൽ ചന്ദ്രനോ, ലഗ്നമോ, നിന്നാൽ കന്യകാ ഭൃഗുയായിരിക്കും. ശനിയുടെ ത്രിംശാംശകത്തിൽ നിന്നാൽ ഭാസിയായി ഭവിക്കും. വ്യാഴത്തിന്റെ ത്രിംശാംശകത്തിൽ നിന്നാൽ പതിവ്രതയായിരിക്കും. ബുധന്റെ ത്രിംശാംശകത്തിൽ നിന്നാൽ മായാവിനിയായിരിക്കും. ശുക്രന്റെ ത്രിംശാംശകത്തിൽ നിന്നാൽ വ്യഭിചാരിണിയായിരിക്കും.

34. ശുക്രഭേകജ ഖാഗ്യാംശേ
ഭൃഗോ സൗരേഃ പുനർഭവാ
തരോദ്യുണമയിവിജ്ഞാ
കവേഃ കാമാതരാ ഭവേൽ.

എടവതുലാ രാശികളിൽ കജത്രിംശാംശകത്തിൽ ചന്ദ്രനോ, ലഗ്നമോ നിന്നാൽ, സ്ത്രീ ഭൃഗുയായിരിക്കും. ശനിയുടെ ത്രിംശാംശകത്തിൽ വിധവയായി ഭവിക്കും. വ്യാഴത്രിംശാംശകത്തിൽ തുണവതിയായിരിക്കും. ബുധത്രിംശാംശകത്തിൽ പണ്ഡിതയായിരിക്കും; ശുക്രത്രിംശാംശകത്തിൽ സാദിക്ക വജ്രാത്ത കാമത്തോടു കൂടിയവളായിരിക്കും.

35. ബുധഭേ ഭൂമിപുത്രസ്വ കാപടീജീബവച്ഛഃ

ഗുരോസ്തതീ, വിഭോ, വിജ്ഞാ, കവേകോമാതുരാഭവേൽ.

മിഥുന കന്നിരാശികളിൽ കജത്രിശാശകത്തിൽ ലഗ്നമോ, ചന്ദ്രനോ നിന്നാൽ സ്ത്രീ കപടതയോടുകൂടിയവളായി ഭവിക്കും; ശനിയുടെ ത്രിശാശകത്തിലായാൽ ഒരു നപുസകത്തെപ്പോലെയിരിക്കും; ഗുരുത്രിശാശകത്തിൽ സതിയായിരിക്കും; ബുധത്രിശാശകത്തിൽ വിദ്വേഷിയായിരിക്കും; ശുക്രത്രിശാശകത്തിൽ കാമാതുരയായി ഭവിക്കും.

36. കർശഭേ ഭൂമിസുതസ്വ വേശ്യാ

ശനേഃ പതി പ്രാണവിഹാത കന്തി,

ഗുരോഗുണപ്രാതവതീ, ബുധസ്വ

ശിപ്ലക്രിയാ ജ്ഞാ കലടാ ഭൂഗോസ്യാൽ.

കർക്കരാശിയിൽ കജത്രിശാശകത്തിൽ ചന്ദ്രനോ, ലഗ്നമോ നിന്നാൽ സ്ത്രീ വേശ്യയായി ഭവിക്കും; ശനിയുടെ ത്രിശാശകത്തിൽ നിന്നാൽ ഭർത്താവിനെക്കൊല്ലും; ഗുരു ത്രിശാശകത്തിൽനിന്നാൽ പല ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയവളായിരിക്കും; ബുധ ത്രിശാശകത്തിൽ ശിപ്ലവേലകളറിയുന്നവളായിരിക്കും; ശുക്രത്രിശാശകത്തിൽ കലടയായിരിക്കും.

37. സിംഹേനരാകാരധരാ കജസ്വ

വരാംഗനാ ഭാനുസുതസ്വനാരി.

ഗുരോരിഭാധീശ വധൂർബുധസ്വ

ഭൂഷാകവേരംഗജഗാമിനീസ്യാൽ.

ചിങ്ങംരാശിയിൽ കജത്രിശാശകത്തിൽ ലഗ്നമോ, ചന്ദ്രനോ നിന്നാൽ സ്ത്രീ പുരുഷാകൃതിയോടും, പുരുഷസ്വഭാവത്തോടുകൂടിയവളായും ഭവിക്കും. ശനി ത്രിശാശകത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠഗുണങ്ങളോടുകൂടിയവളായിരിക്കും. ഗുരുത്രിശാശകത്തിൽ രാജാവിന്റെ ഭാര്യയായി ഭവിക്കും. ബുധത്രിശാശകത്തിൽ ഭൂഷാ

യായിരിക്കും. ശുക്രത്രിശാംശകത്തിൽ പുത്രഗമനംകൂടി ചെയ്യുന്നവളായിരിക്കും.

38. ഗുണൈർവിചിത്രാ ഗുരുഭേദജന്യ
മന്ദസ്വ മന്ദാ ഗുണതത്ത്വവിജ്ഞാ
ജീവസ്വ വിജ്ഞാ ശശിനന്ദനസ്വ
ശുക്രസ്വ രത്നാപിഭൂവദരമ്യാ.

ധന, മീനം രാശികളിൽ ക്ഷത്രിശാംശകത്തിൽ ലഗ്നമോ, ചന്ദ്രനോ നിന്നാൽ വിചിത്രഗുണങ്ങളോടുകൂടിയവളായിരിക്കും; ശനിത്രിശാംശകത്തിൽ ബുധിഹീനയായിരിക്കും; ഗുരുത്രിശാംശകത്തിൽ ഗുണങ്ങളെയും, തത്വങ്ങളേയും അറിയുന്നവളായിരിക്കും; ബുധത്രിശാംശകത്തിൽ വിദ്യയായിരിക്കും; ശുക്രത്രിശാംശകത്തിൽ സൗന്ദര്യമുള്ളവളായിരിക്കുമെങ്കിലും വൃദ്ധിപാരിണിയായിരിക്കും...അർത്ഥം എന്നതിന് രമിക്കപ്പെട്ടവൻ യോഗ്യയല്ലാത്തവൻ എന്നും അർത്ഥം.

39. മന്ദാലയൈ ഭൂമിസുതസ്വ ഭാസി
ശനേരസാലപീ ഭവതീതി സാലപീ
ഗുരോന്നിശ്ശാഥസുതസ്വഭൃഷാ.
ശുക്രസ്വവസ്ത്വാ ക്രമതഃ പ്രതിഷ്ഠാ.

മകരം, കർക്ക രാശികളിൽ ക്ഷത്രിശാംശകത്തിൽ ചന്ദ്രനോ, ലഗ്നമോ, നിന്നാൽ ഭാസിയായിരിക്കും; ശനിത്രിശാംശകത്തിൽ ഭൂമാപാരയായിരിക്കും, ഗുരുത്രിശാംശകത്തിൽ സുശീലയായിരിക്കും; ബുധത്രിശാംശകത്തിൽ ഭൃഷയായിരിക്കും. ശുക്രത്രിശാംശകത്തിൽ വസ്തുയായിരിക്കും.

40. മന്ദൈ മദ്യബലേകവിപ്രശശിജൈർപ്പിതൃചന്തൈഃ പ്രാതശഃ
ശേഷൈർപ്പിതൃസമനപിതൈഃ പുരുഷവന്നരീയഭോജൈതനഃ
ജീവാംഗാരരവിന്ദുജൈ ബുധയുതൈശ്ചേതന്തഗരാശൈസമേ
ശീതാതത്ത്വ വിചാരസാര വതുരാ വേദാന്തവാലിസ്ത്വപി.

ശനി മദ്യബലത്തോടുകൂടിയും, ശുക്രൻ, ചന്ദ്രൻ, ബുധൻ ഇവർ ബലഹീനന്മാരായും, മറ്റു ഗ്രഹങ്ങൾ ബലവാന്മാരായും നില്ക്കുമ്പോൾ വിഷമരാശി ലഗ്നത്തിൽ ജനിച്ചവർ പുരുഷാകൃതിയോടും, പരുഷസ്വഭാവത്തോടും കൂടിയവരായിരിക്കും. ശുഭ, ക്ഷേമം സൂര്യൻ, ബുധൻ ഇവർ ബലവാന്മാരായി നില്ക്കുമ്പോൾ സമരാശിലഗ്നത്തിൽ (യുഗരാശിയിൽ) ജനിച്ചവർ സംഗീതം ശാസ്ത്രപ്രകാരം അറിയുന്നവരും, ഗീതാതത്വം എന്ന ഭഗവൽഗീതാത്മമായ വേദാന്തവാദത്തിൽ നിപുണയുമായിരിക്കും.

41. തദാഷ്ടമേ ദേവഗുരൗ ഭൃഗൗ വാ
വിനാശഗർഭം മുതപുത്രകാ, വാ,
കുഷോഷ്മേസാ കപടാ മൃഗാക്ഷീ
പന്ത്രേഷുമേസ്ഥാമിസുവേനഹീനാ.

അഷ്ടമത്തിൽ ഗുരുവോ, ശുക്രനോ നിന്നാൽ ഗർഭനാശത്തെയും, പുത്രഭവത്തെയും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. അഷ്ടമത്തിൽ ക്ഷേമം നിന്നാൽ സ്ത്രീ കലയായിരിക്കുകയും. അഷ്ടമത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ ഭർത്തൃസുഖം ഉണ്ടാവുന്നതല്ല.

42. മന്ദേഷുമേരോഗരത്വഭാഷ്ഠം
ദിനാധിപേസാ പരിതാപതപ്തം
അനന്തരംഗാ പരകാന്തസംഗാ
മൃതാവഗൗ സാ കലധർമ്മഭംഗാ.

ശനി അഷ്ടമത്തിൽ നിന്നാൽ സ്ത്രീരോഗിയായ പുരുഷന്റെ ഭാര്യയായിരിക്കേണ്ടിവരും. സൂര്യൻ അഷ്ടമത്തിൽ നിന്നാൽ ദുഃഖിതയായിരിക്കും. രാഹു അഷ്ടമത്തിൽ നിന്നാൽ കാമം അധികമുള്ളവരും പരപുരുഷഗമനം ചെയ്യുന്നവരും, കലധർമ്മത്തിന് വിരുദ്ധമായ നടപടി നടത്തുന്നവരുമായിരിക്കും.

“പുത്രഭാവം.”

43. പഞ്ചമേ ശുഭസംഗ്രഹേ പഞ്ചമാധിപതാവചി
കേന്ദ്രകോണേ തദാനാരി ബാഹുപുത്രവരീഭവൽ.

ലഗ്നാൽ അഞ്ചാംഭാഗത്തിൽ ശുഭദൃഷ്ടിയോ, പഞ്ചമാധി. പൻറ.ദൃഷ്ടിയൊ ഉണ്ടെങ്കിലും, പഞ്ചമാധിപൻ കേന്ദ്രത്തിങ്കോണ്ടെങ്കിൽ നിന്നാലും സ്രീ ബഹുപുത്രവതിയായി ഭവിക്കുന്നതാകുന്നു.

44. പഞ്ചപുത്രവതീ ജീവേ

സബലേച സിതേവിയേ

സുതാ സുഖവതീ പാപേ

നാരീസന്താനവജ്ജിതാ.

ഗുരു ബലവാനായിരുന്നാൽ അഞ്ചു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായിരിക്കും. ശുക്രനോ, ചന്ദ്രനോ ബലവാനായിരുന്നാൽ പുത്രിമാർ അധികമുണ്ടായിരിക്കും. പാപന്മാർ ബലവാനായിരുന്നാൽ സ്രീഷ സന്താനമുണ്ടാവുന്നതല്ല.

45. ഭദ്രാസംസ്കൃതലവരുണഭേദോന്മന്ദാരവാഹേ

യന്ത്യാ ജന്മപ്രഭവതി യദോ സാ വിഷാഖ്യാകുമാരീ

പാപേചനേശുഭവഗയുതഃ പാപവേദാരവിസ്തേ

ന്ത്യാതാം യന്ത്യാ ജനനസമയേ സാകുമാരീവിഷാഖ്യാ.

ദിനീയ, സപ്തമി; ലാഭശി ഈ പക്ഷങ്ങളിൽ ഒന്നും, കാർത്തിക, ആയില്യം, ചതയം ഈ നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ഒന്നും, ഞായർ ചൊവ്വ, ശനി ഈ ആഴ്ചകളിൽ ഒന്നും കൂടി ചേരുമ്പോൾ വിഷയോഗം. ഈ യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവർ വിഷകന്ത്യാ, ഈയോഗം ബലമാകേണമെങ്കിൽ ദിനീയ, ആയില്യം, സൂര്യവാരം ഇങ്ങിനെ മൂന്നും സപ്തമി, കാർത്തിക, ശനിവാരം ഇങ്ങിയെ മൂന്നും, ലാഭശി, ചതയം, കജവാരം ഇങ്ങിനെ മൂന്നും കൂടി ചേർന്നുവരുന്ന ദിവസം ശുഭനോട് കൂടിയ പാപരാശി ലഗ്നമായിവരികയും, ആറാം ഭാവത്തിലും, പാപന്മാർ നില്ക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ജനിച്ചവർ നല്ല വിഷകന്ത്യായായിരിക്കും.

46. ആദിത്യസുനോ ദിവസേദിദിയാ
ഭുജംഗേഭ്യേ ഭൈമദിനോംബുജക്ഷേപ
ചേൽസപ്തമീപാഥ രവൌ വിശാഖേ
ഹരേസ്തിമൌ വാഹിഽസാവിഷാഖ്യാ.

ശനിവാരം, ദിതിയതിഥി, ആയില്യം നക്ഷത്രം ഇവ മൂന്നും കജവാരം, ചതയം, സപ്തമി ഇവ മൂന്നും സൂര്യവാരം, വിശാഖം, പോദശി ഇവ കൂടിവരുമ്പോഴും വിഷയോഗമാകുന്നു.

47. ധർമ്മഗേഹഗതേ ഭൈമേ
ലഗ്നഗേ രവിനന്ദനേ
പഞ്ചമേ ദിവസാധീശ
സാ വിഷാഖ്യാ കമാരികാ.

ലഗ്നാൽ വെതിൽ കജനും, ലഗ്നത്തിൽ ശനിയും, അഞ്ചിൽ സൂര്യനും ജാതകത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ ശ്രീ വിഷകന്യകയാകുന്നു.

48. വിഷാഖ്യാ ശോകസന്തപ്താ
ഭദ്രാമൃതചുരികാ
വസ്രാഭരണഹീനാ ച
പുരാണൈരുദിതാ ബുധൈഃ

വിഷയോഗം, ഭുജം, വൈധവ്യം, സ്നാനാരിഷ്ട്വം, ഭാരിഭൂതം മുതലായവയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതാകുന്നു.

(ഇതി വിഷയോഗഭംഗം.)

49. സപ്തമേ സപ്തമാധീശ
ജ്യോതിർവാ ലഗ്നചന്ദ്രയോഃ
വിഷയോഗമം, ഹന്തി
രഹോഹരിരിഭം, യഥാ.

ഏഴിൽ ഏഴാം ഭാവധിപനും, ശുഭൻ ലഗ്നത്തിലോ, ജന്മത്തിലോ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ സിരഹം ആനയെ എന്ന പോലെ വിഷയോഗത്തെ നശിപ്പിക്കും.

50. ഇതഥ വിവാഹകാലേപി
ജ്ഞാതവ്യം ലഗ്നചന്ദ്രയോഃ
തദാധീനം യതഃ സ്മിന്നാം
ശുഭോശുഭഫലം ഭവേൽ.

വിവാഹകാലത്തിങ്കൽ ലഗ്നാലും, ചന്ദ്രാലും ഇതൊക്കെ
ഞാനോക്കി വിചാരിക്കയും പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തയും വേണം

51. വൈധവ്യയോഗമുക്തായാഃ
കന്യായാഃ ശാന്നിപൂർവ്വകം
വേദോക്തവിധിനോഭാഹരം
കാരയേൽ ചിരജീവിനാ

വൈധവ്യയോഗമുള്ള സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുമ്പോ
ൾ മുമ്പിൽ പ്രതിമാവിവാഹം, സാവിത്രിവ്രതം, വിപ്ലവവ്രതം
മുതലായ ശാന്നികളെ ചെയ്തതിനുശേഷം വേദോക്തവിധിപ്ര
കാരം വിവാഹകർമ്മത്തെ ചെയ്യുക.

സ്മിജാതകാജ്യായം സമാപ്തം.

അദ്ധ്യായം 9.

ശയനാശ്രവസ്ഥകൾ.

ഓരോ ഗ്രഹദേവതകളുടെ പന്ത്രണ്ടുവസ്ഥകളേയും, ആ
അവസ്ഥകളെ കാണേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗത്തേയും, അവസ്ഥകളുടെ
ഫലങ്ങളേയുമാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയുന്നത്. ഈ സ
മ്പ്രദായം യവനമതപ്രകാരമുള്ളതും, മലയാളത്തിൽ അധികം
പ്രചാരമില്ലാത്തതാകുന്നു. അവസ്ഥകൾ പന്ത്രണ്ടും ക്രമേണ
പറയുന്നു.

1. പ്രഥമംശയനഞ്ജന്തയം ദ്വിദീയമുപവശനം
നേത്രപാണിപ്രകാശശ്ച ഗമനാഗമനേ, തതഃ

2. സഭായാഞ്ച തത്ത്വജ്ഞേയമാശ്ചമോഭോജനാത്ഥം
നൃത്യവിപ്ലവകൗതുകഞ്ച നിദ്രാവസ്ഥാനഭിസപിനാം

1. ശയനം. 2. ഉപവേശനം. 3. നേത്രപാണിഃ 4. പ്രകാശം. 5. ഗമനം. 6. ആഗമനം. 7. സഭാപ്രവേശനം. 8. ആഗമം. 9. ഭോജനം. 10. നൃത്യവിപ്ലവം. 11. കൗതുകം. 12. നിദ്രാ. ഇങ്ങിനെ പന്ത്രണ്ടുവസ്ഥകൾ എല്ലാ ഗ്രഹദേവതകൾക്കും ഉണ്ട്.

അവസ്ഥകളെ കാണുവാനുള്ള വഴിയെ പറയുന്നു.

3. ഗ്രഹക്ഷസംഖ്യാ ചഗമാനനിഷ്ഠി
വേദാംശ സംഖ്യാ ഇണിതാഗ്രഹാണാം.
നിജേഷു ജന്മക്ഷ തന് പ്രമാണൈ
യ്യക്താക്തേഷു ശയനാഭ്യവസ്ഥാ

ഗ്രഹക്ഷസംഖ്യയെ ചഗമാനംകൊണ്ടു പെരുക്കി അതിനെ പിന്നെയും വേദാംശസംഖ്യകൊണ്ടു പെരുക്കി കിട്ടിയതിനോടു കൂടെ ഇഷ്ടഫലികയും ജന്മക്ഷസംഖ്യയും തന്ന പ്രമാണസംഖ്യയും ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിക്കിട്ടിയതായ ഒട്ടാകെയുള്ള സംഖ്യയെ പന്ത്രണ്ടുകൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ ബാക്കിയിൽ പരന്ന സംഖ്യ ഏതോ ആ സംഖ്യക്കുള്ള അവസ്ഥ ആഗ്രഹത്തിന്റെ അവസ്ഥയാകുന്നു.

എത്രൊരു ഗ്രഹത്തിന്റെ അവസ്ഥയെ കാണേണമോ ആ ഗ്രഹം ഏതു നക്ഷത്രത്തിൽനില്ക്കുന്നു എന്നു നോക്കുക. ശനിയാണ് ഗ്രഹം എന്നു വെക്കുക. ശനി ഏഴാമത്തെഗ്രഹം ആകുന്നുവല്ലോ. ഏഴുകൊണ്ടു ആദ്യത്തെ സംഖ്യയെ പെരുക്കുക. പിന്നെ ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ അംശകം നോക്കുക. അംശകം എന്നാൽ ഭൂമിച്ചു തീയതിയെയാണ് ഇവിടെ എടുക്കേണ്ടതു. ആദ്യം പെരുക്കിക്കിട്ടിയ സംഖ്യയെ ഈ തീയതികൊണ്ടും പെരുക്കുക. അതിന്നുശേഷം ഉദയാൽപരം ജനിച്ച സമയത്തിലേക്ക് ചെന്നാണാഴികയേയും ജനിച്ച നാളിലേക്കു അശ്വതി മുതൽ എണ്ണിക്കിട്ടുന്ന സംഖ്യയേയും, ജനിച്ച ലഗ്നത്തിന്റെ രാശി

സംഗ്രഹേയും, ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി മുമ്പിൽ പെരുക്കികിട്ടിയതുമെല്ലാം കൂടി കൂട്ടിയ സംഗ്രഹെ പന്ത്രണ്ടുകൊണ്ടു ഹരിച്ചു ബാക്കി ഏതു സംഗ്രഹ വരുമോ അത്രാമത്തെ അവസ്ഥയാണ് ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ അവസ്ഥ.

ഉദാഹരണം.

ശനി ഭരണിനക്ഷത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നു 20 തിയ്യതി മേടത്തിൽ ശനിക്ക് ചെന്നിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ $2 \times 7 \times 20 = 280$ ഉദയാൽപരം ജനിച്ചു നാഴിക 40; ഉത്രനക്ഷത്രം 12; മകരവശം 10. $40 + 10 + 12 = 62$ രണ്ടും കൂട്ടിക്കൂട്ടിയാൽ $280 + 62 = 342$. പന്ത്രണ്ടുകൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ $342 \div 12 = 28.6$. ബാക്കിയായ ഈ ആറാമത്തേതിന്ന്, ശയനം, ഉപവേശനം, ഈ ക്രമത്തിൽ ആഗമനാവസ്ഥയാകുന്നു. ഇങ്ങിനെയാണ് ഇതിനെ കണക്കാക്കേണ്ടതു. ഇതിൽ മതഭേദമുണ്ടായിരിക്കാം. മതഭേദം കാണുമ്പോൾ ഗുരുപദേശം കൊണ്ടു സംശയം തീർക്കേണ്ടതാകുന്നു. പിന്നെ ഹലം ക്ഷേണമോ എന്ന് പരീക്ഷിച്ചു അവനവന്റെ അനുഭവംകൊണ്ടു സ്ഥിരമത്തെ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഇതിമേൽ അവസ്ഥാസാമാന്യഫലങ്ങളെ പറയുന്നു.

1. ത്രികോണം വാ കർമ്മബുധിനയനചാണൈ ഭിനമന്യേ

ഫലംശസ്തം ജ്ഞേയം മദനസഭനേ നന്ദനപഭേ.

പ്രകാശേമാർത്താണേയ മുതിപദമപത്രം ജനിമതാം

അഥ ജായായാതി വ്യയമദനമാനേ ച ജനനേ.

2. പുണ്യബാധാകരഃ പുണ്യഭേ ഭോജനേ

കേശതുലേ ദൈരിഭേ വൈരി ഹന്താ രവിഃ

സപ്തമേ പഞ്ചമേ തത്രഗോ വാ ഭവേ

ഭംഗനാ പുത്രമാ, ലിംഗശോഭപ്രഭഃ

(1) ആദ്യം സൂര്യന്റെ അവസ്ഥാഫലങ്ങളെ പറയുന്നു.

സൂര്യൻ അഞ്ചിലോ, ഒമ്പതിലോ, പത്തിലോ നില്ക്കുമ്പോൾ

“നേത്രപാണി” അവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചാൽ ശുഭഫലത്തെ കൈക്കൊള്ളും. ഏഴിലോ, അഞ്ചിലോ നില്ക്കുമ്പോഴും അപ്രകാരം തന്നെ. “പ്രകാശം”വസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചു, 8, 5, 12, 7, 10 ല്ലാ, ഈ ഭാവങ്ങളിലോ നിന്നാലും അപ്രകാരം ശുഭഫലമാകുന്നു.

(2) സൂര്യൻ ഭോജനാവസ്ഥയിൽ 9 ാം ഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ പുണ്യനാശത്തെ ചെയ്യും. കൌതുകാവസ്ഥയിൽ ആറാം ഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിക്കും. മേൽപറഞ്ഞ അവസ്ഥകളിൽ 7 ലോ 5 ലോ നിന്നാൽ ഭാര്യാപുത്രന്മാരുടെ നാശവും, ലിംഗശാഗവും ഫലമാകുന്നു.

3. ചന്ദ്രസ്വ ഭാദശാവസ്ഥാ
ഫലം ശുക്ല ഭേദശുഭം,
അശുഭം കൃഷ്ണപക്ഷേതു
വിജേന്തയം ഗണകോത്തമൈ.

ശുക്ലപക്ഷത്തിൽ ചന്ദ്രൻ എല്ലാ അവസ്ഥകളിലും ശുഭഫലവും കൃഷ്ണപക്ഷത്തിൽ അശുഭഫലവും അറിയേണ്ടതാകുന്നു.

4. മന്ദന നന്ദനഗോ വനി നന്ദനഃ
ശയനഗന്ധ കളത്രസുതക്ഷയം
പ്രഥമതഃ കരുതേ, രിപുണേക്ഷിതേ
രിപുഗ്രഹേ, കരഭംഗമനംഗതഃ

കുജൻ ശയനാവസ്ഥയിൽ 7-ാം ഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ കളത്രഭംഗത്തെ ചെയ്യും. അതേ അവസ്ഥയിൽ അഞ്ചാം ഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ പുത്രാരിഷ്ടതയെ ചെയ്യും. ആ കുജൻ തന്നെ 6-ാം ഭാവത്തിൽ ശത്രുവിന്റെ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടി നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ മന്ദഗമ്യലം സുഖത്തിന് വിരോധത്തേയും (കരഭംഗത്തേയും) ചെയ്യും. അനംഗതഃകരഭംഗം=കാമം ഹേതുവായിട്ട് സുഖഹാനി: വിരഹമെന്നർത്ഥം.

5. യദിയുത ശ്ലനിനാപിച രാഹുണാ
ശിരസി രോഗകരോ ധരണീസുതഃ
തന്നഗതശ്ശയനേ. നയനേഗഭം,
വിതന്നതേ നിതരാം ക്ഷതമംഗിനാംഃ

ശയനാവസ്ഥയിൽ കജൻ ശനിയോടു കൂടിയോ രാഹുവിനോടു കൂടിയോ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ ശിര രോഗത്തേയും, നേത്രരോഗത്തേയും, സദാ ശരീരോപദ്രവത്തേയും ഉണ്ടാക്കും.

6. അംഗാരകേംഗേ യദി നേത്രപാഞ്ചൈ
കരോത്യനംഗാദി ശയന ഭംഗം
ഭുജംഗദന്തക്ഷിതപാവകാംബു
ഭയം നഗേ ഹാനി മിഹാംഗനായഃ

കജൻ നേത്രപാഞ്ചാവസ്ഥയിൽ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ കാമസംബന്ധമായ ഉപദ്രവങ്ങളും, സ്പൃ വിഷഭയവും, ജലഭയവും അഗ്നികോപവും ഉണ്ടാക്കും. അതേ അവസ്ഥയിൽ 7-ൽ നിന്നാൽ ഭാഷ്യ മരിക്കുകയും ചെയ്യും.

7. പ്രകാശനേ പഞ്ചമസപ്തമസ്ഥ
സ്സതം നിഹന്ത്യാശു നിഹന്തി വാമാം
പാപാനപിതഃ പാപഖഗാന്തരാളേ
കകമ്ബിണാം കേതുവരം കരോതി

കജൻ പ്രകാശനാവസ്ഥയിൽ 5-ൽ നിന്നാൽ പുത്രാരിഷ്ടതയേയും 7-ൽ നിന്നാൽ കളത്രാരിഷ്ടതയേയും പറയേണം. പാപയോഗത്തോടും പാപാന്തര സ്ഥിതിയോടും കൂടി നിന്നാൽ ഭുജകമ്ബം ചെയ്യുന്നതിൽ ശ്രേഷ്ഠനായി ഭവിക്കുമെന്ന മാത്രമല്ല, (പാപകമ്ബികളുടെ ശ്രേഷ്ഠമായ കൊടി കൂറയാക്കിയും ചെയ്യുന്നു.) അഥവാ പാപകമ്ബം ചെയ്യാൻ ഒരുങ്ങിയവനാണെന്നു കാണിക്കുന്ന കൊടിയെ പ്രതിഷ്ഠിക്കും.

8. നേത്രപാഞ്ചൈ സുതേ സൗമ്യേ
പുത്രമാനിസ്സതാഗ മഃ
സഭായാമേവ കന്യാനാ
മാധികൃം മദനേ സുതേ

ബുധൻ നേത്രപാഞ്ചാവസ്ഥയിൽ 5-ാം ഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ പുത്രനാശത്തെ ചെയ്യും, സഭാ പ്രവേശനാവസ്ഥയിൽ 5 ൽ നിന്നാൽ പുത്രഹാദത്തെ ഉണ്ടാക്കും. 7. 5. ഭാവങ്ങളിലിരിക്കുമ്പോൾ അത്യാവസ്ഥകളിൽ അധികം പുത്രികളും കുറച്ചു പുത്രന്മാരും ഉണ്ടാവും.

9. ഭവതി ദേവഗുരൗ യദി ഭോജനേ
തന്നഗതേ മനജോഹി ധനലർഃ
നവമ, പഞ്ചമഭേ ധനവജ്ജിതോ
ഭവതി, പാപയുതോ, വിസുതോനഃ

വ്യാഴം ലഗ്നത്തിൽ ഭോജനാവസ്ഥയിൽ ഇരുന്നാൽ വലിയ വില്ലാളിയായിത്തീരും. 9-ലും 5-ലും നിന്നാൽ ദരിദ്രനാകും പാപനോടുകൂടി ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാൽ സന്തതി ഇല്ലാത്തതാകും. ഒമ്പതിൽ വ്യാഴം ഭോഗ്യാഹ്വാനിയെ ചെയ്യുന്നത് ഈ അവസ്ഥയിൽ മാത്രമാണെന്നു ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

10. തന്ന ഗ്രഹേമദനേ ദശമേ സിതോ
നയനപാണിഗതോ യദിജന്മതി
ശുഭമതീവഹലം തന്നതേ ബലം
ദശന ഭോഗമനോഗ വിവർത്തം.

ശുക്രൻ 1, 7, 10, ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നേത്ര പാഞ്ചാവസ്ഥയിൽ നിന്നാൽ വളരെ ശുഭഫലങ്ങളെ കൊടുക്കും. പക്ഷെ ദന്തരോഗിയും അതികാമിയുമായി തീരും

11. യത്രകുത്രസ്ഥിതോ മന്ദോ
ജനകാലേ വിശേഷതഃ
അവസ്ഥാനാമ സദൃശം
വിതനോതി ശുഭാശുഭം.

ശനി എവിടെ നിന്നാലും അവസ്ഥകളുടെ പേരിന്നത്ര പമായ അത്ഥമലത്തെ ചെയ്യും.

12. നവമേ മദനേവാപി

രാഹു രാഹു രിഹാംഗിനാം

മഹാനോ നിദ്രിതോവശ്യം

പുണ്യ ക്ഷേത്രനിവാസിനം

രാഹു, 9-ലോ 7-ലോ നിദ്രാവസ്ഥയിൽ നിന്നാൽ പുണ്യ ക്ഷേത്രങ്ങളെ ദർശിക്കുകയും, അവിടെ താമസിക്കുകയും ചെയ്യും.

13. ദിദീയേ ദാദശേ വാപി

ലാഭോ, സിംഹികാസുതേ

വസുധാം ഭൂമതേ മന്ത്രോ

വിധനശ്ശയനേ ഭവേൽ.

രാഹു, 2, 12, 11. ഈ ഭാവങ്ങളിൽ ശയനാവസ്ഥയിൽ ഇരുന്നാൽ ജാതകൻ ദരിദ്രനായി ഭിക്കാടനം ചെയ്യേണ്ടി വരും.

14. നിജക്ഷേത്രേ തുംഗേ കവിബുധഗൃഹേ മിത്രഭവനേ

സ്വപദ്യേ സ്വപദ്യേ തമസിശയനേ ജന്മസമയേ

ഫലംപുണ്ണം പ്രാഹുഃ കഥിതഭവനാദന്യഭവനേ

തദാ ഭൃഗുപ്രാഞ്ചസ്സദിഹ ശിഖിനോ രാഹുവദിഭം.

രാഹു സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ, (മിഥുനം) ഉച്ചത്തിലോ, (മിഥുനം) ശുക്ലക്ഷേത്രത്തിലോ, ബുധക്ഷേത്രത്തിലോ, ബുധക്ഷേത്രത്തിലോ, സ്വപദ്യത്തിലോ, ശുഭവദ്യത്തിലോ ആയി, ശയനാവസ്ഥയിൽ നിന്നാൽ പുണ്യശുഭഫലത്തെ കൊടുക്കും. അന്യ ഭവനങ്ങളിലും മറ്റുമായാൽ ഭൃഗുനാരാൽ പൂജിക്കപ്പെടുന്നവനായിരിക്കും. കേതുവിന്നും രാഹുവിനെപ്പോലെതന്നെയാണ് ഫലങ്ങൾ.

ഇതി അവസ്ഥാ ഭേദങ്ങളിലുള്ള

വിശേഷപദങ്ങളെ പഠിക്കുന്നു.

15. യദിതിദ്രാഗതഃപാപഃ

സപ്തമേ പാപപീഡിതഃ

തദാ ജായാ വിനാശഃ സ്വാത്

ശുഭയോഗേ, ക്ഷണം നഹി.

നിദ്രാവസ്ഥയിൽ നില്ക്കുന്ന പാപഗുഹാര ഏഴാംഭാവത്തിൽ പാപപീഡിതനായിരുന്നാൽ ഭാഗ്യാനാശം സംഭവിക്കും. ശുഭദൃഷ്ടിയോ, ശുഭയോഗമോ ഉണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷണത്തിൽ അരിഷ്ടശാന്തിയും കിട്ടും.

16. നിദ്രിതോ രിപുനോരസ്മാ

രിപയുക്തേക്ഷിതോ മദേ,

ഭാഗ്യാവിനശ്ശിക്ഷിപും

വിധിനാ രക്ഷിതാപിഭവത്.

നിദ്രാവസ്ഥയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗുഹാര 6-ാം ഭാവത്തിൽ ശത്രുവിടനാടുകൂടിയോ, ശത്രുവീക്ഷണത്തോടുകൂടിയോ, നിന്നാൽ, വേഗം ഭാഗ്യാനാശം സംഭവിക്കും; ബ്രഹ്മാവ് വിചാരിച്ചാൽകൂടി രക്ഷിപ്പാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. (ബ്രഹ്മാവിനാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുവിച്ചായിരുന്നാൽകൂടി മരിക്കുമെന്നർത്ഥം)

17. ശുഭയോഗേക്ഷണദേകാ

വിനശ്യതി, പരാ നഹി.

ശുഭാശുഭദൃശാ ഭാഗ്യാ

കഷ്ടയുക്താ ഗുണാംഭവേത്.

ശുഭദൃഷ്ടി ശുഭയോഗങ്ങൾ മേൽപറഞ്ഞ ഗ്രഹത്തിനുള്ളിൽ ഒരു സൂര്യമരിക്കുകയും പിന്നെ, വിവരം ചെയ്താൽ ആ സൂര്യ ഗോഹിനിയായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. പാപന്മാരാരും ശുഭന്മാരാരും വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടാൽ ഭാഗ്യാകാഷ്ഠം മരിക്കുന്നതുവരെ, പുരുഷൻ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും.

18. അപത്യഭാവേ യദിതുംഗഗേഹേ,
 നിജാലയേ പാപയുതേക്ഷിതശ്ചേൽ,
 നിദ്രാഗതോ പത്യാവിനാശകാരി
 ശുഭേക്ഷിതശ്ചൈ കസ്യതസ്യാഹന്താ.

ഒരു ഗ്രാമം നിദ്രാവസ്ഥയിൽ ഉച്ചത്തിലോ സ്വപ്നേതൃ
 ത്തിലോ ആയി 5-ാം ഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ പുത്രനാശത്തെ
 ചെയ്യും. ശുഭേക്ഷിതനാണെങ്കിൽ ഒരു പുത്രൻ മാത്രമെ മരിക്കു
 യുള്ളൂ.

19. രാഹുണാ സഹിതേ യസ്യ
 നിധനസ്ഥേ കജാക്ഷജേ
 അപമൃത്യുഭവേതസ്യ
 ശത്രുഘാതാന സംശയഃ

20. നിധനേപിശുഭോ യസ്യ
 പാപാരി ക്രമവീക്ഷിതഃ
 തദാ മൃത്യുർവിജാനീയാ
 ഭാഹവേ ശത്രു പീഡനാൽ.

(19) രാഹുവും കജനും കൂടി ശനിയോടു സംയുക്തന്മാരാ
 യി ഏകാം ഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ആയുധംകൊണ്ടു അകാല
 ഈ മൃതനാകും.

(20) ഏകിൽ ശുഭഗ്രഹംതന്നെ പാപദാഷ്ടിയോടുകൂടി
 യോ, ശത്രുദാഷ്ടിയോടുകൂടിയോ നിന്നാൽ യുദ്ധത്തിൽ ആയുധം
 കൊണ്ടു അകാല മൃത്യുവെ പ്രാപിക്കും.

21. യദാനിദ്രായുക്തോ നിധനഭവനം പാപമിളിത
 ഋണാനോ വാ മൃത്യും വ്രജതിരിപുകോപേനമനുജഃ
 ശുഭൈദൃഢോ യുക്തോനിജപതിയുതോവാന്തസമയേ
 നരോ ഗംഗാമേത്ര വ്രജതിഹരിസായുജ്വലഭവി.

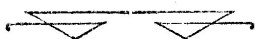
ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രാമം നിദ്രാവസ്ഥയിലോ, ശയനാവ
 സ്ഥയിലോ എട്ടിൽ നിന്നാൽ ശത്രുവിന്റെ കോപം മോതുവാ

യിട്ടു മരിക്കും. (ശത്രു വധിക്കുമെന്നർത്ഥം.) ശുഭദൃഷ്ടിയോഗങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിലും, അഷ്ടമാധിപനോടു കൂടി നില്ക്കുന്നുവെങ്കിലും, അവൻ മരണകാലത്തു ഗംഗാതീരത്തിൽ ചെന്നു മരിച്ചു വിഷ്ണു സായുജ്യത്തെ അടയും.

22. യദാപശ്ചേദഗം തനഭവനനാമോഷ്ടമപതിർ
മൃതിം ധർമാധീശോ ജനംബീച തപഃസ്ഥാനമഥവാ
ശുഭാഭ്യാമാക്രാന്തം നവമഭവനം പാപരാരിതം
വരക്ഷേത്രം പ്രാപ്യവ്രജതി മനഃശോ മോക്ഷപദവിം.

ജനനസമയത്തിൽ ലനേശൻ, ലഗ്നത്തേയും, അഷ്ടമാധിപൻ അഷ്ടമത്തേയും, നവമാധിപൻ നവമത്തേയും നോക്കുന്നുവെങ്കിലും, അല്ലെങ്കിൽ വെന്താം ഭാവത്തിൽ 2 ശുഭനാരുണ്ടാകുകയും, പാപന്മാർ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്താലും പുണ്യക്ഷേത്രത്തിൽചെന്നു കാഷ്ഠേപം ചെയ്തു, ഒട്ടവിൽ സായുജ്യത്തെ പ്രാപിക്കും.

ഏവം സ്ഥാനവശാ, ദവസ്ഥാഫലകഥനം സമാപ്തം.
ഇതി ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പ്രത്യേകാവസ്ഥാഫലങ്ങളെ പറയുന്നു.

അദ്ധ്യായം 10.

സൂര്യന്റെ അവാസ്ഥാഫലങ്ങൾ.

1. മനുഷിരോഗീബാഹുധാനരാണാം
സ്ഥൂലതപഃശ്ചൈരപി പിത്തകോപഃ
വ്രണം, തുഭേ ശുലമുരഃ പ്രഭേശേ
യദോഷ്ണഭാസൌ ശയനം പ്രയാതേ.

സൂര്യൻ ശയനാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചാൽ, അഗ്നിമാന്ദ്യരോഗം, മന്തുക്കാല്, പിത്തകോപം, മൂലത്തിൽ വ്രണം, റുദ്രയശുല മുതലായ രോഗങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കും.

2. ഭരിത്രം, ഭാരവിഹാരശാലീ,
വിവാദവിദ്വാദിരതോ, നരസ്സപ്തം
കരോരചിത്തം, ചലനശ്ചിതം,
സ്വയേഭാവേ ഭവവേശനസ്ഥം.

സൂത്രൻ ഉപവേശനാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചാൽ ഭരിത്രം
യും ഭാരം ചുമക്കുന്നവനായും, തക്കിക്കുന്നവനായും, കലാറിക്ക
ക്കവനായും, ക്രൂരനായും, ദ്രവ്യനാശത്താൽ കെട്ടവനുമായിരി
ക്കും. വിവാദവിദ്വാ=തർക്കശാസ്ത്രം. തർക്കശാസ്ത്രത്തിൽ രസമു
ള്ളവനായും എന്നുകൂടി അർത്ഥം.

3. നരസ്സദാനന്ദധരോ, വിപേക്ഷി
പരോപകാരി, ബലവിത്തയുക്തം,
മഹാസുഖീ, രാജകുമാഭിമാനീ,
ദ്രിവാധിനാഥേ യദിന്ദ്രേന്ദ്രപാണൈ.

സൂത്രൻ നേത്രപാഞ്ചാവസ്ഥയിൽ ഇരുന്നാൽ ജാതകൻ
സദാ, ആനന്ദത്തോടുകൂടിയവനും, വിവേകിയും, പരോപകാരി
യും, ധനവാനും, സുഖിയും, രാജാവിന്റെ സ്നേഹം ഹേതുവായി
ട്ട് ജനങ്ങളാൽ മാനിക്കപ്പെടുന്നവനുമായിരിക്കും.

4. ഉഭാരചിത്തം, പരിപൂർണ്ണചിത്തം,
സദാസുഖതാ, ബഹുപുണ്യകർത്താ,
മഹാബലീ, സുന്ദരരൂപശാലീ.
പ്രകാശനേ ജന്മനിപത്നനീശേ.

സൂത്രൻ, പ്രകാശാവസ്ഥയിൽ തീർന്നിട്ടുവോരും ജനിച്ചവ
ൻ ഞായർമുളളവനും, ധനവാനും, സദസ്സുകളിൽ നല്ല വാഗ്മി
യും, വലുതായ പുണ്യകർമ്മങ്ങളെ ചെയ്യുന്നവനും, ബലവാനും,
സുന്ദരനുമായിരിക്കും.

5. പ്രവാസശാലീകിലഭുഖമാലീ
സദാലസീശോ, ധനവർജ്ജിതശ്ച
ഭയാതരം കോപപരോ, വിശേഷാ
ദ്രിവാധിനാഥേ ഗമനേ മനുഷ്യം.

സൂര്യൻ ഗമനാവസ്ഥയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ജനിച്ച മനുഷ്യൻ ദൂരദേശങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നവനായും, അനേക ഭൂഖണ്ഡങ്ങളെ അനഭവിക്കുന്നവനായും, സഭാ അലസാഗ്രഹണവും, നിർമ്മാണം, ഭീരുവും, കോപിയുമായി ഭവിക്കും.

6. പരദാരഭതോ, ജനതാരഹിതോ
ബഹുധാഗമനേ, ഗമനാഭീരുവിഃ,
കൃപണഃഖലതാ, കശലോമലിനോ,
ദിവസാധിപതൈ മനുജഃകമതിഃ,

സൂര്യൻ ആഗമനാവസ്ഥയിൽ ഇരുന്നാൽ, ജാതകൻ പരദാരികനായും, ജനരഞ്ജനയില്ലാത്തവനായും, പല ഭിക്കുകളിലേക്കും സഞ്ചാരം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവനായും, ലുബ്ധനായും, ഭൃഷ്ടതയെ ചെയ്യാൻ സാമർത്ഥ്യമുള്ളവനായും ഭവിക്കും.

7. സഭാഗതേഹിതേകരഃ പരോപകാരതല്പരഃ
സഭാതർക്കരത്നപൂരിതാ ദിവാകരേന്ദുണാകരഃ
വസുന്ധരാനവാംബരാലയാനപിതോമഹാ ബലീ
വിചിത്രമിത്രവത്സലഃ കൃപാകലാധരഃപരഃ.

സൂര്യൻ സഭാപ്രവേശനാവസ്ഥയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചവൻ, പരോപകാരതല്പരനും, ധനം, രത്നം, മുതലായവ സമൃദ്ധിയായുള്ളവനും, ഗുണവാന്മാനും, ഭൂസ്വത്തുള്ളവനും, പുതുവസ്ത്രങ്ങളെ ധരിക്കുന്നവനും, നല്ല ഗൃഹമുള്ളവനും. നല്ല ബന്ധുക്കളുടെ വാത്സല്യപത്രമാവുന്നവനും, ദയാവാന്മാനും, കലാവിദ്യകളെ അറിയുന്നവനുമായിരിക്കും.

8. ക്ഷോഭിതോ രിപുശൈലസ്സഭാനര
ശ്ചഞ്ചലഃഖലമതിഃകൃശസ്തഥാ,
ധർമ്മകർമ്മരഹിതോ മദോദ്ധന
ശ്വാഗമേദിനപതൈ യദാ തദാ.

സൂര്യൻ ആഗമനാവസ്ഥയിൽനിന്നാൽ ജാതകൻ, ശത്രുക്കളാൽ ദ്രോഹിക്കപ്പെടുന്നവനായും, തന്നിമിത്തം ചഞ്ചലചിത്ത

നായും, ലെമതിയായും, കൃശനായും, ധർമ്മമർഹിതനായും, മരോന്മത്തനായും ഭവിക്കും.

9. സദാഗ്രസന്ധിവേദനാ പരാഗനാധനക്ഷയോ
ബലക്ഷയഃപരോപദേ യദാതദാഹിഭോജനേ,
അസൽപഥാ ശിരോഽപി തദാവ്യഥാനഭോജനം
രവാവസൽകഥാരതിഃ കമാഗ്ഗ്ഗാമിനീമതിഃ.

സൂത്രൻ ഭോജനാവസ്ഥയിൽനിന്നാൽ അംഗങ്ങളുടെ സന്ധികളിൽ വേദനയും, പരസ്പ്രീതമനവും, ധനക്ഷയവും, ബലക്ഷയവും, ഭർമ്മാഗ്ഗിയായി നടക്കുകയും, ശിരോഃരാഗവും, വെറുതെ ആഹാരം കഴിക്കുകയും, മിത്തവർത്തമാനത്തിൽ രുചിയും, ഭക്ഷ്യസംസ്കൃവും മറ്റും ജാതകനനുഭവുന്നതാകുന്നു.

10. വിജ്ഞേയോക്തേസ്സദാമണ്ഡിതഃപണ്ഡിതഃ
കാഠ്യവിദ്വാൻവദ്വാപ്രലാപാനപിതഃ
രാജപുജ്യോ ധരാമണ്ഡലേസർപ്പാ
നൃത്യലിപ്തഗതേ പരമനീനായകേ.

സൂത്രൻ നൃത്യലിപ്താവസ്ഥയിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചവൻ വിജാനാരാൽ സദാ ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു പണ്ഡിതനായും, നല്ല കവിയും, വാചാലനും രാജാക്കന്മാരാൽ പുജിക്കപ്പെടുന്നവനുമായിത്തീരുന്നതാകുന്നു.

11. സർപ്പാൻതദന്താ ജനോജ്ഞാനവാൻ
യജ്ഞകർത്താ ധരാധീശ സത്ത്വമിതഃ
പത്മബന്ധാവരാതീഭ പഞ്ചാനനഃ
കാഠ്യവിദ്വാ പ്രലാപി മുദാകേതുക്രി.

സൂത്രൻ കേതുക്താവസ്ഥയിൽ നിന്നാൽ ജാതകൻ ഐശ്വര്യോഴ്ച പ്രസന്നവദനനായും, വലിയ ജ്ഞാനിയായും, യാഗാദികർമ്മങ്ങളെ ചെയ്യുന്നവനായും, സദാ രാജധാനിയിൽ വാസിക്കുന്നവനായും, ശത്രുരാജങ്ങളെ സംഹരിക്കുന്ന ഒരു സിംഹമായും, കാഠ്യകർത്താവായും, ഭവിക്കുന്നതാകുന്നു.

12. നിദ്രാരോരകതനീഭേ ഭവേതാം

നിദ്രാഗതേ ലോചനചന്ദ്രയശ്ചേ

രവൗ, വിഭേശേ വസതിർജ്ജുനസ്യ

കുളത്രഹാസിഃ, കലിതാത്മനാശഃ

സൂര്യൻ നിദ്രാവസ്ഥയിൽ നിന്നാൽ, ഉറക്കുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കണ്ണുകളോടുകൂടിയവനും, തന്നിമിത്തം ചുവന്ന കണ്ണുകളോടുകൂടിയവനും വിഭേശവാസത്തോടുകൂടിയവനും ഭാല്യനാശവും, ധനനാശവും ഉണ്ടാവാനിടയുള്ളവനുമായിത്തീരും.

അനന്തരം ചന്ദ്രന്റെ അവസ്ഥാഫലങ്ങളെ പറയുന്നു.

1. ജനുകാലേ ക്ഷപാനാഥേ

ശയനം ചേദ ചാഗതേ

മാസീ ശീത പ്രധാനീച

കാമീ വിത്ത വിനാശകഃ

ജനനസമയത്ത് ചന്ദ്രൻ ശയനാവസ്ഥയിൽ നിന്നാൽ ജാതകൻ മാനിയാലും, ശീതകാലത്തിങ്കലും, ശീതളരാജ്യങ്ങളിലും, ശീതളപദാർത്ഥങ്ങളിലും, അഭിരുചിയുള്ളവനായും, കാമിയായും, ധനത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നവനായും, ഭവിക്കും.

2. രോഗാദിതോ മന്ദമതിർദ്വിശേഷാൽ

വിത്തേനഹീനോ മനുജഃ ക്ഷാരഃ

അപായകാരി പരവിത്തഹാരി

ക്ഷപാകരേ ചേദപവേശനേവേ

ചന്ദ്രൻ ഉപവേശനാവസ്ഥയിൽ നിന്നാൽ ജാതകൻ രോഗിയായും, അബുദ്ധിയായും, ദരിദ്രനായും, ക്രൂരനായും, അപായത്തെ ചെയ്യുന്നവനായും, പരസ്വത്തിനെ പിടിച്ചുപറിക്കുന്നവനായും ഭവിക്കും.

3. നേത്രപാണൗ ക്ഷപാനാഥേ

മഹാരോഗീ നരോ ഭവേൽ

അനല്പ ജല്പകോ ധൃത്തഃ

ക കർമ്മനിരത സ്ത ഭാ

ചന്ദ്രൻ നേത്രപാണി അവസ്ഥയിൽ ഇരുന്നാൽ മഹാ രോഗിയായും, അത്ഥമിപ്പാതെ അധികം സംസാരിക്കുന്നവനായും, ധൃതനായും, കത്വിതകർമ്മങ്ങളെ ചെയ്യുന്നവനായും ഭവിക്കും.

4. യദാരാകാനാമേഗതവതിവികാശം ച ജനന വികാശം സംസാരേ വിമലഗുണരാശേരവനിപാൽ നവാശാലാമാലാ കരിതരഗലക്ഷ്യാ പരിഗൃതാ വിഭ്രഷായോഷാഭിസ്സുഖമനുഭിനം തീർത്ഥഗമനം.

ചന്ദ്രൻ പ്രകാശാവസ്ഥയിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചവനു ഇതലോകത്തിലുള്ള സകല ഗുണങ്ങളും (സർവ്വ സംസാരസുഖങ്ങളും) അനുഭവഗോചരമായി ഭവിക്കും. രാജാവിന്റെ നിന്നും പുതിയ ഭവനവും, രത്നമാലാഭി ഭൂഷണങ്ങളും, കരിതരഗാഭി വാഹനങ്ങളും സിദ്ധിക്കും. അനുകൂലമായ ഭാര്യമാരോടുകൂടി ഗൃഹസ്ഥസുഖത്തെ അനുഭവിക്കുകയും ഒടുവിൽ തീർത്ഥഗമനത്തെ ചെയ്യുകയും ചെയ്യും.

5. സിന്തേതരേ പാപരതോ നിശാകരേ വിശേഷതഃ ശൂരതരോനരാരോഭേൽ സദാക്ഷിരോഗൈ പരി പിഡ്വമാനോ വളർപ്പക്ഷേപക്ഷേ ഗമനേ ഭയാതൂരഃ.

മേൽപറഞ്ഞ അവസ്ഥകളിലും, ഗമനാവസ്ഥയിലും ചന്ദ്രൻ കൃഷ്ണപത്തിലായിരുന്നാൽ ശുഭമല്ല. ഗമനാവസ്ഥയിൽ കൃഷ്ണപക്ഷചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ ജാതകൻ ശൂരനായും, നേത്ര രോഗിയായും, ഭവിക്കും. ശുക്ലപക്ഷത്തിൽ ഗമനാവസ്ഥയിൽ ഭയാതൂരനായി ഭവിക്കും.

6. വിധവാഗമനേ മാനീ പദരോഗീ നരോഭവേൽ ഗുപ്ത പാപരതോഭീനോ മതിതോഷ വിവർജിതഃ.

ചന്ദ്രൻ ആഗമനാവസ്ഥയിൽ നിന്നാൽ ജാതകൻ ഗച്ഛി
യായും പാദരോഗിയായും സ്വകാശ്ച (ആരും അറിയാതെ) പാ
പം ചെയ്യുന്നവനായും, ദീനനായും, മനുഷ്യന്മാരോടും ഒട്ടും ഇല്ലാ
ത്തവനായും ഭവിക്കും.

വിധൗ + ആഗമനേ വിധവാഗമനേ.

7. സകലജനവദാന്യോ രാജരാജേന്ദ്രമാന്യോ
രതിപതിസമകാന്തിശ്ശാന്തികൃൽ കാമിനീനാം
സ്വപദി സദസിയാതേ ചാഭബിംബേ ശശാങ്കേ
ഭവതി പരമരീതി പ്രീതിവിജേണാഗുണജ്ഞഃ.

ചന്ദ്രൻ സഭാപ്രവേശാവസ്ഥയിൽ നിന്നാൽ ജാതകൻ
സകലജനങ്ങളിലും വെച്ചു ഉദാരനും, ഉപകാരിയും, ചക്രവർത്തി
മഹാരാജവിനാൽ മാനിക്കപ്പെട്ടവനും, മന്മഥനെപ്പോലെ സു
ന്ദരനും, കാമം അധികമുള്ള സ്ത്രീകൾക്കു മനോഹരനെന്നു തീ
ർത്തുകൊടുക്കുന്നവനും, സ്വപന്നനും, സ്നേഹശീലത്തോടുകൂടിയവ
നും, ഗുണവാനും ആയിരിക്കും. ചന്ദ്രൻ പരിപൂർണ്ണനായിരുന്നാ
ൽ ഈ ഫലങ്ങൾ മുഴുവനും അനുഭവിക്കും. ക്ഷീണിച്ചേടത്തോ
ളും ഫലവും കുറയും.

8. വിധവാഗമനേ മത്ത്യോ
വാചാലോധമപൂരിതഃ
കൃഷ്ണപക്ഷേ ദപിഭായുസ്യാ
ദ്രോഗീഭൂഷതരോ നരഃ

ചന്ദ്രൻ ആഗമനാവസ്ഥയിൽ നിന്നാൽ മനുഷ്യൻ വാ
ചാലനായും, ധാർമ്യലോപം ലോശംപോലും ഇല്ലാത്തവനായും ഭ
വിക്കും. കൃഷ്ണപക്ഷചന്ദ്രനാണെന്നിൽ രണ്ടുഭായുമാക്കു യോഗമു
ണ്ടാവും. സഭാ രോഗിയും ഭൂഷണമായിരിക്കും.

9. ഭോജന ജനഷിപൂർണ്ണ ചന്ദ്രമാ
മാന യാന ജനതാസുചം ഗുണാം
ആതനോതി വനിതാ സുതാ സുചം
സമുദ്യമേവ ന സിത്തേതരേ ശുഭം.

പൂണ്ണചന്ദ്രൻ ഭോജനാവസ്ഥയിൽ നിന്നാൽ ജാതകന് ബഹുമാനവും, വാഹനസുഖവും, ജനപ്രീതിയും, ഭാര്യാസുഖവും, പുത്രിമാരെക്കൊണ്ടുള്ള സുഖവും മറ്റും ഉണ്ടാവും. കൃഷ്ണപക്ഷത്തിലായാൽ ഈ ശുഭഫലങ്ങൾ ഒന്നും ഫലിക്കുന്നതുമല്ല.

10. നൃത്യലിപ്തഗതേ ചന്ദ്രേ
സഞ്ചലേ ബലവാൻനരഃ
ഗീതജേഞാഹി രസജ്ഞശ്ച
കൃഷ്ണ പാപകരോ ഭവേൽ.

പക്ഷബലമുള്ള ചന്ദ്രൻ നൃത്യലിപ്താവസ്ഥയിൽ നിന്നാൽ പുരുഷൻ ബലവാനും, സംഗീതത്തിൽ മിടുക്കനും, രസികനും ആയിരിക്കും. കൃഷ്ണപക്ഷത്തിലായാൽ പാപിയായിഭവിക്കും.

11. കൌതുകഭവനം ഗതവതി ചന്ദ്രേ
ഭവതിഗുപതപം, വാ, ധനപതപം
കാമകലാസുസഭാ കശലതപം
വാരവധൂരതിരമണ പടുതപം.

ചന്ദ്രൻ കൌതൂഹലാവസ്ഥയിലാകുമ്പോൾ ജാതകൻ രാജാവോ, ധനവാനോ ആവും, വാത്സ്യായനാദി കാമശാസ്ത്രങ്ങളെ അനുസരിച്ചുള്ള രതികലകളിൽ നിപുണനായിരിക്കും. വേശ്യാശ്രീകളെ അവരുടെ ഇഷ്ടപോലെ രമിപ്പാൻ സമർത്ഥനായിരിക്കും.

12. നിദ്രാഗതം ജന്മനിമാനവാനാം
കലാധരേജീവയുതേ മഹതപം
യദാഗുണാസ്സഞ്ചിത വിത്തനാശ
ശ്ലീവാലയേ രേതവിവിചിത്രമുച്ചൈഃ.

പൂണ്ണചന്ദ്രൻ നിദ്രാവസ്ഥയിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ വ്യാഴത്തോടു കൂടിയിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ജാതകൻ മഹതപത്തെ പ്രാപിക്കും. കൃഷ്ണപക്ഷത്തിലായാൽ ഗുണങ്ങളില്ല. പൂർവ്വകന്മാർ സന്മാദിച്ചു

വെച്ചിട്ടുള്ള മുതൽ മുഴുവനും നശിക്കും. അതിന്നുശേഷം ശിവ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും മറ്റും ചെന്നു ഉച്ചത്തിൽ കരഞ്ഞു നിലവിളിച്ചു നടക്കും. ഭാരിദ്രാഭ്യുദയത്തിനായി കാലം കഴിക്കുമെന്നതും

ഇനി കജന്റെ പ്രത്യേകാവസ്ഥ.

കളെപറയുന്നു.

1. ശയനേ വസുധാപുത്രേ
ജനരംഗേ ജനോഭവേൽ
ബഹുനാകണ്ഡു സംയുക്തോ
ഭദ്രണാചവിശേഷതഃ.

കജൻ ശയനാവസ്ഥയിൽ ഇരുന്നാൽ ജാതകന്റെ ശരീരം മുഴുവനും ചൊറിയും, ചിരങ്ങളും, ഭദ്ര എന്ന കഷ്ടഭേദവും സഭാ ഉണ്ടായിരിക്കും.

2. ബലീസഭാ പാപരതോന്മുഖാ
ഭസത്യവാദീ നിതരാംപ്രഗതഃ
ധനേനപൃണ്ണോ നിജധർമ്മഹീനോ
ധരാസുതേമേഢപവേശനൈ ണ്വ.

കജൻ ഉപവേശനാവസ്ഥയിൽ നിന്നാൽ ജാതകൻ പാപകർമ്മങ്ങളിൽ പ്രിയമുള്ളവനായും, കളവു പറയുന്നവനായും, വിനയ മില്ലാത്തവനായും, ധനവാനായും സ്വധർമ്മത്തെ അനുഷ്ഠിക്കാത്തവനായും ഭവിക്കും.

3. യദാഭ്രമിസുതേ ലഗ്നേ
നേത്രപാണി മുചാഗതേ
ഭരിതാ സഭാപുംസാ
മന്യഭേ നഗരേശതാ.

കജൻ നേത്രപാണി അവസ്ഥയിൽ ലഗ്നത്തിൽനിന്നാൽ സഭാ ഭാരദ്രാഹലം മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നാൽ നഗരാധിപത്വം കിട്ടും.

4. പ്രകാശോത്തമസ്യാപി വാസഃപ്രവാസേ
 ധരായീശഭർതൃസ്തദാ മാനുജിഃ.
 സുതേഭ്രസുതം പുത്രകാന്താവിയോഗോ
 യുതേ രാഹുണാഭാരണാ വാ നിവാതഃ

കുജൻ പ്രകാശാവസ്ഥയിൽ നിന്നാൽ ജാതകൻ സദാ പരദേശവാസിയായിരിക്കും. രാജാവിനാൽ സദാ മാനിക്കപ്പെടും. 5-ാം ഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ഭാർയാപുത്രവിധോഗം ഉണ്ടാവും. രാഹുവിനോടുകൂടി നിന്നാൽ വൃക്ഷത്തിൽനിന്നൊ മറ്റേറാ വീഴ്ച (പതനം) സംഭവിക്കും.

5. ഗമനേഗമനം കരുതേനദിനം
 വ്രണജാലഭയം വനിതാകലഹം
 ബഹുഭദ്രകണ്ഡു ഭയബഹുധാ
 വസുധാതനയോ വസുധാനിമരേഃ

കുജൻ ഗമനാവസ്ഥയിലാണെങ്കിൽ ജാതകൻ നിത്യസഞ്ചാരിയായും, ശരീരത്തിൽ വ്രണഭയം, സ്ത്രീകളായിട്ടു കലഹം, കണ്ഡം, ചൊരി മുതലായ തപശ്ചോഷങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള ഉപദ്രവം, ശത്രുക്കളെക്കൊണ്ടു ധനനാശം, ഇതുകൾ സംഭവിക്കും.

6. ആഗമനേ തുണശാലീനാം
 മണിമാലികരാള കരപാപീ
 ഗജഗന്താ രിപുഹന്താ
 പരിജനസന്താപഹാരകോഭഭയമേ.

കുജൻ ആഗമനാവസ്ഥയിൽ നിന്നാൽ ജാതകൻ തുണവാന്മാരുടെ ഭ്രഷണമായിരിക്കും. അധിക തീക്ഷ്ണമായ വാളിനെ പ്രയോഗിക്കുവാൻ തക്കധീരനായിരിക്കും. ആനപ്പടയിൽ മുഖ്യനായിരിക്കും. സ്വജനങ്ങളുടെ സങ്കടത്തെ തീർത്തു രക്ഷിക്കുന്നവനായിരിക്കും; ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിക്കുന്നവനായിരിക്കും.

7. തുരേയുലകലാ കലാപകരേലോയമ്ലാപജോവിത്തവഃ

കോണേഭൂമിസുതേ സഭാമുപഗതേ വിദ്യാവിഹീനഃപുമാൻ
അന്യേപത്നികളത്ര മിത്ര രഹിഃ പ്രോക്തേതരസ്ഥാനഗേ
വശ്യം രാജസഭാ ബുധാ ബഹുധനീ മാനീച ഭാനീജനഃ

കജൻ സഭാ പ്രവേശനാവസ്ഥയിൽ തന്റെ ഉച്ഛരാശിയിൽ നിന്നാൽ യുദ്ധകാര്യങ്ങളിൽ നിപുണനും, നല്ല രണശൂരനും, ധർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിൽ നല്ല പ്രസിദ്ധനും, ധനവാനും; ആയിരിക്കും. വെമ്പലും, അഞ്ചിലും നിന്നാൽ വിദ്യാഭ്യാസം ലേശപോലുമില്ലാത്ത മുർഖനാകും. 12-ാം ഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ഭാര്യയും മക്കളും, ബന്ധുക്കളുമില്ലാത്തവനായിരിക്കും. മേൽപറഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങളെ വിട്ട് മറ്റ് സ്ഥാനങ്ങളിൽ സഭാവസ്ഥയിൽ നിന്നാൽ രാജമന്ത്രിയായിരിക്കും. മാനിയും, ധനവാനും, ഭാരാവുമായിത്തീരും.

8. ആഗമേ ഭവതി ഭൂമിജേ ജനോ

ധമ്കമ്ല രഹിതോ ഗഭാതുരഃ

കണ്ണമുലന്തു ശുലരോഗവാ

നേകകാതരമതിഃ കസംഗമീ.

കജൻ ആഗമനാവസ്ഥയിലായാൽ ജാതകൻ ധർമ്മാനുഷ്ഠാനമൊന്നുമില്ലാത്തവനും, രോഗിയും, ചെവിയുടെ കീഴിലായി ശുലരോഗമുള്ളവനും, ഭീരുവും, കുത്സിതന്മാരുടെ സംസർഗ്ഗത്തോടു കൂടിയവനുമായി ഭവിക്കും.

9. ഭോജനേ മിഹ്വഭോജീച

ജനനേ സബലേ കജേ

നീചകമ്ലകരോനിത്യം

മനജോ മാനവജ്ജിതഃ

ബലവാനായ കജൻ ഭോജനാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചാൽ സദാമിഷ്ടഭോജനവും, നിത്യഷ്ടികർമ്മവും, മാനഹാനിയും, ഫലമാകുന്നു.

10. നൃത്യലിപ്താഗതേ ഭൂഷതേ ജന്മിനാ
മിന്ദിരാശി രായാതിഭൂമേഃ പതേഃ
സ്വപ്നരത പ്രവാളൈസ്സഭാ മണ്ഡിതാ
വാസശാലാ വിശാലാ നരാണാം ഭവേൽ.

കജൻ നൃത്യലിപ്താവസ്ഥയിൽ നിന്നാൽ രാജാവിങ്കൽ നിന്ന വലിയ ഭൂവുലാഭമുണ്ടാവും; സ്വപ്നം, രത്നം, പവിഴം, ഇതുകൾ സമൃദ്ധിയായി വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും; വിശാലമായ ഭവനമുണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്യും.

11. കൌതുകീ ഭവതി കൌതുകേ കജേ
മിത്രപത്ര പരിപൂരിതോ ജനഃ
ഉച്ചഗേ, നൃപതി ഗേഹപണ്ഡിതോ
മണ്ഡിതോ ബുധവരൈശ്ശുണാകരൈഃ

കജൻ കൌതുകാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചാൽ വിനോദവിഷയങ്ങളിൽ ആസക്തിയുള്ളവനായും, ബന്ധുപുത്രാദികളുടെ സ്നേഹത്തിന് പാത്രമാവുന്നവനായും ഭവിക്കും. കജൻ ഉച്ചസ്ഥാനം ഈ അവസ്ഥയിലിരിക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചാൽ രാജസഭാ പണ്ഡിതനായി ഭവിക്കും.

12. നിദ്രാവസ്ഥാഗതേ ഭരതമേ
ക്രോധീധീധനവജ്ജിതഃ
ധൂഃത്താധർമ്മ പരിഭൂഷ്യാ
മനഃശ്യാ ഗദപീഡിതഃ

കജൻ നിദ്രാവസ്ഥയിൽ നിന്നാൽ കോപിയും, ബുദ്ധിയില്ലാത്തവനും, ദരിദ്രനും, വിടനും, ധർമ്മാനുഷ്ഠാനമില്ലാത്തവനും, രോഗിയുമായി ഭവിക്കും.

ഇനിമേൽ ബുധന്റെ പ്രത്യേകാവസ്ഥകളെ പറയുന്നു.

1. ക്ഷയാതുരോ ഭവേദംഗേ
ചങ്ങോ ഗുണാനിഭേക്ഷണഃ
ജന്മഭേ ലബഭോ ധൃതേനാ
മനുജ ശ്ലയനേ ബുധ.

ബുധൻ ശയനാവസ്ഥയിൽ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ സഭാ വിശപ്പുള്ളവനും, മുടവനും, കന്നിക്കുരുപോലെ കണ്ണുകളുള്ളവനും ആയിരിക്കും. ജന്മലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ വിടനും, സ്രീജിതനും ആയിരിക്കും. കണ്ണിന്റെ വെളുത്ത മിഴി ചുകന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കറുത്ത മിഴിയും കൂടിയാൽ കന്നിക്കുരുപോലെയാകും.

2. ശശാങ്കപത്രേ ജനരംഗഗേഹേ
യഭോപവേശേ ഗുണരാശിപുണ്ണഃ
പാപേഷിതേ പാപയുതേ ഭരിദ്രോ
ഹിതാമൃഭേ വിത്തസുഖീ മനുഷ്യഃ

ബുധൻ ഉപവേശനാവസ്ഥയിൽ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ സമസ്തഗുണ സമ്പുണ്ണനായിരിക്കും. പാപയോഗദൃഷ്ടിയോടു കൂടി നിന്നാൽ ഭരിദ്രനായിരിക്കും. ബന്ധു ക്ഷേത്രത്തിലോ, ഉച്ചത്തിലോ, സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ നിന്നാൽ ധനവാനായിരിക്കും.

3. വിദ്വാവിവേകരഹിതോ ഹിതതോയഹിനോ
മാനീജനോഭവതി ചന്ദ്രസുതേഷിപാണേന
പുത്രാലയ സുതകളത്രസുബേനഹീനഃ
കന്യാപുജോ നൃപതിഗേഹബുധോവരാമുഃ

ബുധന്നേത്രപാഞ്ചാവസ്ഥയിൽ നിന്നാൽ വിദ്വയില്ലാത്തവനും, വിവേകമില്ലാത്തവനും, സന്തോഷമില്ലാത്തവനും, ഗർവ്വിയും, ആവും. 5-ാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ഭാര്യാപുത്രസുഖം ഉ

ണ്ടാവുന്നതല്ല, പുത്രിമാരുണ്ടാകും. രാജസഭസ്സിൽ പണ്ഡിതനായിരിക്കും. വളരെ ശ്രുതിയുള്ള മറ്റൊരു പുരുഷനുമായിത്തീരും.

4. ഭാതാഭയാലുഖലു പുണ്യകർത്താ
വിക്കാസനേ ചന്ദ്രസുതേ മനുഷ്യഃ
അനേകവിദ്വാങ്ങ്ഗവ പാരഗന്താ
വിവേക പുണ്യഃചലഗർവ്ഹന്താ

ബുധൻ പ്രകാശവസ്ഥയിലിരുന്നാൽ ജാതകൻ ഭാതാവും, ഭയാലുവും, പുണ്യകർമ്മങ്ങളെ ചെയ്യുന്നവനും, [നാനാവിദ്യകളുടേയും കര കണ്ടവനും; വിവേകത്തോടു കൂടിയവനും, ചലനമാരുടെ ഗർവ്വത്തെ കളയുന്നവനുമായിരിക്കും.

5. ഗമനാ ഗമനേ ഭവതോ ഗമനേ
ബഹുധാ വസുധാ വസുധാധിപതഃ
ഭവന്തേച വിചിത്രമലം രമയാ
വിഭിന്നശ്ചജനഃ സമയേ നിതരം.

ബുധൻ ഗമനാ ഗമനാവസ്ഥകളിൽ നിന്നാൽ സഞ്ചാരശീലനായും, രാജാവിൽ നിന്നാർജ്ജിക്കപ്പെട്ട ധനത്തോടുകൂടിയവനും അവന്റെ ഗൃഹം മറ്റൊരാളിന്റെ ലീലാഗൃഹവുമായിരിക്കും. ബുധന്റെ ഗമനാ ഗമനാവസ്ഥകളിൽ സർവ്വത്ര ശ്രദ്ധിക്കുക.

6. സപദി വിഭിജനാനാ മുച്ചഭേജനകാലേ
സദസി ധനസമൃദ്ധി സ്തർവ്വദാ പുണ്യവൃദ്ധിഃ
ധനപതി സമതാവാഭാപതാ മന്ത്രിതാവാ
ഹരിഹര പദഭക്തിസ്സാതപികീ, മുകതിരഭാ.

ബുധൻ സഭാ പ്രവേശനാസരതിൽ തന്റെ ഉച്ചരാശിയിലിരുന്നാൽ ധനസമൃദ്ധിയും, പുണ്യവൃദ്ധിയും, കബേരനെപ്പോലെ ഐശ്വര്യമോ, രാജത്വമോ, മന്ത്രിത്വമോ ഇവയിൽ ഒന്നും വിഷ്ണുഭക്തിയും, ശിവഭക്തിയും, തത്പാതനവും ഫലങ്ങളാകുന്നു.

7. ആഗമെ ജനഷിജന്മിനായദം
ചന്ദ്രജേ ഭവതിഹീനസേവയാ
അത്മസിദ്ധിരപി പുത്രയുഗതാ
ബാലികാഭവതി മാനദായികാ.

ബുധൻ ആഗമാവസ്ഥയിലാണെങ്കിൽ ജാതകൻ നീച സേവകൊണ്ടു അത്മത്തെ സമ്പാദിക്കും. രണ്ടു സന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. അതിൽ ഒന്നു പുത്രിയും അവൾ ജാതകന് വലിയ മാനത്തെ നേടുന്നവളും സമൃദ്ധക്ഷണസമ്പന്നയുമായിരിക്കും.

8. ഭോജനേ ചന്ദ്രജേ ജന്മകാലേയദം.
ജന്മിനാ മത്സഹാനിസ്സദാ വാദതഃ
രാജഭീത്യാ കൃശതപം, ചലതപം, മതേ
രംഗസംഗരം ന ജായാ ന മായാസുഖം.

ബുധൻ ഭോജനാവസ്ഥയിൽ ആയാൽ വ്യവഹാരം നിമിത്തമുള്ള ദ്രവ്യനാശവും, രാജഭയം നിമിത്തമുള്ള ദോഷത്തിന് മെലിച്ചലും, ബുദ്ധിക്ക് സ്ഥിരമില്ലായ്മയും, ഭാര്യസുഖമോ മറ്റു ലൌകികസുഖമോ ഒട്ടാകുന്നതായ്കയും ഫലം.

9. നൃത്യലിപ്താഗതേ ചന്ദ്രജേ മാനവോ
മാനയാന പ്രവാളവ്രജൈസ്സന്ധുതഃ
മിത്രപത്രപ്രശാപൈസ്സഭാപണ്ഡിതഃ
പാപഭേദോരവാമാരതേർല്ലമ്പടഃ

ബുധൻ നൃത്യലിപ്താവസ്ഥയിൽ നിന്നാൽ മാനം, വാഹനം, രത്നം, ഇവകളോടു കൂടിയവനായിരിക്കും. ബന്ധുപുത്രന്മാരോടും, പ്രതാപത്തോടും കൂടിയവനും രാജസഭസ്സിൽ പണ്ഡിതനുമായിരിക്കും. പാപരാശിയിലാണ് നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ വേഷ്ഠാശ്രീലമ്പടനായിരിക്കും.

10. കൌതുകേ ചന്ദ്രജേ ജന്മകാലേനാ
മംഗദേശിതവിദ്യാനവിദ്യാ ഭവേൽ
സപ്തമേ നൈധനേ വാരവദ്ധപാരതിഃ
പുണ്യഭേദപുണ്യയുക്താ ജനിസ്സൽഗതിഃ

ബുധൻ കൈതുകാവസ്ഥയിൽ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ ജാതകൻ പ്രസിദ്ധനായകനാകും. ഏഴിലോ എട്ടിലോ നിന്നാൽ വേഗ്യാ ലബ്ധനായിത്തീരും. ഒമ്പതാം ഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ സൽഗതി കിട്ടും.

11. നിദ്രാശ്രിതം ചന്ദ്രസുതേന മുദ്രാ
സുഖംസഭാ വ്യാധിസമാധിയോഗഃ
സഹോത്ഥ വൈകല്യമനല്ലതാപോ
നിജേനവാദോ ധന മാന നാശഃ

ബുധൻ നിദ്രാവസ്ഥയിൽ നിന്നാൽ മുദ്രാസുഖവും. (അധികാരവലിപ്പം നാണുസിദ്ധി) വ്യാധികൊണ്ടുള്ള ആധിര്യം, ഭാതാക്കന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള അധികമായ സന്താപവും, സ്വജനങ്ങളായിട്ടുള്ള വ്യവഹാരം നിമിത്തം, മാനനഷ്ടവും, ധനനാശവും ഫലം. മുദ്രാസുഖം രാജമുദ്രനിമിത്തം ഉണ്ടാകുന്ന അധികാരം കൊണ്ടുള്ള സുഖം. മുദ്രിതലോരം=നാണു=ധനസുഖം.

ഇനി വ്യാഴത്തിന്റെ അവസ്ഥാഫലങ്ങളെ പറയുന്നു.

1. വചസാ മധിപേതജനഃ സമയേ
ശയേന ബലവാന്ധവി ഹീനരവഃ
അതിഗൗരവതഃ ചലദീപ്തഹന
സ്തതരാമരിഭീതിയുതോ മനജഃ.

വ്യാഴം ശയനാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചാൽ ജാതകൻ ബലവാൻ, മെല്ലെ സംസാരിക്കുന്നവൻ, ശരീരത്തിന് ഗൗരവം ഉണ്ടുള്ളവൻ, നീണ്ട താടിയെല്ലുള്ളവൻ, ശത്രുക്കളെ അധികമായി ഭയപ്പെടുന്നവനായി ഭവിക്കും.

2. ഉപവേശം ഗതവതിയഭിജീവേ
വാചാരോ ബഹു ഗദ്ഗ്വരീതഃ
ക്ഷോണീപതി രിപുജനവരതപ്തഃ
പദജംലാകരവ്രണയുതഃ.

വ്യാഴം ഉപവേശനാവസ്ഥയിൽ ആയാൽ ജാതകൻ വാ
ചാലനം, ബഹു ഗർഭിയും, രാജാവോ, രാജതുല്യനോ ആയും,
ശത്രുക്കളാൽ ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടവനായും, കാലിലും കയ്യിലും, പ്ര
ണങ്ങളോടു കൂടിയവനായും ഭവിക്കും.

3. നേത്രപാണൈശ്വര്യേ ദേവരാജാർച്ചിത
രോഗയുക്തോ വരോത്ഥശ്രീയാശോഭിതഃ
നീതിനൃപിയഃ കാമുകസ്സപ്തദാ
ഗൌരവണ്ണോ വിവണ്ണോത്ഭവപ്രീതിയുതഃ.

വ്യാഴം നേത്രപാണി അവസ്ഥയിൽ ഇരുന്നാൽ രോ
ഗിയും, ധനിയും, തേജസ്സില്ലാത്തവനും, ഗീതനൃത്തങ്ങ
ളിൽ പ്രിയമുള്ളവനും, കാമിയും, ഗൌരവണ്ണനും, ജാതികെട്ട
വനിൽ പ്രീതിയുള്ളവനുമായിരിക്കും. ഗൌരവണ്ണം എന്നാൽ
സ്വപ്നവണ്ണമാകുന്നു.

4. ഗുണാനാമാനന്ദം, വിമലസുഖകന്ദം വിതന്നതേ
സദാതേജഃപുഞ്ജം വ്രജപതിനികഞ്ജപ്രതിഗമം
പ്രകാശം ചേദമുച്ചൈ ഭൂതമുപഗതോവാസവന്ദുരഃ
ഗുരുതപഃലോകാനാം ധനപതിസമതപഃതന്ദ്രിതാം

വ്യാഴം പ്രകാശവസ്ഥയിലാണെങ്കിൽ സർവ്വഗുണങ്ങളെ
കൊണ്ടും ആനന്ദവും, സുഖാധിക്യവും, തേജസ്സും ശ്രീകൃഷ്ണനെ
പ്പോലെ, ഉപവനവിഹാരവും, എല്ലാ ജനങ്ങളിൽവെച്ചു ശ്രേ
ഷ്ഠതയും, കബേരനെപ്പോലെ ധനാനന്ദമാകും.

5. സാഹസീ ഭവതിമാനവസ്സദാ
മിത്രപത്രസുഖ പുരിതേന്ദുദാ
പണ്ഡിതോ വവിധവിത്ത്വമണ്ഡിതോ
വേദവിദ്യദിഗുരൈശ്വര്യമംഗതേ

വ്യാഴം ഗമനാവസ്ഥയിലാണെങ്കിൽ ജാതകൻ വിഷമ
കാല്പങ്ങളെ സാധിക്കുന്നവനായും, ബുദ്ധ്യപുത്രകളത്രാധികളെ

കൊണ്ടുള്ള സുഖത്തെ അനുഭവിക്കുന്നവനും, പണ്ഡിതനും, ധനവാനും വേദത്തെ നല്ലവണ്ണം പഠിച്ചവനുമായിരിക്കും.

6. ആഗമനേ ജനതാ വരജായാ,
യസ്യജനഃസമയേ ഹരിമായാ,
മുഞ്ചതിനാലമിഹാലയമലോ,
ദേവഗുരൗ പരിതഃപരിബലോ.

വ്യാഴം ആഗമനാവസ്ഥയിലാണെങ്കിൽ ജനരഞ്ജനതാ, നല്ലഭായ്യാ, ഇതുകൾ ഉണ്ടാവും. മഹാലക്ഷ്മി അവന്റെ ഭവനത്തെ ഒരിക്കലും വിടുന്നതല്ല. അവന്റെ ഭവനത്തിൽ ബന്ധനസ്ഥയോ എന്നു തോന്നും. ഹരിമായാ=മഹാലക്ഷ്മി

7. സുരതരസമവകതാശ്രമേകതാഫലാഗ്രഃ
സദസിസപതിപൂണ്ണോ വിത്തമാണിക്യയാനൈഃ
ഗജതുരഗരമാശ്വേഛ ദേവതാധീശപൂജ്യോ
ജനേഷി വിവിധവിദ്യാഗർവിതോ മാനവസ്സൗചാൽ.

വ്യാഴം സഭാപ്രവേശനാവസ്ഥയിൽ നിന്നാൽ സഭകളിൽ ബ്രഹ്മസ്തരിക്ക് സമമായ വക്താവായിരിക്കും, ധനം, രത്നം, വാഹനം, ഇതുകളെക്കൊണ്ടു ഭവനം നിറഞ്ഞിരിക്കും. ആന, കുതിര, തേര്, മുതലായ വാഹനങ്ങളുമുണ്ടായിരിക്കുകയും, വിവിധവിദ്യകൊണ്ടും, സമാധാനപ്പെടാത്തവനായും ഭവിക്കും. വിദ്യകൊണ്ടു ഗർവിതനായിരിക്കുമെന്നും അർത്ഥം.

8. നാനാവാഹനമാനയാനപടലീസൗഖ്യംഗുരാവാഗമേ
ഭൂത്യാപത്യകുളത്രമിത്രജസുഖം വിദ്യാനവിദ്യാഭവേൽ.
ക്ഷോണീപാലസമാനതാനവരതംചാതീവഹുദ്വാമതിഃ
കാവ്യാനന്ദരതിഃ സദാഹിതഗതിസ്സുവൃത്തമാനോനതിഃ

വ്യാഴം ആഗമനാവസ്ഥയിലാകുന്നുവെങ്കിൽ അനേകപ്രകാരത്തിലുള്ള വാഹനങ്ങളും, ഭൂത്യാപത്യകുളത്രബന്ധുക്കളെക്കൊണ്ടുള്ള സുഖവും, എതിരില്ലാത്ത വിദ്യയും, രാജതുല്യതയും, ബുദ്ധിഗുണവും, സാഹിത്യങ്ങളിലും, ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും രസവും, നല്ല

നടപ്പും, എല്ലാ ഇടങ്ങളിലും ബഹുമാനതയും, കീർത്തിയും ഉണ്ടാവും.

9. ഭോജനേ ഭവതി ദേവതാ ഗുരൗ
യസ്യ തസ്യ സതതം സുഭോജനം.
നൈവമുഞ്ചതിരമാലയം തദാ
വാജിവാരണ രഥൈശ്വര്യമണ്ഡിതം.

ഭോജനാവസ്ഥയിൽ വ്യാഴം നിന്നാൽ സുഖഭോജനമുണ്ടാവും. മഹാലക്ഷ്മി സ്വഭവനംവിട്ട് ഒരിക്കലും പോകില്ല. രഥതു രഥഗജാദികളെക്കൊണ്ടു ഭവനം എപ്പോഴും അലങ്കരിച്ചിരിക്കും.

10. നൃത്യലിപ്താഗതേ രാജമാനീയനീ
ദേവതാധീശധ്യേ സദാധർമ്മവിൽ
തന്ത്രവിജ്ഞോ ബുധൈർമ്മണ്ഡിതഃ
പണ്ഡിതഃ ശബ്ദവിദ്യാനവദ്വാഹിസദ്ഭോജനഃ

നൃത്യലിപ്താവസ്ഥയിൽ രാജമാന്യനായും, ധനവാനായും, ധർമ്മത്തെ അറിയുന്നവനായും, ശാസ്ത്രങ്ങളെ അറിഞ്ഞവനായും വിദ്വാന്മാരാൽ മാനിക്കപ്പെടുന്ന പണ്ഡിതനായും, വൈയാകരണനായും ഭവിക്കും.

11. കരുഹലീ സ കൌതുകേ മഹാധനീ ജനസ്സഭാ
നിജാനപയാബ്ദഭാസ്കരഃ കൃപാകലാധരസ്സുഖീ
നിലംബരാജപൂജിതേ സുതേനഭ്രൂനയേനവാ
യുതോമഹാബലീ ധരാധിപേന്ദ്രസത്ത്വപണ്ഡിതഃ

ബ്രഹ്മസ്തതിയുടെ കൌതുകാവസ്ഥയിൽ കൌതുകത്തെ (വിനോദങ്ങളായ കാര്യങ്ങളെ) ജനിപ്പിക്കുന്നവനും, മഹാധനിയായും, സുഖിയായും, പുത്രന്മാരും, ഭ്രൂമിയും, വിനയവും ഉള്ളവനായും, ബലവാനായും, രാജസദസ്സിനെ അലങ്കരിക്കുന്നവനായും ഭവിക്കും.

12. ഗുരൗ നിദ്രാഗതേ യസ്യ
മുഖ്യാ സർവ്വകർമ്മണി
ദരിദ്രതാ പരിക്രാന്തം
ഭവനം പുണ്യവജ്ജിതം.

ഗുരു നിദ്രാവസ്ഥയിൽ ആയാൽ എല്ലാ കർമ്മത്തിലും അറിവില്ലായ്മയും, ഭരിദ്വയം, പുണ്യവഞ്ചിതമായ ഭവനവും ഇതുകൾ ഉണ്ടാവും.

ഏവം ഗുരുഹലം സമാപ്തം.

ഇനി ശുക്രന്റെ പ്രത്യേകാവസ്ഥകളെ പറയുന്നു.

1. ജനോബധീയാനപിഭന്തരോഗീ
ഭൃഗൗമഹാരോഷസമനപിതസ്യാൽ
ധനനഹിനഃ ശയനം പ്രയാതേ
വാരാഽഗ്നാസംഗമലമ്പടശ്ച.

ശുക്രൻ ശയനാവസ്ഥയിലായാൽ ബലവാനും, ഭന്തരോഗമുള്ളവനും, കോപിയും, ഭരിദ്വയം, വേഷ്യാസ്രീസങ്കതനും ആയി ഭവിക്കും.

2. യദിഭവേദശനാ ഉപവേശനേ
നവമണിപ്രജകാഞ്ചനഭ്രൂഷണൈഃ
സുഖമജസ്രമരിക്ഷയ ആദരാ
ഭവനിപാദപിമാനസമുന്നതിഃ

ശുക്രന്റെ ഉപവേശനാവസ്ഥയിൽ രത്നലാഭവും, സ്വർണ്ണഭൂഷണലാഭവും, നിരന്തരസുഖവും, ശത്രുനാശവും, രാജമാന്യതയും ഫലമാകുന്നു.

3. നേത്രപാണിംഗതേ ലഗ്നഗേഹേകവൈ
സപ്തമേ മാനഭേയസ്യതസ്യഗ്രവം
നേത്രപാന്തോ ധനാനാമലഞ്ചാസ്യഭേ
വാസശാലാ വിശാലാഭവേത്സർവ്വദാ.

ശുക്രന്റെ നേത്രപാണാവസ്ഥയിൽ ലഗ്നത്തിലൊ, ഏഴിലൊ, പത്തിലൊ നിന്നാൽ നേത്രങ്ങൾക്ക് കാഴ്ചയില്ലാതാകും; മറ്റുള്ള ഭാവങ്ങളിൽനിന്നാൽ ധനസമൃദ്ധിയും, വിശാലമായ ഭവനവും സദാ ഉണ്ടായിരിക്കും.

4. സ്വാഭാഭേദം തുംഗഭേദം മിത്രഭേദം ഭാഗ്യഭേദം
തുംഗമാതംഗലീലാകലാപീജനം
ഭൂപതേസ്തേഽഹ്വേ പ്രകാശംഗതേ
കാവ്യവിദ്യാകലാകൌതുകീഗീതവിൽ.

ശൂകൻ പ്രകാശാവസ്ഥയിൽ സ്വപക്ഷേത്രത്തിലോ, (ഏടവം, തുലാം) ഉച്ചത്തിലോ, (മീനം) ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിലോ നിന്നാൽ വലിയ ഗജങ്ങളുടെ കളികൾ കണ്ടു് ആനന്ദിക്കുന്നവനും (അത്ര അധികം ആനകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നർത്ഥം) രാജതുല്യനും, കവിയും, സാഹിത്യപ്രിയനും, സംഗീതം അഭ്യസിച്ചവനുമായിരിക്കും.

5. ഗമനേ ജനനേ ശൂകേ തസ്യമാതാനജീവതി
അധിയോഗോ വിധോഗശ്ച ജനാനാമഭിഭീതിതഃ

ശൂകൻ ഗമനാവസ്ഥയിലാണെങ്കിൽ അവന്റെ അമ്മ ജീവിച്ചിരിക്കയില്ല. ശത്രുക്കൾ നിമിത്തം ഭയം ചിലപ്പോൾ ഉണ്ടാകുകയും, ചിലപ്പോൾ ഇല്ലാതാകുകയും ചെയ്യും. അല്ലെങ്കിൽ: ശത്രുഭയം നിമിത്തം അധികം ജനങ്ങളോടുകൂടി വസിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിഷ്ഠനപ്രദേശത്തുചെന്ന് ഒറ്റയായി വസിക്കുകയോ ചെയ്യും.

6. ആഗമനം ഭൂതപുത്രേ ഗതവതിവിത്തേശ്ചരോമനജഃ
സതുതീർത്ഥഭ്രമശാലീ നിത്യോത്സാഹികരാംബ്രിരോഗീവ.

ആഗമനാവസ്ഥയിൽ ശൂകൻ വിപ്ലവോൾ ജനിച്ചവൻ വലിയ ധനവാനും, തീർത്ഥാടനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനും, സദാ ഉത്സാഹശീലനും, കയ്യിലും, കാലിലും രോഗമുള്ളവനുമായിരിക്കും.

7. അനായാസേനാലംസപദിമഹസായാരിസഹസാ
പ്രഗൽഭ്യതപരാജ്ഞഃ സദസിഗുണവിജ്ഞഃകിലകവേഷ
സഭായായായാതേരിപുനിവഹ ഹന്താധനപതേഃ
സമതപംവാ ദന്താവളതുരഗഗന്താനരവരഃ

ശുക്രന്റെ സഭാപ്രവേശാവസ്ഥയിൽ ജാതകൻ മഹത്വമുള്ളവനായും, തേജസ്പിയായും ഭവിക്കും; അഥവാ വിചാരിക്കാത്തവിധം ബലവാനായും, സമർത്ഥനായും ഭവിക്കും; രാജസഭസ്സിൽ മേധാവിയായിത്തീരും; ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിക്കുന്നവനായും, കമ്പേരന്നു തുല്യമായ ധനവാനായും, ഗജതുരഗാഭിവാഹനങ്ങളോടുകൂടിയവനായും ഭവിക്കും. എല്ലാംകൊണ്ടും ഒരു പുരുഷശ്രേഷ്ഠനായിരിക്കും.

8. ആഗമേ ഭാഗ്ദ്വേനാനാഗമോ ജന്മിനാ
മർത്ഥരാശേരരാതേരതീവക്ഷതിഃ
പുത്രപാതോനിപാതേ ജനാനാമപി
വ്യാധിഭീതിഃ പ്രിയാഭോഗഹാനിഭീവേൽ.

ശുക്രന്റെ ആഗമാവസ്ഥയിൽ ധനാഗമമുണ്ടാകില്ല; ശത്രുനിമിത്തം നഷ്ടം സംഭവിക്കും; പുത്രഭീഷമുണ്ടാകും; രോഗഭയവും, ഭാര്യാവിരഹവും സംഭവിക്കും.

9. ക്ഷയാതരോ വ്യാധിനിപീഡതസ്ത്വ
ദനേകധാരാതിഭയാർദ്രിതശ്ച
കവേര യഥാഭോജനഗേയവത്യാം
മഹാധനീ പണ്ഡിത മണ്ഡിതശ്ച

ശുക്രന്റെ ഭോജനാവസ്ഥയിൽ പട്ടിണികൊണ്ടു കഷ്ടവും, വ്യാധികൊണ്ടു ഭീഷവും, ശത്രുവിനെക്കൊണ്ടു ഭയവും ഉണ്ടാകും; എന്നാൽ ഏഴാം ഭാവത്തിലാണ് നിലകുന്നത് എങ്കിൽ മഹാധനവാനും, വിഭവമാർക്ക് ഭൂഷണവുമായിരിക്കും.

10. കാഠ്യവിദ്വാനവദ്വാ ച ഹൃദ്യാമതിഃ
സർവാന്തൃപിപ്ലാഗതേ ഭാഗ്ദ്വേ
ശംഖവീണാമൃദംഗാദിഗാന്ധവനി
ബ്രാഹ്മണൈഃ പുണ്യമേതസ്യ വിത്തോന്നതിഃ

ശുക്രൻ നൃത്യവിപ്ലാവസ്ഥയിൽ നിന്നാൽ ജാതകൻ സാഹിത്യവിദ്വയിൽ സമർത്ഥനും, വീണാമേണമൃദംഗങ്ങളോടുകൂടി

യ സംഗീതമേളങ്ങളിൽ രസിക്കുന്നവനും, (സംഗീതത്തിൽ നി
പുണനും) ധനവാനും ആയിത്തീരും.

11. കെഴുതുകഭവനം ഗതവതിശുക്രേ
ശക്രേശതപം സദസി മഹത്വം
ഏളാ വിളാ ഭവതി ച പുംസഃ
പത്മാനിവസതി പത്മോദരതഃ

ശുക്രന്റെ കെഴുതുകാവസ്ഥയിൽ ഇത്രനോടു തുല്യമായ
ഐശ്വര്യവും, സദസ്സുകളിൽ വാളാടവംകൊണ്ട് ശ്രേഷ്ഠതയും,
വൈഭവ്യവും ഉണ്ടാകും. മഹാലക്ഷ്മി പത്മത്തെ വിട്ട് അവ
നിൽ (അവന്റെ ഭവനത്തിൽ) നിവാസം ചെയ്യും.

12. പരസേവാരതോനിത്യം, നിദ്രാമുപഗതേകവൈ
പരനിദ്രാപരോവീരോ, വാചാലോ ഭ്രമതേമഹീം.

ശുക്രൻ നിദ്രാവസ്ഥയിലായാൽ ജാതകൻ അന്യനെ സേ
വിച്ചു കഴിയുന്നവനും, പരനിദ്രചെയ്യുന്നവനും, വാചാലനും,
രാജ്യസഞ്ചാരം സഭാ ചെയ്യുന്നവനുമായിരിക്കും.

ഇനി ശനിയുടെ പ്രത്യേകാവസ്ഥകളെ പറയുന്നു.

1. ക്ഷുൽപിപാസാപരിക്രാനോ വിശ്രാന്തസ്തയനേശനൈ
വയസിപ്രഥമേരോഗീ തതോ ഭാഗ്യവതാംവരഃ

ശനിയുടെ ശയനാവസ്ഥയിൽ സഭാ ക്ഷുത്തുകൊണ്ടും, ഭാ
ഹംകൊണ്ടും പരവശനായിരിക്കും; ആലസ്യം അധികമായിരി
ക്കും; ചെറുപ്പകാലങ്ങളിൽ രോഗവും, പ്രായകാലത്തിൽ ഭാഗ്യ
വാതമായിരിക്കും.

2. ഭാനോസ്സതേപാദപവേശനസേമ
കരാളകാരാതി ജനാനതപ്തഃ
അപായശാപീ ചല ഭദ്രമാലീ
നരോഭിമാനീ നൃപഭണ്ഡയുക്തഃ

ശനി ഉപഘവശനാവസ്ഥയിലായിരുന്നാൽ വലിയ ശത്രുവിനാൽ ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടവനായും, കഷ്ടങ്ങളെ അനുഭവിക്കുന്നവനായും, ശരീരത്തിൽ ക്ഷുഭദങ്ങളോടുകൂടിയവനായും, അഭിമാനിയായും രാജഭണ്ഡനം അനുഭവിക്കേണ്ടവനായും ഭവിക്കും.

3. നയനചാണി ഗതേ രവിനന്ദനേ
പരമയാ രമയാ പരയായുതഃ
തുപതിതോഹിതതോമതിതോഷകൃദ്
ബഹുകലാകപിതോ വിമലോക്തികൃൽ

നേത്രചാണി അവസ്ഥയിൽ ശനി നിന്നാൽ വലിയ സമ്പത്തുള്ളവനായിരിക്കും; അഥവാ, വളരെ സൗന്ദര്യമുള്ള ഭാര്യയോടുകൂടിയവനായിരിക്കും എന്നും അർത്ഥം കല്പിക്കാം. രാജാവിന്റെ പ്രസാദം ഹേതുവായിട്ട് എപ്പോഴും സന്തോഷമുണ്ടായിരിക്കും; അനേകം കലാവിദ്യകളിൽ സമർത്ഥനായിരിക്കും; പരിശുദ്ധമായ വാണിവിചാരസത്തോടുകൂടിയവനായിരിക്കും.

4. നാനാഗുണഗ്രാമധനായിശാലീ
സദാനരോ ബുദ്ധിവിനോദമാലീ
പ്രകാശനേ ഭാനുസുതേ സുഭാനഃ
കൃപാനരകേതാ ഹരപാദഭക്തഃ

ശനി പ്രകാശനാവസ്ഥയിൽ ആയാൽ ജാതകൻ നാനാഗുണങ്ങളോടുകൂടിയവനായും, സദാ (കാഘൃശാസ്രവാദങ്ങളെ കൊണ്ട്) ബുദ്ധിവിനോദത്തോടുകൂടിയവനും, സൗന്ദര്യംകൊണ്ടു പ്രകാശിക്കുന്നവനും, ദയകൊണ്ടും, സ്നേഹംകൊണ്ടും അലിവുള്ള മനസ്സോടുകൂടിയനും, ശിവഭക്തിയുള്ളവനുമായിരിക്കും.

5. മഹാധനീ നന്ദന നന്ദിതന്യാ
ഭവാപകാരി രിപുഭൂമിഹാരി
ഗമേശനൈ പണ്ഡിതരാജഭാവം
ധരാപതേ രായതനേപ്രയാതി

ശനിയുടെ ഗമനാവസ്ഥയിൽ ജാതകൻ മഹാധനവാനായും, പുത്രസുഖത്തെ അനുഭവിക്കുന്നവനായും, പാപകർമ്മത്തെ ചെയ്യാത്തവനായും, ശത്രുക്കളുടെ ഭൂമിയെ അപഹരിക്കുന്നവനായും, വിദ്വാന്മാരുടെ നായകനായി രാജസഭസ്സിനെ അലങ്കരിക്കുന്നവനായും ഇരിക്കും.

6. ആഗമനേ പദഗമ ഭയയുക്തഃ
പുത്രകുന്ദത്ര സുവേനവിമുക്തഃ
ഭാനസുത ഭൂമതേ ഭൂവിനിത്യം
ദീനമനാഹിയദാശ്രയഭാവം

ശനി ആഗമാവസ്ഥയിൽ നിന്നാൽ പാദരോഗിയായും, ഭയമുള്ളവനായും, പുത്രന്മാരെക്കൊണ്ടും, ഭാര്യമാരെക്കൊണ്ടുമുള്ള സുഖമില്ലാത്തവനായും, ദൈന്യഭാവത്തോടെ രാജ്യസഞ്ചാരം ചെയ്യുന്നവനായും ഭവിക്കും. മരണാശ്രയം (യാത്ര) കാര്യമായിട്ടുണ്ടായിരിക്കും എന്നൊരു പക്ഷം.

7. രത്നാവലീ കാഞ്ചനമൗഢികീകാനാം
വ്രതേനനിത്യം വ്രജതി പ്രമോദം
സഭാഗതേ ഭാന സുതേ നിതാന്തം
നയേന പൃഷ്ണാ മനുജോ മഹേശ്വരഃ

ശനിയുടെ സഭാപ്രവേശാവസ്ഥയിൽ ജാതകൻ നവരത്ന ഖചിതമായ മാലകളെക്കൊണ്ടും, സുവർണ്ണഭരണങ്ങളെക്കൊണ്ടും, മുത്തുമാലകളെക്കൊണ്ടും ഉണ്ടാവാനിയുള്ള സന്തോഷത്തെ പ്രാപിക്കും. സഭാനയോപായത്തോടു കൂടിയവനും, തേജസ്സിയുമായിരിക്കും. നയംകൊണ്ട് നിറഞ്ഞവൻ എന്ന പദാർത്ഥം

8. ആഗമേ ഗമ സമാഗമോ നൃണാ
മഞ്ജബന്ധ തനയേയദാതദാ
മന്ദമേവ ഗമനം ധരാതലേ
യാചനാ വിരഹിതാ മതിസ്സഭാ

ശനിയുടെ ആഗമാവസ്ഥയിൽ ജാതകന് രോഗമുണ്ടാകും, മന്ദഗതിയായിരിക്കും. (അഥവാ ഈ ലോകത്തിൽ ഉന്നതി മെല്ലെ, മെല്ലെ യുണ്ടാകുകയുള്ളൂ, എന്നർത്ഥം) അന്യനോടു യാചിക്കുന്നതിൽ വലിയ അപമാനത്തെ വിചാരിച്ച് ഒരിക്കലും ആരോടും യാചിക്കുന്നതുമല്ല.

9. സംഗതേ ജനഷി ഭാസ നന്ദനേ
 ഭോജനേ ഭവതി ഭോജനം രസൈഃ
 സംയുതം നയനമന്ദതാജ്ഞതാ
 മോഹതാപപരിതാപിതാമതിഃ

ശനിയുടെ ഭോജനാവസ്ഥയിൽ ജാതകൻ ആറു രസങ്ങളോടുകൂടിയ ചതുർപ്പിധാഹാരങ്ങളെ അനുഭവിക്കും; നേത്രങ്ങൾക്കു കാഴ്ച കുറയും; ജ്ഞാനമില്ലാത്തവൻ അഥവാ വിദ്യയില്ലാത്തവനാകും; മോഹംകൊണ്ടും ദുഃഖംകൊണ്ടും ബുദ്ധിനാശംകൂടി സംഭവിക്കും;

10. നൃത്യലിപ്താ ഗതേ മന്ദേ ധർമ്മാത്മാ വിത്തപൂരിതഃ
 രാജപൂജ്യോ നരോധീരോ മഹാവീരോ രണാങ്കണേ.

ശനിയുടെ നൃത്യലിപ്താവസ്ഥയിൽ ജാതകൻ ധർമ്മനിരതനായും, ധനവാനായും, രാജപൂജ്യനായും, ധീരനായും, പോക്കളത്തിൽ 'മഹാവീര'നെന്ന പ്രസിദ്ധി നേടുന്നവനായും ഭവിക്കും.

11. ഭവതി കൌതുകഭാവമുപാഗതേ
 രവിസുതേ വസുധാ വസുപൂരിതഃ
 അതിസുഖീ സുമുഖീ സുഖപൂരിതഃ
 കവിതയാ മലയാ കലയാ നരഃ

ശനിയുടെ കൌതുകാവസ്ഥയിൽ ജാതകൻ ഭ്രൂപത്തുള്ളവനായും, ധനവാനായും, അതിസുഖിയായും ഭവിക്കും; സുന്ദരി മാരായ ഭാര്യമാരിൽനിന്നും പരമസുഖത്തെ അനുഭവിക്കും; കവിതപത്തിലും, സകല കലാവിദ്യകളിലും നിപുണനായും ഭവിക്കും.

12. നിദ്രാ ഗതേ വാസരനാഥപുത്രേ
ധനീ സഭാ ചാരതുമുഖൈരപേതഃ
പരാക്രമീ ചണ്ഡവിപക്ഷഹന്താ
സുവാദകാന്താ രതിരീതിവിമുക്തഃ

ശനിയുടെ നിദ്രാവസ്ഥയിൽ ജാതകൻ ധനവാനായും, സ
പുത്രങ്ങളോടുകൂടിയവനായും, പരാക്രമിയായും, കൂരന്മാരായ
ശത്രുക്കളെ നിഗ്രഹിക്കുന്നവനായും, സുന്ദരിമാരായ വേശ്യന്മാരി
കളോടുകൂടി രതിക്രീഡചെയ്യുന്നതിൽ നിപുണനായും ഭവിക്കും.

ഇനി രാഹുവിന്റെ പ്രത്യേകാവസ്ഥകളെ പറയുന്നു.

1. ഗഭാഗമോ ജന്മനി യസ്യ രാഹൗ
കേശാധികത്വം ശയനംപ്രയാതേ
വൃഷേതയുഗ്രേ ചിമകന്യകായാ
മജ്ജസമാജോ ധനധാന്യരാശഃ

രാഹുശയനാവസ്ഥയിൽ നിന്നാൽ അധികം ദുഃഖവും,
രോഗവൽനയുമുണ്ടാകും. ഏടവും, മിഥുനം, കന്നി, മേടം ഈ
രാശികളിൽ നിന്നാൽ ധനധാന്യ സമൃദ്ധിയുണ്ടാകും, ഈ നാലു
രാശികളെ ഒഴിച്ച് മറ്റു രാശികളിൽ രാഹു ദോഷത്തെ ചെ
യ്യുന്നു.

2. ഉപവേശനമിഹ ഗതവതി രാഹൗ
ഭദ്രം ഗണേന ജനഃ പരിതപ്തഃ
രാജസമാജയതോ ബഹുമാനീ
വിത്തസുഖേന സഭാ രഹിതസ്യാൽ

രാഹുവിന്റെ ഉപവേശനാവസ്ഥയിൽ ശരീരത്തിൽ ക
ഷ്ടഭേദങ്ങളെ കൊണ്ട് ഉപദ്രവമുണ്ടാകും, വളരെ അഭിമാനമു
ള്ളവനും, രാജസദസ്സനും, സഭാ പണത്തിന്നു മുട്ടുള്ളവനുമായി
രിക്കും.

3. നേത്രപാണാവതേ നേത്രേ ഭവതോ രോഗപീഡിതേഃ
ഋഷ്ടാശ്ചാരി ചൈതരണാം ഭയം, തസ്യധനക്ഷയഃ

രാഹുവിന്റെ നേത്രപാണാവസ്ഥയിൽ നേത്രരോഗവും, ഋഷ്ടമൃഗങ്ങളിൽ നിന്നും, ഗതുകളിൽ നിന്നും, കള്ളന്മാരിൽ നിന്നും ഭയവും, ധനനാശവും ഫലം.

4. പ്രകാശനേ ശുഭാസനസ്ഥിതികൃതിഃ ശുഭാഗ്നണം
ധനോന്നതി ശ്ലേണോന്നതിഃ സദാവിദാ മഗാമിഹ
ധരധിപാധികാരിതായശോലതാതതാഭവേ
ന്നവീന നീരദാകൃതി ദ്വിദേശതോമഹോന്നതിഃ

രാഹുവിന്റെ പ്രകാശനാവസ്ഥയിൽ “ശുഭാസനത്തിൽ ഇരുന്നാൽ (അതായത് മേടം; എടവം, മിഥുനം, കന്നി ഈ രാശികളിൽ ഒന്നിലിരുന്നാൽ എന്നർത്ഥം) ധനവർദ്ധനയും, ശുഭസമൃദ്ധിയും, പാണ്ഡിത്യവും, രാജ്യാധികാരവും, കീർത്തിയും ലഭിക്കും. ശരീരം കാർവണ്യമായിരിക്കും. പരദേശങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധിയുണ്ടായിരിക്കും. രാഹുവിന്റെ പ്രകാശനാവസ്ഥയിൽ എല്ലാ രാശിയിലും നന്നെന്നു ഒരുപക്ഷം പറയാം. അപ്ലോരം ശോഭനമായ ആസനത്തിൽ സ്ഥിതിയും, സത്കർമ്മത്തെ ചെയ്യുന്നവനും എന്നും മറ്റു അർത്ഥകല്പന ചെയ്യേണ്ടതുമാകുന്നു. പ്രകാശനാവസ്ഥ എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങൾക്കും എല്ലാ രാശിയിലും നല്ലതാകുന്നു.

5. ഗമനേ ച യദാരാഹൌ ബഹുസന്താനവാനരഃ
പണ്ഡിതോ ധനവാൻ ദാതാ രാജപുഷ്പോ നരോ ഭവേൽ

രാഹുവിന്റെ ഗമനാവസ്ഥയിൽ വളരെ സന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടാകും; ജാതകൻ പണ്ഡിതനും, ധനവാനും, ദാതാവും രാജപുഷ്പനുമായിത്തീരും.

6. രാഹവാഗമനേ ക്രോധീ സദാ ധീധനവഞ്ചിതഃ
കുടിഃ കൃപണഃ കാമീ നരോ ഭവതി സർവ്വധാ.

രാഹുവിന്റെ ആഗമനാവസ്ഥയിൽ ജാതകൻ ക്രോധി
യും, ബുദ്ധിയില്ലാത്തവനും, ധനമില്ലാത്തവനും, ചതിയനും, പി
ശുക്കനും, കാമിയുമായിരിക്കും; എല്ലാ വിധത്തിലും തുണമില്ലാ
ത്തവനായിരിക്കും.

7. സഭാഗതേ തഭാ രാഹൗ പണ്ഡിതഃ കൃപണോ നരഃ
നാനാഗുണപരിക്രാന്തോ വിത്തസൗഖ്യസമന്വിതഃ

രാഹുവിന്റെ സഭാപ്രവേശാവസ്ഥയിൽ ജാതകൻ പ
ണ്ഡിതനും, പിശുക്കനും, പല ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയവനും, ധന
വാനും, സുഖിയുമായിരിക്കും.

8. ചേദഗാവാഗമം യസ്യ യാതേ തഭാ
വ്യാകലം സഭാരാതിഭിത്യാ മഹൽ
ബന്ധു വാഭോ ജനാനാം നിപാതോ ഭവേ
ചിത്തഹാനിശ്ശാതം കൃശതപാ തഥാ.

രാഹുവിന്റെ ആഗമനാവസ്ഥയിൽ ജാതകന്റെ ശത്രുക്ക
ളിൽനിന്നുള്ള ഭയംകൊണ്ടധികകഷ്ടമനുഭവിക്കും. ബന്ധുക്കളാ
യി കലഹിക്കേണ്ടിവരും. (വ്യവഹാരം മുതലായതുണ്ടാക്കും); ഭു
വ്വനാശം വരും; ദുഷ്ടനെ പേർ ലഭിക്കും; ആധികൊണ്ട് ശ
രീരം മെലിഞ്ഞുപോകും.

9. ഭോജനേ ഭോജനേനാലം വികലോമനഭോഭവേൽ
മദബുദ്ധിഃ ക്രിയാഭീതഃ സ്ത്രീപുത്രസുഖവർജ്ജിതഃ

രാഹുവിന്റെ ഭോജനാവസ്ഥയിൽ ജാതകൻ അതിഭോ
ജനംകൊണ്ട് ശരീരബലമില്ലാത്തവനായി ഭവിക്കും; മദബു
ദ്ധിയായും, യാതൊരു കാര്യത്തേ നടത്തുവാനും ശേഷിയില്ലാ
തേയും ഭവിക്കും; (കാര്യങ്ങളിൽ ഏല്പെട്ടവൻ ഭയപ്പെടുന്നവ
നായിരിക്കും.) ഭാര്യപുത്രന്മാരുണ്ടാകില്ല.

10. ഇത്യലിസ്താഗതരാഹൗ മഹാവ്യാധിവിവർത്തനം
നേത്രരോഗം രിഃപാഭീതിർനയമുഷ്ണയോഗ്ദണ്ഡം.

രാഹുവിന്റെ നൃത്യലിപ്താവസ്ഥയിൽ രോഗവർദ്ധനയും, നേത്രരോഗവും, ശത്രുഭയവും, ധനക്ഷയവും, ധർമ്മനാശവും ഫലമാകുന്നു.

11. കൌതുകേചയദാരാഹ്മയസ്ഥാനഹീനോനരോഭവേൽ
പരദാരരതോനിത്യം പരവിത്താപഹാരകഃ

രാഹുവിന്റെ കൌതുകാവസ്ഥയിൽ സ്ഥാനഭ്രംശവും, പരസ്രീ സംസർഗ്ഗവും, പരസ്ഥാപഹരണവും ഫലമാകുന്നു.

12. നിദ്രാവസ്ഥാഗതേ രാഹ്മയേ നൃണാമയുതോ നരഃ

കാന്താ സന്താനവാൻ ധീരോ ഗർഭിതോ ബഹുവിത്തവാൻ

രാഹുവിന്റെ നിദ്രാവസ്ഥയിൽ ജാതകൻ സകല സഭിഗ്ദ ണങ്ങളുമുള്ളവനായിരിക്കും, ഭാര്യാപുത്രന്മാരോടും, ധീരതയോടും, ധനത്തോടും കൂടി ഗർഭിതനായിരിക്കും.

ഇനീ കേതുവിന്റെ പ്രത്യേകാവസ്ഥാ

ഫലങ്ങളെ പറയുന്നു.

1. മേഷേ വൃഷേഥവായുശ്വേ കന്യായാം ശയനം ഗതേ

കേതൗ ധനസമൃദ്ധിനു ഭന്യഭേ രോഗവർദ്ധനം

കേതു, മേടം, എടവം; മിഥുനം, കന്നി ഈ രാശികളിൽ ശയനാവസ്ഥയിൽ നിന്നാൽ ധനസമൃദ്ധിയും, മറ്റുള്ള രാശികളിൽ രോഗവർദ്ധനയും ഫലം.

2. ഉപവേശംഗതേ കേതൗ ഭദ്രരോഗവിവർദ്ധനം

അരിപ്രാത നൃപവ്യാള ചൈരശങ്കാ സമന്തതഃ

കേതുവിന്റെ ഉപവേശനാവസ്ഥയിൽ ഒരു മാതിരി കഷ്ടരോഗം പിടിപെടുകയും, അതു വർദ്ധിക്കുകയുംചെയ്യും. ശത്രു രാജാവ്, സഖ്യാ, ചോരൻ, ഇവരിൽനിന്ന് ഭയം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നിരിക്കും.

3. നേത്രപാണിം ഗതേ കേതൗ നേത്രരോഗവ്രജായതേ

ഏകസർപ്പാഭിഭീതിശ്ച തിപുരാജകലാഭവി.

വിത്തം വിനാശമാതാതി മതിശ്ച ചപരാഭവേൽ.

കേതുവിന്റെ നേത്രപാണ്ഡവസ്ഥയിൽ നേത്രരോഗവും, സ്പഷ്ടഭയവും ശതകളിൽനിന്നും, രാജാക്കന്മാരിൽനിന്നും ഭയവും, വിത്തനാശവും, ബുദ്ധിക്ക് സ്ഥിരമില്ലായ്മയും ഫലമാകുന്നു.

4. പ്രകാശനേത്രകേതയെ ധനധാന്യസമൃദ്ധി:

രാജമാനം യശോലാഭം വിദേശസൗഖ്യമാപ്തനായാൽ.

കേതുവിന്റെ പ്രകാശനാവസ്ഥയിൽ ധനധാന്യസമൃദ്ധിയും, രാജസമ്മാനവും, കീർത്തിയും, പരദേശങ്ങളിൽ സൗഖ്യവും ഫലം.

5. ഗമനേത്രയദാകേതയെ പുത്രസമ്പത്തിമാനാഃ

പണ്ഡിതരോ രാജമാനീച ധനേനപരിപൂരിതഃ

കേതുവിന്റെ ഗമനാവസ്ഥയിൽ പുത്രസമ്പത്തുള്ളവനും, പണ്ഡിതനും, രാജമാനനും, ധനവാൻമാകും.

6. കേതവാഗമനേദ്യമതിഃ ശ്രീരഹിതഃ പുമാൻ

കാമീധീയർമ്മഹീനശ്ച ജായതേക്രോധനഃ ശഃ

കേതുവിന്റെ ആഗമനാവസ്ഥയിൽ ഋഷ്യബുദ്ധിയും, നിർബന്ധം, കാമിയും, ബുദ്ധിശൂന്യനും, യാഗരഹിതനും, കോപിയും, ശഠനും ആയിത്തീരും.

7. സഭാവസ്ഥാഗതേകേതയെ വാചാലോബ്ധഗർഭിതഃ

കൃപണഃ ലബ്ധശ്ചൈവ ധൃത്തവിദ്വാവിശാരദഃ

കേതുവിന്റെ സഭാപ്രവേശനത്തിൽ വാചാലനും, വളരെ ഗർഭിയും, കൃപണനും, (ചിത്രകൻ) സൂക്ഷ്മാലനും, ധൃത്തനും ആയിത്തീരും.

8. ശഭാഗമേഭേവൽകേതുഃ കേതുസ്ത്വാൽ പാപകർമ്മണാം

ബന്ധുവാദരതോദ്യോ രിപരോഗനീചീധിതഃ

കേതുവിന്റെ ആഗമനാവസ്ഥയിൽ ജാതകൻ പാപകർമ്മങ്ങളുടെ വിജയസ്തംഭമായി (കൊടിയടയാളമായി) ഭവിക്കും; ബന്ധുക്കളായി സഭാ വ്യവഹരിക്കുന്നവനായും, ഋഷിനായും ഭവി

കും; ശത്രുക്കളാലും രോഗത്താലും നാശിതനായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

9. ഭോജനേതു ജനോനിത്വം ക്ഷയയാപരിപിഡിതഃ
ദരിദ്രോ രോഗസന്തപ്തഃ കേതേരുദ്രമതിമേദിനീം.

കേതുവിന്റെ ഭോജനാവസ്ഥയിൽ ജാതകൻ പട്ടിണിയും, ദാരിദ്ര്യവും, രോഗവും ഭിക്ഷാടനവും ഫലമാകുന്നു. കേതുവിന്റെ ഭോജനാവസ്ഥ എല്ലാറ്റിലുംവെച്ചു ചീത്തയാകുന്നു.

10. നൃത്യലിപ്തഗൗരതകേതേ വ്യാധിനാവികോഭവേൽ
ബുദ്ധ്ബുദ്ധക്ഷോഭരാധാർഷാധൃത്തോനത്ഥകരോനരഃ

കേതുവിന്റെ നൃത്യലിപ്താവസ്ഥയിൽ വ്യാധികൊണ്ടു ശരീരദുർബലതയും, കണ്ണിയിൽ ബുദ്ധ്ബുദ്ധം എന്ന രോഗവും, (അഥവാ പൊള്ളക്കണ്ണം) ഉണ്ടാകും; ദുഷ്ടകർമ്മത്തെ ചെയ്യുന്നവനും, ആയിരിക്കും.

11. കൌതുകീകൌതുകേതേ നടവാമാരതിപ്രിയഃ
സ്ഥാനഭൂദ്യോ ഭരാചാരോ ദരിദ്രോ ഭ്രമതേമതി.

കേതുവിന്റെ കൌതുകാവസ്ഥയിൽ ജാതകൻ നാട്ടുവിദ്യയിലും, സ്രീകളിലും, രതിക്രീഡയിലും പ്രിയമുള്ളവനായും, സ്ഥാനഭൂഷണനായും ഭവിക്കും; ഭരാചാരത്തോടുകൂടിയവനും, ദരിദ്രനും, ദേശസഞ്ചാരിയുമാകും.

12. നിദ്രാവസ്ഥാഗതേതേ യനധാത്വസുഖംമഹൽ
നാനാഗുണവിനോദേന കാലോഗപ്തജിഹ്വാനാം.

കേതുവിന്റെ നിദ്രാവസ്ഥയിൽ യനധാത്വസുഖലിംഗം കൊണ്ടു മഹാസുഖവും, പലേ വിനോദങ്ങളെക്കൊണ്ടും, ഗുണകർമ്മങ്ങളെക്കൊണ്ടും കാലക്ഷേപവും സംഭവിക്കും.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ശയനാഗ്രവസ്ഥാഫലം സമാപ്തം.

അദ്ധ്യായം. 11.

അനന്തരം ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബാഹ്യാഭ്രവസ്ഥകളെ പറയുന്നു.

1. ബാഹ്യാഭ്രസാം ശൈരസമേപ്രദിഷ്ട
സ്തതഃകമാന്ദാഹി യവാവവൃദ്ധഃ
മൃതക്രമാദേൽ ക്രമതഃ സമക്ഷേ
ബാഹ്യാഭ്രവസ്ഥാഃ കഥിതാഗ്രഹാണാം.

വിഷമരാശികളിൽ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു 1 മുതൽ 6 വരെ തീയതികളിൽ നിഷ്പ്രവോരം ബാഹ്യാഭ്രവസ്ഥയും; 7 മുതൽ 12 വരെ തിന്യതികളിൽ കൗമാരാവസ്ഥയും; 13 മുതൽ 18 വരെ യൗവനാവസ്ഥയും, 19 മുതൽ 24 വരെ വാൽകാവസ്ഥയും; 24 മുതൽ 30 വരെ മൃതാവസ്ഥയുമാകുന്നു.

ഏകാന്ത സമരാശിയിൽ നേരെ വിപരീതമാണ്. 1 മുതൽ 6 വരെ മൃതാവസ്ഥയും, 6 മുതൽ 12 വരെ വാൽകാവസ്ഥയും; 13 മുതൽ 18 വരെ യൗവനാവസ്ഥയും; 19 മുതൽ 24 വരെ കൗമാരാവസ്ഥയും; 24 മുതൽ 30 വരെ ബാഹ്യാഭ്രവസ്ഥയുമാകുന്നു.

2. ഫലന്തു കിഞ്ചിദി തനോതി ബാലഃ
ചാലം കമാരഃ പ്രാതേനപുംസാം
യുവാ സമഗ്രം ചചരോഥ വൃദ്ധഃ
ഫലഞ്ചഘോരം മരണം മൃതാപ്തഃ

ബാലഗ്രാഹം അല്പഫലത്തേയും, കമാരൻ പകുതി ബലത്തേയും യുവാവ് പൂർണ്ണഫലത്തേയും, വൃദ്ധൻ ദോഷഫലത്തേയും, മൃതൻ മൃത്യുവിനേയും കൊടുക്കും.

3. ഉച്ഛേദിപ്തഃ സ്വഭേദസ്വസ്ഥോമിത്രഭേദാക്ഷിതോഭവേൽ
ശാന്തശ്ലേ ഭവവസ്ത്രസ്ഥോഽതിശസ്തോഭീപ്തഭീധിതിഃ
4. ലുപ്തോസ്ത നീചഭേദിനഃ വിധിതഃ പാപശതഭേ
ഏവമേഷാനഭോഗാനാം ഭാവോഭീപ്താഭിഭേദതഃ
മേൽ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഭാവഭേദങ്ങളെ പറയുന്നു,

1. ഗ്രഹങ്ങൾ ഉച്ചത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ -- ഭീഷ്മങ്ങൾ.
2. സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ -- സ്വ സ്വങ്ങൾ.
3. ബന്ധക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ -- ഹർഷിതങ്ങൾ.
4. ശുഭക്ഷേത്രാംശങ്ങളിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ -- ശാന്തങ്ങൾ
5. ഉദയത്തിലാകുമ്പോൾ - ശസ്ത്രങ്ങൾ
6. അസ്തംഗതരായാൽ (മെഴുവെട്ടിൽ) -- ലുപ്തങ്ങൾ.
7. നീചരാശിയിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ -- ഭീനങ്ങൾ
8. ചാപനായ ശത്രുവിന്റെ ഗ്രഹത്തിൽ -- പീഡിതങ്ങൾ

ഇങ്ങിനെ 1 ഭീഷ്മ 2. സ്വസ്ഥ 3. ഹർഷിത 4 ശാന്ത 5 ശസ്ത്ര 6. ലുപ്ത 7. ഭീന 8. പീഡിത എന്ന ഗ്രഹങ്ങളുടെ എട്ടു ഭാവങ്ങൾക്ക് ഫലങ്ങളെ മേൽ പറയുന്നു. ഈ ഫലങ്ങളെല്ലാം അതതു ദശാകാലങ്ങളിൽ അനുഭവിക്കുന്നതാകുന്നു.

ഭീഷ്മഗ്രഹഫലം.

5. ഭീഷ്മമുദോമത്തഗജേന്ദ്രനാ
സദാരിഹന്താ വരതീർഥനാ
കാന്തോമനസ്വിനീതരം യശസ്വീ
പ്രഭീഷ്മവേഷോ മനുജോ മഹീപഃ.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഭീഷ്മഭാവത്തിൽ (ഉച്ചാവസ്ഥയിൽ) ജാതകൻ ഗർഭിതനും, മത്തഗജങ്ങളാകുന്ന വാഹനങ്ങളോടു കൂടിയവനും, സഭാ ശത്രുസഹാരത്തിൽ ജാഗരൂകനും, പുണ്യതീർഥത്തിൽ സ്നാനം ചെയ്യുന്നവനും, സുന്ദരനും, കീർത്തിമാനും, ബുദ്ധിമാനും, വേഷഭൂഷണങ്ങളെക്കൊണ്ട് തേജസ്സുള്ളവനും, രാജതുല്യനും ആയിത്തീരുന്നു.

സ്വസ്ഥഗ്രഹഫലം.

6. സ്വസ്ഥേ ഗുണാഗാരബലാത്മയാനാ
സ്വപാൽജകോ വൈരിവിനാശകത്താ
നരോച്ഛഭാരോ വാപുജിതസ്സച
ദിശാലകീർത്തിഃ കമനീയമുത്തിഃ

ഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്വസ്ഥാവസ്ഥയിൽ (സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ) നല്ല ഗ്രഹവും, ബലവും, അർത്ഥവും, വാഹനങ്ങളും

സമ്പാദിക്കുന്നവനായും, ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിക്കുന്നവനായും വളരെ ഔദാര്യമുള്ളവനായും, കീർത്തിമാനായും, സൗന്ദര്യമുള്ളവനായും ഭവിക്കും. (ബലം=ബന്ധുബലം, ശരീരബലം, സൈന്യബലം.)

8. ഹംഗിതേ ഭവതി ഹംഗിതസ്സഭാ
മിത്രപുത്രപരിപുരിതോമദാ
ധർമകൃന്മണിഗണേനമണ്ഡിതഃ
പരമദൈവവിചാകവിജ്ജനഃ

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഹംഗിതഭാവത്തിൽ (ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ) സഭാ സന്തോഷവും, പുത്രമിത്രസൗഖ്യവും, ധർമ്മാനുഷ്ഠാനവും, തത്സാമ്രാജ്യകാരങ്ങളും, പരമമായിരിക്കുന്ന ഭാഗ്യാനുഭവത്തിൽ അറിവും ഹലമലകരം.

8. ശാന്തേതിശാന്തോ യുവരാജരാജോ
ജനോമഹൈജാ ജനതാസമേതഃ
അനേകവിദ്യാമലഗദ്യപദ്യാ
ഭ്യാസാനുരക്തഃ ചലുവിത്തയുക്തഃ.

ഇദഗ്രഹങ്ങളുടെ രാശ്യംശങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹമാകുന്നു ശാന്തൻ. ഗ്രഹങ്ങളുടെ ശാന്തഭാവത്തിൽ ജാതകൻ ശാന്തനും, യുവരാജാവിനൊപ്പാലെയോ, രാജാവിനെപ്പോലെയോ മഹാതേജസ്വിയായി ഭവിക്കുകയുചെയ്യും; വളരെ ജനരഞ്ജനയുള്ളവനും, ഐല്യ വിദ്യയിലും സാമാന്യമായി അറിവുള്ളവനും, അനേകം ഗദ്യപദ്യകാവ്യങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നവനും, ധനവാനും ആയി ഭവിക്കും.

9. ശസ്ത്രേവിശേഷാഭിഭാഷാപ്രശസ്തഃ
പ്രശസ്തവേഷോ ഗതരോഗസംഘഃ
വിശാലമാലാലസീതോമലോക്ത്വാ
നരോന്തരാണാമധിപഃ പ്രധാനഃ

ഉദയാവസ്തയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളാണ് ശസ്തങ്ങൾ. ശസ്താവസ്തയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ജാതകൻ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ വെച്ച് പ്രശസ്തനായും, വിവിത്രാലങ്കാരങ്ങളാൽ ശോഭിക്കുന്ന വേഷത്തോടു കൂടിയവനായും, അന്യരാഗദ്യന്മാരായും, നല്ല രത്നമാലകൾ അണിയുന്നവനായും, നല്ല വാക്കുകൊണ്ട് ജനങ്ങളെ സ്വാധീനിച്ചു അവർക്കു വിപണനം, പ്രധാന പുരുഷനായും ഭവിക്കും.

10. ലുപ്തോ ലുപ്തോ ഗുണധർമ്മഭാവൈ
പ്രപീഡിതോഽരാതികലേനമർത്യഃ
ഭവേദിരകേതാ ഗദ ജാലയുക്തഃ
പ്രമാദശാലീ ചലുപാപമാലീ.

മെഴുത്തുള്ള ഗ്രഹമാണ് ലുപ്തഗ്രഹം. ഗ്രഹങ്ങളുടെ ലുപ്തഭാവത്തിൽ ജാതകൻ ഗുണമില്ലാത്തവനും, ലോഭിയും, ധർമ്മമില്ലാത്തവനും, ശത്രുക്കളിൽ നിന്നു ദുഃഖത്തെ അനുഭവിക്കുന്നവനും, ദോഷവ്യഭിയുള്ളവനും, പാപിയുമായിരിക്കും.

11. ദീനേട്ടതിദീനോമതിതോഷഹീനോ
ജനോജനേശാ ദിനിപീഡിതശ്ച
ഗുണേനഹീനഃ പരദാരലീനഃ
പരാത്ഥഹാരീ ചകുഭ്രമിചാരീ.

നീവരാശിയിൽനിന്നാൽ ഗ്രഹം ദീനൻ. ഗ്രഹദേവതയുടെ ദീനഭാവത്തിൽ ജാതകൻ അതിദീനനും, മനസ്സന്തോഷമില്ലാത്തവനും, രാജാവിന്റെ ദ്രോഹത്തെ അനുഭവിക്കുന്നവനും, ഗുണങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്തവനും, പരദാരസങ്കരനും, പരധനത്തെ പിടിച്ചുപറിക്കുന്നവനും, കത്സിത പ്രദേശങ്ങളിൽ ചെന്നുവസിക്കുന്നവനും അഥവാ സഞ്ചരിക്കുന്നവനും ആയിരിക്കും.

12. പീഡിതേ ഗദനിപീഡിതസ്തദാ
ചിന്തയാ ച പരയാ സമന്വിതഃ
വ്യഗ്രിതോബഹു മരോഽലതഃപുമാ
നാധിരോഗസഹിതോ വിശേഷതഃ

ശതക്ഷേത്രത്തിൽനില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം പീഡിതൻ. ഗ്രഹത്തിന്റെ പീഡിതാവസ്ഥയിൽ സദാ രോഗിയായും, ചിന്താകലനായും, ഭൂഖിതനായും, മദമോഹിതനായും, ആയിരും വ്യാധിയും അനുഭവിക്കുന്നവനായും ഭവിക്കും.

ഇനി മേൽ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഗർഭിതാഭിഭാവങ്ങളെയും, അതിനുള്ള ഫലങ്ങളെയും പറയുന്നു.

13. കോണേതുംഗഗൃഹേ ഗതോനിഗഭിതഃ

ഖേടസ്തദാ ഗർഭിതോ

മിത്രക്ഷേത്രസംയുതേപി മുഭിതോ

മിത്രേണയുക്തേക്ഷിതഃ

പത്രസ്ഥാനഗതോടഗ്രഭൗമരവിജാ

ക്തൈസ്തംയുതോലജിതഃ

പാപാരിഗ്രഹ വീക്ഷിതോഹരിരവിണാ

സംക്ഷോഭിതഃകീർത്തിതഃ

ഒരു ഗ്രഹം മൂലത്രികോണത്തിലൊ, ഉച്ചരാശിയിലൊ നിന്നാൽ ആ ഗ്രഹം 'ഗർഭിത'നാകുന്നു. ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിലൊ വ്യാഴത്തോടുകൂടിയൊ, ബന്ധുഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടികളോടുകൂടിയൊ നിന്നാൽ ആ ഗ്രഹം 'മുഭിത'നാകുന്നു. അഞ്ചാംഭാവത്തിലൊ, രാഹു, കജൻ, ശനി, സൂര്യൻ ഈ ഗ്രഹങ്ങളോടുകൂടിയൊ നിന്നാൽ ആ ഗ്രഹം "ലജിത"നാകുന്നു. പാപഗ്രഹങ്ങളുടെയൊ, ശത്രുഗ്രഹങ്ങളുടെയൊ, സൂര്യന്റെയോ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ആ ഗ്രഹം "ക്ഷോഭിത"നാകുന്നു.

14. യോഗമന്ദാരിയുതേക്ഷിതോടരിഭഗതഃ

ഖേടഃക്ഷയാപീഡിതഃ

യഃപാപാരിയുതേക്ഷിതോഽന്യഗ്രഹൈർഭ

ദ്രവ്യസൃഷ്ടയാതേതാംബുഭേ

ഗദ്യവേഷ്യാ മുദിതോദ ലജ്ജിത ഇതി
 പ്രക്ഷോഭിതഃ കീത്തിതോ
 വിദ്ഭിഭിസംക്ഷുധിതസ്തുഷാതതതുവേഷ്യാ
 ഭാവഗുരാനാമമീ.

ശത്രുഗ്രഹത്തിന്റെറയൊ, ശനിയുടെയൊ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടായാലും, ശത്രുക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നാലും ഗ്രഹം 'ക്ഷുധാപീഡിത'നാകുന്നു. പാപഗ്രഹങ്ങളുടെയും, ശത്രുഗ്രഹങ്ങളുടെയും യോഗദൃഷ്ടികൾ ഉണ്ടാകയും, ശുഭദൃഷ്ടിയില്ലാപെയിരിക്കയും ചെയ്താൽ ഗ്രഹം തൃഷിതനാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ആറുഭാവങ്ങളെ വിചാരിച്ചാൽ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

1. ഗദ്യഭാവം=സ്വന്തം മുദിതികോണത്തിലൊ, ഉച്ചത്തിലൊ നില്ക്കുന്നഗ്രഹത്തിനുള്ള ഭാവം.
2. മുദിതഭാവം=ബന്ധക്ഷേത്രത്തിലൊ, വ്യാഴത്തോടു കൂടിയൊ, ബന്ധ ഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടിയോടു കൂടിയൊ നിന്നാലുള്ള ഭാവം.
3. ലജ്ജിതഭാവം=രാഹു, കേതു, ശനി, സൂര്യൻ. ഇവരോടു കൂടി 5-ാം ഭാവത്തിൽ നിന്നാലുള്ള ഭാവം.
4. ക്ഷോഭിതഭാവം=പാപഗ്രഹങ്ങളുടെയൊ, ശത്രുഗ്രഹങ്ങളുടെയൊ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാലുള്ള ഭാവം.
5. ക്ഷുധാപീഡിതൻ=ശത്രുക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ശത്രുഗ്രഹത്തിന്റെറയും, ശനിയുടെയും ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാലുള്ള ഭാവം.
5. തൃഷിതഭാവം=പാപഗ്രഹങ്ങളുടെയും, ശത്രുഗ്രഹങ്ങളുടെയും യോഗദൃഷ്ടികൾ ഉണ്ടായിരിക്കയും, ശുഭനോരുടെ ദൃഷ്ടിയോഗങ്ങൾ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്താലുള്ള ഭാവം.

ഇങ്ങിനെ ആറു ഭാവഭേദങ്ങൾ ഗ്രഹഭേദങ്ങൾക്കുണ്ടു. അതിനുള്ള ഫലങ്ങളെ പ്രത്യേകം പറയുന്നു. ഈ ഫലങ്ങൾ അതതു ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദശകാലത്തനുഭവിക്കുന്നതാകുന്നു.

15. നവാലയാരമസുഖം, നൃപതപം
കലാപതപം വിദയാതിപുംസാം
മദാത്മലാഭം വ്യവഹാരവൃത്തി
ദശാവിശേഷാദിഹഗവിതസ്യ.

ഗദ്യീതഗ്രന്ഥശയിൽ നല്ല ചുഷ്പവാടിയെക്കൊണ്ടും, നല്ല ഭവനത്തെക്കൊണ്ടുമുള്ള സുഖവും, രാജ്യാധികാരവും, കലാവിദ്യകളിൽ നൈപുണ്യവും, സ്രീസുഖവും, ധനലാഭവും, വ്യവഹാരങ്ങളിൽ ജയവും മറ്റും ഫലങ്ങളാകുന്നു.

16. ഭവതിമുദിതപാകേ വാസശാലാവിശാലാ
വിമലവസനഭ്രൂഷാ ഭൂമിഃയാഷാസുസൗഖ്യം
സ്വജനജനവിലാസോ ഭൂമിപാഗാരവാസോ
രിപുനിവഹവിനാശോ ബുദ്ധിവിദ്യാവികാശഃ

മുദിതഗ്രന്ഥശയിൽ വിശാലമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളും, വിമലവസനഭ്രൂഷങ്ങളും, ഭൂമിലാഭവും, ഭാര്യാസുഖവും, ബന്ധുജനപ്രീതിയും, രാജസഭാ പ്രവേശവും, ശത്രുനാശവും, ബുദ്ധിക്കും, വിദ്യക്കും പ്രകാശവും ഫലങ്ങളാകുന്നു.

17. ദിശതിലജ്ജിതവേദശാ, വശാ
രതിവിഹമ, മതീവമതിക്ഷയം,
സുതഗഭാഗമനം, ഗമനംവൃഥാ,
കലികഥാഭിരുചിം നന്ദചിന്തഭേ.

ജ്ജിതഗ്രന്ഥശയിൽ ഭാര്യാവിരഹവും, മനോഭംഗവും, പത്രാരിഷ്ടവും, വൃഥാസഞ്ചാരവും, ചീത്തവസ്തുവസ്തുക്കളിൽ ഇഷ്ടവും, ശുഭമായതിലൊന്നിലും താല്പര്യമില്ലായ്മയും ഫലമാകുന്നു.

18. സംക്ഷോഭിതസ്യാപിദശാവിശേഷാ
ഭാരിദ്രൗജാതയമതീവകഷ്ടം,
കരോതി, വിത്തക്ഷയം, മംഗ്രിബാധാം,
ധനാപ്ലിബാധാമവനീശകോപാൽ.

ക്ഷോഭിതഗ്രഹദശയിൽ ഭാരിദ്ര്യഭൂഖവും, അതികൃഷ്ടവും, ധനനാശവും, പാദരോഗവും, രാജകോപകൊണ്ട് ധനാജ്ഞത്തിന് വിപ്ലവം ഫലം ആകുന്നു.

19. ക്ഷയിതഖഗദശായാം ശോകമോഹാഭിതാപഃ
പരിജനപരിതാപാദായിഭീതാകൃശത്വം
കലിരപിരിപുലോകൈരത്ഥാധാനരാണാം
മഖിലബലനിരോധോ, ബുദ്ധിരോധോവിശേഷാൽ.

ക്ഷയിതഗ്രഹത്തിന്റെ ദശയിൽ വ്യസനം, മനോമല ധ്വജം, മുതലായ ഉപദ്രവങ്ങളും, സംബന്ധികളുടെ രോഗാദിന ത്വങ്ങളും ഹേതുവായിട്ടും, ആധിക്യംകൊണ്ടും, ഭീതികൊണ്ടും ശരീരത്തിന് ചടപ്പം, കലഹവും, ശത്രുനിമിത്തമായി ധനനാശവും, ശരീര ദുർബലതയും, ബുദ്ധിക്ക് ക്ഷീണവും ഫലമാകുന്നു.

20. തൃഷിതഖഗദശായാം മംഗിനാമംഗമഭ്യേ
ഭവതിഗദവികാരഃ ക്ഷോഭാത്യാധികാരഃ
നിജനപരിവാദാ ദത്ഥഹാനിഃകൃശത്വം
ഖലകൃതപരിതപോ മാനഹാനിഃസദൈവ.

തൃഷിതഗ്രഹത്തിന്റെ ദശയിൽ സന്ധ്യക്കളിൽ രോഗവും, ഇഷ്ടകാര്യാധികാരവും, സ്വജനങ്ങളായിട്ടുള്ള വ്യവഹാരം നിമിത്തം ദ്രവ്യനാശവും, ശരീരത്തിനു കൃശത്വവും, ഭൂഷണമാരിൽനിന്നു ദ്രോഹവും, മാനഹാനിയും സദാ ഫലമാകുന്നു.

- [21. ക്ഷയിതക്ഷോഭിതോവാപി യത്രതിഷ്ഠതിതംബലാൽ
വിനാശയതി, പുഷ്ണാതി മുദിതോ ഗച്ഛിതോഗ്രഹഃ

ക്ഷയിതഗ്രഹവും, ക്ഷോഭിതഗ്രഹവും ഏതൊരുഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്നുവോ ആ ഭാവത്തെ നശിപ്പിക്കും; മുദിതഗ്രഹവും, ഗച്ഛിതഗ്രഹവും, നില്ക്കുന്ന ഭാവത്തെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുകയെ ചെയ്യുകയുണ്ടു്.

22. കർമ്മഭാവഗതോഽസ്യ ലജ്ജിതസ്തൃഷിതോവാപി
ക്ഷോഭിതക്ഷയിതോവാപി സദരിദ്രോഹരോഭവേൽ.

ലജ്ജിതനും, തൃഷിതനും, ക്ഷോഭിതനും, ക്ഷുധിതനും ക മ്മഭാവത്തിൽ (പത്താമേടത്തിൽ) നിന്നാൽ ജാതകൻ ദരിദ്ര്യ നാകും.

23. ലജ്ജിതഃപുത്രഭാവസ്ഥഃ പുത്രനാശകരോമതഃ

ക്ഷോഭിതസ്തുഷിതോയസ്യ സപ്തമേ സ്ത്രീനജീവതി

ലജ്ജിതഗ്രഹം 5-ാം ഭാവത്തിൽനിന്നാൽ പുത്രനുണ്ടാകി ല്ല; ഉണ്ടായാലും മരിച്ചുപോകും; ക്ഷോ ഭിതഗ്രഹവും ത്രിഷിതഗ്ര ഹവും 7-ാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ഭാര്യമരിക്കും.

ഇങ്ങിനെ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബാല്യാദ്യവസ്ഥാഫലവും

ഗദ്ഗിതാദി ഭാവഫലവും സമാപ്തം.

അദ്ധ്യായം 12.

മരകവിചാരാദ്ധ്യായം.

1. മരകഗ്രഹസംബന്ധാൽ പാപകർത്താശനിസ്തദാ-
തിശ്ശത്യഗ്രഹാൻസർപ്പാനിഹന്താഭവതിശ്രവം.

ശനി യമനായിട്ടുള്ള സംബന്ധം നിമിത്തം മരകഗ്രഹമാ കുന്നു. യമനും, ശനിയും സൂര്യന്റെ പുത്രന്മാരാണ്. അതുകൊ ണ്ടു ഏല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളിലും വെച്ചു മരണത്തിന് കാരണഭൂതനാ യ ഗ്രഹം ശനിയാകുന്നു. ഒരു ഗ്രഹത്തിന്റെയും ബലത്തേയും കൂട്ടാക്കാതെ പാപനായ ശനി മരണകർത്താവായിത്തീരുന്നു. ബലവാന്മാരായ ഗ്രഹങ്ങളെ ധിക്കരിച്ച് ശനി മൃതിയെ ഉ ണ്ടാക്കും.

2. ത്രികോണഭവനാധിപാശ്ശുഭഫലാസ്തസർപ്പഗ്രഹഃ
ത്രിവൈരിഭവഭാവപാഃ ഖലഫലാനിരുകതാബുധൈഃ
ഭവന്തിയദികേന്ദ്രപാഃ ശുഭവശാനശസ്താഗ്രണാ
മതീവതുഭോയകാഃ ഖലഖചാരിണോജന്മനി.

ത്രികോണങ്ങളായ 9-5 ഈ ഭാവങ്ങളുടെ ഭാവായിപന്മാർ ശുഭനാരം, ശുഭഫലങ്ങളെ കൊടുക്കുന്നവരും ആകുന്നു. കേന്ദ്രങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ ശുഭനാരാണയിൽ അവർ ശുഭഫലത്തെ കൊടുക്കുന്നില്ല. പാപഗ്രഹങ്ങളാണെങ്കിൽ അതിശുഭഫലത്തെ കൊടുക്കുന്നു. ശുഭനാരയുടെ കേന്ദ്രാധിപത്വം ഭോഷമായിട്ടാണ് കണ്ടുവരുന്നതും, പഠനയുവരുന്നതും. ഈ അഭിപ്രായം മാരകവിചാരത്തിൽ മുഖ്യമായിട്ട് ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

3. യദ്യദഭോഗവതോരാഹഃ കേതുശ്ചജനനേനേനാ

യദ്യദഭാവേശസംയുക്ത സ്തൽഫലം പ്രദിശേഭലം

രാഹവും, കേതുവും, ജനനസമയത്തിൽ ഏതേതുഭാവത്തിൽ ഇരിക്കുന്നുവോ, ഏതേതുഭാവായിപന്മാരോടു കൂടിയിരിക്കുന്നുവോ ആ ഭാവസംബന്ധമായ ഫലങ്ങളെ നിശ്ചയമായും കൊടുക്കും.

3. മന്ദജ്വൽ പാപസംയുക്തോ മാരകഗ്രഹയോഗതഃ

തിരസ്തൃത്യ ഗ്രഹാൻസർപ്പാൻ നിഹന്താ പാപകുദ്യതാ.

ശനി പാപയോഗത്തോടുകൂടി നിന്നാലും, ചിതീയസപ്തമാധിപന്മാരോടുകൂടി നിന്നാലും, അവയുടെ ദൃഷ്ടിയോഗത്തോടുകൂടി നിന്നാലും, മറ്റു ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഫലങ്ങളെ മുൻപുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്തെന്തെ ചെയ്യുന്നു.

5. അല്ലമദ്യമപ്യുണ്ണായഃ പ്രമാണമീഹയോഗജം

വിജ്ഞായ പ്രഥമം പുസാം തതോമാരകചിന്തനാ.

അല്പായുരോഗം, മദ്യായുരോഗം, ദീപായുരോഗം മുതലായ യോഗപ്രമാണങ്ങളെ നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചു അതെല്ലാം വേണ്ടപോലെ ചിന്തിച്ചതിനു ശേഷം മാത്രമേ മരണത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിപ്പാൻ പാടുള്ളൂ. ദീപായുരോഗമുള്ളവന്നു മദ്യായുസ്സിൽ മാരകദശ വന്നാൽ മരണം സംഭവിക്കുന്നതല്ല. അതുപോലെത്തന്നെ മദ്യായുസ്സിനു വേണ്ടുന്ന യോഗം പൂർണ്ണമാ

യിട്ടുള്ളവന്നു അല്പായുസ്സിന്റെ അവാധിയിൽ മരണത്തെ നി
 ണ്ണയിപ്പാൻ പാടുള്ളതല്ല. ഇങ്ങിനെ മരണകാലത്തെ ചിന്തി
 ക്കുന്നതു വളരെ സൂക്ഷിച്ചുവേണ്ടതാകുന്നു.

6. ചേദംഗപോ യദിരവേരരിരേവഹീനം
 പൂണ്ണം സുഹൃദ്യദി സമസ്തമമായുരാഹുഃ
 ബാലഗ്രഹോ ഹിതസമാധിപദേപിപൂണ്ണം
 മദ്യഞ്ച ഹീനമിഹ ജാതകതത്വവിജ്ഞാഃ

ലഗ്നാധിപൻ സൂര്യന്റെ ശത്രുവാണെങ്കിൽ അല്പായുസ്സും,
 ബന്ധുവാണെങ്കിൽ ദീർഘായുസ്സും, സമനാണെങ്കിൽ മദ്ധ്യായു
 സ്സം കിട്ടുന്നതാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, ലഗ്നാധിപൻ ശത്രുരാശിയി
 ൽ നിന്നാൽ അല്പായുസ്സും, മിത്രരാശിയിൽ നിന്നാൽ പൂണ്ണാ
 യുസ്സും, സമരാശിയിൽ നിന്നാൽ മദ്ധ്യായുസ്സും കിട്ടുന്നതായിരി
 ക്കും. ഈ പ്രമാണം ആയുർവിചാരത്തിൽ ഗുണഭോഷങ്ങളിൽ
 ഒന്നായി ഗണിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഗുണത്തേയും, ഭോഷത്തേയും
 വേർതിരിക്കുമ്പോൾ ഇതിലെ ഗുണത്തേയും, ഭോഷത്തേയും ഓ
 രോന്നു ഏടുക്കേണമെന്നർത്ഥം.

7. അഷ്ടമക്ഷം തൃതീയഞ്ചണ്ഡയൈരായുരഭാഹൃതം
 ദ്വിതീയം, സപ്തമസ്ഥാനം മാതൃകസ്ഥാനമുച്യതേ.

അഷ്ടമഭാവവും, മൂന്നാംഭാവവും, ആയുഃസ്ഥാനമാകുന്നു.
 രണ്ടും, ഏഴും ഭാവങ്ങൾ മാതൃക സ്ഥാനങ്ങളാകുന്നു. ഇവരണ്ടും
 മേൽപറഞ്ഞ ഭാവങ്ങളുടെ 12-ാം ഭാവങ്ങളാകുന്നു.

8. മാതൃകേശഭശാപാകേ മാതൃകസ്ഥസ്വപചിനഃ
 പാകേചാകയുജാപാകേ സംഭവേന്നിധനംഭിശേൽ.

മാതൃക പലാധിപഗ്രഹത്തിന്റെ ഭശയിലും, മാതൃക
 സ്ഥാനത്തിൽ നില്ക്കുന്ന പാപന്റെ ഭശയിലും, പാപയോഗമു
 ള്ള പാപന്റെ ഭശയിലും മരണം സംഭവിക്കും.

9. അസംഭവേവ്യയാധീശഭശായാം മരണം ഗുണാം
 അഭാവേവ്യഭാവേശ സംബന്ധിഗ്രഹഭൂതിഷു.

മാരകസ്ഥാനാധിപന്റെ ഭരണിൽ മരണം സംഭവിച്ചി-
ച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ധൃതാധിപഭരണിൽ മരണം സംഭവിക്കും. അ-
പ്രകാരവും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ധൃതേശന്റെ സംബന്ധമു-
ള്ള ഗ്രഹത്തിന്റെ ഭരണിലൊ, അപഹാരത്തിലോ മരണ-
മുണ്ടാകും.

10. തദഭാവേഷ്ടമശസ്ത്ര ഭരായാം നിധനം പുനഃ

ഔഷ്ഠാരാപതേഃ പാകേനിർദ്വ്യാണം കഥിതം ച യൈഃ

പൂർവ്വാന്തപ്രകാരം ഭവിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ അഷ്ടമേശന്റെ
ഭരണിലൊ, ഔഷ്ഠാരാധിപത്യമുള്ള ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഭരണിലൊ,
മരണം സംഭവിക്കും. വിപനക്ഷത്രാധിപത്വം, വധനക്ഷത്രാ-
ധിപത്വം മുതലായതാണ് ഔഷ്ഠാരാധിപത്വം.

മാരകവിചാരാജ്ഞായം സമാപ്തം.

അദ്ധ്യായം 13.

അ പൂർവ്വേഷ്ടയോഗങ്ങൾ .

രാജയോഗങ്ങൾ.

1. നവമഭാവപതിഷ്ഠനാലയേ
സുതപതിൻവമേയദിജന്മിനഃ
അതിവിചിത്രമണിപ്രജമണ്ഡിതോ
വസുമതിർദ്വിഭുതാംസനഃരാഗ്രജേൽ.

ഭാഗ്യാധിപൻ പൂർവ്വപുണ്യത്തിലും (5-ാംമേടത്തിലും),
പൂർവ്വപുണ്യനാഥൻ ഭാഗ്യത്തിലും (9-ാംമേടത്തിലും) പരിവർത്ത-
നമായിരുന്നാൻ വലിയ രാജയോഗമാകുന്നു. രത്നഭൂഷണങ്ങളും,
ഭൂമിപാദവും മറ്റും ധാരാളമുണ്ടാകും.

2. കർമ്മാധിശസ്ത്രസ്ഥാനേ സുതേശകർമ്മഗോയദാ
ത്രികോണപതിനാദൃഷ്ടാ രാജാഭവതിനിശ്ചിതം.

പത്താം ഭാവായിപനഞ്ചിലും, അഞ്ചാം ഭാവായിപൻ പത്തിലും നില്ക്കുമ്പോൾ 9-ാം ഭാവായിപന്റെ ദൃഷ്ടിയും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ വലിയ രാജയോഗമാകുന്നു.

3. രാജ്യേശാംഗപവാഹനേശസുതപായമ്ചാലയേസ്വാമിനാ സംയുക്തായദിവീക്ഷിതാശ്ചബഹിനോരാജാഭവേനാനവഃ പുത്രേശോധദിധമ്ചപേനസഹിതോലഗ്നാധിപേനാംഗശോ ഭൂഷോവാസാഹിതസ്സബേചിദശമേരാജാഭവേന്നിശ്ചയാൽ

ലഗ്നാൽ പത്താംഭാവത്തിന്റെ അധിപനോ. ലഗ്നാധിപനോ, നാലാം ഭാവത്തിന്റെ അധിപനോ, 5-ാം ഭാവായിപനോ, ബലതിൽ ഭാഗ്യാധിപനോടുകൂടി നില്ക്കുകയും, ബലത്തോടുകൂടിയിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ രാജയോഗമാകുന്നു. അഞ്ചാം ഭാവായിപന്റെ അധിപൻ ഭാഗ്യാധിപനോടും, ലഗ്നാധിപനോടുകൂടി ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാലും, പത്തിലോ, നാലിലോ ഭാഗ്യാധിപൻ നില്ക്കുമ്പോൾ ലഗ്നാധിപന്റെ ദൃഷ്ടിയോ, യോഗമൊ ഉണ്ടായിരുന്നാലും രാജയോഗമാകുന്നു.

4. യത്രകത്രാപികേന്ദ്രേശസ്ത്രികോണപതിനായുതഃ

സബലോമനജോരാജാ ദർബലോധനപോഭവേൽ.

കേന്ദ്രാധിപതികളിലൊരെയിലും, ത്രികോണപതികളിൽ ഒന്നിനോടുകൂടി യോജിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ രണ്ടു ഗ്രഹങ്ങൾക്കും ബലമുണ്ടെങ്കിൽ ജാതകൻ രാജാവാകും; ദർബ്ബലന്മാരാണെങ്കിൽ ധനവാനാകും.

5. പുണ്യസ്ഥാനേ നൃതക്ഷേത്രേ ദശമേ ഭൂതണായുതേ

പഞ്ചമസ്വാമിനാദൃഷ്ട രാജപുത്രോ നരാധിപഃ

നൃതക്ഷേത്രമായിരിക്കുന്ന 9-ാം ഭാവത്തിലോ, പത്താംഭാവത്തിലോ ലഗ്നാധിപൻ ശുക്രനോടുകൂടി നില്ക്കുമ്പോൾ അഞ്ചാം ഭാവായിപന്റെ ദൃഷ്ടികൂടിയുണ്ടെങ്കിൽ രാജയോഗമാകുന്നു. രാജപുത്രനാണെങ്കിൽ അവൻ വലിയ രാജാവാകും നിശ്ചയം.

ഇനി മേൽ ധനയോഗങ്ങളെ പറയുന്നു.

6. പഞ്ചമേ നിശ്ചേതുക്രേ ലാഭേരവിസുതേയദാ
ഭോക്താമണിസുവർണ്ണാ മധിപോജായതേഹണാം.
അഞ്ചാം ഭാവമായ ഏടവത്തിലൊ തുലത്തിലൊ ശുക്രൻ
നില്ക്കുമ്പോൾ ലാഭത്തിൽ ശനിയും നിന്നാൽ ധനസമൃദ്ധിയുണ്ടാകും;
രാജതുല്യനായും ഭവിക്കും; ജനതയുണ്ടാകും.
7. കർക്കടേകാലാനാഥേ പഞ്ചമേലാഭഭേദശതേ
നാനാധനസമൃദ്ധിസ്യാ മർദ്വലിശ്ചഭൂപതേ
അഞ്ചാം ഭാവമായ കർക്കടകത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുമ്പോൾ
ലാഭത്തിൽ ശനിയും നിന്നാൽ ധനസമൃദ്ധിക്ക് പുറമെ രാജഭാഗങ്ങളോടുകൂടിയവനും ആയിരിക്കും.
8. പഞ്ചമേതുമുഗേ കർക്കടേസമന്വേസ്യജനനി
ബുധലാഭാലയേതസ്യസർവ്വത്രഭവിനോനതിഃ
5-ാം ഭാവമായ മകരത്തിലൊ, കർക്കടകത്തിലൊ ശനി നില്ക്കുകയും,
ബുധൻ 11-ാം ഭാവത്തിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ സർവ്വപ്രകാരത്തിലും ധനസമൃദ്ധിയുണ്ടാകും.
9. പഞ്ചമേതുരവൈശ്വിംഭേ ലാഭേദേവതുരൈയദാ
വാഹനസപ്തർത്ഥാനാമധിപോജായതേ ക്ഷണാൽ
5-ാം ഭാവമായ ചിങ്ങത്തിൽ സൂര്യനും, ലാഭത്തിൽ വ്യാഴവും
നിന്നാൽ സ്വപ്നം, രത്നം, വാഹനം ഇവ ധാരാളമുണ്ടാകും.
10. പഞ്ചമേതതുരക്ഷേത്രേ സതുരൈയദിജനനി
ലഭഗാവിദുഭൂപതേ പൃഥ്വിപതിസമോനരഃ
ധന മീനങ്ങൾ 5-ാം ഭാവമായിരിക്കുമ്പോൾ അഞ്ചിൽ
തുരുനിന്ന് ചൊവ്വ ലാഭത്തിലും നിന്നാൽ ധനഃശാഗമാകുന്നു.
11. രവിക്ഷേത്രഗതഃപേന രവിണാസൂര്യതേസതി
തുരഭൈരയ തവാപി ധനാധിക്യം ദിനേ ദിന.
ചിങ്ങലഗ്നത്തിൽ സൂര്യനോടുകൂടി വ്യാഴവും ചൊവ്വയുംനിന്നാൽ ധനയോഗമാകുന്നു.

12. കർക്കേ ജന്മലഗ്നതു സചന്ദ്രയഭിജന്മനി

സംയുതേ ജീവഭൈരാമാദ്യോംസസദ്യോവിത്തപോഭവേൽ.

കർക്കലഗ്നത്തിൽ ചന്ദ്രനും, ചൊറ്റയും, വ്യാഴവുമുക്ടി നിന്നാൽ ധനയോഗമാകുന്നു. ചന്ദ്രലഗ്നമെന്നും പക്ഷാന്തരം.

13. കജക്ഷേത്രഗതേലഗ്നേ സഭൈരമേയസ്യജന്മനി

ശുക്രജ്ഞമന്ദസംയുക്തേ സധനേശസമോനരഃ

മേടമോ, വൃശ്ചികമോ ലഗ്നമായിരിക്കുമ്പോൾ അതിൽ ചൊറ്റ, ശനിസ്യശുക്രന്മാരോട് നിന്നാൽ കബേരൻ തുല്യമായ ധനവാനായിരിക്കും.

14. ഗുരുഭേ ഗുരുസംയുക്തേ ജന്മലഗ്ന ഗതേ സതി

ചന്ദ്രാംശാരയുതേയസ്യ തന്യചക്ഷുരചഞ്ചല.

മീനമോ, ധനുവോ ലഗ്നമായിരിക്കുമ്പോൾ വ്യാഴം കജനോടും ചന്ദ്രനോടും കൂടി നിന്നാൽ ജാതകൻ മരണാവരെ ഒരു പോലെ ധനവാനായിരിക്കും.

15. കന്യാമീധുനയോർല്ലഗ്നേ സബുധേയസ്യജന്മനി

സംയുതേ ശുക്രമന്ദാദ്യോം ദുഷ്ടേവാധനികോഭവേൽ.

കന്നിയോ, മിഥുനമോ ലഗ്നമായിരിക്കുമ്പോൾ ബുധൻ ശുക്രനോടും, ശനിയോടും കൂടി ലഗ്നത്തിൽനിന്നാലും, അവരുടെ ദുഷ്ടിയുണ്ടായിരുന്നാലും ധനയോഗമാകുന്നു.

16. ശുക്രരാശിഗതേലഗ്നേ സസിന്തേയഭിജന്മനി

ചന്ദ്രജാഭിരുജാദ്യോംതു യുതേ ദുഷ്ടേധനാധിപഃ

ഐടവമോ, തുലാമോ ലഗ്നമായിരിക്കുമ്പോൾ ശുക്രൻ ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുകയും, ബുധൻറയും, ശനിയുടേയും ദുഷ്ടിയൊ, യോഗമോ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ധനയോഗമാകുന്നു.

ഭാരിദ്രപ്രയോഗങ്ങളെ ഇനിമേൽ പറയുന്നു.

17. ത്രികോണപതിസംബന്ധീയോയോ വിത്തപ്രാദ ഗ്രഹഃ

സംബന്ധപുണ്യധീരെ യുതോധനാധിനാശകഃ

ധനത്തെ കൊടുക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ (ധനാധിപതി, ധനകാരകൻ, ധനത്തിൽനില്ക്കുന്ന ഗ്രന്ഥം) ഇവക്കു 5-ാം 9-ാം ഭാവാധിപന്മാരായിട്ടു സംബന്ധമൊ, 6-8-12 ഈ ഭാവാധിപന്മാരുടെ യോഗമോ ഉണ്ടായാൽ ജാതകൻ ദരിദ്രനാകും.

18. രിപുഭാവപതെത്തവഗ്നേ ഹനേശേരിപുഭാവഗ

മാരകസ്വാമിനാദൃഷ്ടേയുതേവാനിർന്നോ ഭവേൽ

ലഗ്നാധിപനാറിലും, ആറാം ഭാവാധിപൻ ലഗ്നത്തിലും നില്ക്കുകയും, അഷ്ടമാധിപന്റെ ദൃഷ്ടിയൊ യോഗമൊ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ദാരിദ്ര്യമനുഭവിക്കും.

19. ചന്ദ്രാഭിന്തോയദാപഗ്നേ ഹംഗപേനിധനാലയേ

മ രക്ഷേണ യുതേദൃഷ്ടേ നരോഭവതിനിർന്നം

സൂര്യ ചന്ദ്രന്മാർ ലഗ്നത്തിലൊ, ലഗ്നാധിപനാഷ്ടമത്തിലൊ അഷ്ടമാധിപന്റെ ദൃഷ്ടിയൊ യോഗമൊ ഉണ്ടെങ്കിൽ നിർന്നാകും.

20. യദംഗനാഥസ്രിക്ഭാവനാമൈ

യുക്തക്ഷിതഃ പാപയുതോഥവാസ്യാൽ

പുരുഷപരണാപി യുതേ ചിപഗ്നേ

ശുഭൈരദൃഷ്ടേ ചഭവേദൃണീസഃ

ലഗ്നാധിപൻ 6-8-12 ഈ ഭാവങ്ങളുടെ അധിപന്മാരോടുകൂടിയൊ, അവരുടെ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയൊ, പാപയാഗത്തോടുകൂടിയൊ ഇരുന്നാലും, അഞ്ചാം ഭാവാധിപനോടുകൂടി ലഗ്നത്തിൽ ശുഭദൃഷ്ടിയോടുകൂടാതെയിരുന്നാലും വചിയ കടക്കാനായിത്തീരും. കടംവെടിച്ചു ദരിദ്രനാകും.

21. അസ്താരിനീചത്രികഭാവകേവ

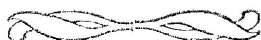
ലഗ്നേശപരോമോകേനാഥയുക്ത

ഭാഗ്യാധിപേവാഥശുഭൈരദൃഷ്ടേ

ഭവേദൃണീശോമനജേശപരോപി.

ലഗ്നേശപരൻ മൗഢ്യമൊ, നീവമൊ, ശത്രുക്കുരസ്ഥിതിയൊ ഉണ്ടെങ്കിൽ കടം വെടിക്കും. ആറുട്ടു ചന്ദ്രൻ എ

ന്ന ഭാവങ്ങളിൽ നില്ക്കുകയോ, അഭ്യുമാധിപന്റെ യോഗമൊ ട്ടുനിയൊ ഉണ്ടാകയോ, ഭാഗ്യാധിപന്റെയൊ, ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടേയൊ ട്ടുനി ഇല്ലാതെ വരികയൊ ചെയ്താൽ രാജാവായിരുന്നാൽകൂടി കടക്കാരനായിപ്പോകും.

അദ്ധ്യായം 14.

1-ാം ഭാവം (ലഗ്നഭാവം.)

1. അഷ്ടാരിവൃതയോഗേവ ണ്യ ലഗ്നസ്വാമീവലൈശ്ചതഃ സുഖംനിഹന്തിതന്യാശ്ര സർവ്വാഭാവേഷപയഃവിധിഃ

ലഗ്നാധിപൻ 6-8-12 ഈ ഭാവങ്ങളിൽ പാപയോഗത്തോടുകൂടി നിന്നാൽ ജാതകന് സുഖം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. എല്ലാ ഭാവങ്ങളെ നോന്നാമ്പിച്ചും ഈ വിധിയെ സാധാരണയായി എടുത്തുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

2. ലഗ്നപശ്ചിമരാശീരോ നീചസ്തചിപരാശിത;

വിനാസ്വക്ഷം ത്രികസ്ഥമേവേബലഹീനോഗ്രഹോഭവേൽ

ലഗ്നാധിപനും, ജന്മാധിപനും നീചത്തിലോ, ശത്രുക്കളത്രത്തിലോ, 6 8 12 ഈ ഭാവങ്ങൾ സ്വക്ഷേത്രങ്ങളല്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ അതിലൊന്നിലൊ നിന്നാൽ ബലഹീനന്മാരാകുന്നു. സ്വക്ഷത്രികങ്ങളിൽ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബലമുണ്ട്.

3. ഭൂസ്ഥാനഗതേയന്യ ചന്ദ്രലഗ്നേശ്വരോയദി

കാശ്ഛഃ ശഭഭയംനിത്യം വിതനോതിരിപൂഭയം.

ജന്മാധിപൻ (ചന്ദ്രലഗ്നാതിപൻ) ശത്രുനീചത്രികരാശികളിൽ നിന്നാൽ (ഭൂസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നാൽ) ശരീരത്തിന്നു മെലിച്ചിലും, രോഗഭയവും, ശത്രുവർണ്ഡം ഫലമാകുന്നു.

4. നിജോച്ചേനിജഭേ വക്ത്രേ സ്വകീയേ ലഗ്നഃ പയദി

ദീപ്തായസ്സുഖസംതൃപ്തോ ബാഹ്യാഭോഗീപ്രജായതേ.

ലഗ്നജന്മാധിപന്മാർ ഉച്ചസ്ഥനാഭം, സ്വഗ്രഹത്തിൽ നില്ക്കുന്നവരും, സ്വാവസ്തൃഭവേദ്യന്തോടുകൂടിയവരും ആയിരുന്നാൽ ഭീഷ്മാശ്വസ്തം, സുഖവും, ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു പുറമെ ബലവാനും, പ്രതാപം വിയുമായിത്തീരും. “സുഖസന്തുഷ്ടം” എന്ന പദം അധികം നന്നായിരിക്കും.

ഇനിമേൽ രണ്ടാം ഭാവമായ ധനഭാവത്തെ പറയുന്നു.

2-ാം ഭാവവിചാരം (ധനം)

5. ധനേശ്വര ശുഭസംയുക്തോദ്യോഗാ ശുഭശ്രീകേഭവേൽ സംബന്ധി ലഗ്നതാമേന നേത്രശോഭ പീഡനഭവേൽ.

രണ്ടാം ഭാവധിപൻ ശുഭകൂടാകൂടിയോ, ശുഭന്റെ അരിഭവം, ഏറ്റിഭവം, പന്ത്രണ്ടിഭവം നില്ക്കുകയും, ലഗ്നാധിപനായിട്ടു സംബന്ധമുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ജാതകൻ നേത്രരോഗമുണ്ടാകും.

6. ചന്ദ്രാഭിക്രമ ധനസ്ഥമുചേൽ നിശാസ്വനാമനജോഭവേൽ അർദ്ധഗ്നപകോടശശാഃ സുഖധിപതിനായുതാഃ

7. താതാഭിനാമ പ്രകർപ്പതി മന്ദതാ നേത്രശോഭവി ഉച്ചശോ നിജശോഭസ്ഥം ഗ്രഹോന്നൈവാത്രദോഷമൃൽ.

സൂര്യനും, ചന്ദ്രനും, രണ്ടാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ജാതകൻ നിശാസ്വനായി ഭവിക്കും സൂര്യനും, ലഗ്നാധിപനും രണ്ടാംഭാവധിപനും നാലാം ഭാവധിപനോടുകൂടിയിരുന്നാൽ അച്ഛനും, അമ്മക്കും കണ്ണിനു കാഴ്ച കറയും. എന്നാൽ സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ ഉച്ചത്തിലോ ആയിരുന്നാൽ ഈ ദോഷമുണ്ടാകുന്നതല്ല.

8. ഗുരുവാഗ്ഭവനാധീശശ്ച ത്രികസ്ഥാനനതൈയഭാ മൂകതാം കരുതോച്ഛവം പിതൃമാതൃഗൃഹേശ്വരഃ

9. താലോയുതസ്ത്രികസ്ഥാനേ തേഷാം മൂകതാമാഭിശേൽ ബലാബലവിശേഷേണ ജാതകജ്ഞേണവീശേഷതഃ

ഘാഴവും, രണ്ടാംഭാവധിപനുംകൂടി 6-8-12 ഈ ഭാവങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ നിന്നാൽ ജാതകന് മൂകതാ സംഭവിക്കും.

(മിണ്ടാൻവയ്യാതാകും) പിതൃസ്വമാനാധിപനോ, മാതൃസ്വമാനാധിപനോ, തൽക്കാലകന്മാരോ വ്യാഴത്തോടുകൂടി മേൽപറഞ്ഞ ത്രികസ്വമാനങ്ങളിൽനിന്നാൽ അവർക്ക് (മാതാപിതാക്കന്മാർക്ക്) മൃകതപത്തെ കല്പിക്കാം. ഇങ്ങിനെ ഹൃദയം പറയുമ്പോൾ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബലാബലങ്ങളെ നല്ലവണ്ണം ചിന്തിച്ച് പറയേണ്ടതാകുന്നു.

10. യനാധിപോ രാജാനന്ദനായഭാവോ
 സന്ധീയഭാതിശ്യാതിജനകാലോ
 രമാവിരാമാരാധയവാസിനീധാ
 നിജോദ്ധഗിത്രാലയഗോജനാനാം.

യനാധിപൻ 10-9-11 ഈ ഭാവങ്ങളിലോ അഥവാ, സ്വക്ഷേത്രം, ഉദ്യം, ബന്ധുക്ഷേത്രം ഈ രാശികളിലൊ നിന്നാൽ ലക്ഷ്മീവിവാസത്തോടുകൂടി സ്വഹൃദന്തരിൽ സർവ്വസുഖത്തോടുകൂടി വാസിക്കും.

മൂന്നാം ഭാവവിചാരം. (സഹോദരഭാവം)

11. സഹജേസഹജാധീശേ ഷഡ്വാദിത്യശേംഗിവാ

സഹജപിഥീശേഷേണ ഭ്രാതൃസ്തൃഗ്വൗനജായതേ

മൂന്നാം ഭാവത്തിൽ മൂന്നാം ഭാവധിപനിരുന്നാലും 6-8-12 ഈ ഭാവങ്ങളിൽ ഇരുന്നാലും ഭ്രാതൃസ്തൃഗ്വൗനജായതേ ഉണ്ടാകില്ല. സഹജഭാവത്തിൽ ഇരുന്നാൽ ഭ്രാതൃക്കന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നാലും അവരായിട്ട് യോജിപ്പും, രണ്ടിപ്പും ഉണ്ടാകില്ലെന്നു വിശേഷിപ്പും പറയേണ്ടതാകുന്നു.

12. സഹോതരഭാവോ ക്ഷയസാധാപൈശ

പാപാലയേവാ ഭവതോജനസ്യ

ഉൽപാദ്യസദ്യോനിരന്തഃസഹോതരോ

നിതീതിതജാതകരതപവിജ്ഞൈഃ

മൂന്നാംഭാവധിപനും ക്ഷയം പാപനോടുകൂടി പാപഗ്രഹത്തിൽ നിന്നാൽ ഉണ്ടായ സഹോദരന്മാർ മരിച്ചു പോകുമെന്നു ജാതകജ്ഞന്മാർ പറയുന്നു.

13. സ്രീഭാഷാസഹജാധിശഃശുഭോവാഥനിശാകരഃ

തത്രഗോഭിനീഭഭേണേ ഭ്രാന്തരപുരുഷഗ്രഹഃ

മൂന്നാംഭാവധിപൻ സ്രീഗ്രഹമാകയാ, ശുഭനും, ചന്ദ്രനും മൂന്നാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുകയാ ചെമ്പ്യാൽ സഹോദരിമാർ അധികമുണ്ടാകും; പുരുഷഗ്രഹമാണെങ്കിൽ സഹോദരന്മാർ ഉണ്ടാകും. പുരുഷഗ്രഹങ്ങളും, സ്രീഗ്രഹങ്ങളും മിത്രമായിട്ടു നില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ സഹോദരന്മാരും, സഹോദരിമാരും ഉണ്ടാകുമെന്നു അർത്ഥം സിദ്ധമാകുന്നു.

4-ാം ഭാവവിചാരം (സുഖം, വാഹനം, ഭവനം)

14. സുഖപതിസ്സുഖഗണ്യനാഥമയഗ്

ജനയതിപ്രബലമയമംഗിനാം

തികഴതോ വിപരീതമിഹാഭിഭിഃ

സുഖജനപതിഃരവതഥാബുധയഃ

നാലാം ഭാവധിപൻ ലഗ്നാധിപനോടുകൂടി 4-ാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ജാതകന് പ്രബലമായ ഗ്രഹം ഉണ്ടാകും. 6-8 സ്ഥാനങ്ങളായ 6-8-ആ ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാൽ വിപരീതഫലമാകുന്നു. ലഗ്നേശനും, ചന്ദ്രാത്മേശനും ഒരേ ഗ്രഹമായി സുഖാനത്തിൽ നിന്നാലും മുൻപറഞ്ഞ ഗുണമനുഭവിക്കും.

15. സുഖാധിശേഷജീവേസുഖനിവഹവിന്താഭൃഗുസുത

വിഭ്രഷാഭോഷാഗം പ്രവരതരഗാണാമപിബുധേ

അഗൗമന്ദേനീചോദ്ഭവസുഖമതേരേവദിനപേ

പിതുശ്ചന്ദ്രോമാതുഃക്ഷിതിനികരചിന്താക്ഷിതിസുതേ.

നാലാം ഭാവധിപൻ വ്യാഴമാണെങ്കിൽ സുഖാനഭവങ്ങളിൽ ഇല്ലാ വലിച്ചിരിക്കും; ശുഭനാണെങ്കിൽ ആഭരണം, അശ്വാഭിവാഹനം ഇവയിൽ ഭൂമായിരിക്കും; ബുധനായാലും അപ്രകാരംതന്നെ; ശനിയാ, രാഹുവോ ആണെങ്കിൽ നീപസംസർഗ്ഗം കൊണ്ടുള്ള സുഖത്തെ ആഗ്രഹിക്കും; സൂര്യനാണെങ്കിൽ അച്ഛൻ നിമിത്തം സുഖത്തേയും, ചന്ദ്രനാണെങ്കിൽ അമ്മനി

മിത്തം സുഖത്തേയും അനുഭവിക്കും; ചൊവ്വയാണെങ്കിൽ ഭൂമി സംബന്ധമായ (കൃഷി മുതലായത്) സുഖത്തെ ആഗ്രഹിക്കും.

16. ത്രികോണോവാഹനാധീശേ കേന്ദ്രോചഞ്ച സംയുതേ നിജോച്ഛാദിപഭേദേനും വാഹനം നൃതനഭഭേദേൽ.

നാലാംഭാവാധിപൻ ത്രികോണത്തിലൊ, കേന്ദ്രത്തിലൊ, തന്റെ ഉച്ഛരാശിയിലൊ ബലവാനായി നിന്നാൽ പുതിയമാ തിരി വാഹനങ്ങളെ സമ്പാദിച്ചു അതിൽ സഞ്ചരിക്കും.

5ാം ഭാവവിചാരം. (പുത്രഭാവം)

17. ലഗ്നാധീശേ കജക്ഷേത്രേ പുത്രഭാവപതാവരേ ത്രിയതേപ്രഥമാപത്യാ തതോപിനസുതോത്ഭവാഃ

ലഗ്നേശൻ കജക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ 5ാം ഭാവം ധിപൻ ആറിൽ നിന്നാൽ പ്രഥമസന്താനം ഉരിക്കും. പിന്നെ സന്താനമുണ്ടാകുന്നതുമല്ല.

18. ഷഡാദിത്രയേ നീചേ പുത്രേശോവാപസംയുതേ കാകവസ്ത്യാപതിസ്തത്ര കേതുചന്ദ്രസുതേയഭാ.

അഞ്ചാം ഭാവാധിപൻ 6-12ലൊ, നീചത്തിലൊ പ. പനോടുകൂടി നിന്നാൽ ഒരു സന്താനമെ ഉണ്ടാകുകയുള്ളു. പുത്രസ്ഥാനത്തിൽ കേതുവും ബുധനുംകൂടി നിന്നാലും ഏകസന്താനമായിരിക്കും. ഇതെല്ലാംകൂടി യോജിച്ചാൽ മാത്രമെ കാകവസ്ത്യാപതിത്വം ഉണ്ടാകയുള്ളൂ എന്നു പക്ഷാന്തരം.

കാകവസ്ത്യാ=ഒരു പുത്രനെ മാത്രം പ്രസവിച്ചവർ.

19. തദീശ നിചാകായത്ര പുത്രഭാവം നപശ്വതി തത്രൈവബുധമന്ദൈവാ കാകവസ്ത്യാപതിഭ്വേൽ.

അഞ്ചാം ഭാവാധിപൻ നീചനും പുത്രഭാവത്തെ നോക്കു തിരിക്കുകയും ആയിരിക്കുമ്പോൾ ശനിയൊ, ബുധനോ അഞ്ചിൽ നിന്നാലും ഒരു സന്താനമെ ഉണ്ടാകയുള്ളു.

20. ധർമ്മാധീശാംഗംഗാനീചേ സുതേശേയഭിജ്ഞനി കേതുജ്ഞൈപഞ്ചമേന്ത്യാതാം പുത്രം കശ്ചാഭിനിദ്രീശേൽ

ലഗ്നത്തിൽ 9-ാം ഭാവധിപൻ നീചനായും, 5-ാം ഭാവധിപൻ തന്റെ നീചത്തിലും, കേതുവും, ബുധനും അഞ്ചിലും കൂടി നിന്നാൽ പുത്രനങ്ങളാൽ പ്രായസപ്പെടേണ്ടിവരും.

21. പഞ്ചമാധിപതിഃ കേന്ദ്രത്രികോണവാഹുഭൈരവതഃ
തദാപുത്ര സുഖംസദ്യോ വിഭോമേനവിഭംബതഃ

അഞ്ചാം ഭാവധിപൻ കേന്ദ്രത്രികോണങ്ങളിൽ ശുഭഭിഷ്ടിശുഭയോഗത്തോടുകൂടിനിന്നാൽ ഭോഗത്തിൽ സന്താനമുണ്ടാകും. വിപരീതമായാൽ സന്താനമുണ്ടാവാൻ കാലതാമസമുണ്ടാകുന്നതുമാകുന്നു.

22. സന്താനഭവനാചീശോ ജന്മവന്നാധിപസ്തഥാ
നരരാശൌ തഥാപുത്രഃ സ്ത്രീശാശൌ കല്പകാഭവേൽ.

പുത്രഭാവധിപനും, ലഗ്നാധിപനും പക്ഷപ്പരാശിയിൽ നിന്നാൽ പുത്രന്മാരും, സ്ത്രീശാശിയിൽ നിന്നാൽ പുത്രിമാരും ഉണ്ടാകും.

6-ാംഭാവ വിധാരം (ശത്രു-രോഗം-കടം)

23. രോഗരോലനമോശസ്ത്വ നിഗതസ്വേമാപിജന്മനി
ബ്രഹ്മോഭയസ്തു സർവ്വാരോഗേ സചാലോനവൃണം ഭിശേൽ
ആറാം ഭാവധിപൻ ലഗ്നത്തിലൊ, അഷ്ടമത്തിലൊ നിന്നാൽ സർവ്വാരങ്ങളിലും വ്രണങ്ങളുണ്ടാകും. ചാലനോടുകൂടി നിന്നാൽ വ്രണങ്ങളുണ്ടാകുന്നതുമാകുന്നു.

24. ഏവം താരാഭിഭാവേശാസ്തന്തൽ കാരകസംയുതാഃ
ബ്രഹ്മഭിപയുതാശ്ചാലോപിഷധാഭിത്രയ ഭാവകഃ

25. തേഷാമപിബ്രഹ്മം വാല്യംജാതകമജഞ്ജഃ സുകോ
വിഭൈഃ
കാരകസ്വഭാവകാലൈ ബ്രഹ്മമാനന്തകം ഭിശേൽ

ഇപ്രകാരം പിത്രമാത്രപരാനാധിപന്മാർ കാരകന്മാരോടുകൂടി 6-ാംഭാവധിപന്റെ യോഗമുണ്ടാവാലും, 7, 8, ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാകും പിത്രശരീരങ്ങളിൽ വ്രണമുണ്ടാകും.

കമെന്നു പറയണം. കാരകഗ്രഹത്തിന്റെ ദശാകാലത്താണ് പ്രണം ഉണ്ടാകുക:

26. ശിരോദേശഭോസർമ്മുച പരിസര ശിതതരലം
ധരാസ്മനഃ കണ്ഠേ ജനയതിബുധോനാഭിനികടേ
തൃരന്നാസാമദ്ധ്യേ പദനയനയോരേവ ദൃഗുജഃ
ശരീരാഹ്ലഃ കേതുർബ്രണമുദംഭോഗേ ജനിതതാം

കാരകഗ്രഹത്തിന്റെ ദശാകാലത്താണ് പ്രണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുകയെന്നു പറഞ്ഞുവെല്ലാം; ഗ്രഹഭേദം കൊണ്ടു സ്ഥാനഭേദത്തെ കല്പിക്കുന്നു. കാരകഗ്രഹം സൂര്യനാണെങ്കിൽ ശിരസ്സിലും, ചന്ദ്രനാണെങ്കിൽ മുഖത്തിലും, കജനാണെങ്കിൽ കഴുത്തിലും, ബുധനാണെങ്കിൽ നാഭീസമീപത്തിലും, ഗുരുവാണെങ്കിൽ മുകുളിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലും, ശുക്രനാണെങ്കിൽ കാലിലും, കണ്ണിലും, ശനി, രാഹു, കേതു ഇവയാണെങ്കിൽ വരവിനും പ്രണങ്ങൾ സംഭവിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതാകുന്നു.

27. ലഗ്നേഃശാഖദിഭ്യമഭ്യോധയതോരോഗമുഖേജനിനാം
രോഗാഗാധിപതീയദാകജബുധനാരായിരിക്കുകയും
മന്ദനാധിയുതൈവ്യയസ്തതസ്തതിപ്രായോഗപോ
രാത്രിപോ
യുക്തോവാ തമസാധിതഞ്ച ശശിനാകഷ്ഠതദാശ്വാമളം.

ലഗ്നാധിപൻ കൗക്ഷേത്രത്തിൽ ബുധനോടുകൂടി നിന്നാൽ ജാതകന് രോഗം മുഖത്തായിരിക്കും. ലഗ്നാധിപനും, ഷഷ്ഠാധിപനും കജബുധനാരായിരിക്കുകയും, അവർ ചന്ദ്രനോടുകൂടിയൊ, രാഹുവിനോടുകൂടിയൊ, ശനിയോടുകൂടിയൊ നിന്നാൽ കഷ്ടസമാനമായ രോഗവും, ചന്ദ്രൻ രാഹുവിനോടുകൂടി ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ വെളുത്ത കഷ്ടവും; ശനിയോടുകൂടി ചന്ദ്രൻ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ കറുത്തകഷ്ടവും ഉണ്ടാകും.

7-ാം ഭാവവിപരം (ഭാസ്വ.)

28. പിനാസപക്ഷംകളത്രേശസ്രിക്വസ്ഥാനതതോയദി
രോഗിണ്ണിതയണീ ഭജേത തഥാതുഗപദംവിനാ

ഏഴാം ഭാവധിപൻ സ്വക്ഷേത്രത്തിലല്ലാതെയും, ഉച്ചത്തിലല്ലാതെയും 6 8-12 ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നാൽ രോഗിയായ ഭാര്യയെ ലഭിക്കും.

29. ജായാസ്ഥാനഗതേശ്ശക്തേ കാമീഭവതിമാനവഃ

പാപഭേദോപസംയുക്തേ കവേരനാരീസുഭോരധിതഃ

ശുക്രൻ 7 ൽ നിന്നാൽ ജാതകൻ വലിയ കാമിയായിരിക്കും. പാപക്ഷേത്രത്തിൽ പാപനോടു കൂടി നിന്നാൽ സ്രീസുഖം ഉണ്ടാകില്ല. പാപാന്തര സ്ഥിതിയും സ്രീസുഖമുണ്ടാക്കില്ലെന്നു ഹരിക്കാം.

30. ചതുർത്ഥമഹിഭാധീശേചഗ്നേ ലഗ്നാധിപേയദാ

കളത്രേവാ കടുബേവാ വൃഭിചാരിനരോഭവേൽ.

ഏഴാംഭാവധിപൻ 4-ാമെടത്തിലും, ലഗ്നാധിപൻ 7 ലൊ, 2-ലൊ, ലഗ്നത്തിലൊ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിലും നിന്നാൽ ജാതകൻ വൃഭിചാരിയായി ഭവിക്കും.

31. യാവന്തോതിയനേചോ നിജസ്വാമിസമീക്ഷിതഃ

താവന്തോപിവിവാഹഃസൃപ്രാണിനാകഥിതാബുധൈഃ

അഷ്ടമത്തിൽ അഷ്ടമാധിപദൃഷ്ടിയാടു കൂടി എത്ര ഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുന്നുണ്ടോ അത്ര വിവാഹങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നു വിഭാഗാർ പറയുന്നു.

32. ജായാധീശേനിജക്ഷേത്രേ, നിജോച്ചേകോണകണ്ടകേ

ശുഭഗ്രഹൈര്യുതേദൃഷ്ടേ വിവാഹസത്വരഭവേൽ.

കളത്രനാഥൻ സ്വക്ഷേത്രത്തിലൊ, ഉച്ചത്തിലൊ ആയി ത്രികോണത്തിലൊ, കേന്ദ്രത്തിലൊ നില്ക്കുകയും, ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടികൾ ഉണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്താൽ വേണ്ട കാലത്തിൽ വിവാഹം സംഭവിക്കും.

8-ാം ഭാവവിചാരം (ആയുസ്സ്)

33. അഷ്ടമാധിപതിഃപാപൈര്യുതോലഗ്നഗോപിചേൽ

കരോത്യുദ്ധായുഷം ജാതം ശുഭേക്ഷണവിവർജിതഃ

അഷ്ടമാധിപതിയൊ, ലംഗശരേ നാ പാപയോഗത്തോടു കൂടി ശുഭവീക്ഷണമില്ലാതെ നില്ക്കുന്നത് അഭായയുത്തോഗമാകുന്നു.

34. തമശ്ശനിഭ്യാം നിധനാഥിനാഥഃ

പാപൈശ്വര്യേണ ഹീനഫലസ്തഗോപിവാ
അല്ലായ്ക്കും ജാതകമേവസദ്യഃ
കരോതിനൈവോച്ഛ നിജക്ഷകശ്ചൈൽ

അഷ്ടമാധിപൻ രാഹുവിനോടും ശനിയോടും കൂടി നില്ക്കുകയൊ, മറ്റു പാപയോഗത്തോടുകൂടിയൊ, ബലമില്ലാതെ യൊ, മെഴുവ്യംഗതനായൊ നിന്നാൽ അഭായയുഷ്കരമായിരിക്കും. ഉച്ചത്തിലൊ, സ്വക്ഷേത്രത്തിലൊ ഇപ്രകാരം നിന്നാൽ ആയുർഭാവത്തിന്നു ദോഷമില്ല.

35. അഷ്ടമസ്ഥാനവൈയവനോനന്ദോനേന ജലയോഗതഃ
കരവാളാൽ കളഭേഷേന്ധയം മരണജപരതോ ബുധഃ.

36. ഗുരരത്രിഭോഷതഃ ശുഭഭൂഷധയാതൃഷ്ണാ ശന്നൈ
പരസ്ഥിരദിസ്വഭാവഃ പരദേശേ ഗൃഹേപഥി.

അഷ്ടമത്തിൽ, സൂര്യൻ നിന്നാൽ അഗ്നികൊണ്ടു മരിക്കും; ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ ജലത്തിൽ മരിക്കും; ക്ഷേൻ നിന്നാൽ ശത്രുക്കൊണ്ടു മരിക്കും; വ്യാഴം നിന്നാൽ ത്രിഭോഷകോപാകൊണ്ടു മരിക്കും; ശുക്രൻ നിന്നാൽ ആഹാരമില്ലാതെ മരിക്കും; ശനിയായാൽ ദാഹംകൊണ്ടു മരിക്കും; അഷ്ടമം പരരാശിയാണെങ്കിൽ പരദേശത്തിൽ മരിക്കും; സ്ഥിരരാശിയാണെങ്കിൽ സ്വഗൃഹത്തിൽ മരിക്കും; ഉഭയരാശിയാണെങ്കിൽ വഴിയിൽ കിടന്നു മരിക്കും.

37. കേന്ദ്രേകോണേഷ്ടമാധീശേ തുംഗാദിപദഗേതദാ
ദീപ്തായുരുദിതംപൂർവ്വേ വൃത്യയേ ഹീനമംഗിനാം.

അഷ്ടമാധിപൻ കേന്ദ്രങ്ങളിലൊ, ത്രികോണങ്ങളിലൊ, ഉച്ചത്തിലൊ, സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ നിന്നാൽ ദീപ്തായുസ്സായിരിക്കും. വിപരീതമായാൽ ഫലവും വിപരീതമായിരിക്കും.

9-ാം ഭാവവിചാരം. (ഭാഗ്യം)

38. ലഗ്നാഭിന്ദോസ്തവമഭവനം ഭാഗ്യമാഞ്ജ്യം പ്രതിഷ്ഠം
ഭാഗ്യംതസ്യാൽ പ്രഥമമസൃതസംവിചിന്ത്യം പ്രയത്നാൽ
യുക്തം ദൃഷ്ടം ജനനസമയേസപാമിനാസൈശ്വര്യേഭയേ
ജ്ജ്ഞോഭാഗ്യം പ്രസരതിവിധോരേ . ശൈശ്വര്യേഭവ.

ലഗ്നത്തിൽ നിന്നും ചന്ദ്രനിൽനിന്നും വെന്താം ഭാവം ഭി
ഗ്നമാണെന്നു ആശ്ചര്യമാർ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ
ദൈവജ്ഞന്മാർ ആദ്യം ഭാഗ്യത്തെക്കുറിച്ചാണ് ചിന്തിക്കേ
ണ്ടത്. ഈ ഭാവത്തെ ചിന്തിക്കുന്നത് നല്ലവണ്ണം ഉ
ജ്ജ്വലിച്ച് കൊണ്ട് (പ്രാണശക്തിയിൽ) വിചാരിക്കണം. മന
സ്സുകൊണ്ടും, ബുദ്ധിയിലും നല്ലവണ്ണം യത്നിച്ചു വിചാരം
ചെയ്യുന്നതെന്നു താല്പര്യം. ഭാഗ്യത്തിലേക്ക് ഭാഗ്യാധിപവീക്ഷ
ണവും, മറ്റു ഗുണഗ്രാഹങ്ങളുടെ വീക്ഷണവും ഉണ്ടെങ്കിൽ ശുദ്ധ
പക്ഷത്തിലെ ചന്ദ്രനെപ്പോലെ ഭാഗ്യം മിന്നുപ്രതി വലിച്ചുവ
രുന്നതാകുന്നു.

39. സഹോരഹപത്രാംഗതതോഗ്രാഹശ്ചേൽ
ഭാഗ്യംപ്രപശ്യേദ്ദിവാസവീര്യം
വിശ്വമാലിംഗഭു ഭാഗ്യശാലീ
പ്രസൂതികാലേയദിയസ്യജനോഃ

3-5-9 ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളുടെ നൈ
സർഗ്ഗികദൃഷ്ടി ഭാഗ്യഭാവത്തിലേക്കുണ്ടായിരുന്നാൽ ജാതകൻ വ
ളരെ ഭാഗ്യശാലിയും, സമ്പൽസമൃദ്ധിയുള്ളവനുമായി ഭവിക്കും.

40. നിജോച്ഛഭേ പുണ്യഹരേനഭോഗോ
ബലിജ്ജ്വാതിഷ്ണുതിജനകാലേ
സപുണ്യശാലീനവരതമാഹീ
ധരാധിപോരാജകലപ്രസൂതഃ

ബലവാനായ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രഹം തന്റെ ഉച്ചരാ
ശിയായ വെന്താം ഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്നവെങ്കിൽ ജാതകൻ വ

ജരേ പുണ്യവാനും; രത്നദ്രുഷണങ്ങളോടുകൂടിയവനും ആയിരിക്കും. രാജവംശത്തിൽ പിറന്നവനാണെങ്കിൽ രാജാവാകും.

41. ജീവജന്തുക്രാനവദേവബലിഹ്നഃ

സുതേശദൃഷ്ടായദിജന്തകാലേ

സംപുണ്യകർമ്മാഗ്രപതേരാമാത്യോ

ഗ്രാഹാലജ്ഞാനനരംശാലവർണ്ണഃ

വ്യാഴം, ബുധൻ, ശുക്രൻ ഇവർ നൈതാരംഭാവത്തിൽ ബലവാന്മാരായി നില്ക്കുകയും അഞ്ചാം ഭാവധിപന്റെ ദുഷ്ടി അവർഷണമായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ജാതകൻ പുണ്യകർമ്മങ്ങളെ ചെയ്യുന്നവനും, രാജമന്ത്രിയായും ഇരിക്കും. രാജകുലത്തിൽ ജനിച്ചവനാണെങ്കിൽ രാജാവാകും.

42. ഭാഗ്യഭാവധിപോനീചാശ്ചരിലുപ്ലവകരേസതി

അഭിശേഖരം തേജോവിഭാഗ്യാരീനാനരോഭഭവേൽ.

ഭാഗ്യധിപൻ നീചനോ, മൗഢശ്ലാമുള്ളവനോ ശത്രുക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നതോ, 6-ാം ഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്നവനോ ആയാൽ ഭാഗ്യാരീനായിത്തീരും.

10-ാം ഭാവധിപാരം. (കർമ്മം.)

43. കർമ്മഭാവധിപോനീചേ ബന്ധാഭിത്രയഗോചരിചാൽ

കരോതികർമ്മവൈകല്യം സ്വപാശ്വസ്വക്ഷപദവിനാ

കർമ്മധിപൻ നീചനാശാലും, 6-8-12 ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാലും കർമ്മശക്തിയുണ്ടായിരിക്കില്ല. ജാതകൻ വലിയ കാര്യങ്ങളെ ചെയ്യുന്നവനായിരിക്കില്ലെന്നതും. എന്നാൽ 6-8-12 സ്വക്ഷേത്രമോ, ഉല്പമോ ആയിരുന്നാൽ മേൽപറഞ്ഞ ഭോഷം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.

44. കർമ്മധിപോപേകേന്ദ്രനാരത്നലക്ഷണ

ബുധേയുദൃഷ്ടോസ്തബലേനരാണാം

തുരംഗമാതംഗനവാരംബാശ്ചി

ഭാവനീനാനായനസംയുതാനി.

കർമ്മാധിപൻ കേന്ദ്രങ്ങളിലൊ, ത്രികോണങ്ങളിലൊ നിന്നാൽ ഗജതുരഗവാഹനാദികളും, ധനധാന്യങ്ങളും, ചതുവസ്തുക്കളും ധാരാളം ജാതകനുള്ളാകും.

45. കർമ്മം കേന്ദ്രകോണസ്ഥോദ്യോദിഷ്ടോമാദിയജ്ഞാൽ കൂലായതനകർത്താവ ദേവതാധിപിപൂജകഃ

കർമ്മാധിപൻ കേന്ദ്രങ്ങളിലൊ, ത്രികോണങ്ങളിലൊ നിന്നാൽ ജാതകൻ ജ്യോതിഷാചാര്യനായ മുതലായ വൈദിക കർമ്മങ്ങളെ ചെയ്യുന്നവനായും, കൂലായതന്മാരെ നിർമ്മിക്കുന്നവനായും, ദേവന്മാരേയും, അതിഥികളേയും പൂജിക്കുന്നവനായും ഭവിക്കും. വേദശാസ്ത്രങ്ങളെ അനുസരിച്ച ശ്രേയസ്കരങ്ങളായ സർവ്വകർമ്മങ്ങളെ ചെയ്യുന്നവൻ എന്നർത്ഥം.

46. ലഗ്നാദിന്ദോർദശമഭവന്തേ ജനകാലേനരാണാ മാദിത്യാദ്യൈഃ കൂലായത ഉദിതാ ജീവികാലേചരേന്ദ്രൈഃ താതാത്മാഭിന്നീഭൂരിപൂകലന്വിതാപിണാൽ സഹോത്ഥാൽ പത്ന്യാഃ പുത്രാഭിജ്ഞാപവരൈഃ ജാതകജ്ഞൈവിശേഷാൽ.

ലഗ്നത്തിൽനിന്നോ, ചന്ദ്രനിഷ്ഠനിന്നോ, പത്താം ഭാവത്തിൽ ആദിത്യാദിഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ ജാതകന്മാർക്കുണ്ടാവാനിടയുള്ള ഉപജീവനമാർഗ്ഗത്തെ പറയുന്നു:- ആദിത്യൻ നിന്നാൽ അച്ഛന്റെ സ്വത്തുകൊണ്ടും, ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ അമ്മയുടെ സ്വത്തുകൊണ്ടും; കജനാണയിൽ ശത്രുക്കളിൽനിന്നും; ബുധനാണയിൽ ബന്ധുക്കളിൽനിന്നും; വ്യാഴമാണയിൽ സഹോദരന്മാരിൽനിന്നും; ശുക്രനാണയിൽ ഭാര്യയുടെ സ്വത്തുകൊണ്ടും; ശനിയാണയിൽ പുത്രന്മാരുടെ സഹായംകൊണ്ടും; ഉപജീവനമാർഗ്ഗമുണ്ടാകുന്നു. മേൽപറഞ്ഞവരെല്ലാം ജാതകന്റെ ഉപജീവനത്തിന്നു നിമിത്തകാരണമായിത്തീരുന്നതാണെന്നർത്ഥം.

47. രവിശീതകരാംഗകർമ്മഗാനാം
പതിവൃത്യാഭി ഹിതാനരസ്യവൃത്തിഃ
കനകോണ്ണതുണൈശ്ചയൈർദ്വിനേഃശ
കൃഷിദാരാംബുനമാത്രയാമുചമദ്രേ

മറെറായപ്രകാരം ഉപജീവനമാർഗ്ഗത്തെ പറയുന്നു. ജാതകത്തിൽ സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, കർക്കിടം ഈ മൂന്നു ഗ്രഹത്തിൽ ആരാണ് ബലവൻ എന്ന നോക്കി ആ ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ട് ഉപജീവനമാർഗ്ഗത്തെപറയാം. സൂര്യനാണെങ്കിൽ സ്വസ്തി, തൃണം, ധൈര്യം ഇത്യാദികളെ വിറ്റാടും, ചന്ദ്രനാണെങ്കിൽ കൃഷിയേയൊ, ഭാര്യയേയൊ, ജലത്തെയൊ (സമുദ്രജീവിതം മുതലായത) ആശ്രയിച്ചുള്ള ഉപജീവനം കഴിക്കേണ്ടതായി വരും.

48. അഗ്നിസാഹസവാനിധാതുശ്ചൈശ്വരഃ
ക്ഷിതിജ്ഞ. കാവ്യകലാകലാപഭോജൈ
ലവണലിജകാഞ്ചനനേഭാഭവൈർ
മണീശോഭൈശ്ചയൈഃ ക്രമാമുതാപ്താഃ.

കജനാണെങ്കിൽ അഗ്നിസാഹസകർമ്മങ്ങളെക്കൊണ്ടും, അഗ്നിയന്ത്രവേലകൊണ്ടും, ധാതുക്കളിൽനിന്ന് ലോഹാകർഷണം മുതലായ വേലകൊണ്ടും, ആയുധമുണ്ടാക്കി വില്പിക്കുകൊണ്ടും, ശസ്ത്രവിദ്യകൊണ്ടും, ബുധനാണെങ്കിൽ കലാവിദ്യകളെക്കൊണ്ടും, കാവ്യനാടക നിർമ്മാണങ്ങളെക്കൊണ്ടും, ഭൂഷണനിർമ്മാണത്തെക്കൊണ്ടും, വ്യാഴമാണെങ്കിൽ ഉല്പകുലപടം, ദേവദീപ്തിസേവ, ഗജവിക്രയം മുതലായതുകൊണ്ടും; ശുക്രനാണെങ്കിൽ രത്നങ്ങൾ, പശുക്കൾ, വെള്ളി മുതലായ സാധനങ്ങളെ കൊണ്ടു വ്യാപാരാദികൾ ചെയ്തും ഉപജീവിക്കും.

49. രവിജേത്രമഭാരതപതന്ത്യോ,
ദിനകർമ്മഭവാരതനാഗവൃത്തിഃ
ഹിതവൈരിനിജമിത്വംഗസംഭവ
ഹിതവൈരിസ്ഥവശാലനാപ്തിഭയൈഃ

ശനിയാണെങ്കിൽ ചുമട്ടെടുക്കുക മുതലായ ക്രമീകരണങ്ങൾ ഉപജീവിക്കണം. ശനി ബലവാനാണെങ്കിൽ ക്രമീകരിക്കേണ്ടതായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെതന്നെ കർമ്മാധിപൻ നില്ക്കുന്ന അംശകത്തിന്റെ നാഥനെ നോക്കിപ്പോൾ ജീവിതത്തെ കല്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു. മിത്രരാശ്യംശകത്തിലിരുന്നാൽ മിത്രപക്ഷത്തിൽനിന്നും, ശത്രുരാശ്യംശകത്തിൽ നിന്നാൽ ശത്രുപക്ഷത്തിൽനിന്നും, സ്വഭക്ഷ്യരാംശങ്ങളിലും, ഉപദ്രവംശങ്ങളിലും നിന്നാൽ സ്വയാജ്ജീവനാകൊണ്ടും ഉപജീവനം കഴിക്കും. ജീവിതത്തെ ഓരോ ജാതകത്തിലും പ്രത്യേകം നിണ്ണയിക്കത്തക്കതാകുന്നു.

11-ാം ഭാവവിചാരം (ലാഭം)

50. ലാഭേശോയദികേന്ദ്രേ ചോ, ലാഭാധിപ്തം പ്രജായതേ
 ചാഡാദിത്രയശനീവേ ലാഭോധാരം ഹ്വസാംസദാ
 ലാഭാധിപൻ കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നാൽ ലാഭം വരുത്തുവതും.
 6-8-12 ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാലും, നീചാധിപനായാലും ലാഭം ഉണ്ടാകില്ല.

51. ആദിത്യനയുതേക്ഷിതേ ഹൃദയംപ്രാപ്താലായേചൈവരതോ
 ലാഭോനിത്യമഥേന്ദ്ര നാഗജലപ്രോദ്ഭൂതവാമാജനൈഃ
 ഭൂപുത്രേണവിചിത്രയാനമണി ഭൂസ്വസ്തൃപ്രവാളാദിഭി
 ജ്ജനോശ്വരസുതേചശിശുവിവനാപ്താപാരയോരൈരലം
 പതിനൊന്നാംഭാവത്തിൽ ആദിത്യൻ നിവൃക്കയോ, വീക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്താൽ പാജാക്കുമ്മാരിൽനിന്നോ ചോരന്മാരിൽനിന്നോ ലാഭമുണ്ടാകും. ചൊവ്വയാക്കണത്തിൽ വിചിത്രവാഹനം, രത്നം, ഭൂമി, സ്വസ്തം, പവിഴം മുതലായതു നിമിത്തം ലാഭം ഉണ്ടാകും. ബുധനാണെങ്കിൽ ശില്പവിദ്യാ, വ്യാപാരം, ഐശ്വര്യപണി ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണം മുതലായവകൊണ്ടു ലാഭമുണ്ടാകും. ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബലംപോലെ ആധിത്യം.

52. ജീവേനാപിനരേശയജ്ഞഗജഭ്രജ്ഞാനക്രിയഭിസ്സിതേ
നാലംവാരവായുഗമാഗമഗുണ വ്യാഖ്യാനമുകതാഫലൈഃ
മന്ദേനാഹിഗജവൃജവൃസനഭൂനീപേന്ദ്രഃലാഹരവ്രജൈഃ
രിതമന്ദന്ത്രബാഹുഗ്രഹൈർഭിഹിതോ നാനാത്വമലാഭോ
ബുധൈഃ

ലാഭത്തിൽ വ്യാഴം നിന്നാൽ രാജാക്കന്മാരിൽനിന്നും, വൈദികകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടും, ഗജം, ഭൂമി, ജ്ഞാനം ഇവയെ കൊണ്ടും ലാഭം ഉണ്ടാകുന്നു. ശുക്രനാണെങ്കിൽ വേദഗ്രന്ഥികളെക്കൊണ്ടും, സഞ്ചാരംകൊണ്ടും, ഗുണഗുണപ്രസംഗംകൊണ്ടും, മുത്തുവ്യാപാരംകൊണ്ടും ലാഭമുണ്ടാകും. ശനിയാണെങ്കിൽ ആനക്കാരന്റെ വേലകൊണ്ടും, ചുട്ടുകുളികൊണ്ടും, നീലരത്നവ്യാപാരംകൊണ്ടും ലാഭമുണ്ടാകും. 11 ൽ അനേകഗ്രഹങ്ങൾ കൂടെങ്കിൽ അത്ത് ഘരങ്ങൾക്ക് വിവിധവിധം ലാഭങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു.

12 രാജാവിചാരം. (വൃത്തം).

53. ശുഭഗ്രഹാഃപ്രയശ്ചന്തി വൃത്തസ്ഥാവിപ്രലംധനം
വിപരീതംചലാജ്ഞോജ്ഞകാലേവിശേഷഃ

ശുഭന്മാർ വൃത്തത്തിൽനിന്നാൽ ധനം ധാരാളം ഉണ്ടാകും; പാപന്മാർ നിന്നാൽ ധനമുണ്ടാകില്ല. കടം വരുിക്കുകയും ചെയ്യും.

54. ക്ഷീണേനൂരന്ത്യഗോരന്ത്യ ര ിണാനാഹിതായഭി
തന്യവിത്തരരംഭോജാ കജേനാപിയുതേക്ഷിതഃ

വൃത്തത്തിൽ ക്ഷീണവക്രൻ സൂര്യനോടുകൂടി നില്ക്കയും, കജന്റെ ഭൂമിയൊ, ശ്വേതമൊ ഉണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്താൽ അദ്ദേഹൻ ഗണം രാജാവചാരിക്കും.

ശവവിചാരാജ്ഞായം സമപ്തം.

അദ്ധ്യായം 15.

ദശാഹലവിചാരാദ്ധ്യായം.

1. രസാആശം ശൈലാവസുവീധമിതാഭ്രപതിമിതാ
നവലാഃ ശൈലേലാ നഗപരിമിതാ വിശതിമിതാ
ര വാവിന്ദാവാരെ തമസിച ഗുരൗ ഭാനന്തനയേ
ബുധേ കേതൗ ശുക്രകൃമത ഉദിതാഃ പാകശരഭഃ

ഈ ശ്ലോകംകൊണ്ടു ഒരേരോ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദശാകാലവ
ർഷം ഇത്രയെന്നു പറയുന്നു. രസം=6; ആശം=10; ശൈലം=7
ഇങ്ങിനെ കണക്കു ഏടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതിന്റെ ക്രമം താ
ഴെ പറയുന്നു.

(1) ആഭിപ്തം=6 വർഷം.	(6) ശനി=19 വർഷം.
(2) ചന്ദ്രൻ=10 "	(7) ബുധൻ=17 "
(3) കജൻ=7 "	(8) കേതു=7 "
(4) രാഹുവിൻ=18 "	(9) ശുക്രൻ=20 "
(5) വ്യാഴൻ=16 "	ആതെ പരമായുസ്സ്=120 വർഷം.

2. കൃത്തികാദിസ്ത്രി രാവ്യം ദശാം വിശോത്തരീമതാ
അഷ്ടോത്തരീ നസംഗ്രാഹ്യാ മാർകാത്ഥംവിചക്ഷണൈഃ

ദശകളെ കണ്ടുപിടിച്ചു തീർപ്പുപ്പെടുത്തുന്നതു ജനിച്ച
നക്ഷത്രത്തെ അനുസരിച്ചാകുന്നു. അതിന്നു താഴെ പറവാൻ
ചോകുന്ന ക്രമം സാധാരണയായി സ്വീകരിച്ചുവരുന്നു.

(1) കാർത്തിക, ഉത്രം, ഉത്രാടം—സൂര്യദശ	6 വർഷം
(2) രോഹിണി, അർത്തം, തിരുവോണം—ചന്ദ്രദശ	10 "
(3) മകീരം, ചിത്ര, അവിട്ടം—കജദശ	7 "
(4) തിരുവാതിര, ചോതി, ചതയം—രാഹുദശ	18 "
(5) പുണർതം, വിശാഖം, പൂരോരട്ടാതി—വ്യാഴദശ	16 "
(6) പൂയം, അനിഴം, ഉത്രട്ടാതി—ശനിദശ	19 "

(7) ആയിച്ചം, കേട്ട, രേവതി—ബുധദശ	17	"
(8) അശ്വതി, മകം, മൂലം—കേളദശ	7	"
(9) ഭരണി, പൂരം, പൂരാടം—ശുക്രദശ	20	"
<hr/>		
പരമായുസ്സു	വർഷം 120.	

പരമായുസ്സു 108 വർഷം എന്നൊരു മതമുണ്ടു്. അതുപ്രകാരം ആദിത്യം=6; ചന്ദ്രൻ=15; ക്ഷണം=8; ബുധൻ=17, ശനികു=10; വ്യാഴത്തിന്നു=19; രാഹുവിന്നു=12; ശുക്രൻ=21; (ആകെ 108) ഇങ്ങിനെയാകുന്നു ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദശാകാലം. ഈ മതം കാരകമാരകവിചാരത്തിൽ വിചാരിച്ചാൽ സ്വീകരിക്കാറില്ല. കേരളത്തിലും ഉദ്ദേശാസമ്പ്രദായം അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഫലം ക്ഷണമത്രമാകുന്നു.

3. ഗതർക്കനാഡീ നിഹന്താ ദശാബ്ദൈ
 ഭുജഗന്ധാധ്യാ വിഹന്താ ഫലായത്
 വർഷാദികം ഭക്തമഹേന്ദ്രവീരൈഃ
 ഭാഗ്യം ദശാബ്ദാന്തരീതം നിരൂക്തം.

ഈ ശ്ലോകത്തിൻ ദശകളെ വരുത്തുവാൻ പഴിയെ പറയുന്നു. ജനിച്ചനക്ഷത്രത്തിൽ ജനനസമയത്ത് എത്ര നാഴിക ചെന്നിട്ടുണ്ടോ അത് കഴിച്ച് 60ൽ ബാക്കിചെല്ലുവാൻള്ള നാഴികയെ-സംഖ്യയെ നക്ഷത്രദശാനാഥന്റെ ദശാ കാ സംഖ്യ കൊണ്ട് ചെരുക്കി 60 കൊണ്ട് ഹരിച്ച് കിട്ടുന്നഫലം വർഷവും; ബാക്കി 12 കൊണ്ട് ചെരുക്കി 60 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ഫലം മാസവും; പിന്നെത്തെ ബാക്കി 30 കൊണ്ടു ചെരുക്കി 60 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ഫലം ദിവസമാകുന്നു. ബാക്കിയുണ്ടെങ്കിൽ ഇപ്രകാരം നാഴികയും ആക്കാം. ഇങ്ങിനെ ഗർഭശിശു ദശകളെതിന്നുശേഷം മറ്റുള്ള ദശകളെ ക്രമത്തിൽ വരുത്തുക.

4. ദശാദശാഹതാകാന്താ വിഹന്താപരമായുഷാ
 അന്തദശാക്രമാദേവം വിദശാപുനപാതനഃ

ഭരണാനുമതിയോടെ ഭരണകാര്യത്തെ അന്തർദ്ദേശാനുമതിയോടെ ഭരണകാര്യംകൊണ്ടു പൊതുക്കി പരമാവുമായ 120 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ അന്തർദ്ദേശകീടം, സൂര്യഭരണകാര്യം=6 ചന്ദ്രഭരണകാര്യം=10; $6 \times 10 \div 120 = \frac{1}{2}$ വർഷം സൂര്യഭരണയിൽ ചന്ദ്രഭരണകാര്യം $\frac{1}{2}$ വർഷം=6 മാസം ആകുന്നു.

ഇനി മേൽ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഭരണയിൽ സാമാന്യമായി ഭവിക്കാറുള്ള സാധാരണ ഫലങ്ങളെ പറയുന്നു.

(1) ആഭിരുദശാഹലം.

5. ഉഭേദിതാ റ്റുഭിതതാ പരിതോപതാവ
 പ്രാദേശിക ഉതവിതതവിയോഗത്തോടും
 ചിന്താഭരണ നവമതേരവിപാകകാലേ
 ഭരണാഗമോ ഭവതി ഭരണഭരണാവശേ.

ആഭിരുദശയിൽ റ്റുഭയത്തിന്നു പ്രവൃത്തികാരത്തിലും അനവസ്ഥിതിയും, (അസ്ഥിസ്ഥിത) ചുറ്റും ഭയാഭവാരായിട്ടു കലാറും, (മതന്തരങ്ങളും, വ്യവഹാരങ്ങളും) ധനനാശവും, രാജാവിങ്കൽനിന്ന ഭയവും ഉണ്ടാകും. ഭരണയുടെ ആരംഭകാലത്തിൽതന്നെ വല്ല യോഗവും വന്തയോരും.

(3) ചന്ദ്രഭരണഹലം.

6. സദാ പാകേ രാജകേശിനു രധിതതിർഭൂപതിതതാ
 സതാം സംഗോ രംഗോത്തവ സവകൃതിപ്രീതിരതുലാ
 അലങ്കാരഗാരി രിപുകലമലംഗാജ സഖം
 കലാവത്യാരത്യാഗമതുഭേദാ രാമരമണം.

ചന്ദ്രഭരണയിൽ രാജാവിങ്കൽനിന്നും അധികാരവലിപ്പവും, സജ്ജനസംസർഗ്ഗവും, നാടകം, കഥകളി മുതലായ രംഗോത്സവങ്ങളിൽ രസിക്കുവാനുള്ള യോഗവും, ഭ്രഷണങ്ങളും, വസ്ത്രങ്ങളും മറ്റും യഥേഷ്ടം ധരിക്കുകയും, ശത്രുനാശംകൊണ്ടുള്ള സന്തോഷവും ഉണ്ടാകും. നവയൗവനവും, ലോകേശ്വരവുമുള്ള സ്ത്രീയായിട്ടു രതിക്രീഡയും ലഭിക്കുന്നതാകുന്നു. കലാവതി എ

ന്ന പദത്തിന്നു പതിനാറു വയസ്സുള്ളവർ എന്നും, സംഗീതമു
തലായകലകളിൽ നിപുണാണെന്നും, കാമശാസ്ത്രകലകളെ അറി
യുന്നവർ എന്നും അർത്ഥം പറഞ്ഞുവരാറുണ്ടു.

(3) കജദശാഫലം.

7. അനലഗരളഭീതിശ്ലാസ്രാലോതോനരാണാ
മരിഗണനാപദവതരവ്യാളശയാകാതപം
ക്ഷിതിസുതപരിപാകേ കാമിനീപുത്രകുഷ്ഠം
ഭവതിവമനമാധിഗ്യാധിരത്നക്ഷതിശ്ച

കജദശയിൽ തീഭയം, വിഷഭയം, ആയുധംകൊണ്ടുള്ള വ്ര
ണങ്ങൾ, ശത്രുഭയം, രാജഭയം, പോരഭയം, ചിലശങ്കകൊണ്ടും
മനോവിചാരം, ഭാഷാവിരഹം, പുത്രകുഷ്ഠം, ഛർദ്ദി മുതലായ
വ്യാധികൾ, ആധി, ധനനാശം ഇങ്ങിനെ അനേകദോഷഫ
ലങ്ങൾ സംഭവിക്കും. പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ ദശാകാലത്തിൽ ദോ
ഷഫലത്തെ പറയുന്നത് ഒരു സാധാരണവ്യവഹാരം മാത്രമാ
കുന്നു. ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഗുണാഗുണങ്ങളെയും, ബാധബലങ്ങളെയും
മറ്റും ചിന്തിച്ചു ഫലം പറയേണ്ടതാകുന്നു. അതിനാൽ ഈ
ഫലത്തിൽ ചെട്ടെന്ന് ഭരദിപ്രയോജനിക്കരുതു. അതുപോലെ
ത്തന്നെ ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ ഗുണഫലങ്ങളും സാധാരണമതമാ
കുന്നു.

(4) രാഗദശാഫലം.

8. രാകേശാഭാതിപാകേ നൃപകലവശതോ
ദ്രവ്യാനാശോ, ഹിനാശോ
മാനസ്യാഭിവരോഗാഗമനമപിനൃണാം
താതകഷ്ടം, വിശേഷാൽ
കാന്താപത്യാകലതപം, ഹിതജനഖലതാ
രാതിരായാതിസദ്മ
വ്യാമോഹാഗാരമന്തഃപരിത ഉത്തതാ
തുംഗതാതമുതാവാ

രാഹുദശയിൽ രാജാക്കന്മാരാൽ ദ്രവ്യനാശവും, മാന നഷ്ടവും, രോഗവർദ്ധനയും, പിതൃകഷ്ടവും, ഭാര്യാപുത്രന്മാർക്കരിഷ്ടവും, ബന്ധുകലഹവും, ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമവും, മനോമത്സരവും, പലപ്രകാരത്തിലുള്ള കഷ്ടതയും സംഭവിക്കും. (പാപനായ രാഹുവിന് നാമാന്യമായി ഭോഷഫലം പാഞ്ഞു.)

വ്യാഴദശാ ഫലം.

9. തദ്വീ, തദ്വീസമായാത്വവനി പതികലാ

ന്നായകതപം ജനാനാം

കാന്താ ഭന്താവളാഗ്രാ ഗമഹര കമലാ

ലക്രതാ വാസശാലാ

മൈത്രീ സഭീമഹാഭീർത്തജന ഗരിമാ

കാളിമാരാതികാശ്വേ

ഹൃദ്യാ വിദ്യാനവദ്യാ ഭവതി പ വചസാ

മീശതഃ പാകകാഭേ

തുരുദശയിൽ ഗൗരവമായ അവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കും. വലിയ രാജാധികാരം ലഭിക്കും. സൗന്ദര്യവതിയായ ഭാര്യയെ പ്രാപിക്കും. നല്ല ഭരണയെ കിട്ടും. മഹാലക്ഷ്മിയുടെ നിവാസമായ ഭവനമുണ്ടാകും. സജ്ജന സംസ്കൃവും, മഹാജനങ്ങളായി വേഴ്ചയും ഉണ്ടാകും. തുരുജനങ്ങൾ മാനിക്കും. ശത്രുക്കളുടെ മുഖത്തു കരി തേക്കും. (മുഖം കറുക്കും) പരിപൂർണ്ണമായ വിദ്യ ലഭിക്കും. ഇങ്ങിനെ ശുഭഗ്രഹത്തിന്റെ ദശയിലുള്ള തുണഫലങ്ങളെ വ്യാഴദശയിൽ വിധിച്ചു.

(6) ശനിദശാ ഫലം.

10. മിഥ്യാ വാദേന താപാരി നരജനകൃതാ

തങ്കതാ രങ്കതാ വാ

കൃത്യാഗൃഹ്യാ വൃതപ്താമതിരപി കജ്ജനൈ

രത്നനാശോ ജനാനാം

കന്താപത്യാദി രോഗോഗ ജനക കനകോഗോ

വാജി ദന്താ വളാനാം

വിഷ്ണുഭോ, മിത്രഭേഭോ, ദിനപസുത ദശായാ

മനയേമാ വിശേഷാൽ

ശനിദശയിൽ യാതൊരു കാര്യവുമില്ലാതെ ഒറ്റാലം ചെ
യ്ക്ക് കലഹിച്ചു അനന്തമുണ്ടാക്കിയിരിക്കും. ശത്രുജനങ്ങളുടെ ദ്രോ
ഹംകൊണ്ടു മനോഹൃദയവും, ഭിക്ഷുവേഷം ധരിച്ച് യാചകനായി
ഭിക്ഷാടനവും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്ന
റിയാതെ മനസ്സു പരിതപിക്കും. ഭൃഷ്ടന്മാരുടെ ദ്രോഹംകൊണ്ട്
അർത്ഥനാശം സംഭവിക്കും. ഭാര്യാപുത്രന്മാർക്കരിഷ്ടവും, അർഹനും
സ്വപത്തിനും നാശവും, ഗജ തുരഗാദി വാഹനങ്ങൾക്കു നാശ
വും, സന്ധ്യക്കളായിട്ട് കലഹവും ആപത്തുകൾ മറ്റും സംഭ
വിക്കും. ശനി പാപഗ്രഹമായതുകൊണ്ട് ദോഷഫലങ്ങളെ നി
ഷ്കർഷ്മലമായി വിധിച്ചതാകുന്നു. ശനി ധർമ്മകർമ്മാധിപനായി
കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നാൽ വ്യാഴത്തിനെക്കാൾ നല്ല ഫലങ്ങളെ
കൊടുക്കുന്നവനാകുന്നു. അപ്പോൾ പാപന്റെ ദോഷങ്ങളൊ
ന്നും ഉണ്ടാകുന്നതുമല്ല.

(7) ബുധദശാ ഫലം.

11. ദിവ്യാഹാര വിഹാരയാന ജനതാപത്യാർത്ഥമാനാംബര
ത്രേണീഗ്രാമനവാലയേന്ദുവദനാ ലാഭം വിശേഷാദിഹ
സഭിസ്സംഗമനംഗമംഗമതുലം പ്രോത്തംഗമാതംഗജം
സൗച്യം സന്താനതേദശാസുതയശോ വൃദ്ധിഞ്ച

സിദ്ധിം വിദുഃ

ബുധദശയിൽ ഭക്ഷണസൗച്യവും, വിഹാരസൗച്യവും,
ജനരഞ്ജനയും, സന്താനം, ധനം, മാനം, വസ്ത്രം, ഭൂമി. ഗ്രാമം,
ഭവനം, സുന്ദരിയായ ഭാര്യ, ഇതുകളുടെ ലാഭവും, സജ്ജനസം
സഗ്ഗവും, മന്ദമതുല്യ ദേഹകാന്തിയും, വളൻ മദഗജങ്ങളെ
കൊണ്ടുള്ള വാഹനസൗച്യവും ഉണ്ടാകും.

(8) കേതുദശാഹലം.

12. മനസ്സാപം താപം നിജജനവിവരം വലകൃതം
 സദാചന്ദ്രാരാത്ര തദരഭഭോഗം വിതരതേ
 ദശാ പുംസാമാരാദനഗതിമപായം നിജമതേഃ
 കൃശതപം വിത്താനാമവനിപതികാപേന പരിതഃ

കേതുദശയിൽ മനഃവേദന, ജപരം, സ്വപ്നങ്ങളായിട്ട്
 വ്യവഹാരം, അഥവാ ഭിക്ഷുന്മാർ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന സ്വപ്നകല
 ഹം, ഉദാരോഗം, മുതലായതുണ്ടാകും. ദാസ്യം, ബുദ്ധിവിനാശം,
 ധനനഷ്ടം, രാജകോപം ഇവയും സംഭവിക്കും.

(9) ശുക്രദശാഹലം.

13. തുല്യതപം ധരണീധവേനമഹതാമിത്രാജയോ ജനീനാം
 മാദരാല്പാസവികാസ ഏവ കമലാഖാവണ്യയുക്തം ഗുഹം
 ദിവ്യരാമ സുധാമസാമ ബഹുലം വ്യാഖ്യാനഗാനധപനിഃ
 പ്രജ്ഞാസൈവ്യാമതീവപാകസമയേശാലാവിശാലാകവേഃ

ശുക്രദശയിൽ ജാതകൻ രാജതുഷ്ണനായി ഭവിക്കും. ബന്ധു
 കുടുംബനിമിത്തം സർവ്വ വിജയം സംഭവിക്കും. കാമക്രീഡാദിപ
 രമാനങ്ങളിൽ ലയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. സ്വഗൃഹത്തിൽ മഹാ
 ലക്ഷ്മി വിളയാടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. മനോഹരമായ ഉദ്യാനത്താൽ
 ചുറ്റപ്പെട്ട ഗുഹയും, അതിൽ വാലാപ്രസംഗധപനിയും, ഗീത
 ധ്വനിയും സദാ ഉണ്ടായിരിക്കും. ബുദ്ധിക്ക് കശലത ഉണ്ടാകും.
 വിവിത്രങ്ങളായ പുതുമന്ദിരങ്ങളെ നിർമ്മിക്കും. ഇങ്ങിനെ ശുക്ര
 ദശ സർവ്വധാ ആനന്ദപ്രദമായിരിക്കും.

ശുക്രൻ ഈ ചോകത്തിലെ സർവ്വസുഖത്തിന്നും കാരകത്വ
 ഹമായതുകൊണ്ട് "ശുക്രദശ" എന്നു ചറഞ്ഞാൽ നല്ലകാല
 ത്തിന്നു ഒരു പശ്ചാത്തപദമായിട്ടുണ്ട്. ചക്ഷുഃ ശുക്രൻ ദണ്ഡു
 നാധിപത്യവും, ഭിക്ഷുനസ്ഥിതിയും, ബലഹീനതയും മറ്റും
 ജാതകത്തിൽ ഉണ്ടായാൽ ഗുണത്തിലധികം ദോഷഫലങ്ങളുണ്ടു
 ഭവിക്കും.

ഉച്ചത്തിൽനില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശാഫലം.

14. നിജോച്ചാമിനോയദാതദാതതായശോചതാ
നവാംബരാദിഭൂഷണൈസ്സഖം വരാംഗനാഗമഃ
ഉപേന്ദ്രതുപുതാഗജേന്ദ്രവാജിരാജികാരഥോ
വൃഷാശ്വവൈരിണഃകൃശാവശാദശായദാഭവേൽ

ഉച്ചത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശവരുസ്ഥാർ കീ
ർത്തിവർദ്ധിക്കുകയും, വസ്ത്രാഭരണങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള സുഖം അനു
ഭവിക്കുകയുമെന്തും. സുന്ദരിയും പതിവൃതയും ആയ ഭാര്യയെ
ലഭിക്കും. മഹാവിഷ്ണുവിന് തൃപ്തനായിഭവിക്കും. ഗജ, തുരഗ,
രഥ, വൃഷാദിവാഹനങ്ങൾ ധാരാളം ഉണ്ടാകും. ശത്രുക്കൾ ചു
രുങ്ങുകയും സ്വാധീനമാകുകയുമെന്തും.

സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശാഫലം.

15. ദേവാനിജാഗാരഗതസ്ത്രയസ്ത്ര
നവാംബരാശാരവിഹാരസൗഖ്യം
നവീനയോഷാബഹുഭൂമിഭൂഷാ
യശോവിശേഷാദഭിവർത്താനിഃ

സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശയിൽ പ
തിയ വസ്ത്രങ്ങളും, പുതിയ ഭവനങ്ങളും, തന്നിമിത്തം സുഖവും
ഉണ്ടാകും. യൗവനയുക്തയായ ഭാര്യയും, വളരേഭൂമിയും, ഭൂഷ
ണങ്ങളും ഉണ്ടാകും. കീർത്തിവർദ്ധിക്കുകയും, ശത്രു നശിക്കുകയും
ചെയ്യും.

ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശാഫലം.

16. കളത്രപുരൈരവി മിത്രപുരൈ
രതീവസൗഖ്യം ഹിതരാശിഗന്ധ്യ
ദശാവിപാകേ വസനം നൃപാലാ
ഭിഭരേഷതോ മാനവിവർത്തനസ്യാൽ.

ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശയിൽ
ഭാഗ്യപുത്രന്മാരെക്കൊണ്ടും, ബന്ധുക്കളെക്കൊണ്ടും, അവയുടെ പ

ഭൂമാരൈകൊണ്ടും സൗഖ്യവും, വസുങ്ങളും, വിശേഷാൽ രാജമാന്യതയും ഉണ്ടാകും.

ശതക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശാഹലം.

17. മനോജവേഗോ രിപുവക്രഭീതിഃ
 കൃശതപമത്മക്ഷതിരാപ്തിബാധാ
 ദശായദാരാതിഗ്രഹസ്ഥിതസ്വ
 തഭാനരസ്വ പ്രകൃതിശ്ചലാപ്യാൽ.

ശതക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശയിൽ കാമസന്താപവും, ശതഭയവും, ശരീരത്തിന്നു കൃശതപവും, ധനനാശവും, കാര്യവിപ്ലവവും, മനുഃസ്ഥിരതയില്ലായ്മയും ഫലമാകുന്നു.

ആറാം ഭാവധിപന്റെ ദശാഹലം

18. രോഗാധിശദശാബലജനകലിരോഗാശമം ജന്മിനാ
 മാധിപ്യാധിമരിവ്ര"വൃണഗണാതങ്കംകളങ്കംഖലാൽ
 മാനധപംസമതിക്ഷയംകലയതിജ്ഞാനാത്മനാശംതഥാ
 ചിത്തവ്യാകലതാംചപാപചശതോധാതൃക്ഷയംപ്രായശഃ
 ആറാം ഭാവധിപന്റെ ദശയിൽ സ്രീകർമ്മിമിത്തം കലഹവും, രോഗോൽപത്തിയും, ആധിയും, വ്യാധിയും ശതകുളങ്ങളുടെ ആയുധം തട്ടി മുറിയും, തന്നിമിത്തം ദേഹോപദ്രവവും, ദുഷ്ടജനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്ന ദുഷ്ടതയും, മാനനഷ്ടവും, ബുദ്ധിനാശവും, ജ്ഞാനത്തിന്ന് വിഘ്നവും, ധനനഷ്ടവും ചിത്തത്തിന്നു വ്യാകലതയും ധാതുക്ഷയവും ഫലമാകുന്നു.

അഷ്ടമാധിപന്റെ ദശാഹലം.

19. നിധനഭാവപതേരവനിപതേ
 രതിഭയം ശജാലഭയം ഭോ
 കലയതി സ്വജനസ്വഹിനാശനം
 നിധനതാമപി റാ ഭവിനാമിഹ

അഷ്ടമാധിപന്റെ ദശയിൽ രാജഭയവും, ഭോഗഭയവും, സ്വജനവിനാശവും, മരണവും കൂടീഭവിക്കും.

വ്യായാധിപദശാഫലം.

20. വിത്തക്ഷതിരവനീശാദാധിവാധിപ്യയേശപരിപാകേ,
കഷ്ടമൃത്യുസമാനഭവതി ക്യാനംകസംഗസംഭോഗേ
വ്യായാധിപദശയിൽ രാജാവനിമിത്തം ധനനാശവും,
ആധി, വ്യാധി, മരണമുല്പാദനം കഷ്ടം, മോശമായ ചാമനം,
നീചസംസ്കൃതം ഇവയെല്ലാം ഫലമാകുന്നു.

7-ാം ഭാവധിപദശാഫലം.

21. ജാതാപതിപരിപാകേ രോഗജപാലാഹ്വദിസ്ഥിതാഭവതി,
രിപുജനജനിതാബാധാ വിത്തവിനാശനശഭീതിശ്ച.
ഏഴാംഭാവധിപന്റെ ദശയിൽ ഏദയത്തിൽ രോഗ
ജപാലയും (ആധിയൊ, ഏദയോഗമൊ) ശത്രുബാധയും, ധന
നാശവും, രാജഭയവും ഫലമാകുന്നു.

മൗഘ്യമുള്ള ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദശാഫലം.

22. ഭഗായീശ്വരസ്തംഗതവനിവിരോധോ ബാലതാ
സദാരോഗാഗാഢം ഏദയകരഭവമാജാരേ
അരോധിവാധിപ്യസനമുതമാനക്ഷതിംഗോ
വിരാമോവിനാശനമവനിപതികോപേനഭവിനാം.

ഭഗാനാഥൻ മൗഘ്യമുള്ള വനായാൽ ബലവാനായിട്ടു വി
രോധമുണ്ടാകും; സദാ രോഗിയായിരിക്കും, ഏദയത്തിലും വയ
റിലും ഉപദ്രവമുണ്ടാകും; ശത്രുബാധ, ആധി, വ്യാധി, വ്യാസ
നം, മാനഹാനി, ധനക്ഷയം, രാജകോപംകൊണ്ട് ധനക്ഷ
യം ഇവയും സംഭവിക്കും. ഗ്രഹം ഉച്ചത്തിൽ നിന്നാലും മൗ
ഘ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ദൈവമോശമായിരിക്കും.

23. ഭഗാപ്രവേശേസബലഃ ശശാങ്കോ
ഭഗാഫലംശസ്തമതീവ ജന്താഃ
അതോന്യമാ ചേ ദിപരീതമാഞ്ചൈ
ഭഭീരിതം ചന്ദ്രബലാനമാനാൽ.

ദശാർക്കകാലത്തിൽ ചന്ദ്രൻ ബലവാനായിരുന്നത് ആദേശ പ്രശസ്തമായി ഭവിക്കും. വിപരീതമാണെങ്കിൽ ഫലവും വിപരീതമായിരിക്കും. ദശാപ്രവേശകാലാൽതലനമായി കല്പിച്ചു ചന്ദ്രൻ ബലവാനോ എന്നു നോക്കിത്താണ് ഈ ഫലം നിർണ്ണയിക്കുന്നത്.

24. ബലവന്തോദശാധീശാ ഭിശന്തിസകലംഫലം നിർബലാന്നൈവകർവ്വന്തി മദ്യം മദ്യബലാഗ്രണം

ബലവാനായ ദശാനാഥന്റെ ദശാപൂർണ്ണഫലത്തെ കൊടുക്കുന്നു. ബലഹീനൻ ഫലത്തെ കൊടുക്കുന്നില്ല. മദ്യബലമുള്ളവൻ അപൂർണ്ണമായ ഫലത്തെ കൊടുക്കുന്നു.

ഓരോ ഭാവാധിപന്മാരുടെ ദശയിൽ അനുഭവിക്കുന്ന

ഫലങ്ങളെപ്പറയുന്നു.

25. ലഗ്നേശസ്യദശാഫലംബാഹുധനംവിത്തേശിതൂപഞ്ചതാം കഷ്ടംവേത്തിസഹോദരാജയപതേഃപാപാഫലംപ്രായശഃ തുല്യസ്വാമിന ആലയം കിലസുതാധീശ സ്വാവിദ്യാസുഖം രോഗാഗാരപതേരരാതിജഭയം ജാറാപതേഃശോകതാം.

26. മൃത്യം മൃത്യുപതേഃകരോതിനിയതം ധർമ്മശിതൂസക്രിയാം വിത്തംരാജ്യപതേർസുപാശ്രയ മഹോലാഭംഫിലാഭേശിതൂഃ രോഗംദ്രവ്യവിനാശനഞ്ച ബാഹുധനകഷ്ടം വ്യയേശസ്യവൈ പൂർവ്വൈരംഗഭൂതാ മുദിതരിമിദം തനപാദിഭാവേശജം.

ലഗ്നാധിപന്റെ ദശയിൽ ധനവർദ്ധനയും, രണ്ടാം ഭാവാധിപന്റെ ദശയിൽ മരണമൊ, മരണതുല്യമായ കഷ്ടമൊ ആയും, മൂന്നാം ഭാവാധിപന്റെ ദശയിൽ പാപഫലവും, നാലാം ഭാവാധിപന്റെ ദശയിൽ വലിയ ഗൃഹലാഭവും, അഞ്ചാം ഭാവാധിപന്റെ ദശയിൽ വിദ്യാലാഭവും, ആറാം ഭാവാധിപന്റെ ദശയിൽ ശത്രുഭയവും ഏഴാം ഭാവാധിപന്റെ ദശയിൽ ഭയവും, എട്ടാം ഭാവാധിപന്റെ ദശയിൽ മര

ണവും; ഒമ്പതാം ഭാവധിപന്റെ ഭാഗയിൽ സൽകർമ്മസം
 ഭൂവും, 10-ാം ഭാവധിപന്റെ ഭാഗയിൽ ധനലാഭവും, രാജ്യം
 ധികാരവും 11-ാം ഭാവധിപന്റെ ഭാഗയിൽ ലാഭവും, 12-ാം
 ഭാവധിപന്റെ ഭാഗയിൽ പല പ്രകാരത്തിലും കഷ്ടവും സംഭ
 വിക്കുമെന്നാകുന്നു പൂർ്വാചാര്യന്മാരുടെ മതം.

27. ഭാവധിപോ ബലയുതോനിജ ഗേഹഗാമീ
 തുംഗത്രികോണശുഭവർഗ്ഗതോപി പൂണ്ണം
 ജന്തോഃഫലം കിലകരോതി ദയാരിനീച
 സ്ഥാനസ്ഥിതോഽശുഭഫലം വിബലോ വീശേഷാൽ

ഭാവധിപൻ ബലവാനും, സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ, ഉച്ചത്തി
 ലോ നില്ക്കുന്നവനും, ശുഭവർഗ്ഗാധിക്യമുള്ളവനും, ആയാൽ പൂ
 ണ്ണമായ ശുഭഫലങ്ങളെത്തരുന്നു. ശത്രുക്ഷേത്രത്തിലോ, നീചരാ
 ശിയിലോ, ദസ്ഥാനങ്ങളിലോ നില്ക്കുകയും, ബലഹീനനായിരി
 കുകയും ചെയ്താൽ അശുഭഫലത്തെ തരുന്നു.

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ കലപാരമ്പര്യങ്ങളെ പറയുന്നു.

28. ആ സീക്രീ കരുണാകരോ ബുധവരോ

വേദാന്ത വേദാകരഃ

തത്സൂനഃക്ഷിതി പാലവന്ദിതപദഃ

ശ്രീ ശംഭുനാഥകൃതിഃ

വിജ്ഞാത കൃതാദരോ ഗണിതവി

ജ്ഞാതിർവ്വിദാം പ്രീതയേ

ചക്രേ ഭാവകതുഫലം ഹവ്യതരം

ശ്രീ ജീവനാഥസ്സധീഃ

ഇതി ശ്രീമ മൈഥിലശംഭുനാഥ ഗണകാന്തജ

ജീവനാഥ വിരചിതം ഭാവകതുഫലം

സമാപ്തം.

മിഥിലാ രാജ്യത്തിൽ വേദാന്തവേദ്യനായി കരുണാകരനെന്ന ഒരു മഹാശയനുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനായി, രാജമാന്യനായി ശംഭുനാഥൻ എന്ന മഹാ ദൈവജ്ഞന്റെ മകൻ ശ്രീ ജീവനാഥൻ ഈ ഭാവകുതുമലം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തെ നിർമ്മിച്ചു.

ഭാവകുതുമലം സംസ്കൃതം.

